2026/2108

19.9.2026

REGULAMENTUL (UE) 2026/2108 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 septembrie 2026

de instituire a Codului vamal al Uniunii, de înființare a Autorității Vamale a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Uniunea și funcționarea pieței interne se bazează pe uniunea vamală. În interesul atât al operatorilor economici, cât și al autorităților vamale din Uniune, Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a reunit într-un singur act, Codul vamal al Uniunii, legislația vamală care anterior era cuprinsă în mai multe acte juridice diferite. Regulamentul respectiv conține normele și procedurile generale pentru a asigura punerea în aplicare a măsurilor tarifare și de altă natură introduse la nivelul Uniunii în legătură cu comerțul cu mărfuri dintre Uniune și țări sau teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, precum și a dispozițiilor referitoare la perceperea taxelor la import. Autoritățile vamale ale statelor membre sunt responsabile de punerea în aplicare a normelor respective prin intermediul unor sarcini operaționale, cum ar fi aplicarea regimurilor vamale, efectuarea de analize de risc și controale și aplicarea de sancțiuni în cazul încălcării legislației vamale.

(2) Punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 a evidențiat deficiențe în mai multe domenii. Printre deficiențele respective se numără: acțiunile insuficiente sau ineficace în ceea ce privește asigurarea protecției Uniunii și a cetățenilor săi împotriva riscurilor nefinanciare aplicabile mărfurilor, stabilite prin alte politici ale Uniunii decât legislația vamală; capacitatea limitată a autorităților vamale de a gestiona în mod eficace volumul tot mai mare de mărfuri importate din țări terțe prin intermediul vânzărilor la distanță (tranzacții de comerț electronic); capacitatea limitată a arhitecturii sistemelor informatice create prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de a digitaliza procesele vamale pentru a ține pasul cu ritmul progresului tehnologic, și în special cu tehnologiile bazate pe exploatarea datelor; și lipsa unor structuri de guvernanță eficace ale uniunii vamale, lucru care conduce la practici divergente și la o punere în aplicare neuniformă a normelor vamale în statele membre. Respectivele deficiențe conduc la apariția unor obstacole în calea bunei funcționări a uniunii vamale și, prin urmare, a pieței interne, din cauza riscurilor și amenințărilor interne și externe.

([1]) JO C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.

([2]) Poziția Parlamentului European din 13 martie 2024 (JO C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) și poziția în primă lectură a Consiliului din 3 septembrie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 16 septembrie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Este oportun ca legislația vamală să țină seama de evoluțiile rapide ale structurii comerțului mondial, ale tehnologiei, ale modelelor de afaceri și ale nevoilor părților interesate, inclusiv ale întreprinderilor, consumatorilor și rezidenților. Prin urmare, este necesar ca Regulamentul (UE) nr. 952/2013 să facă obiectul unui număr mare de modificări. Din motive de claritate, respectivul regulament ar trebui să fie abrogat și înlocuit.

(4) Pentru a se asigura mijloace eficace de realizare a obiectivelor uniunii vamale, ar trebui să fie revizuite, simplificate și armonizate o serie de norme și proceduri care reglementează modul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. Ar trebui să se prevadă un ansamblu modern și integrat de servicii electronice interoperabile pentru colectarea, prelucrarea și schimbul de informații relevante pentru punerea în aplicare a legislației vamale, și anume Platforma de date vamale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Platforma de date vamale a UE"). Ar trebui să se instituie o autoritate vamală a Uniunii Europene (denumită în continuare „Autoritatea Vamală a UE"), drept organism central, operațional care oferă capacitate pentru guvernanța coordonată a uniunii vamale în domenii specifice.

(5) De la adoptarea Regulamentului (UE) nr. 952/2013, rolul autorităților vamale a evoluat, acoperind tot mai mult aplicarea dreptului Uniunii și a dreptului intern care stabilește cerințele aplicabile mărfurilor care fac obiectul supravegherii vamale, în special cerințele nefinanciare aplicabile mărfurilor care sunt necesare pentru ca astfel de mărfuri să intre și să circule pe piața internă. Astfel de cerințe nefinanciare au crescut exponențial de-a lungul anilor, în conformitate cu așteptările tot mai mari ale întreprinderilor și ale rezidenților din Uniune în ceea ce privește siguranța, securitatea, accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități, durabilitatea, sănătatea și viața oamenilor, a animalelor și a plantelor, mediul, protecția drepturilor omului și a drepturilor de proprietate intelectuală și valorile Uniunii. Urmează să se introducă noi instrumente, cum ar fi pașaportul digital al produsului, stabilit prin Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), pentru a se asigura faptul că alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, cu privire la produse continuă să răspundă acestor așteptări. Prin urmare, este necesar să se reflecte numărul și complexitatea tot mai mari ale riscurilor nefinanciare prin includerea în misiunea autorităților vamale a unei referiri specifice la protejarea intereselor publice aflate în sfera lor de competență și, după caz, în strânsă cooperare cu alte autorități competente.

(6) Având în vedere evoluția rolului autorităților vamale și a modelelor de afaceri în limitele cărora își desfășoară activitatea și pentru ca autoritățile vamale să „acționeze ca o singură entitate" și să contribuie la buna funcționare a pieței interne, este necesar să se descrie mai precis misiunea pe care autoritățile vamale trebuie să o îndeplinească prin indicarea mai exactă a obiectivelor și a sarcinilor lor. În plus, evoluțiile tehnologice rapide, în special ale inteligenței artificiale, vor avea un impact semnificativ asupra activităților autorităților vamale, inclusiv în domeniul analizei de risc în timp real.

(7) Odată cu eforturile depuse pentru a-și îndeplini misiunea, autoritățile vamale ar trebui să urmărească și eficiența din punctul de vedere al costurilor prin evitarea suprapunerilor și prin promovarea eficacității proceselor vamale și a unei utilizări eficiente a resurselor aferente la nivelul Uniunii și la nivel național. Autoritățile vamale ar trebui să colecteze, să analizeze și să facă schimb de informații relevante pentru a sprijini un proces decizional bazat pe dovezi. În cazul în care regimul de urgență pe piața internă a fost activat în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/2747 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]), autoritățile vamale pot contribui la fluxul de bunuri relevante în situații de criză.

([4]) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Regulamentul (UE) 2024/2747 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2024 de instituire a unui cadru de măsuri privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului (Regulamentul privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne) (JO L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Este oportun să se mențină în prezentul regulament un cadru juridic pentru aplicarea anumitor dispoziții ale legislației vamale în cazul comerțului cu mărfuri unionale între părți ale teritoriului vamal în care se aplică Directiva 2006/112/CE a Consiliului ([6]) sau Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului ([7]) și părți ale respectivului teritoriu în care nu se aplică directivele menționate sau în cazul comerțului cu mărfuri unionale între părți ale respectivului teritoriu în care nu se aplică directivele menționate. Având în vedere faptul că mărfurile în cauză comercializate reprezintă mărfuri unionale și având în vedere caracterul fiscal al măsurilor relevante în cazul respectivului comerț din interiorul Uniunii, este justificată introducerea unor simplificări adecvate ale formalităților vamale care urmează să fie aplicate unor astfel de mărfuri.

(9) Anumite definiții prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ar trebui să fie adaptate astfel încât să țină seama de domeniul mai extins de aplicare al prezentului regulament, să fie aliniate la cele prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii și să clarifice terminologia care are sensuri diferite în sectoare diferite. În legislația vamală ar trebui să fie incluse noi definiții pentru a se clarifica rolurile și responsabilitățile anumitor actori din cadrul proceselor vamale. Pentru a consolida supravegherea vamală, în cazul importatorului și al exportatorului, noile definiții ar trebui să oblige persoanele respective să răspundă față de autoritățile vamale pentru conformitatea mărfurilor care fac obiectul activității persoanelor respective, inclusiv pentru riscurile financiare și nefinanciare, în conformitate cu legislația specifică produsului. În ceea ce privește noul concept de „importator pentru vânzări la distanță", noile definiții ar trebui să asigure faptul că, în unele cazuri, în contextul unei vânzări online din afara Uniunii, un operator economic, spre deosebire de consumator, este considerat importator și este obligat să își asume responsabilitățile corespunzătoare și ar trebui să se asigure de faptul că operatorul economic relevant este obligat să respecte legislația vamală relevantă și alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale atunci când mărfurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau ies de pe acesta și să furnizeze sau să pună la dispoziție și să păstreze evidențe corespunzătoare cu privire la o astfel de respectare. De asemenea, ar trebui să fie introduse noi definiții în ceea ce privește domeniul mai extins de aplicare al dispozițiilor privind supravegherea vamală, managementul riscurilor și controalele vamale. De asemenea, ar trebui să se clarifice faptul că, în cazul în care definițiile cuprinse în legislația vamală a Uniunii se referă la dispozițiile vamale cuprinse în acorduri internaționale, aceasta include acordurile multilaterale de mediu relevante la care Uniunea și statele membre sunt parte, în măsura în care aceste din urmă acorduri reglementează conformitatea mărfurilor.

(10) Pe lângă rolul lor tradițional de percepere a taxelor vamale, a TVA și a accizelor și de aplicare a legislației vamale, autoritățile vamale joacă, de asemenea, un rol esențial în asigurarea respectării altor acte juridice ale Uniunii și, după caz, a altor dispoziții legislative naționale relevante. Ar trebui să se introducă o definiție pentru noțiunea de „alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale" pentru a se crea un cadru eficace de reglementare a aplicării și a supravegherii cerințelor specifice privind mărfurile prevăzute în actele juridice respective. Noțiunea de „alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale" ar trebui să includă măsuri justificate din motive de moralitate publică, de ordine publică sau de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții oamenilor, a animalelor sau a plantelor, de protecție a mediului, de protecție a bunurilor de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale și a altor interese publice, inclusiv controalele privind precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și numerarul, precum și măsuri de politică comercială, măsuri de conservare și gestionare a pescuitului și măsuri restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Diferențele dintre listele naționale de interdicții și restricții creează dificultăți semnificative pentru importarea în mai multe state membre. Pentru a facilita comerțul și funcționarea vămilor, este important ca Uniunea să depună eforturi pentru a armoniza treptat listele naționale de interdicții și restricții. În plus, pentru a se evita interpretările divergente de către statele membre, este important să se adopte definiții armonizate ale termenilor juridici utilizați în cazul în care sunt prevăzute interdicții și restricții.

([6]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (JO L 58, 27.2.2020, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) Pentru a spori claritatea juridică, anumite norme privind deciziile vamale ar trebui modificate. În primul rând, este oportun să se clarifice faptul că autoritatea vamală competentă pentru luarea unei decizii vamale este autoritatea vamală competentă din locul în care este stabilit solicitantul, deoarece stabilirea este principiul de bază conform căruia anumiți operatori economici, în anumite condiții și într-un interval de timp prestabilit, sub rezerva reexaminării, pot beneficia de simplificările introduse prin prezentul regulament și pot plăti taxe vamale în locul în care sunt stabiliți. În al doilea rând, din motive de exhaustivitate și claritate juridică, ar trebui, de asemenea, introdus termenul de 30 de zile în care un solicitant urmează să furnizeze informații suplimentare autorităților vamale în cazurile în care acestea consideră că cererea pentru obținerea unei decizii vamale nu conține toate informațiile necesare.

(12) Ar trebui să se clarifice consecința neadoptării de către o autoritate vamală a unei decizii în urma unei cereri în termenele stabilite. De asemenea, ar trebui să se stabilească principiul conform căruia, în astfel de cazuri, se consideră că cererea face obiectul unei decizii negative și că solicitantul poate introduce o cale de atac, în conformitate cu normele generale privind deciziile vamale.

(13) După cum a subliniat Curtea de Conturi în Raportul său special nr. 4/2021 intitulat „Controale vamale: armonizarea insuficientă afectează interesele financiare ale UE” și după cum s-a evidențiat în evaluarea punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013, este de dorit, de asemenea, să se abordeze lipsa unei monitorizări uniforme a îndeplinirii criteriilor și a respectării obligațiilor prevăzute în deciziile vamale, prin consolidarea dispozițiilor relevante. Pe de o parte, titularii deciziilor vamale ar trebui nu numai să respecte obligațiile prevăzute în decizia relevantă, ci și să monitorizeze în mod continuu respectarea acestora și să prevadă o organizare internă prin intermediul căreia astfel de activități de automonitorizare să poată preveni, atenua sau remedia eventualele erori din cadrul proceselor lor vamale. Pe de altă parte, autoritățile vamale ar trebui să monitorizeze periodic punerea în aplicare a deciziilor vamale de către titularii acestor decizii, în special în cazul în care respectivii titulari sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii de mai puțin de trei ani și, prin urmare, sunt potențial mai predispuși să cauzeze riscuri, pentru a se asigura că titularul respectă obligațiile stabilite prin respectiva decizie. În cazul în care autoritățile vamale constată că titularul unei decizii vamale nu mai îndeplinește criteriile sau nu mai respectă obligațiile prevăzute în decizia respectivă, acestea ar trebui să ia măsurile corespunzătoare fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu normele aplicabile. Acest lucru este deosebit de relevant atunci când persoanele respective beneficiază de un statut specific, cum ar fi cel de operator economic autorizat sau de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”), și beneficiază, așadar, de anumite facilități în cadrul proceselor vamale. În plus, pentru a consolida managementul riscurilor la nivelul Uniunii, autoritățile vamale ar trebui să notifice Autorității Vamale a UE toate deciziile vamale adoptate în urma unei cereri și să o informeze cu privire la activitățile de monitorizare, astfel încât informațiile respective să poată fi luate în considerare în scopul managementului riscurilor.

(14) Pe lângă deciziile referitoare la informațiile tarifare obligatorii (denumite în continuare „deciziile ITO”) și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii (denumite în continuare „deciziile IOO”) adoptate de autoritățile vamale în urma unei cereri și sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții, deciziile referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii în vamă (denumite în continuare „deciziile IODV”) au fost introduse în legislația vamală prin Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 al Comisiei ([8]). În interesul utilizatorilor legislației vamale, este oportun să se stabilească în același act juridic normele privind aceste trei tipuri de decizii referitoare la informațiile obligatorii.

([8]) Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 al Comisiei din 25 ianuarie 2024 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii (JO L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Ar trebui să se definească mai clar drepturile și obligațiile persoanelor responsabile cu mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii și care ies de pe acesta. Persoanele care efectuează operațiuni vamale regulate ar trebui să continue să fie înregistrate la autoritățile vamale care sunt responsabile de locul în care sunt stabilite aceste persoane. O înregistrare unică ar trebui să fie valabilă pentru întreaga uniune vamală, dar ar trebui să fie actualizată. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a informa autoritățile vamale cu privire la orice modificare a datelor lor de înregistrare. Persoanele responsabile pentru mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii și ies de pe acesta ar trebui să se asigure că mărfurile respectă dreptul aplicabil, inclusiv normele de protecție a siguranței și a securității rezidenților, precum și legislația care vizează prevenirea riscurilor pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori, cum ar fi Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) privind siguranța generală a produselor, Directiva (UE) 2024/2853 a Parlamentului European și a Consiliului ([10]) privind răspunderea pentru produsele cu defecte și Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]) privind supravegherea pieței și conformitatea produselor. De asemenea, ar trebui precizate obligațiile importatorului, în special obligația de a fi stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și excepțiile de la această obligație. Obligațiile respective ar trebui să respecte normele existente care îi impun declarantului să fie stabilit în Uniune. În mod similar, ar trebui să fie stabilite obligațiile exportatorului.

(16) În cazul în care persoana care furnizează mărfuri în cadrul vânzărilor la distanță sau care facilitează vânzările mărfurilor la distanță indică faptul că acționează în calitate de importator, persoana respectivă ar trebui să se asigure că mărfurile respectă legislația vamală și alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale pentru plasarea produselor pe piața internă a Uniunii.

(17) Operatorilor economici care îndeplinesc anumite criterii și condiții pentru a fi considerați de către autoritățile vamale comercianți conformi și de încredere li se poate acorda statutul de operator economic autorizat și, prin urmare, pot beneficia de facilități în cadrul proceselor vamale. Deși garantează că comercianții care se ocupă de cea mai mare parte a schimburilor comerciale din Uniune sunt de încredere, sistemul operatorilor economici autorizați prezintă anumite deficiențe, evidențiate în evaluarea Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și în constatările Curții de Conturi. Pentru a răspunde acestor preocupări, în special în ceea ce privește practicile naționale divergente și provocările legate de monitorizarea conformității operatorilor economici autorizați, normele relevante ar trebui să fie modificate pentru a se introduce o obligație a autorităților vamale de a monitoriza conformitatea respectivă cel puțin o dată la trei ani.

(18) Schimbările intervenite în procesele vamale și în modul de funcționare a autorităților vamale impun un nou parteneriat între autoritățile vamale și operatorii economici, și anume sistemul comercianților „încredere și control”. Criteriile și condițiile pentru a deveni comerciant „încredere și control” ar trebui să se bazeze pe criteriile pentru statutul de operator economic autorizat, dar ar trebui, de asemenea, să garanteze că respectivul comerciant este considerat transparent pentru autoritățile vamale. Prin urmare, este oportun să se impună comercianților „încredere și control” să acorde autorităților vamale acces la sistemele lor electronice care țin evidența conformității lor și a circulației mărfurilor lor, cu condiția ca acest acces să fie proporțional și strict necesar. O astfel de transparență ar trebui să fie însoțită de anumite beneficii, care pot include posibilitatea de a acorda liberul de vamă în numele autorităților vamale fără a fi necesară intervenția activă a acestora, cu excepția cazului în care o aprobare prealabilă acordării liberului de vamă este necesară în temeiul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, precum și posibilitatea de a amâna plata datoriei vamale. Statutul de comerciant „încredere și control” nu ar trebui acordat persoanelor care au săvârșit încălcări repetate sau grave ale altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

([9]) Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Directiva (UE) 2024/2853 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2024 privind răspunderea pentru produsele cu defecte și de abrogare a Directivei 85/374/CEE a Consiliului (JO L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) Pentru a se asigura integritatea uniunii vamale și aplicarea consecventă a statutului de comerciant „încredere și control” de către autoritățile vamale ale statelor membre, este necesar să se instituie un mecanism care să permită Autorității Vamale a UE și Comisiei să intervină în cazurile în care există indicii de neconformitate din partea unui comerciant care are statutul de comerciant „încredere și control”. Un astfel de mecanism ar trebui să îi permită Autorității Vamale a UE, în cooperare cu autoritățile vamale competente, să verifice respectarea cerințelor privind statutul de comerciant „încredere și control”, în special atunci când un alt stat membru decât cel în care este stabilit comerciantul are îndoieli justificate cu privire la respectarea de către comerciant a cerințelor respective. Acest mecanism este esențial pentru a preveni aplicarea ilegală a statutului de comerciant „încredere și control” și pentru a împiedica introducerea clandestină a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii. Pentru a preveni disparitățile în materie de asigurare a respectării legii, în cazul în care statul membru de stabilire nu acționează în timp util sau în mod adecvat, Comisia ar trebui să fie împuternicită să intervină prin intermediul unui act de punere în aplicare prin care să impună statului membru respectiv să suspende sau să revoce statutul de comerciant „încredere și control”.

(20) Opțiunea de a exploata un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță ar trebui, în combinație cu alte dispoziții privind vânzările la distanță și simplificările, să stimuleze utilizarea mărfurilor în vrac mai degrabă decât a coletelor, făcând fluxul de colete individuale mai ușor de gestionat de către autoritățile vamale. Un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță ar trebui să asigure punerea mărfurilor în liberă circulație în momentul vânzării și al ieșirii din antrepozit, ceea ce înseamnă că, în momentul plasării mărfurilor în antrepozit, este necesar ca mărfurile să îndeplinească condițiile care le-ar fi aplicabile dacă ar fi plasate pe piața Uniunii la momentul respectiv. Autoritățile vamale ar trebui să poată verifica dacă mărfurile introduse în vrac respectă normele privind piața Uniunii în momentul intrării în antrepozitul vamal. Un astfel de antrepozit vamal pentru vânzările la distanță ar trebui să fie disponibil numai pentru operatorii economici care îndeplinesc criteriile privind încrederea asociate statutului de comerciant „încredere și control”, pentru a evita utilizarea abuzivă de către operatorii economici nedemni de încredere.

(21) Modificările aduse proceselor vamale impun, de asemenea, clarificarea rolului reprezentanților vamali. Atât reprezentarea directă, cât și cea indirectă ar trebui să fie în continuare posibile, dar ar trebui să se clarifice faptul că reprezentantul indirect al unui importator sau al unui exportator își asumă toate obligațiile importatorului sau ale exportatorului respectiv, și anume nu numai obligația de a plăti sau de a garanta datoria vamală, ci și respectarea altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale. Din acest motiv, este necesar ca reprezentanții vamali să fie rezidenți pe teritoriul vamal al Uniunii în cazul în care reprezintă importatori sau exportatori, pentru a asigura răspunderea adecvată pentru aspectele financiare și nefinanciare ale obligațiilor importatorilor și exportatorilor. Prin urmare, utilizarea unui reprezentant vamal indirect stabilit în Uniune este o alternativă disponibilă și proporțională pentru importatorii și exportatorii care nu au o prezență comercială în Uniune. În plus, reprezentanții vamali stabiliți în țări terțe ar trebui să poată continua să își furnizeze serviciile în Uniune în cazul în care reprezintă persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

(22) Microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([12]), joacă un rol vital în comerțul exterior al Uniunii, dar se confruntă adesea cu sarcini administrative și de conformitate proporțional mai mari în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor vamale. Prin urmare, este important să se țină seama de situația lor specifică și să se sprijine măsurile care facilitează conformitatea lor, inclusiv prin proceduri simplificate, orientări clare și reprezentare vamală accesibilă. Ar trebui adoptate orientări pentru a sprijini microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, recunoscând provocările unice cu care se confruntă astfel de întreprinderi, menținând în același timp integritatea și securitatea proceselor de comerț exterior atunci când aplică statutul de operator economic autorizat și de comerciant „încredere și control”. Ar trebui să fie depuse eforturi continue pentru a simplifica și a face mai accesibile procedurile pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii, asigurându-se că este facilitat și promovat rolul lor vital în comerțul exterior al Uniunii.

([12]) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Pentru a se asigura un nivel uniform de digitalizare și pentru a se crea condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici din toate statele membre, precum și pentru a contribui la buna funcționare a pieței interne, ar trebui să se înființeze o platformă de date vamale a UE, sub forma unui ansamblu de servicii și sisteme electronice centralizate, sigure și reziliente din punct de vedere cibernetic în scopuri vamale. Platforma de date vamale a UE ar trebui să permită punerea în aplicare a legislației vamale, cum ar fi: formalități vamale; controale vamale; calcularea și notificarea datoriei vamale, a taxei de procesare la nivelul Uniunii, a accizelor și a TVA; gestionarea garanțiilor și monitorizarea vamală a mărfurilor. Platforma de date vamale a UE ar trebui, de asemenea, să contribuie la punerea în aplicare a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale. Platforma de date vamale a UE ar trebui să asigure calitatea, integritatea, trasabilitatea și nerepudierea datelor prelucrate în cadrul acesteia, astfel încât nici expeditorul, nici destinatarul să nu poată contesta ulterior existența schimbului de date. Prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE ar trebui să respecte normele relevante privind securitatea cibernetică și prelucrarea datelor cu caracter personal. Comisia și Autoritatea Vamală a UE, în cooperare cu statele membre, ar trebui să proiecteze în comun Platforma de date vamale a UE. De asemenea, Comisiei ar trebui să i se încredințeze sarcina de a dezvolta, de a exploata și de a întreține Platforma de date vamale a UE și ar trebui să poată încredința această sarcină Autorității Vamale a UE.

(24) Având în vedere rolul Platformei de date vamale a UE în asigurarea integrității și a securității datelor tratate în Uniune în scopuri vamale, care constituie un interes public și poate fi considerat un interes fundamental al societății, este necesar să se protejeze datele gestionate în cadrul Platformei de date vamale a UE, inclusiv datele cu caracter personal și alte date sensibile referitoare la fluxul de mărfuri și punerea în aplicare a dreptului Uniunii și a dreptului intern, împotriva accesului neautorizat și a oricărei alte amenințări la adresa integrității și securității acestor date. Prin urmare, este necesar ca infrastructura și serviciile prin intermediul cărora funcționează Platforma de date vamale a UE să facă obiectul anumitor condiții pentru a asigura suveranitatea Uniunii în acest sens. Respectarea condițiilor respective ar trebui să fie demonstrată prin dovezi și, în cazul serviciilor critice, este important ca dovezile respective să fie completate de o verificare de securitate a persoanelor fizice și juridice, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. Totodată, Platforma de date vamale a UE ar trebui să fie proiectată pentru a evita cât mai mult posibil situațiile de dependență de furnizor.

(25) Pentru a asigura fiabilitatea, interoperabilitatea și durabilitatea pe termen lung a Platformei de date vamale a UE, este important ca dezvoltarea și întreținerea acesteia să respecte standardele și bunele practici recunoscute la nivel internațional în ceea ce privește ingineria software, testarea sistemelor, desfășurarea de proiecte-pilot și procedurile de acceptare. Aceasta include testarea funcțională și nefuncțională cuprinzătoare, faze-pilot structurate care implică părți interesate reprezentative și criterii de acceptare clar definite pentru validarea performanței, a conformității și a securității. Măsurile respective sunt menite să asigure faptul că sistemul poate sprijini formalitățile vamale armonizate în întreaga Uniune și îndeplinește cerințele operaționale atât ale statelor membre, cât și ale operatorilor economici.

(26) Activitățile de implementare a Platformei de date vamale a UE ar trebui să includă măsuri care să asigure disponibilitatea și funcționarea sa neîntreruptă, chiar și în cazul unei crize grave. Măsurile de asigurare a continuității activității ar trebui să includă, în special, redundanța, mecanismele de siguranță și protocoalele de recuperare a datelor, precum și procedurile de urmat în caz de indisponibilitate sau defectare a Platformei de date vamale a UE. În cazul în care Platforma de date vamale a UE se bazează pe infrastructură fizică, ar trebui să se aibă în vedere soluții redundante în amplasamente dispersate geografic pentru a asigura continuitatea activității în cazul defectării unui amplasament.

(27) Platforma de date vamale a UE vizează înlocuirea sistemelor electronice existente dezvoltate de statele membre și de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, unele dintre acestea fiind eliminate treptat în cursul tranziției. Respectivele sisteme electronice naționale existente nu vor fi reactivate în cazul în care funcționalitățile Platformei de date vamale a UE nu sunt disponibile în termenele stabilite. Prin urmare, ar trebui să se prevadă o soluție temporară pentru un astfel de caz. În conformitate cu jurisprudența recentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene ([13]), este oportun să se clarifice faptul că schimbul automatizat de informații între operatorii economici, autoritățile vamale și alte părți interesate realizat prin intermediul Platformei de date vamale a UE și de către aceasta nu exclude responsabilitatea autorităților respective sau a operatorilor economici respectivi în ceea ce privește procesele vamale în cauză. Chiar și în cazul în care implicarea unei autorități vamale în adoptarea unei măsuri se limitează la comunicarea electronică prin intermediul Platformei de date vamale a UE, ar trebui să se considere că măsura în cauză este adoptată de autoritatea respectivă, ca și cum Platforma de date vamale a UE ar acționa în numele autorității respective.

([13]) Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2023, *Euranimi/Comisia*, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Platforma de date vamale a UE ar trebui să permită schimbul de date cu alte sisteme, platforme sau medii în scopul sporirii calității datelor utilizate de autoritățile vamale în îndeplinirea sarcinilor lor, precum și în scopul schimbului de date vamale relevante cu alte autorități, în vederea creșterii eficacității controalelor pe piața internă. În conformitate cu abordarea stabilită în Regulamentul (UE) 2024/903 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și cu Comunicarea Comisiei din 23 martie 2017 intitulată „Cadrul european de interoperabilitate – Strategie de implementare", Platforma de date vamale a UE ar trebui să promoveze interoperabilitatea transfrontalieră și transsectorială în Europa. Platforma ar trebui să exploateze potențialul surselor existente de informații privind riscurile, disponibile la nivelul Uniunii, cum ar fi sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF) și cel pentru produsele nealimentare (Safety Gate), sistemul de informare și de comunicare pentru supravegherea pieței (ICSMS) și portalul privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală. Platforma ar trebui să stea la baza dezvoltării cooperării strategice și operaționale, inclusiv a schimbului de informații și a interoperabilității, dintre autoritățile vamale și alte autorități, organisme și servicii, în limitele competențelor lor. În plus, Platforma de date vamale a UE ar trebui să ofere o gamă largă de analize avansate ale datelor, inclusiv prin utilizarea inteligenței artificiale. Această analiză a datelor ar trebui să faciliteze analiza de risc, analiza economică și analiza predictivă pentru a anticipa posibilele riscuri legate de trimiterile care intră în Uniune sau ies de pe teritoriul acesteia.

(29) Pentru a asigura o mai bună supraveghere a fluxurilor comerciale și o metodă simplificată de colaborare cu alte autorități competente decât autoritățile vamale, Platforma de date vamale a UE ar trebui să fie capabilă să utilizeze cadrul de colaborare al mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi și, în cazul în care acest cadru nu poate fi utilizat, să ofere autorităților competente respective un serviciu specific prin care acestea să poată obține datele relevante, să furnizeze informații autorităților vamale și să facă schimb de informații cu acestea, precum și să se asigure că cerințele sectoriale sunt respectate. Acest serviciu specific ar fi necesar în cazul în care celelalte autorități competente nu dispun de un sistem electronic care să poată fi conectat la Platforma de date vamale a UE.

(30) Pentru a testa funcționalitățile Platformei de date vamale a UE înainte de intrarea sa în funcțiune pentru toți operatorii economici, indiferent de statutul lor sau de procesul vamal în cauză, este oportun să se permită Comisiei să hotărască instituirea unei etape-pilot, în mod voluntar. Un astfel de exercițiu-pilot ar testa implementarea anumitor procese și funcții în mod voluntar, fără a fi obligatoriu din punct de vedere juridic. Din motive de transparență și pentru a comunica informații părților interesate, este important ca Comisia să facă publice planificarea, organizarea și durata etapei-pilot respective, precum și funcționalitățile care urmează să fie aplicate și testate.

(31) Autoritățile, întreprinderile, consumatorii și rezidenții ar trebui să poată raporta mărfurile care urmează să fie importate în Uniune sau exportate din Uniune și care nu respectă legislația relevantă a Uniunii aplicată de autoritățile vamale. Informațiile raportate cu privire la mărfurile respective ar trebui să fie disponibile în Platforma de date vamale a UE și ar trebui să fie posibilă utilizarea lor în scopul managementului riscurilor.

(32) Pe lângă Platforma de date vamale a UE, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a-și dezvolta propriile aplicații pentru a utiliza date din Platforma de date vamale a UE. Statele membre se asigură că aplicațiile lor respectă Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului ([15]), în special în ceea ce privește măsurile de management al riscurilor în materie de securitate cibernetică. Pentru a reduce timpul până la introducerea pe piață, statele membre ar trebui să poată încredința Autorității Vamale a UE resursele financiare și mandatul de a dezvolta astfel de aplicații. În astfel de cazuri, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să dezvolte aplicațiile în beneficiul tuturor statelor membre. Acest lucru ar putea fi realizat prin crearea de aplicații cu cod cu sursă deschisă fără dependență de furnizor, în conformitate cu Cadrul privind partajarea și reutilizarea pentru soluțiile IT.

([14]) Regulamentul (UE) 2024/903 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Regulamentul privind Europa interoperabilă) (JO L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333, 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Platforma de date vamale a UE ar trebui să permită fluxul de date. Utilizatorii ar trebui să poată transmite către Platforma de date vamale a UE sau să prelucreze în cadrul acesteia toate datele relevante necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în temeiul legislației vamale. Aceste date ar trebui să fie prelucrate la nivelul Uniunii și îmbogățite cu o analiză de risc la nivelul întregii Uniuni. Datele rezultate ar trebui să fie puse la dispoziția autorităților vamale ale statelor membre, care prelucrează ulterior datele pentru a-și îndeplini obligațiile. În fine, rezultatul controalelor efectuate în urma prelucrării datelor din Platforma de date vamale a UE ar trebui să fie, la rândul său, raportat respectivei platforme de date. Este important ca Platforma de date vamale a UE să permită prelucrarea datelor disponibile în cadrul său cu o întârziere minimă.

(34) Datele transmise către Platforma de date vamale a UE sunt, în mare măsură, date fără caracter personal transmise de operatorii economici cu privire la mărfurile pe care le comercializează. Cu toate acestea, datele respective ar putea include și date cu caracter personal, în special numele persoanelor care acționează în numele unui operator economic sau al unei autorități. Pentru a se asigura că datele cu caracter personal și informațiile comerciale sunt protejate în mod egal, ar trebui să fie instituite norme specifice privind accesul, norme privind confidențialitatea și condiții de utilizare a Platformei de date vamale a UE. În special, ar trebui să se stabilească entitățile care pot accesa sau prelucra datele disponibile pe Platforma de date vamale a UE, pe lângă persoanele în cauză, Comisie, autoritățile vamale și Autoritatea Vamală a UE, stabilind un echilibru între nevoile acestor entități și necesitatea de a se asigura faptul că datele cu caracter personal și cele confidențiale colectate în scopuri vamale sunt utilizate în scopuri suplimentare numai în măsura minimă necesară.

(35) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna, în consultare cu Comisia, date specifice a căror divulgare ar aduce atingere intereselor lor esențiale în materie de securitate, care să fie marcate din punct de vedere tehnic în cadrul Platformei de date vamale a UE astfel încât orice prelucrare ulterioară a acestor date să fie limitată la autoritățile competente ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care autoritățile respective autorizează în mod expres prelucrarea ulterioară. Persoana care transmite datele către Platforma de date vamale a UE ar trebui să stabilească în mod clar limitările prelucrării unor astfel de date care pot fi legate de lanțurile de aprovizionare specifice sau de categoriile de date. Pentru a utiliza această posibilitate, statul membru în cauză ar trebui să informeze Comisia cu privire la interesele esențiale în materie de securitate concrete aflate în joc și să explice de ce consideră că interesele respective nu ar putea fi protejate suficient în temeiul cadrului general de dispoziții privind prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date Vamale a UE.

(36) Sub rezerva respectării normelor privind protecția datelor, în special a normelor privind datele vamale sensibile și datele sensibile din punct de vedere comercial, datele vamale agregate neconfidențiale, fără caracter personal și fără caracter sensibil din punct de vedere comercial ar putea fi puse la dispoziția părților terțe în scopuri concrete, în urma unei cereri justificate în mod corespunzător.

(37) Pentru a se asigura faptul că Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) își poate exercita competențele de investigare în legătură cu activitățile frauduloase care afectează interesele Uniunii, este oportun ca acesta să aibă un acces la datele din Platforma de date vamale a UE foarte similar cu accesul Comisiei. Prin urmare, OLAF ar trebui să aibă dreptul de a prelucra datele respective în conformitate cu condițiile referitoare la protecția datelor prevăzute în legislația relevantă a Uniunii, inclusiv în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([16]) și în Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ([17]).

([16]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) De asemenea, Parchetul European (EPPO) ar trebui să poată obține, la cerere, datele disponibile din Platforma de date vamale a UE, pentru a se asigura că își poate desfășura investigațiile cu privire la chestiuni vamale.

(39) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) ar trebui să poată obține, la cerere, datele disponibile din Platforma de date vamale a UE, pentru a-și îndeplini sarcinile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ([18]). Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) ar trebui să poată obține, la cerere, datele fără caracter personal disponibile din Platforma de date vamale a UE.

(40) Pentru a menține funcțiile care sunt îndeplinite în sistemele informatice naționale ale statelor membre, autoritățile fiscale ale statelor membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prelucra datele direct în cadrul Platformei de date vamale a UE. Ca atare, autoritățile responsabile cu siguranța alimentară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]) și autoritățile responsabile cu supravegherea pieței în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să beneficieze de serviciile și instrumentele adecvate în cadrul Platformei de date vamale a UE, astfel încât să poată utiliza datele vamale relevante pentru a contribui la asigurarea respectării legislației relevante a Uniunii și pentru a coopera cu autoritățile vamale în vederea reducerii la minimum a riscului ca produsele neconforme să intre în Uniune.

(41) În temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ([20]), Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale competente raportează fără întârzieri nejustificate EPPO orice comportament infracțional în privința căruia EPPO ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 25 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat. Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale competente ar trebui să se abțină de la luarea unor măsuri care ar putea pune în pericol confidențialitatea oricărei anchete penale cu privire la aceleași fapte, efectuată de autoritatea judiciară sau de aplicare a legii națională competentă sau de EPPO.

(42) Normele și dispozițiile privind accesul la Platforma de date vamale a UE și schimbul de informații nu ar trebui să aducă atingere Sistemului de informații al vămilor (SIV) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 și nici obligațiilor de raportare în contextul conștientizării situației în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]).

([18]) Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Comisia ar trebui să stabilească norme de punere în aplicare care să prevadă modalitățile de acces al autorităților în cauză la Platforma de date vamale a UE, după evaluarea garanțiilor existente de care dispune fiecare autoritate sau categorie de autorități pentru a asigura tratamentul corect al datelor cu caracter personal și al datelor sensibile din punct de vedere comercial.

(44) Este oportun ca Platforma de date vamale a UE să stocheze datele cu caracter personal pentru o perioadă de maximum zece ani. Perioada respectivă este justificată având în vedere posibilitatea ca autoritățile vamale să notifice datoria vamală în termen de până la zece ani de la primirea informațiilor necesare cu privire la o trimitere, precum și să se asigure că Comisia, Autoritatea Vamală a UE, OLAF, EPPO, autoritățile vamale și alte autorități competente pot verifica încrucișat informațiile din Platforma de date vamale a UE cu informațiile stocate în alte sisteme și care au făcut obiectul schimburilor cu acestea. În plus, perioada respectivă ar trebui să fie aliniată la perioada de stocare impusă de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, în cazul în care aceste dispoziții legislative sunt relevante pentru controalele vamale. De asemenea, este oportun ca, ori de câte ori sunt necesare date cu caracter personal în scopul procedurilor judiciare și administrative, al investigațiilor și în timpul controalelor vamale ulterioare, perioada de păstrare să fie suspendată pentru a se evita ca datele cu caracter personal să fie șterse și, prin urmare, să nu poată fi utilizate în aceste scopuri.

(45) Protecția datelor cu caracter personal și a altor date în cadrul Platformei de date vamale a UE ar trebui să includă, de asemenea, norme privind restricționarea drepturilor persoanelor vizate. Prin urmare, este oportun ca autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea Vamală a UE să poată restricționa dreptul persoanelor vizate, dacă este necesar, pentru a garanta că activitățile de asigurare a respectării legii, analiza de risc și controalele vamale nu sunt puse în pericol. În plus, astfel de restricții ar putea fi aplicate, de asemenea, atunci când este necesar în scopul protejării procedurilor judiciare sau administrative în urma activităților de asigurare a respectării legii. Astfel de restricții ar trebui să fie justificate în mod corespunzător în raport cu activitățile și prerogativele autorităților vamale, ale Comisiei sau ale Autorității Vamale a UE și să se limiteze la perioada necesară pentru păstrarea acestor prerogative.

(46) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([22]) sau ale Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([23]) sau ale Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ([24]), în limitele domeniului de aplicare al fiecăruia dintre aceste acte. Orice autoritate sau organism, altul decât autoritățile vamale, Comisia și Autoritatea Vamală a UE, care prelucrează date cu caracter personal în cadrul Platformei de date vamale a UE urmează să fie considerat operator în conformitate cu normele aplicabile.

([22]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) Pentru a asigura interoperabilitatea și schimbul de date cu anumite alte sisteme nevamale ale Uniunii și în ceea ce privește formalitățile vamale menționate în Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului ([25]), Platforma de date vamale a UE ar trebui să integreze Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi (EU CWS-CERTEX) instituit prin Regulamentul respectiv. Până când va integra pe deplin EU-CWS-CERTEX, Platforma de date vamale a UE ar trebui să efectueze transformarea operațională și tehnică a datelor pentru a permite schimbul de date prin intermediul EU CWS-CERTEX.

(48) Cerințele în materie de date ar trebui să fie definite pentru a oferi orientări comune operatorilor economici cu privire la datele de care au nevoie pentru a-și îndeplini scopurile, legate în special de punerea în aplicare a legislației vamale. Platforma de date vamale a UE va fi un punct unic de intrare pentru astfel de date și, prin urmare, normele de formatare și codificare a acestor date ar trebui să fie stabilite în specificațiile tehnice pentru Platforma de date vamale a UE, care reprezintă un instrument mai flexibil decât normele juridice. Cu toate acestea, este necesar un model armonizat de date vamale cu cerințe în materie de date semantice.

(49) Un nivel de management al riscurilor vamale la nivelul Uniunii este fundamental pentru a se asigura o aplicare armonizată a controalelor vamale în statele membre. În prezent, există un cadru comun de management al riscurilor care cuprinde posibilitatea de a identifica domenii de control prioritare comune, precum și criterii și standarde comune privind riscurile în domeniul riscului financiar pentru efectuarea controalelor vamale, dar acest cadru prezintă deficiențe semnificative. Pentru a aborda lipsa unei aplicări armonizate a controalelor vamale și a unui management armonizat al riscurilor, care aduce atingere intereselor financiare și nefinanciare ale Uniunii și ale statelor membre, este oportun să se revizuiască normele privind managementul riscurilor pentru a se stabili o abordare mai solidă cu privire la managementul riscurilor, care să vizeze atât riscurile financiare, cât și pe cele nefinanciare. Aceasta include abordarea provocărilor structurale legate de managementul riscurilor financiare identificate de Curtea de Conturi. În special, este oportun să se descrie activitățile care sunt incluse în managementul riscurilor vamale, dintr-o perspectivă ciclică. De asemenea, este important să se identifice rolurile și responsabilitățile Comisiei, ale Autorității Vamale a UE și ale autorităților vamale ale statelor membre. Este, de asemenea, esențial să i se ofere Comisiei competența de a stabili domenii de control prioritare comune și criterii și standarde comune privind riscurile, precum și competența de a identifica domenii specifice care intră în sfera altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, care merită un tratament prioritar în materie de management comun al riscurilor și de controalele comune, fără a compromite securitatea.

(50) Prin urmare, este oportun să se introducă activități de management al riscurilor la nivelul Uniunii și dispoziții prin care să se asigure colectarea la nivelul Uniunii a unor date cuprinzătoare relevante pentru managementul riscurilor, inclusiv rezultatele și evaluarea tuturor controalelor. Ar trebui să se prevadă o analiză comună de risc și emiterea de recomandări de control corespunzătoare la nivelul Uniunii adresate autorităților vamale. În conformitate cu principiul „conformare sau justificare", respectivele recomandări de control ar trebui să fie urmate sau ar trebui să se prezinte motive convingătoare pentru a nu le urma. De asemenea, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a emite o instrucțiune conform căreia mărfurile destinate Uniunii nu trebuie să fie încărcate sau transportate. Analiza riscurilor și a amenințărilor la nivelul Uniunii ar trebui să se bazeze pe date actualizate continuu la nivelul Uniunii și să identifice măsurile și controalele care urmează să fie efectuate la punctele de trecere a frontierei de intrare pe teritoriul Uniunii și de ieșire de pe acesta.

([25]) Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de instituire a mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 (JO L 317, 9.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) În special în contextul cooperării cu autoritățile de aplicare a legii și cu autoritățile de securitate, managementul riscurilor la nivelul Uniunii ar trebui, atunci când este posibil, să contribuie la analizele strategice și la evaluările amenințărilor efectuate la nivelul Uniunii, inclusiv cele efectuate de Europol și de Frontex, și să beneficieze de pe urma acestora pentru a contribui la prevenirea și combaterea eficientă și efectivă a criminalității. Încălcarea legislației vamale și a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale ar trebui să aibă un impact asupra profilului de risc al importatorilor, inclusiv al importatorilor pentru vânzări la distanță, sau al exportatorilor.

(52) Procesul de plasare a mărfurilor sub un regim vamal trebuie să fie revizuit pentru a reflecta noile roluri și responsabilități ale persoanelor implicate în regimul respectiv. Prin urmare, responsabilitatea pentru furnizarea informațiilor către autoritățile vamale urmează să fie asumată de persoana responsabilă pentru mărfuri, și anume importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit, mai degrabă decât declarantul. Persoana responsabilă ar trebui să furnizeze sau să pună datele la dispoziția autorităților vamale de îndată ce datele respective sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru un regim vamal, pentru a permite autorităților vamale să efectueze o analiză de risc și să ia măsurile corespunzătoare.

(53) Cu toate acestea, în cazul comerțului electronic și ținând seama de volumul mai mare al tranzacțiilor efectuate prin intermediul comerțului electronic, este oportun ca persoanele care utilizează regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE (denumit în continuare „regimul pentru importuri al ghișeului unic” sau „regimul IOSS”) să furnizeze date privind vânzările lor de mărfuri care urmează să fie importate cel târziu în ziua următoare acceptării plății.

(54) În circumstanțe justificate în mod corespunzător, autoritățile vamale ar trebui să fie în măsură să autorizeze comercianții „încredere și control” să completeze într-o etapă ulterioară datele privind mărfurile care au primit liberul de vamă, deoarece respectivii comercianți comunică continuu datele privind tranzacțiile lor către autoritățile vamale și pot fi considerați fiabili. Astfel de circumstanțe ar putea fi legate de documentele justificative sau de imposibilitatea de a stabili valoarea finală în vamă a mărfurilor la momentul acordării liberului de vamă.

(55) Pentru a simplifica procesul vamal de intrare a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, asigurând în același timp existența unei singure persoane responsabile pentru mărfurile respective, ar trebui ca diferiți actori din lanțul de aprovizionare să furnizeze fiecare partea lor de informații relevante privind mărfurile în cauză și să o coreleze cu o trimitere specifică. Mărfurile ar trebui să intre pe teritoriul vamal al Uniunii numai dacă există un importator sau un reprezentant indirect care acționează în numele importatorului, stabilit în Uniune și care își asumă responsabilitatea pentru mărfurile respective. Importatorul sau reprezentantul indirect care acționează în numele importatorului ar trebui să furnizeze autorităților vamale informații cu privire la mărfuri și la regimul vamal sub care ar trebui plasate acestea și ar trebui să facă acest lucru cât mai devreme posibil, dacă este posibil înainte de sosirea fizică a mărfurilor. Un prestator de servicii sau un agent vamal ar trebui să fie în măsură să furnizeze informații în numele și pe seama importatorului, dar importatorul ar trebui să rămână responsabil pentru asigurarea conformității mărfurilor cu riscurile financiare și nefinanciare. Transportatorii care aduc efectiv mărfurile ar trebui, de asemenea, să furnizeze unele informații privind mărfurile înainte de încărcare sau de sosire (denumite în continuare „informații prealabile privind transportul de marfă”) și să își coreleze informațiile cu informațiile importatorului, în cazul în care acestea au fost transmise anterior, fără a avea neapărat acces la toate datele furnizate de importator. În plus, pentru a ține seama de lanțurile de aprovizionare și de rețelele de transport mai complexe, ar trebui să fie posibil să se impună unor alte persoane să completeze informațiile privind mărfurile care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii. Importatorul, transportatorul sau orice altă persoană care transmite informații autorităților vamale ar trebui să aibă obligația de a le modifica atunci când știe că informațiile nu mai sunt corecte, dar înainte ca autoritățile vamale să fi detectat nereguli pe care intenționează să le supună controalelor.

(56) Mărfurile neunionale care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii ar trebui să fie considerate ca fiind în depozitare temporară din momentul în care transportatorul notifică sosirea lor până la plasarea lor sub un regim vamal, cu excepția cazului în care sunt deja plasate sub un regim de tranzit. Pentru a asigura o supraveghere vamală adecvată, situația respectivă ar trebui să fie limitată în timp și să nu dureze mai mult de 90 de zile, în afara cazurilor excepționale.

(57) Este necesar să se mențină normele care stabilesc dacă mărfurile sunt mărfuri unionale sau neunionale și dacă statutul de mărfuri unionale poate fi prezumat sau trebuie să fie dovedit, în special atunci când mărfurile părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii.

(58) Odată ce dispun de informațiile necesare pentru regimul relevant, pe baza analizei de risc, autoritățile vamale ar trebui să decidă dacă să efectueze controale suplimentare asupra mărfurilor, să le acorde liberul de vamă, să refuze sau să suspende acordarea liberului de vamă sau să aștepte până când se va considera că mărfurile au primit liberul de vamă. Autoritățile vamale ar trebui să ia o astfel de decizie în cooperare cu alte autorități competente, dacă este necesar. În consecință, autoritățile vamale ar trebui să refuze acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în cazul în care dispun de dovezi potrivit cărora mărfurile nu respectă cerințele legale aplicabile. Constatarea unei încălcări sistematice repetate în ceea ce privește vânzările la distanță de către un operator economic ar trebui să constituie o astfel de dovadă pentru o perioadă de cel puțin șase luni pentru toate mărfurile notificate pentru sosire în vederea punerii în liberă circulație de către operatorul economic respectiv. În cazul în care trebuie să se consulte cu alte autorități competente pentru a stabili dacă mărfurile respectă sau nu cerințele legale aplicabile, autoritățile vamale ar trebui să suspende acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză cel puțin până când care are loc consultarea. În astfel de cazuri, decizia subsecventă a autorităților vamale cu privire la mărfuri ar trebui să depindă de răspunsul celorlalte autorități competente. Pentru a se evita blocarea atât a comercianților, cât și a autorităților în cazurile în care este necesar un anumit interval de timp pentru a se ajunge la o concluzie privind conformitatea, autoritățile vamale ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda liberul de vamă mărfurilor, cu condiția ca comerciantul să continue să le informeze cu privire la locul în care se află mărfurile.

(59) Pentru a oferi securitate juridică comercianților care au furnizat informațiile în timp util, fără a obliga autoritățile vamale să reacționeze la fiecare trimitere, ar trebui să se considere că mărfurile care nu au fost selectate pentru un control după o perioadă rezonabilă au primit liberul de vamă. Comisia ar trebui să aibă dreptul de a defini respectiva perioadă prin intermediul unor acte delegate, adaptând-o, dacă este necesar, la tipul de trafic sau la tipul de puncte de trecere a frontierei în cauză.

(60) Întrucât comercianții „încredere și control” sunt considerați fiabili și furnizează autorităților vamale, cât mai aproape posibil din punct de vedere tehnic de timpul real, date privind circulația mărfurilor și privind conformitatea, cu acces deplin la sistemele, evidențele și operațiunile lor, astfel de comercianți ar trebui să fie în măsură să acorde liberul de vamă propriilor mărfuri sub supravegherea autorităților vamale fără a aștepta intervenția acestora. În consecință, comercianții „încredere și control” ar trebui să poată acorda liberul de vamă pentru mărfuri în numele autorităților vamale la primirea mărfurilor respective la locul de desfășurare a activității importatorului, proprietarului sau destinatarului sau la expedierea de la locul de desfășurare a activității exportatorului, proprietarului sau expeditorului. Întrucât se presupune că comercianții „încredere și control” acționează într-un mod transparent, fiecare sosire și fiecare livrare de mărfuri ar trebui să fie înregistrate în mod corespunzător în Platforma de date vamale a UE. Comercianții „încredere și control” ar trebui să aibă obligația de a informa autoritățile vamale în cazul în care apare o problemă, astfel încât autoritățile respective să poată lua o decizie finală cu privire la acordarea liberului de vamă mărfurilor. În cazul în care sistemele de control intern ale comercianților „încredere și control” sunt suficient de solide, autoritățile vamale ar trebui să fie în măsură, în cooperare cu alte autorități competente, să autorizeze comercianții respectivi să efectueze anumite verificări pe cont propriu. Cu toate acestea, autoritățile vamale ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a efectua controale asupra mărfurilor în orice moment.

(61) Este oportun să se prevadă măsuri de reglementare a tranziției de la un sistem bazat pe declarații vamale la un sistem bazat pe furnizarea de informații Platformei de date vamale a UE sau pe punerea de informații la dispoziția acesteia. Operatorii economici ar trebui să aibă posibilitatea de a depune declarații vamale pentru a-și declara intenția de a plasa mărfurile sub regim vamal în cursul perioadei de tranziție. Cu toate acestea, de îndată ce vor fi disponibile capacitățile Platformei de date vamale a UE, operatorilor economici ar trebui să li se ofere, de asemenea, posibilitatea de a furniza sau de a pune la dispoziția autorităților vamale informații prin intermediul Platformei de date vamale a UE, iar autoritățile vamale nu ar trebui să mai autorizeze niciun operator economic să solicite simplificări în legătură cu declarația vamală. La sfârșitul perioadei de tranziție, toate autorizațiile ar trebui să își înceteze valabilitatea, deoarece declarațiile vamale nu vor mai exista. În ceea ce privește vânzările de mărfuri la distanță, perioada de tranziție pentru depunerea declarațiilor vamale ar trebui să fie limitată până când vor fi disponibile capacitățile Platformei de date vamale a UE de a prelucra datele relevante pentru vânzările la distanță.

(62) Identificarea exactă a persoanei care acționează în calitate de „importator” depinde de etapa și de natura procesului vamal în cauză. Ar trebui să existe un singur importator în același timp.

(63) În cazul vânzărilor la distanță, se consideră că persoana care furnizează mărfuri în cadrul vânzărilor la distanță sau care facilitează vânzările la distanță de mărfuri este persoana care stabilește că mărfurile dintr-o țară terță urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii deoarece stabilește lanțul de aprovizionare și este responsabilă pentru riscul de pierdere, deteriorare sau întârziere până la livrarea mărfurilor către consumator. Prin urmare, pentru vânzările la distanță, pentru ca mărfurile să fie puse în liberă circulație, importatorul va fi fie persoana care furnizează mărfurile în cadrul vânzărilor la distanță, fie persoana care facilitează vânzările la distanță de mărfuri, în funcție de modalitățile decise, iar importatorul stabilit în acest mod ar trebui să fie indicat ca atare.

(64) Persoana care furnizează mărfuri în cadrul vânzărilor la distanță sau care facilitează vânzările la distanță de mărfuri care urmează să fie importate din țări terțe pe teritoriul vamal al Uniunii și care este importatorul ar trebui să fie responsabilă de furnizarea către autoritățile vamale a informațiilor necesare privind vânzările la distanță înainte de acordarea liberului de vamă mărfurilor. Persoana astfel identificată ar trebui să îndeplinească obligațiile unui importator.

(65) În cazul în care o persoană care furnizează mărfuri în cadrul vânzărilor la distanță sau care facilitează vânzările la distanță de mărfuri care urmează să fie importate din țări terțe pe teritoriul vamal al Uniunii nu este stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, ar trebui să fie posibil ca mărfurile să fie plasate sub un regim vamal în cazul în care un reprezentant indirect care are statutul de operator economic autorizat plasează mărfurile în nume propriu și pe seama importatorului pentru vânzările la distanță și își asumă obligațiile importatorului pentru vânzările la distanță în această privință.

(66) Dispozițiile prezentului regulament, inclusiv cele referitoare la importatorul pentru vânzările la distanță, nu constituie, *de jure* sau *de facto*, o obligație generală de monitorizare pentru furnizorii de servicii intermediare.

(67) Conform articolului 29 din TFUE, se consideră că se află în liberă circulație produsele care provin din țări terțe, pentru care au fost îndeplinite formalitățile de import și pentru care au fost percepute taxele vamale sau taxele cu efect echivalent. Cu toate acestea, punerea în liberă circulație nu ar trebui să fie înțeleasă ca o dovadă a conformității cu legislația vamală și cu alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(68) Procesul de scoatere a mărfurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii ar trebui să fie raționalizat și simplificat, în conformitate cu procesul de intrare. Prin urmare, este oportun să se impună să existe o persoană stabilită în Uniune care să fie responsabilă pentru mărfuri, și anume exportatorul. Exportatorul ar trebui să furnizeze autorităților vamale sau să pună la dispoziția acestora informațiile relevante înainte de a scoate mărfurile din Uniune, indicând dacă este vorba despre mărfuri unionale sau neunionale care urmează să fie exportate și adaptând informațiile necesare.

(69) Pentru a asigura un management adecvat al riscurilor legate de mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritatea vamală responsabilă de export ar trebui să aibă obligația de a efectua o analiză de risc a informațiilor privind mărfurile, precum și de a lua măsurile corespunzătoare sau de a solicita luarea acestor măsuri înainte de ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii. Măsurile respective ar trebui să includă impunerea efectuării de controale de către autoritatea vamală responsabilă de locul de expediere a mărfurilor și de locul de ieșire și, dacă este necesar, de către alte autorități competente, pe lângă măsurile prevăzute pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal care sunt, de asemenea, aplicabile în cazul în care mărfurile urmează să fie exportate.

(70) Pentru a se asigura că regimurile suspensive de taxe vamale sunt, de asemenea, transparente, este oportun să se raționalizeze dispozițiile privind cerințele aferente autorizațiilor pentru regimurile speciale. În special, din motive de claritate și de securitate juridică, condițiile pentru a se stabili dacă este necesar un aviz la nivelul Uniunii pentru a evalua dacă acordarea unei autorizații ar putea afecta în mod negativ interesele producătorilor din Uniune, așa-numita „examinare a condițiilor economice”, ar trebui să fie codificate și reglementate prin acte delegate. În plus, întrucât efectul asupra intereselor producătorilor din Uniune ar putea depinde de cantitatea de mărfuri care sunt plasate sub regimul special, ar trebui să fie stabilit un anumit prag sub care se estimează că nu există niciun efect negativ asupra acestor interese.

(71) Articolul 9 din Convenția revizuită privind navigația pe Rin face trimitere la o anexă (denumită în continuare „Manifestul Rinului”) care a facilitat circulația mărfurilor pe fluviul Rin și pe afluenții săi asociați, considerându-le un regim de tranzit vamal care traversează frontierele naționale a patru state membre, și anume Belgia, Germania, Franța și Țările de Jos, precum și ale Elveției. Conform informațiilor din partea administrațiilor vamale, Manifestul Rinului nu mai este utilizat în practică drept regim de tranzit vamal în statele membre riverane Rinului. În schimb, mărfurile de pe Rin și afluenții săi sunt transportate în prezent utilizând regimul de tranzit unional stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013, prin noul sistem computerizat de tranzit. Prin urmare, este oportun să se elimine trimiterea la Manifestul Rinului din cazurile în care o circulație de mărfuri este considerată tranzit vamal extern sau tranzit intern.

(72) Pentru a spori transparența cu privire la persoana responsabilă pentru respectarea obligațiilor regimului de tranzit unional, precum și cu privire la conținutul și riscurile legate de trimitere, este oportun să se impună titularului regimului de tranzit să comunice, privind importatorul sau exportatorul, cel puțin informații care să inițieze circulația mărfurilor, mijloacele de transport și identificarea mărfurilor plasate sub regimul respectiv. Astfel de informații le-ar permite autorităților vamale să supravegheze mai eficace regimul de tranzit unional în cauză și să efectueze o analiză de risc. Regimul de tranzit unional ar trebui să fie obligatoriu, cu excepția cazului în care mărfurile sunt plasate sub un alt regim vamal imediat după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii sau ieșirea de pe acesta. În cazul în care importatorul sau exportatorul nu este încă cunoscut, deținătorul mărfurilor ar trebui să fie considerat ca fiind importatorul sau exportatorul mărfurilor și ar trebui să fie obligat la plata taxelor vamale și a altor impozite și taxe. Regimul de tranzit unional ar trebui să fie înlocuit cu supravegherea vamală în cazul în care mărfurile sunt importate sau exportate de către un comerciant „încredere și control”.

(73) Un amendament la anexa 6 la Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) ([26]), care a intrat în vigoare la 1 iunie 2021, a modificat nota explicativă 0.49 pentru a acorda operatorilor economici care îndeplinesc anumite cerințe posibilitatea de a deveni „expeditor agreat”, reflectând facilitățile existente acordate operatorilor economici recunoscuți ca „destinatar agreat”. Prin urmare, este necesar să se includă respectiva nouă posibilitate în prezentul regulament pentru a alinia legislația vamală a Uniunii la acordul internațional respectiv.

(74) Eliminarea scutirii de taxe pentru importul de mărfuri cu o valoare care nu depășește 150 EUR implică aplicarea dispozițiilor privind stabilirea valorii în vamă pentru perceperea taxelor vamale *ad valorem* în legătură cu mărfurile importate achiziționate în cadrul tranzacțiilor de comerț electronic între întreprinderi și clienți, astfel cum sunt definite în Directiva 2006/112/CE. Astfel de vânzări la distanță ar trebui să constituie baza pentru declararea valorii în vamă prin metoda valorii de tranzacție. Principiul respectiv se aplică și în situațiile în care mărfurile sunt achiziționate în cadrul vânzărilor la distanță nu înainte de a fi introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, ci în timp ce sunt plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

([26]) Modificări ale Convenției vamale privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR din 1975) (JO L 193, 1.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Tranzacțiile din cadrul vânzărilor la distanță diferă în mod semnificativ de tranzacțiile tradiționale între întreprinderi, ceea ce duce la o complexitate sporită. Aceste diferențe au un impact asupra modului în care autoritățile vamale aplică efectiv normele de evaluare în practică. Printre provocările deosebite se numără amploarea și viteza considerabile cu care sunt încheiate tranzacțiile de comerț electronic, numărul mare de cumpărători și vânzători implicați și dispersarea vânzărilor. Ținând seama de specificitatea comerțului electronic, precum și de rolul autorităților vamale în a contribui la buna funcționare a pieței interne, în cazul în care, în cadrul procedurilor vamale menite să verifice corectitudinea valorii de tranzacție declarate a mărfurilor achiziționate în cadrul unei vânzări la distanță, un importator nu înlătură îndoielile rezonabile cu privire la faptul că valoarea de tranzacție declarată reflectă prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile respective și, în consecință, valoarea de tranzacție declarată inițial este respinsă, autoritățile vamale ar trebui să poată exercita flexibilitate în stabilirea metodei adecvate de evaluare secundară pentru a determina din nou valoarea în vamă a mărfurilor respective.

(76) În prezent, datoriile vamale sunt colectate de statul membru în care este depusă declarația vamală. Comerciantul are posibilitatea de a alege dacă dorește să facă acest lucru în țara de primă intrare sau să utilizeze un regim vamal și să plătească taxele într-un alt stat membru. Pentru comercianții „încredere și control”, este oportun să se utilizeze norme diferite pentru a defini locul în care ia naștere datoria vamală, astfel încât taxele la import să fie plătite statului membru în care este stabilit comerciantul respectiv. Acest lucru se justifică deoarece acesta este locul în care autoritatea vamală deține cele mai complete cunoștințe privind evidențele, operațiunile și comportamentul comercial al operatorilor economici relevanți. Cu toate acestea, datoria vamală a altor operatori economici decât comercianții „încredere și control” ar trebui să ia naștere în locul în care se află fizic mărfurile, cel puțin până la evaluarea modelului de supraveghere.

(77) În cazul tranzacțiilor de comerț electronic, importatorul pentru vânzări la distanță este persoana responsabilă de datoria vamală. Atunci când se utilizează regimul IOSS, datoria vamală ar trebui să ia naștere în momentul acceptării plății vânzării online. În cazul în care nu se utilizează acest regim, datoria vamală ar trebui să ia naștere atunci când disponibilitatea mărfurilor este notificată în statele membre în care mărfurile urmează să fie livrate.

(78) Pentru a acoperi costurile tot mai mari de gestionare a unui număr enorm de cereri de plasare sub regimul de punere în liberă circulație a mărfurilor vândute la distanță, ar trebui să fie stabilită o taxă de procesare la nivelul Uniunii, proporțională cu costul aproximativ al serviciilor strâns legate de supravegherea vamală a acestor mărfuri, deoarece mărfurile respective sunt expediate direct către consumator, ceea ce face imposibilă verificarea acestora de către alte autorități după vămuire. Deși va fi la latitudinea statelor membre să decidă dacă să recupereze de la operatorii economici costurile măsurilor excepționale de control sau costurile suportate de alte autorități decât autoritățile vamale în legătură cu verificarea sau distrugerea mărfurilor, taxa de procesare la nivelul Uniunii ar trebui să acopere, în special, costurile de verificare a datelor și de efectuare a unei analize de risc, precum și costurile infrastructurii și ale controalelor relevante, inclusiv ale serviciilor relevante prestate de Autoritatea Vamală a UE.

(79) Ar trebui să se prevadă o taxă de procesare la nivelul Uniunii mai mică în cazul în care mărfurile sunt vândute la distanță dintr-un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță, deoarece este mai ușor și mai eficace pentru autoritățile vamale să supravegheze mărfurile în vrac depozitate într-un antrepozit decât mărfurile ambalate în colete individuale și expediate direct către consumator.

(80) Debitorul taxei de procesare la nivelul Uniunii ar trebui să fie aceeași persoană cu debitorul datoriei vamale, care ar trebui să fie importatorul pentru vânzările la distanță. În cazul în care dispozițiile privind importatorii pentru vânzările la distanță nu se aplică încă, debitorul ar trebui să fie declarantul. În cazul vânzărilor la distanță, declarantul ar fi în mod normal persoana care are dreptul să utilizeze regimul IOSS sau un reprezentant vamal indirect. În consecință, consumatorul nu ar trebui să fie debitor al taxei de procesare la nivelul Uniunii.

(81) Este oportun să se prevadă ca primul act delegat de stabilire a cuantumului taxei de procesare să intre în vigoare rapid, astfel încât să se permită aplicarea practică a taxei de procesare la nivelul Uniunii introduse prin prezentul regulament pentru a răspunde presiunii tot mai mari exercitate asupra autorităților vamale din cauza volumului semnificativ de colete care intră pe teritoriul vamal al Uniunii.

(82) Întrucât mai multe măsuri, cum ar fi taxele și tarifele, se aplică pentru fiecare articol, este oportun să se introducă o definiție a noțiunii de articol. Un articol ar trebui definit ca însemnând una sau mai multe mărfuri dintr-o trimitere, având în comun anumite elemente de date, inclusiv clasificarea tarifară și originea, în conformitate cu cerințele aplicabile în materie de date. Definiția respectivă ar trebui să fie aplicabilă atât în ceea ce privește declarațiile vamale din instrumentele digitale existente la nivel național și la nivelul Uniunii, inclusiv în cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor în cauză în declarația vamală se face numai la nivel de subpoziții din Sistemul armonizat, cât și în ceea ce privește cerințele adecvate în materie de date stabilite în acest scop odată ce Platforma de date vamale a UE devine disponibilă.

(83) Este oportun să se consolideze mecanismul menit să supravegheze punerea în aplicare consecventă și eficace a măsurilor restrictive privind fluxul de mărfuri, adoptate de Consiliu în conformitate cu articolul 215 din TFUE. În cazul adoptării unor astfel de măsuri, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să ofere sprijin Comisiei și statelor membre pentru a se asigura că măsurile respective nu sunt eludate. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să ofere orientări autorităților vamale sub forma unor recomandări fără caracter obligatoriu, de exemplu prin promovarea unor practici vamale coerente, în limitele responsabilităților statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a unor astfel de măsuri. Autoritățile vamale ar trebui să se asigure că întreprind toate acțiunile necesare în limitele competențelor lor pentru a se conforma măsurilor respective și ar trebui să informeze Comisia și Autoritatea Vamală a UE în consecință. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să identifice eventualele discrepanțe în aplicarea respectivelor măsuri și să monitorizeze punerea lor în aplicare, precum și să raporteze în consecință Comisiei.

(84) Ar trebui să se instituie un mecanism de gestionare a crizelor pentru a aborda potențialele crize din cadrul uniunii vamale. Lipsa unui astfel de mecanism la nivelul Uniunii a fost evidențiată în Comunicarea Comisiei din 28 septembrie 2020 intitulată „Trecerea uniunii vamale la o etapă superioară: un plan de acțiune”. Prin urmare, ar trebui să se instituie un mecanism care să implice Autoritatea Vamală a UE în calitate de actor central în pregătirea, coordonarea și monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor și a modalităților practice pe care Comisia decide să le instituie atunci când apare o criză. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să mențină capacitatea de răspuns în situații de criză pe întreaga durată a crizei.

(85) Cadrul de guvernanță existent al uniunii vamale nu are o structură clară de gestionare operațională și nu reflectă evoluția vămilor de la crearea sa în 1968. În temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013, activitățile legate de managementul riscurilor privind fluxurile comerciale, cum ar fi punerea în aplicare a controalelor la fața locului și deciziile privind aceste controale, țin de responsabilitatea autorităților vamale naționale. Intensitatea traficului de mărfuri la frontierele externe nu este egală pe întreg teritoriul Uniunii. În pofida cooperării dintre autoritățile vamale naționale, care a existat încă de la crearea uniunii vamale și care a condus la schimbul de bune practici și de expertiză, precum și la elaborarea de orientări comune, aceasta nu a condus la dezvoltarea unei abordări și a unui cadru operațional armonizate. Nu există o capacitate centrală de analiză a riscurilor, nu există o viziune comună privind stabilirea priorității riscurilor la nivelul Uniunii, există o coordonare limitată a acțiunilor și a controalelor vamale și nu există un cadru de cooperare pentru diferitele autorități care gestionează piața unică.

(86) Instituirea unei structuri operaționale centrale la nivelul Uniunii, care să pună în comun expertiza și resursele și să asiste statele membre și Comisia în luarea deciziilor împreună ar trebui să remedieze aceste deficiențe. Aceasta ar trebui să se axeze în special pe domenii precum managementul datelor și managementul riscului și ar trebui să pregătească conținutul activităților de formare pentru lucrătorii vamali și profesioniștii din domeniul vamal din Uniune, menite să completeze și să sprijine formarea oferită de statele membre. Ar trebui, de asemenea, să contribuie la crearea unui sistem al Uniunii de recunoaștere a excelenței instituțiilor de învățământ care oferă programe de învățământ și de formare în domeniul vamal, bazându-se pe inițiativa Comisiei intitulată „Certificatul de recunoaștere în domeniul vamal al UE”, și să coordoneze și să sprijine crearea voluntară de către statele membre a unor centre specializate de excelență. Scopul este ca uniunea vamală să „acționeze ca o singură entitate”, recunoscând în același timp că practicile divergente din statele membre ar putea rezulta din particularități obiective, de exemplu diferențe geografice, modul de transport utilizat, tipul de mărfuri sau tipul de frontieră. Crearea acestei noi autorități, Autoritatea Vamală a UE, este esențială pentru a asigura funcționarea eficientă și adecvată a uniunii vamale, pentru a coordona la nivel central acțiunile vamale și pentru a sprijini activitățile autorităților vamale.

(87) Autoritatea Vamală a UE ar trebui să funcționeze și să fie administrată ținând seama de principiile din Declarația comună și Abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind agențiile descentralizate din 19 iulie 2012.

(88) Atunci când aleg sediul Autorității Vamale a UE, Parlamentul European și Consiliul se asigură că, având în vedere natura autorității respective, amplasarea acesteia îi permite să își exercite pe deplin sarcinile și competențele, să recruteze personal înalt calificat și specializat și să ofere oportunități de formare adecvate. În plus, Parlamentul European și Consiliul iau în considerare următoarele criterii pentru alegerea sediului Autorității Vamale a UE: disponibilitatea unor spații de birouri adecvate și capacitatea de a găzdui personalul relevant înainte ca Autoritatea Vamală a UE să devină operațională; accesibilitatea amplasării și existența unor infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii membrilor personalului; accesul adecvat la piața forței de muncă, securitate socială și asistență medicală, atât pentru copii, cât și pentru soții/soțiile membrilor personalului; și echilibrul geografic. Având în vedere aceste criterii, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să își aibă sediul la Lille, Franța.

(89) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile vamale dispun de resurse, formare și echipamente adecvate pentru a avea capacitatea de a-și îndeplini misiunea.

(90) Este important ca vămile să investească într-un număr suficient de membri ai personalului formați corespunzător pentru a garanta funcționarea sistemelor vamale ale Uniunii, care se confruntă cu o creștere exponențială a cererii. În lipsa investițiilor necesare în personal, soluțiile digitale nu își pot atinge întregul potențial. Prin urmare, investițiile în sisteme digitale ar trebui să garanteze o finanțare suficientă pentru personal și pentru formarea acestuia, astfel încât să se asigure competențele necesare pentru utilizarea echipamentelor de ultimă generație și a tehnologiei de ultimă generație de analiză a volumelor mari de date, de detectare și de control și, astfel, să garanteze că controalele vamale sunt efectuate în mod uniform în întreaga Uniune.

(91) Statele membre și Comisia ar trebui să fie reprezentate în cadrul unui consiliu de administrație, pentru a asigura funcționarea eficace a Autorității Vamale a UE. Componența consiliului de administrație, inclusiv alegerea președintelui și a vicepreședintelui său, ar trebui să respecte principiul echilibrului de gen și să ia în considerare experiența și calificările relevante. Având în vedere competența exclusivă a Uniunii în ceea ce privește uniunea vamală și legătura strânsă dintre domeniul vamal și alte domenii de politică, fie președintele, fie vicepreședintele ar trebui să fie ales din rândul membrilor consiliului de administrație desemnați de Comisie. Pentru funcționarea eficace și eficientă a Autorității Vamale a UE, consiliul de administrație ar trebui, în special, să adopte un document unic de programare care să includă programarea anuală și multianuală, să își îndeplinească funcțiile legate de bugetul Autorității Vamale a UE, să adopte și să publice un raport anual de activitate consolidat privind activitățile Autorității Vamale a UE, garantând că nu sunt divulgate informații sensibile, să adopte normele financiare aplicabile Autorității Vamale a UE, să numească un director executiv și să stabilească procedurile de luare de către directorul executiv a deciziilor referitoare la sarcinile operaționale ale Autorității Vamale a UE. Consiliul de administrație ar trebui să fie asistat de un comitet executiv.

(92) Autoritatea Vamală a UE ar trebui să instituie Consiliul consultativ vamal, a cărui sarcină va fi de a oferi Autorității Vamale a UE consiliere cu privire la punerea în aplicare a acțiunilor și a deciziilor tehnice, la aspectele legate de punerea în aplicare și de standardizare, inclusiv la activitățile de armonizare, la aspectele operaționale ale altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale și la orice alte activități ale Autorității Vamale a UE. Consiliul consultativ vamal ar trebui să depună eforturi pentru a asigura o reprezentare echilibrată a părților interesate între interesele comerciale și cele necomerciale și, în cadrul categoriei intereselor comerciale, în ceea ce privește microîntreprinderile, întreprinderile mici și mijlocii și alte întreprinderi. Consiliul consultativ vamal ar trebui să fie consultat periodic și ar trebui să poată oferi consiliere Autorității Vamale a UE din proprie inițiativă.

(93) Pentru a garanta funcționarea sa eficace, Autorității Vamale a UE ar trebui să i se acorde un buget autonom, cu venituri care să provină de la bugetul general al Uniunii și din orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre. În circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să fie în măsură să încaseze venituri suplimentare prin acorduri de contribuție sau granturi și prin taxe pentru publicații și alte servicii pe care le furnizează.

(94) Pentru a realiza periodic o evaluare a amenințărilor, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să utilizeze informațiile pe care le are la dispoziție referitoare la provocările legate de legislația vamală și de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale. În temeiul unei astfel de evaluări a amenințărilor, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să elaboreze recomandări și să le transmită Comisiei. Pe baza acestor recomandări, Comisia ar trebui să identifice domeniile care merită un tratament prioritar. Este important ca Consiliul să poarte o dezbatere politică și strategică cu privire la domeniile care merită un tratament prioritar și ca Autoritatea Vamală a UE să asigure acțiuni ulterioare adecvate, inclusiv atunci când își pregătește programul de lucru anual și multianual și când pregătește raportul anual al activităților sale.

(95) Pentru a-și îndeplini misiunea, Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale ar trebui să coopereze îndeaproape și în mod regulat cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile sanitare și fitosanitare, cu organismele și autoritățile de aplicare a legii, cu autoritățile de gestionare a frontierelor, cu organismele de protecție a mediului, cu autoritățile statistice și cu autoritățile fiscale, cu experții în domeniul bunurilor culturale și cu multe alte autorități responsabile de politicile sectoriale. Având în vedere evoluția pieței unice și rolul în continuă evoluție al vămilor, creșterea numărului de interdicții și restricții și intensificarea comerțului electronic, este necesar să se structureze și să se consolideze cooperarea respectivă la nivelul Uniunii, la nivel internațional și la nivel național. În locul unei cooperări axate pe trimiteri individuale sau pe evenimente specifice de-a lungul lanțului de aprovizionare, ar trebui să se dezvolte și să se actualizeze periodic de către Autoritatea Vamală a UE un cadru de sprijinire a cooperării dintre autoritățile vamale și alte autorități responsabile de domeniile de politică relevante. O astfel de cooperare ar trebui să includă: elaborarea legislației și a necesităților în materie de politici în domenii specifice; schimbul și analiza de informații; elaborarea unei strategii globale de cooperare sub forma unor strategii comune de supraveghere; cooperarea privind punerea în aplicare operațională, monitorizarea și controalele; schimbul de competențe relevante și de bune practici și activitățile de inovare și cercetare în domenii relevante pentru domeniul vamal.

(96) Comisia ar trebui, de asemenea, să faciliteze aplicarea unei părți a celorlalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale prin întocmirea și actualizarea periodică a unei liste a actelor legislative ale Uniunii care impun cerințe privind mărfurile supuse controalelor vamale menite să protejeze interesele publice, cum ar fi sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, consumatorii și mediul.

(97) Pentru a întări cooperarea dintre autoritățile vamale, ar trebui să fie intensificate eforturile operaționale comune în vederea sprijinirii unor controale vamale eficace la frontierele Uniunii. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să coordoneze și să sprijine coordonarea operațională a cooperării vamale, inclusiv în domeniul managementului riscurilor. Autoritatea Vamală a UE, în cooperare cu statele membre, ar trebui să planifice, să organizeze și să coordoneze controalele comune efectuate de autoritățile vamale în interiorul Uniunii și cu țările terțe. În contextul cooperării dintre autoritățile vamale în interiorul Uniunii, prezentul regulament nu aduce atingere Convenției elaborate în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale ([27]) (Convenția Napoli II). Autoritatea Vamală a UE ar trebui să mențină colaborarea necesară cu autoritățile relevante de la nivelul Uniunii și de la nivel național care desfășoară investigații relevante și activități antifraudă, inclusiv cu OLAF și EPPO. Este important ca Autoritatea Vamală a UE să coopereze, de asemenea, cu Centrul UE de inovare pentru securitatea internă, atunci când acest lucru este relevant pentru activitățile Autorității Vamale a UE.

(98) În plus, pentru a face schimb de bune practici și pentru a spori eficacitatea operațională, statele membre ar trebui să poată pune temporar la dispoziție, la cerere, lucrători vamali pentru a lucra în cadrul autorităților vamale ale unui alt stat membru. Clauzele și condițiile unor astfel de misiuni de muncă temporară ar trebui să fie stabilite de statele membre în cauză. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să ofere, la cerere, sprijin sau coordonare. După caz, aceasta poate elabora orientări sau modele de acorduri pentru a facilita această formă de cooperare.

(99) Autoritatea Vamală a UE și Europol ar trebui să poată face schimb de informații strategice și de alte informații neoperaționale, cum ar fi indicatorii de risc, atunci când acest lucru este necesar pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre, a terorismului și a formelor de criminalitate care aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii. Astfel de informații ar putea fi utilizate de Autoritatea Vamală a UE în scopul analizei riscurilor.

(100) Pentru a spori claritatea și a eficientiza cadrul de cooperare între autoritățile vamale și alte autorități partenere, o listă a serviciilor oferite de autoritățile vamale ar trebui să definească în mod clar rolul posibil al autorităților vamale în aplicarea altor politici relevante la frontierele Uniunii. În plus, aplicarea cadrului de cooperare respectiv ar trebui să fie monitorizată de către Autoritatea Vamală a UE. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să lucreze și să coopereze îndeaproape cu Comisia, cu OLAF, cu alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii, cum ar fi Europol, EPPO și Frontex, precum și cu agențiile și rețelele specializate din domeniile de politică relevante pentru activitățile Autorității Vamale a UE, cum ar fi Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor.

(101) Într-o lume din ce în ce mai conectată, diplomația vamală și cooperarea internațională reprezintă aspecte importante în activitatea autorităților vamale din întreaga lume. Ar trebui să fie posibil ca cooperarea internațională să includă posibilitatea de face schimb de date vamale pe baza acordurilor internaționale sau a legislației autonome a Uniunii și prin mijloace de comunicare adecvate, securizate și strict supravegheate, cum ar fi Platforma de date vamale a UE, sub rezerva respectării informațiilor confidențiale și a protecției datelor cu caracter personal.

(102) Cooperarea eficace dintre țările învecinate este esențială pentru a asigura buna funcționare a operațiunilor vamale, facilitarea comerțului legitim și protecția intereselor și politicilor financiare ale Uniunii. O astfel de cooperare este deosebit de importantă la punctele vamale comune de trecere a frontierei, unde controalele vamale coordonate sporesc eficiența și securitatea juridică. Prin urmare, statele membre ar trebui să își păstreze capacitatea de a încheia sau de a menține acorduri bilaterale cu țările terțe învecinate privind cooperarea vamală la punctele comune de trecere a frontierei, dacă astfel de acorduri sunt compatibile cu dreptul Uniunii. Respectiva capacitate include acorduri referitoare la puncte comune de trecere a frontierei, situate fie pe teritoriul unui stat membru, fie pe teritoriul unei țări terțe învecinate, în care autoritățile vamale ale statului membru respectiv și ale țării terțe învecinate respective aplică legislația lor vamală respectivă în temeiul unui acord bilateral.

([27]) JO C 24, 23.1.1998, p. 2.

(103) Prezentul regulament ar trebui să prevadă un cadru comun prin care să se stabilească o listă minimă de încălcări ale legislației vamale care fac obiectul unor sancțiuni, precum și anumite norme privind sancțiunile fără caracter penal, cadru care să fie pus în aplicare de statele membre. Este la latitudinea statelor membre să aleagă tipul adecvat de măsură pentru a remedia aceste încălcări. De asemenea, este oportun să se stabilească o listă minimă de circumstanțe pe care statele membre ar trebui să le ia în considerare în mod corespunzător, în conformitate cu dreptul intern, atunci când decid dacă să aplice sau nu o sancțiune și când decid cu privire la tipul sau gravitatea acesteia. Comisia ar trebui să monitorizeze punerea corectă în aplicare a dispozițiilor respective, după caz. Sancțiunile prevăzute pentru încălcările legislației vamale ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(104) Prezentul regulament nu armonizează normele procedurale naționale privind sancțiunile administrative și nici nu reglementează care autorități aplică sancțiuni, atât timp cât se menține principiul conform căruia sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare. De exemplu, normele privind sancțiunile pot fi aplicate astfel încât sancțiunea să fie aplicată direct de autoritățile competente sau de o instanță națională competentă în urma unei cereri introduse de o autoritate administrativă competentă sau de autoritățile vamale competente printr-o procedură de tranzacție, având în același timp un efect echivalent.

(105) Având în vedere rolul central al importatorilor pentru vânzările la distanță în organizarea unor volume mari de importuri cu valoare scăzută, inclusiv prin intermediul platformelor online și al site-urilor web, este necesar să se stabilească un cadru de sancțiuni coerent, proporțional și cu efect de descurajare care să se aplice în cazul în care importatorii pentru vânzările la distanță nu își respectă obligațiile. În special pentru nerespectarea continuă și sistematică a legislației vamale în cazul vânzărilor la distanță, sancțiunile ar trebui să fie cu efect de descurajare și efective. Amploarea, dimensiunea transfrontalieră și impactul pe scară largă al neconformității sistematice justifică stabilirea în prezentul regulament a unor niveluri minime și maxime severe ale sancțiunilor pecuniare, pe baza valorii totale a mărfurilor importate în Uniune de către operatorul economic care nu respectă normele, menținând în același timp posibilitatea ca statele membre să prevadă sancțiuni suplimentare în legislația lor națională. Armonizarea sancțiunilor în întreaga Uniune pentru neconformitatea sistematică urmărește să prevină „alegerea frontierei celei mai favorabile” de către operatorii economici care efectuează vânzări la distanță. Operatorii economici care nu respectă normele în mod sistematic ar trebui să fie clasificați ca operatori economici cu grad ridicat de risc și ar trebui să își piardă un eventual statut comercial de încredere și să nu mai beneficieze de nicio măsură de facilitare.

(106) În cazul în care neconformitatea sistematică persistă în pofida aplicării unor sancțiuni pecuniare severe progresive, ar trebui aplicate sancțiuni suplimentare. Acest lucru este necesar ca urmare a nerespectării continue a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, ceea ce subminează integritatea uniunii vamale și a pieței interne, creează avantaje concurențiale neloiale pentru operatorii economici care nu respectă normele și poate aduce prejudicii consumatorilor. În consecință și în vederea îndeplinirii misiunii autorităților vamale, urmează să fie instituit un nivel suplimentar de sancțiuni stricte pentru a descuraja orice apariție a unei astfel de neconformități multisistematice. Ca răspuns la un astfel de comportament, autoritățile vamale ar trebui să poată suspenda punerea în liberă circulație a tuturor mărfurilor importate de un operator economic în cadrul vânzărilor la distanță. În plus, atunci când acest lucru este relevant și justificat de natura unei astfel de încălcări sistematice suplimentare, autoritățile competente relevante ar trebui să poată suspenda temporar accesul la interfața online a operatorului economic care a săvârșit încălcarea. În acest scop, transmiterea în timp util a informațiilor cu privire la încălcare către autoritățile relevante ar trebui să le permită acestora să obțină o imagine completă a situației și să asigure un răspuns coordonat.

(107) Pentru a permite o monitorizare eficace și un grad adecvat de transparență, evidențele tuturor sancțiunilor fără caracter penal aplicate de autoritățile vamale ale statelor membre ar trebui să fie puse la dispoziție pe Platforma de date vamale a UE. Respectivele evidențe ar trebui să indice natura încălcării și cuantumul sancțiunii pecuniare aplicate sau identificarea oricărei alte sancțiuni fără caracter penal aplicate. Un astfel de sistem centralizat ar trebui să furnizeze datele necesare pentru evaluarea practicilor de asigurare a respectării normelor și pentru identificarea potențialelor denaturări ale pieței sau a practicilor de „alegere a frontierei celei mai favorabile" de către operatorii economici.

(108) Comisia ar trebui să reexamineze dispozițiile prezentului regulament privind încălcările și sancțiunile pentru a asigura buna funcționare și aplicare a acestora și pentru a preveni posibila fragmentare a pieței interne sau posibila evitare a jurisdicției de către operatorii economici. O astfel de reexaminare ar trebui să aibă loc în urma unei evaluări a datelor privind sancțiunile înregistrate pe Platforma de date vamale a UE, în special în cazul în care sunt identificate riscuri de disparități sau denaturări pe piața internă. Este important să se asigure condiții de concurență echitabile și să se remedieze eventualele lacune sau inconsecvențe în materie de reglementare în aplicarea sancțiunilor.

(109) În cazul în care este săvârșită o încălcare a legislației vamale care ține de competența mai multor state membre, este necesară cooperarea dintre statele membre în cauză. În astfel de cazuri, autoritățile competente ale statelor membre vizate de aceeași încălcare a legislației vamale ar trebui să coopereze în conformitate cu dreptul aplicabil. Autoritatea Vamală a UE ar trebui să aibă posibilitatea să sprijine și să faciliteze cooperarea respectivă.

(110) Performanța uniunii vamale ar trebui să fie evaluată cel puțin o dată pe an, pentru a permite Comisiei, cu ajutorul statelor membre, să adopte orientările de politică adecvate. Comisia poate publica o versiune neconfidențială a raportului de evaluare. Colectarea de informații de la autoritățile vamale ar trebui să fie formalizată și aprofundată, întrucât o raportare mai cuprinzătoare ar îmbunătăți analiza comparativă și ar putea contribui la omogenizarea practicilor și la evaluarea impactului deciziilor de politică vamală. Prin urmare, este oportun să se introducă un cadru juridic pentru evaluarea performanței uniunii vamale. Pentru a permite o analiză suficient de detaliată, măsurarea performanței activităților vamale ar trebui să se efectueze nu numai la nivel național, ci și la nivel local.

(111) Autoritatea Vamală a UE ar trebui să sprijine Comisia în procesul de evaluare prin colectarea și analizarea datelor de pe Platforma de date vamale a UE și prin identificarea modului în care activitățile și operațiunile vamale sprijină realizarea obiectivelor și a priorităților strategice ale uniunii vamale și contribuie la misiunea autorităților vamale. În special, Autoritatea Vamală a UE ar trebui să identifice principalele tendințe, punctele forte, punctele slabe, lacunele și riscurile potențiale și să transmită Comisiei recomandări de îmbunătățire. În special în contextul cooperării cu autoritățile de aplicare a legii, Autoritatea Vamală a UE ar trebui, de asemenea, să participe, dintr-o perspectivă operațională, la analizele strategice și la evaluările amenințărilor efectuate la nivelul Uniunii, inclusiv la cele efectuate de Europol și Frontex.

(112) Comercianții „încredere și control” ar trebui să fie supravegheați de statul membru în care sunt stabiliți. Prin derogare și sub rezerva reexaminării, operatorii economici care nu sunt comercianți „încredere și control” ar trebui să rămână sub supravegherea autorității vamale din statul membru în care se află fizic mărfurile. Până la 31 decembrie 2031, Comisia ar trebui să evalueze respectivele două modele de supraveghere, inclusiv din punctul de vedere al eficacității lor în ceea ce privește detectarea și prevenirea fraudei. Evaluarea respectivă ar trebui să ia în considerare și aspectele legate de impozitarea indirectă. Pe baza evaluării respective, Comisia ar trebui să aibă dreptul de a decide, prin intermediul unui act delegat, dacă cele două modele de supraveghere ar trebui să continue sau dacă autoritatea vamală care răspunde de locul de stabilire al comerciantului „încredere și control” ar trebui să fie cea care acordă liberul de vamă pentru mărfuri în toate cazurile. Locul în care ia naștere datoria vamală ar trebui, de asemenea, să fie reglementat în conformitate cu desemnarea autorității vamale responsabile.

(113) Pentru a se asigura faptul că normele vamale ale Uniunii rămân adaptate la evoluțiile economice, sociale, politice și tehnologice și la nevoile operatorilor economici și ale administrației vamale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește următoarele:

— precizarea dispozițiilor legislației vamale care se aplică comerțului cu mărfuri unionale care implică teritorii fiscale speciale și precizarea anumitor simplificări ale dispozițiilor respective;

— cazurile în care autoritatea vamală competentă nu este autoritatea vamală a statului membru în care este stabilit solicitantul;

— în legătură cu deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale: datele necesare pentru cereri și decizii; condițiile de acceptare a unei cereri pentru obținerea unei decizii; excepțiile referitoare la anumite termene, data de la care decizia produce efecte; cazurile în care decizia nu este valabilă pe termen nelimitat; termenul în care solicitantul își poate exercita dreptul de a fi ascultat; normele referitoare la cazurile în care dreptul solicitantului de a fi ascultat nu se aplică; posibila scurtare a termenelor de adoptare a deciziilor vamale odată ce Platforma de date vamale a UE va fi operațională; normele detaliate pentru monitorizarea deciziilor; cazurile în care o decizie urmează să fie reevaluată și normele aferente; cazurile în care o decizie favorabilă poate fi revocată în ceea ce privește alte persoane decât persoanele care nu respectă normele și în care efectul revocării sau al modificării poate fi amânat; și normele de adoptare a deciziilor Comisiei prin care se solicită statelor membre să revoce o decizie referitoare la informații obligatorii;

— cuantumul taxei de procesare la nivelul Uniunii pentru vânzările la distanță;

— cerințele minime în materie de date și cazurile specifice pentru înregistrarea la autoritățile vamale a operatorilor economici și a anumitor alte persoane și pentru invalidarea unei astfel de înregistrări;

— simplificările și măsurile de facilitare pentru operatorii economici autorizați;

— în ceea ce privește reprezentantul vamal, cazurile în care este scutit de cerința de stabilire pe teritoriul vamal al Uniunii;

— funcționalitățile Platformei de date vamale a UE și datele care fac obiectul portabilității din Platforma de date vamale a UE către sistemele naționale; clarificarea și completarea scopurilor în care autoritățile vamale, Autoritatea Vamală a UE și Comisia sunt autorizate să prelucreze date; solicitările din partea altor organe, oficii și agenții ale Uniunii de a obține date care sunt disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE; și datele care constituie modelul de date vamale al UE;

— anumite norme detaliate în legătură cu statutul vamal al mărfurilor;

— datele, condițiile, termenele și cazurile specifice pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, precum și cazurile în care datele pot fi modificate sau invalidate după acordarea liberului de vamă;

— termenul rezonabil după care și cazurile în care se consideră că autoritățile vamale au acordat liberul de vamă pentru mărfurile pe care nu le-au selectat pentru control;

— procedura de acordare a liberului de vamă pentru mărfuri în numele autorităților vamale, precum și condițiile, conținutul și procedura pentru controalele efectuate de comercianții „încredere și control”;

— în legătură cu declarațiile vamale: cazurile în care o declarație vamală poate fi depusă utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; condițiile pentru acordarea autorizației de depunere a declarațiilor simplificate; termenele de depunere a declarațiilor suplimentare, termenele în care documentele suplimentare urmează să fie disponibile și cazurile în care nu se aplică obligația de a depune astfel de declarații; cazurile în care o declarație vamală poate fi invalidată fără depunerea unei cereri de către declarant; și condițiile de acordare a autorizațiilor de vămuire centralizată și de depunere a unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului;

— cazurile în care mărfurile pot fi confiscate;

— în legătură cu informațiile prealabile privind transportul de marfă: biroul de primă intrare preconizat; informațiile prealabile privind transportul de marfă care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziție; termenele; cazurile specifice în care informațiile prealabile privind transportul de marfă pot fi furnizate sau puse la dispoziție de alte persoane decât importatorul; cazurile în care obligația de a furniza astfel de date nu se aplică; condițiile în care o persoană care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă poate restricționa vizibilitatea datelor de identificare; și datele din informațiile prealabile privind transportul de marfă care nu pot fi modificate;

— în legătură cu intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii: termenele specifice în care urmează efectuată analiza de risc; cazurile specifice și celelalte persoane cărora li se poate impune să notifice biroul vamal de primă intrare real cu privire la sosirea mărfurilor, în caz de deviere de la rută; și condițiile și termenele pentru desemnarea și aprobarea altor locuri decât biroul vamal desemnat pentru prezentarea mărfurilor;

— în legătură cu depozitarea temporară: cazurile în care nu sunt necesare informații privind depozitarea temporară; datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale; cazurile specifice pentru modificarea sau invalidarea informațiilor privind depozitarea temporară; condițiile de autorizare a spațiilor de depozitare temporară; cazurile și condițiile de circulație a mărfurilor aflate în depozitare temporară; și tipul de informații care urmează să fie incluse în evidențele care se furnizează sau se pun la dispoziție pe Platforma de date vamale a UE;

— datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru a plasa mărfurile sub regimul de punere în liberă circulație sau derogările justificate pentru fiecare tip de trafic;

— cazurile în care se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate;

— datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru a plasa mărfurile sub regimul de export;

— cazurile în care urmează să fie depusă o notificare de reexport și cazurile în care aceasta poate fi modificată sau invalidată;

— în legătură cu informațiile prealabile la ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii: datele din informațiile prealabile la ieșire și termenele în care acestea urmează să fie furnizate sau puse la dispoziție; cazurile în care respectiva obligație nu se aplică; condițiile în care persoana care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile la ieșire poate restricționa vizibilitatea datelor de identificare și a datelor sensibile din punct de vedere comercial; și datele din informațiile prealabile la ieșire care nu pot fi modificate;

— în legătură cu ieșirea mărfurilor: termenele specifice în care urmează să fie efectuată analiza de risc a informațiilor prealabile la ieșire; și datele care urmează să fie notificate biroului vamal responsabil de locul în care mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii;

— în legătură cu regimurile speciale: datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional, regimul de depozitare, regimul de admitere temporară, regimul de destinație finală, regimul de perfecționare activă și regimul de perfecționare pasivă; condițiile de acordare a unei autorizații pentru regimuri speciale și excepțiile de la acestea; cazurile în care natura economică a perfecționării justifică faptul că autoritățile vamale evaluează dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune fără avizul Autorității Vamale a UE; cazurile în care se consideră că există dovezi ale unui astfel de impact negativ; lista mărfurilor considerate a fi sensibile; tipurile de informații și de date care urmează să figureze în evidențe, precum și excepțiile de la obligația de a le furniza sau de a le pune la dispoziție în cadrul Platformei de date vamale a UE; perioada pentru încheierea unui regim special; cazurile, condițiile, forma și datele și informațiile necesare pentru transferul de drepturi și obligații; cazurile în care importatorii și exportatorii pot deplasa mărfuri plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate într-o zonă liberă, precum și condițiile aferente; formele obișnuite de manipulare a mărfurilor plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de perfecționare; și anumite norme detaliate referitoare la mărfurile echivalente;

— în legătură cu tranzitul: cazurile specifice în care mărfurile unionale urmează să fie plasate sub regimul de tranzit vamal extern; condițiile de acordare a autorizațiilor pentru expeditorul agreat și destinatarul agreat în sensul TIR; și cerințele suplimentare în materie de date și condițiile de autorizare a simplificărilor;

— în ceea ce privește depozitarea, condițiile de acordare a autorizației de exploatare a unui antrepozit vamal pentru vânzări la distanță;

— în ceea ce privește admiterea temporară: utilizarea specifică căreia îi sunt supuse mărfurile neunionale și cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea exonerării totale sau parțiale de taxe, care urmează să fie îndeplinite pentru utilizarea regimului de admitere temporară;

— în ceea ce privește perfecționarea activă, condițiile pentru reexportul temporar al mărfurilor în vederea perfecționării ulterioare;

— normele pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor și regulile de origine preferențială;

— în ceea ce privește determinarea valorii în vamă: condițiile de acordare a autorizației pentru simplificări în determinarea valorii în vamă în cazuri specifice; și datele necesare pentru determinarea valorii în vamă în scopul stabilirii taxelor la export;

— în ceea ce privește determinarea datoriei vamale: norme detaliate pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special; termenul specific în care locul în care ia naștere datoria vamală nu poate fi determinat dacă mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător; cazurile în care autoritățile vamale sunt scutite de a notifica datoria vamală; și informațiile care urmează să fie furnizate de comercianții „încredere și control” și de importatorii pentru vânzările la distanță în scopul notificării unei datorii vamale;

— în ceea ce privește garanțiile: cazurile specifice în care nu se solicită nicio garanție pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară și pragul pentru exonerarea de la constituirea unei garanții; normele de stabilire a formei garanției, alta decât orice mijloc de plată recunoscut de autoritățile vamale și decât un angajament asumat de un garant; formele de garanție și normele aplicabile garantului; condițiile pentru acordarea unei autorizații de utilizare a unei garanții globale cu cuantum redus sau de acordare a unei exonerări de garanție; și termenele pentru eliberarea garanției;

— în ceea ce privește plata datoriilor vamale: suspendarea termenului pentru plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale și stabilirea perioadei de suspendare; actualizarea pragurilor sub care autoritățile vamale nu percep dobânzi la credite și dobânzi de întârziere și peste care acestea urmează să ramburseze sau să remită cuantumul taxelor la import sau la export; normele pe care Comisia trebuie să le respecte atunci când ia o decizie privind rambursarea și remiterea datoriei vamale; și, pentru stingerea unei datorii vamale, lista nerespectărilor care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză;

— în ceea ce privește cooperarea vamală, condițiile și procedurile conform cărora un stat membru poate fi împuternicit să mențină un acord bilateral privind schimbul de informații sau să inițieze negocieri cu țări terțe în vederea încheierii unui astfel de acord;

— în ceea ce privește sancțiunile în cazul vânzărilor la distanță: numărul substanțial de controale vamale care urmează să fie efectuate de autoritățile competente și pragul de cazuri în funcție de gravitatea încălcării care este considerat suficient de reprezentativ pentru a stabili o astfel de nerespectare sistematică, pentru a determina neconformitatea sistematică într-un mod uniform și eficace, pentru a asigura un nivel ridicat de respectare a normelor și pentru a combate nerespectările sistematice, ținând seama de factori precum volumul și impactul specific al vânzărilor la distanță, riscurile pentru siguranța consumatorilor, proporționalitatea, diferitele modele de afaceri și necesitatea de a proteja interesele financiare și nefinanciare ale Uniunii și ale statelor sale membre;

— derogările pentru identificarea biroului vamal competent pentru supravegherea plasării mărfurilor sub un regim vamal și a locului nașterii datoriei vamale, având în vedere evaluarea care urmează să fie efectuată de către Comisie cu privire la eficacitatea supravegherii vamale, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

(114) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate pentru adoptarea actelor delegate, inclusiv la nivel de experți și la nivelul Grupului de contact pentru comerț, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([28]).

(115) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru:

— a stabili normele de procedură pentru cooperarea dintre autoritățile vamale în ceea ce privește controalele;

— a stabili procedura de depunere și acceptare a unei cereri de decizie vamală, precum și de luare a unor astfel de decizii;

— a stabili normele de anulare a deciziilor vamale favorabile;

— a stabili normele de procedură pentru revocarea, suspendarea sau modificarea deciziilor vamale favorabile;

— a adopta deciziile prin care se solicită statelor membre revocarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii;

— a stabili normele de procedură privind utilizarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii după ce aceasta încetează să mai fie valabilă sau este revocată și privind notificarea autorităților vamale cu privire la suspendarea luării unor astfel de decizii și la retragerea suspendării respective;

— a stabili procedura de colectare a taxei de procesare la nivelul Uniunii de la operatorul economic;

— a stabili normele privind conversia monetară;

([28]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— a stabili procedurile pentru cererile de date vamale agregate neconfidențiale, fără caracter personal și fără caracter sensibil din punct de vedere comercial adresate autorităților vamale ale statelor membre sau Autorității Vamale a UE, precum și forma și categoriile de date care pot fi puse la dispoziție în urma unei astfel de cereri;

— a stabili norme pentru determinarea autorității vamale responsabile cu înregistrarea operatorilor economici și a anumitor alte persoane;

— a stabili norme de procedură pentru consultări în ceea ce privește stabilirea statutului operatorilor economici autorizați;

— a adopta modalitățile de aplicare a criteriilor de acordare a statutului de operator economic autorizat și de comerciant „încredere și control”, precum și deciziile individuale privind suspendarea sau revocarea statutului de comerciant „încredere și control” în cazul în care autoritatea competentă nu furnizează informații Autorității Vamale a UE pentru verificarea statutului respectiv sau în cazul în care măsurile luate pe baza recomandării Autorității Vamale a UE nu sunt suficiente;

— a stabili normele privind consultarea cu alte autorități pentru stabilirea statutului de comerciant „încredere și control”, privind reevaluarea statutului respectiv și consultările conexe, precum și privind tipurile de activități de monitorizare conexe;

— a stabili acordurile tehnice pentru sistemele vamale electronice actuale și un program de lucru pentru eliminarea lor treptată și pentru introducerea treptată a Platformei de date vamale a UE;

— a stabili norme și modalități pentru prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE;

— a stabili modalități pentru solicitarea și obținerea de date de către EPPO de la Platforma de date vamale a UE;

— a stabili modalități pentru solicitarea și obținerea de date de către Europol și Frontex în cadrul Platformei de date vamale a UE, a stabili procedura de verificare a unor astfel de cereri, a preciza restricțiile și responsabilitățile privind transferul ulterior al unor astfel de date și, dacă este necesar, a impune autorității solicitante să desemneze un anumit punct, o anumită persoană sau anumite persoane de contact sau să ofere garanții suplimentare;

— a stabili rolurile operatorilor asociați în ceea ce privește prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE și relația acestora cu persoanele vizate;

— a stabili garanții pentru a preveni utilizarea abuzivă a datelor cu caracter personal care fac obiectul unor restricții, accesul ilegal la acestea sau transmiterea lor ilegală;

— a stabili acordurile tehnice de interoperabilitate și conectare în ceea ce privește Platforma de date vamale a UE;

— a autoriza în mod excepțional și temporar statele membre să utilizeze alte servicii sau sisteme electronice decât cele implementate în cadrul Platformei de date vamale a UE;

— a stabili măsuri pentru a asigura aplicarea armonizată a controalelor vamale și a managementului riscurilor, inclusiv schimbul de informații și stabilirea unor domenii de control prioritare comune și a unor criterii și standarde comune privind riscurile;

— a stabili măsuri privind verificarea datelor furnizate sau puse la dispoziție, examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane de mărfuri, rezultatele verificării și identificarea;

— a stabili măsurile care se aplică controalelor vamale ulterioare și metodologiile adecvate;

— a stabili lista porturilor sau aeroporturilor în care urmează să fie efectuate controale sau formalități vamale care se aplică bagajelor de mână și de cală;

— a stabili normele de procedură pentru furnizarea și verificarea dovezii statutului vamal de mărfuri unionale;

— a stabili normele de procedură privind modificarea și invalidarea datelor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal;

— a stabili procedura pentru depunerea declarației vamale în cazul în care sunt utilizate alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor și pentru stabilirea birourilor vamale competente;

— a stabili procedura de depunere a unei declarații vamale standard, a unei declarații simplificate și a unei declarații suplimentare;

— a stabili procedura pentru depunerea unei declarații vamale înainte de prezentarea mărfurilor în vamă, pentru acceptarea unei declarații vamale, pentru modificarea sau invalidarea unei declarații vamale după acordarea liberului de vamă, pentru vămuirea centralizată și pentru depunerea unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului;

— a stabili procedura de vânzare și donare a mărfurilor, de distrugere a mărfurilor și de abandonare a mărfurilor în favoarea statului;

— a stabili procedura de furnizare, primire, modificare și invalidare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă și măsurile de atenuare;

— a stabili procedura privind notificarea sosirii;

— a stabili procedura pentru prezentarea fizică a mărfurilor în vamă;

— a stabili procedura pentru depunerea, modificarea și invalidarea informațiilor privind depozitarea temporară și pentru circulația mărfurilor între spațiile de depozitare temporară;

— a stabili normele de procedură privind furnizarea informațiilor pe baza cărora se poate stabili că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea exonerării de taxe la import pentru mărfurile reintroduse și privind furnizarea probelor care atestă respectarea condițiilor pentru exonerarea de taxe la import pentru produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din mare;

— a stabili propriile norme de procedură privind exportul și ieșirea;

— a stabili procedura de depunere, modificare sau invalidare a unei notificări de reexport;

— a stabili procedura pentru furnizarea, punerea la dispoziție, primirea, modificarea și invalidarea informațiilor prealabile la ieșire și pentru instruirea persoanei care a furnizat informațiile prealabile la ieșire cu privire la faptul că mărfurile nu urmează să fie încărcate sau transportate;

— a stabili normele de procedură pentru acordarea autorizației pentru regimuri speciale sau exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor, normele de procedură pentru examinarea condițiilor economice, inclusiv pentru emiterea avizului motivat al Autorității Vamale a UE care evaluează dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă sau pasivă afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune, precum și normele pentru stabilirea și monitorizarea cantității dincolo de care se produce un astfel de efect negativ;

— a stabili normele de procedură pentru încheierea unui regim special și pentru transferul drepturilor și obligațiilor, pentru circulația mărfurilor și pentru utilizarea mărfurilor echivalente în contextul regimurilor speciale;

— a stabili normele de procedură pentru aplicarea pe teritoriul vamal al Uniunii a dispozițiilor instrumentelor internaționale privind tranzitul;

— a stabili normele de procedură privind plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și privind încheierea regimului respectiv, privind efectuarea simplificărilor regimului respectiv și privind supravegherea vamală a mărfurilor care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit unional extern;

— a stabili procedura pentru plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă;

— a stabili normele de procedură privind condițiile pentru plasarea mărfurilor destinate vânzărilor la distanță sub regimul de antrepozitare vamală într-un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță;

— a stabili măsurile privind gestionarea uniformă a contingentelor tarifare și de alt tip și a plafoanelor tarifare și gestionarea monitorizării vamale a punerii în liberă circulație sau a exportului de mărfuri;

— a stabili clasificarea tarifară a mărfurilor;

— a stabili normele de procedură privind furnizarea și verificarea dovezii originii nepreferențiale a mărfurilor;

— a stabili normele de procedură privind originea preferențială a mărfurilor și măsurile prin care se acordă unei țări beneficiare sau unui teritoriu beneficiar o derogare temporară de la regulile de origine preferențială a mărfurilor care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate unilateral de Uniune;

— a stabili măsuri pentru stabilirea originii unor mărfuri specifice;

— a stabili normele de procedură pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor;

— a stabili măsurile de definire a metodei adecvate de determinare a valorii în vamă sau a criteriilor care urmează să fie utilizate pentru determinarea valorii în vamă în situații specifice, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță;

— a stabili normele de procedură pentru furnizarea de garanții, determinarea cuantumului acestora, monitorizarea și eliberarea lor, precum și pentru revocarea și anularea angajamentului asumat de un garant;

— a stabili normele de procedură referitoare la interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale;

— a stabili măsurile de asigurare a asistenței reciproce pe care și-o acordă autoritățile vamale în situațiile în care ia naștere o datorie vamală;

— a stabili normele de procedură pentru rambursarea și remiterea unei sume reprezentând taxe la import sau la export, pentru informarea Comisiei cu privire la rambursări și remiteri, precum și privind deciziile care urmează să fie adoptate de către Comisie cu privire la rambursare sau remitere;

— a activa acțiunile și mecanismele necesare care se aplică în caz de criză;

— a preciza statutul independent și a stabili sarcinile și responsabilitățile detaliate ale auditorului de date al Autorității Vamale a UE;

— a autoriza statele membre să încheie acorduri bilaterale cu țări terțe privind schimbul de informații în scopul cooperării vamale;

— a preciza datele pe care statele membre urmează să le furnizeze Autorității Vamale a UE în scopul evaluării și al raportării, precum și nivelul de confidențialitate al datelor și modul în care este concepută măsurarea performanței.

Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([29]).

(116) Ar trebui să fie utilizată procedura de consultare pentru adoptarea următoarelor acte:

— actele de punere în aplicare prin care se li impune statelor membre să revoce deciziile referitoare la informațiile obligatorii, dat fiind că deciziile respective se adresează numai unui stat membru și vizează asigurarea respectării legislației vamale;

— actele de punere în aplicare privind rambursarea sau remiterea unui cuantum al unor taxe la import sau la export, dat fiind că deciziile respective vizează în mod direct solicitantul rambursării sau remiterii în cauză;

— actele de punere în aplicare prin care se precizează statutul independent și se stabilesc sarcinile și responsabilitățile detaliate ale auditorului de date al Autorității Vamale a UE;

([29]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— actele de punere în aplicare prin care un stat membru este autorizat să încheie un acord bilateral privind schimbul de informații în scopul cooperării vamale, dat fiind că astfel de acorduri bilaterale afectează un singur stat membru.

(117) În cazuri justificate corespunzător, atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile referitoare la:

— măsurile de asigurare a aplicării uniforme a controalelor vamale și a managementului riscurilor, inclusiv schimbul de informații privind riscurile și analiza de risc, domeniile de control prioritare comune și criteriile și standardele comune privind riscurile;

— stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor;

— stabilirea originii unor mărfuri specifice;

— stabilirea metodei adecvate de determinare a valorii în vamă sau a criteriilor care urmează să fie utilizate pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor în situații specifice, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță;

— interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale;

— activarea acțiunilor și a mecanismelor necesare care se aplică în caz de criză;

— împuternicirea rapidă a unui stat membru să încheie un acord bilateral cu o țară terță privind schimbul de informații în scopul cooperării vamale.

(118) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun, în vederea realizării obiectivelor fundamentale de asigurare a funcționării eficace a uniunii vamale și de implementare a politicii comerciale comune, să se reglementeze normele și procedurile aplicabile mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(119) De la 1 martie 2031, operatorii economici ar trebui să poată începe să utilizeze, în mod voluntar, capacitățile Platformei de date vamale a UE. Până la 1 martie 2034, Platforma de date vamale a UE ar trebui să fie pe deplin dezvoltată și toți operatorii economici ar trebui să o utilizeze.

(120) Prezentul regulament ar trebui să fie aplicat urmând un calendar ambițios, dar aplicat treptat. În consecință, dispozițiile prezentului regulament care conferă Comisiei competențe de executare și competențe delegate ar trebui să se aplice de îndată ce prezentul regulament intră în vigoare, pentru a oferi Comisiei posibilitatea de a revizui actele delegate și de punere în aplicare existente și, după caz, de a adopta noi acte delegate și de punere în aplicare pe baza noilor delegări de competențe și împuterniciri de îndată ce prezentul regulament intră în vigoare. În schimb, pentru a permite statelor membre și operatorilor economici să se adapteze la noile norme, marea majoritate a dispozițiilor prezentului regulament ar trebui să se aplice după 12 luni de la data intrării în vigoare a acestuia. Aceasta include abrogarea actualului Cod vamal al Uniunii, care ar trebui să producă efecte numai după respectiva perioadă de adaptare de 12 luni. În cele din urmă, dispozițiile referitoare la vânzările la distanță și la Autoritatea Vamală a UE, cu excepția celor care reglementează statutul juridic al Autorității Vamale a UE și începerea activităților sale, ar trebui să se aplice de la 1 iulie 2028.

(121) Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că actele delegate și actele de punere în aplicare prevăzute în prezentul regulament intră în vigoare cu suficient timp înainte de data aplicării dispozițiilor relevante din prezentul regulament, astfel încât statele membre să îl poată pune în aplicare în timp util.

(122) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 11 iulie 2023,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL 1

Domeniul de aplicare a legislației vamale și misiunea autorităților vamale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie Codul vamal al Uniunii. Acesta stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase de pe acest teritoriu.

De asemenea, prezentul regulament înființează Autoritatea Vamală a Uniunii Europene (denumită în continuare „Autoritatea Vamală a UE") și instituie normele, standardele comune și cadrul de guvernanță pentru instituirea Platformei de date vamale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Platforma de date vamale a UE").

(2) Fără a aduce atingere dreptului internațional și convențiilor internaționale, respectiv dreptului Uniunii în alte domenii, prezentul regulament se aplică în mod uniform pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Anumite dispoziții ale legislației vamale se aplică și în afara teritoriului vamal al Uniunii, în temeiul dreptului Uniunii care reglementează domenii specifice sau al convențiilor internaționale.

(4) Anumite dispoziții ale legislației vamale, inclusiv simplificările pe care le prevede, se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri unionale între părți ale teritoriului vamal al Uniunii în care se aplică Directiva 2006/112/CE sau Directiva (UE) 2020/262 și acele părți ale respectivului teritoriu în care nu se aplică directivele menționate sau schimburilor comerciale între părți ale respectivului teritoriu în care nu se aplică directivele menționate.

Articolul 2

Misiunea autorităților vamale

Pentru ca uniunea vamală să acționeze ca o singură entitate, pentru a realiza o punere în aplicare uniformă a legislației vamale, inclusiv a normelor armonizate privind controlul vamal, și pentru a permite buna funcționare a pieței interne, misiunea autorităților vamale este de a proteja interesele financiare și economice ale Uniunii și ale statelor sale membre prin colectarea eficace a taxelor vamale și a altor taxe și prin combaterea fraudei, facilitarea activităților comerciale legitime, contribuirea la comerțul echitabil și la securitatea generală a lanțului de aprovizionare, precum și prin combaterea comerțului ilicit.

În plus, autoritățile vamale contribuie la asigurarea siguranței și securității Uniunii și ale rezidenților acesteia și la protecția sănătății și vieții oamenilor, animalelor și plantelor, a consumatorilor și a mediului, precum și a altor interese publice protejate de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale în limitele competențelor lor și, după caz, în strânsă cooperare cu alte autorități competente.

Articolul 3

Teritoriul vamal

(1) Teritoriul vamal al Uniunii cuprinde teritoriile următoare, inclusiv apele lor teritoriale și interioare, respectiv spațiul lor aerian:

(a) teritoriul Regatului Belgiei;

(b) teritoriul Republicii Bulgaria;

(c) teritoriul Republicii Cehe;

(d) teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei;

(e) teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția Insulei Helgoland și a teritoriului Büsingen (Tratatul din 23 noiembrie 1964 între Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);

(f) teritoriul Republicii Estonia;

(g) teritoriul Irlandei;

(h) teritoriul Republicii Elene;

(i) teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția teritoriilor Ceuta și Melilla;

(j) teritoriul Republicii Franceze, exceptând țările și teritoriile franceze de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

(k) teritoriul Republicii Croația;

(l) teritoriul Republicii Italiene, cu excepția municipalității Livigno;

(m) teritoriul Republicii Cipru, în conformitate cu dispozițiile Actului de aderare din 2003;

(n) teritoriul Republicii Letonia;

(o) teritoriul Republicii Lituania;

(p) teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;

(q) teritoriul Ungariei;

(r) teritoriul Republicii Malta;

(s) teritoriul Regatului Țărilor de Jos din Europa;

(t) teritoriul Republicii Austria;

(u) teritoriul Republicii Polone;

(v) teritoriul Republicii Portugheze;

(w) teritoriul României;

(x) teritoriul Republicii Slovenia;

(y) teritoriul Republicii Slovace;

(z) teritoriul Republicii Finlanda; și

(za) teritoriul Regatului Suediei.

(2) Având în vedere convențiile și tratatele care le sunt aplicabile, teritoriile următoare, inclusiv apele teritoriale și interioare ale acestora și spațiul lor aerian, situate în afara teritoriilor statelor membre, sunt considerate ca făcând parte din teritoriul vamal al Uniunii:

(a) în raport cu Franța, teritoriul Monaco, astfel cum este definit în Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 [*Journal Officiel de la République Française* (Jurnalul Oficial al Republicii Franceze)] din 27 septembrie 1963, p. 8679];

(b) în raport cu Ciprul, teritoriul zonelor de suveranitate ale Regatului Unit Akrotiri și Dhekelia, astfel cum sunt definite în Tratatul de constituire a Republicii Cipru, semnat la Nicosia la 16 august 1960 [*United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252*].

Articolul 4

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin precizarea dispozițiilor legislației vamale privind furnizarea de date, dovada statutului vamal și utilizarea regimului de tranzit unional intern care se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri unionale menționate la articolul 1 alineatul (4) și prin stabilirea simplificărilor dispozițiilor respective, cu condiția ca actele delegate respective să nu afecteze aplicarea corespunzătoare a măsurilor fiscale relevante. Actele delegate respective se pot referi la circumstanțe specifice ale comerțului cu mărfuri unionale care implică un singur stat membru.

CAPITOLUL 2

Definiții

Articolul 5

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „autorități vamale” înseamnă administrațiile vamale ale statelor membre responsabile de aplicarea legislației vamale și orice alte autorități abilitate în temeiul dreptului intern să aplice anumite dispoziții ale legislației vamale;

2. „legislație vamală” înseamnă toate elementele următoare:

   (a) prezentul regulament și dispozițiile de modificare, de completare sau de punere în aplicare a acestuia adoptate la nivelul Uniunii sau la nivel național;

   (b) Tariful vamal comun;

   (c) actele juridice care instituie un sistem al Uniunii de scutire de la plata taxelor vamale;

   (d) dispozițiile vamale cuprinse în acordurile internaționale, dacă dispozițiile respective sunt aplicabile în Uniune; și

   (e) Regulamentul (UE) 2022/2399 și dispozițiile de modificare, de completare sau de punere în aplicare a acestuia;

3. „alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale” înseamnă dispoziții, altele decât cele din cadrul legislației vamale, aplicabile mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, ies de pe acesta ori îl tranzitează sau mărfurilor care urmează să fie introduse pe piața Uniunii, în a căror punere în aplicare sunt implicate autoritățile vamale;

4. „măsuri de politică comercială” înseamnă, ca parte a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, măsurile adoptate în temeiul articolului 207 din TFUE, altele decât taxele antidumping provizorii sau definitive, taxele compensatorii sau măsurile de salvgardare sub forma unor tarife majorate pentru anumite mărfuri, inclusiv, în special, măsuri speciale de monitorizare și măsuri de salvgardare sub formă de autorizații de import sau de export;

5. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau o asociere de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern ca având capacitatea de a încheia acte juridice;

6. „operator economic” înseamnă o persoană care desfășoară, în cadrul activității sale profesionale, activități reglementate prin legislația vamală;

7. „stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă:

   (a) în cazul unei persoane fizice, care își are reședința obișnuită pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, care își are sediul social, sediul central sau un sediu permanent pe teritoriul vamal al Uniunii;

8. „sediu permanent” înseamnă un loc fix de activitate, unde atât resursele umane necesare, cât și resursele tehnice necesare sunt prezente în mod permanent și prin care se desfășoară, în totalitate sau în parte, operațiunile vamale ale unei persoane;

9. „stat membru de stabilire” înseamnă:

(a) statul membru în care este stabilită o persoană în conformitate cu punctul 7; sau

(b) în cazul în care o persoană juridică sau o asociație de persoane își are sediul social, sediul central sau sediul permanent în state membre diferite, statul membru în care este ținută sau este accesibilă contabilitatea principală în scopuri vamale a persoanei juridice sau a asociației de persoane respective și în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare cel puțin o parte din activitățile vamale;

10. „decizie vamală” înseamnă orice act emis de autoritățile vamale care are legătură cu legislația vamală, soluționează un anumit caz și produce efecte juridice asupra persoanei sau persoanelor în cauză;

11. „regim vamal” înseamnă unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu prezentul regulament:

(a) punere în liberă circulație;

(b) regimuri speciale;

(c) export;

12. „formalități vamale” înseamnă ansamblul operațiunilor care trebuie să fie îndeplinite de către o persoană și de către autoritățile vamale în vederea respectării legislației vamale;

13. „importator” înseamnă:

(a) în cazul vânzărilor la distanță, importatorul pentru vânzări la distanță;

(b) în alte cazuri, persoana stabilită prin aplicarea punctelor (i)-(v) în această ordine:

(i) o persoană care are competența de a decide și care a decis că mărfuri dintr-o țară terță urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii;

(ii) o persoană care a preluat competența de la persoana menționată la punctul (i);

(iii) un succesor care are competența de a decide și a decis plasarea mărfurilor sub un regim vamal;

(iv) transportatorul care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii; sau

(v) deținătorul mărfurilor;

14. „importator pentru vânzări la distanță” înseamnă fie persoana care furnizează mărfuri în cadrul vânzărilor la distanță, fie persoana care facilitează vânzări la distanță;

15. „vânzări la distanță” înseamnă vânzările la distanță de bunuri importate din țări terțe sau teritorii terțe în sensul definiției de la articolul 14 alineatul (4) punctul 2 din Directiva 2006/112/CE;

16. „regim IOSS” înseamnă regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE;

17. „exportator” înseamnă:

(a) o persoană particulară care transportă mărfurile ce urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care mărfurile respective se află în bagajele personale ale persoanei particulare;

(b) în cazurile care nu intră sub incidența literei (a):

(i) o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii care are competența de a decide și care a decis că mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal respectiv; sau

(ii) dacă nu există nicio persoană astfel cum este menționată la punctul (i), orice persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii care este parte la un contract în temeiul căruia mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal respectiv;

18. „reexport” înseamnă acțiunea unui exportator de a scoate mărfuri neunionale de pe teritoriul vamal al Uniunii;

19. „informații prealabile la ieșire” înseamnă setul de date care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale și care se referă la mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii;

20. „reprezentant vamal” înseamnă orice persoană desemnată de o altă persoană pentru a îndeplini acțiunile și formalitățile prevăzute în legislația vamală în relația acestei alte persoane cu autoritățile vamale;

21. „date” înseamnă orice reprezentare digitală sau nedigitală a unor acte, fapte sau informații și orice compilație a unor astfel de acte, fapte sau informații, inclusiv sub forma unui document sau a unei înregistrări audio, video sau audiovizuale;

22. „monitorizare vamală” înseamnă colectarea și analizarea informațiilor în legătură cu mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, care ies de pe acesta sau care îl tranzitează, pentru a monitoriza această circulație la nivelul Uniunii, a asigura aplicarea uniformă a controalelor vamale și respectarea legislației vamale și a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, precum și pentru a contribui la analiza și la managementul riscurilor;

23. „risc” înseamnă probabilitatea și impactul producerii, în ceea ce privește mărfurile care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările situate în afara acestui teritoriu și în ceea ce privește staționarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor neunionale, a unui eveniment care ar reprezenta o amenințare pentru:

(a) interesele financiare sau economice ale Uniunii sau ale statelor membre;

(b) siguranța și securitatea Uniunii și ale rezidenților acesteia, sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, mediu sau orice alt interes public;

(c) aplicarea corectă a măsurilor la nivelul Uniunii sau a celor naționale;

24. „analiză economică” înseamnă evaluarea sau cuantificarea unei politici sau a unui fenomen economic, pentru a înțelege modul în care factorii economici afectează funcționarea unei politici, a unei zone geografice sau a oricărui grup de persoane, în vederea luării unor decizii mai bune în viitor;

25. „managementul riscurilor” înseamnă identificarea sistematică a riscurilor, inclusiv identificarea profilurilor operatorilor economici care prezintă riscuri și a tranzacțiilor suspecte, precum și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri și a diminua impactul potențial al acestora;

26. „supraveghere vamală” înseamnă acțiunile întreprinse, în general, de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea legislației vamale și, după caz, a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale sau pentru a contribui în alt mod la managementul riscurilor legate de mărfuri și de lanțurile de aprovizionare din care fac parte acestea;

27. „controale vamale” înseamnă acte specifice îndeplinite de autoritățile vamale pentru asigurarea respectării legislației vamale și, după caz, a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale sau pentru a contribui în alt mod la managementul riscurilor legate de mărfuri și de lanțurile de aprovizionare din care fac parte acestea;

28. „audit” înseamnă un tip de control vamal sub forma unor acte specifice efectuate de autoritățile vamale pentru a colecta și a evalua dovezi privind conformitatea gestionării, a organizării, a procedurilor interne sau a sistemelor interne ale unui operator economic cu normele și cerințele relevante;

29. „locul acordării liberului de vamă” înseamnă:

(a) biroul vamal competent;

(b) locul desemnat sau aprobat de autoritatea vamală, inclusiv locul indicat de comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”); sau

(c) o zonă liberă;

30. „notificare privind disponibilitatea mărfurilor” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritatea vamală că mărfurile se află fizic la locul acordării liberului de vamă și că au fost furnizate sau puse la dispoziție datele necesare pentru plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal în cauză sau în depozitare temporară sau pentru finalizarea regimului de tranzit unional;

31. „controale aleatorii” înseamnă controale vamale bazate pe principiile eșantionării aleatorii, în ceea ce privește o populație de interes;

32. „deținătorul mărfurilor” înseamnă persoana care are controlul fizic asupra mărfurilor;

33. „transportator” înseamnă:

(a) în contextul intrării, persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor pe acest teritoriu; cu toate acestea:

(i) în cazul transportului combinat, „transportator” înseamnă persoana care operează mijlocul de transport care, odată intrat pe teritoriul vamal al Uniunii, circulă în mod autonom ca mijloc de transport activ;

(ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor dispoziții contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor către teritoriul vamal al Uniunii;

(b) în contextul ieșirii, persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor în afara acestui teritoriu; cu toate acestea:

(i) în cazul transportului combinat, atunci când mijlocul activ de transport care părăsește teritoriul vamal al Uniunii transportă doar alte mijloace de transport care, după sosirea mijlocului activ de transport la destinație, vor circula în mod autonom ca mijloc de transport activ, „transportator” înseamnă persoana care va opera mijlocul de transport care va circula în mod autonom, odată ce mijlocul de transport care a părăsit teritoriul vamal al Uniunii va fi ajuns la destinație;

(ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor dispoziții contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriul vamal al Uniunii;

34. „analiză de risc” înseamnă prelucrarea datelor, inclusiv a datelor cu caracter personal, în vederea identificării sau a cuantificării posibilelor riscuri, utilizând, după caz, metode analitice și sisteme de inteligență artificială (IA) în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului ([30]);

35. „semnal de risc” înseamnă indicarea unui posibil risc pe baza unor operațiuni de prelucrare automată care pun în aplicare analiza de risc, cu privire la date, informații sau documente;

36. „rezultat al analizei de risc” înseamnă, în cazul unui semnal de risc, determinarea faptului că un risc este sau nu este prezent, pe baza unui proces automat sau a unei evaluări umane suplimentare a semnalului de risc;

37. „măsuri de atenuare a riscurilor” înseamnă măsurile de prevenire, reducere sau management al unui risc sau de limitare a impactului acestuia, inclusiv:

(a) furnizarea de instrucțiuni transportatorului sau exportatorului ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;

([30]) Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială) (JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

(b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare relevante;

(c) identificarea situațiilor în care ar putea fi oportună intervenția unei alte autorități vamale sau a unei alte autorități competente;

(d) recomandarea locului cel mai potrivit pentru efectuarea controalelor și a celor mai adecvate măsuri pentru controalele respective;

(e) efectuarea unui control vamal;

(f) determinarea traseului care trebuie să fie utilizat și a termenului care trebuie să fie respectat atunci când mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii;

38. „recomandare de control" înseamnă concluzia, bazată pe analiza de risc, a unei autorități vamale sau a Autorității Vamale a UE cu privire la oportunitatea aplicării unei măsuri de atenuare a riscurilor și, după caz, momentul și locul în care aceasta ar trebui să fie aplicată;

39. „decizie de control" înseamnă actul individual prin care autoritățile vamale decid dacă trebuie sau nu să fie efectuat un control;

40. „rezultat al controlului" înseamnă rezultatele preliminare și cele finale ale unui control, inclusiv eventualele acțiuni suplimentare indicate și specificarea autorităților competente vizate de rezultate;

41. „domeniu de control prioritar comun" înseamnă o selecție de anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau operatori economici, cu scopul de a-i supune unor analize de risc și unor măsuri de atenuare a riscurilor de un nivel mai ridicat, într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de autoritățile vamale;

42. „criterii și standarde comune privind riscurile" înseamnă parametrii pentru analiza de risc pentru un domeniu de risc și standardele aferente privind aplicarea practică a parametrilor respectivi;

43. „strategie de supraveghere" înseamnă o abordare a managementului unui risc care urmărește să echilibreze eforturile operaționale de supraveghere vamală și măsurile de atenuare a riscurilor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare într-un mod proporțional și eficace;

44. „trimitere" înseamnă mărfurile transportate în temeiul aceluiași contract de transport de către un expeditor către un destinatar, cu același mijloc de transport, inclusiv multimodal, care provin din același teritoriu sau din aceeași țară terță și sunt de același tip sau de aceeași clasă sau au aceeași descriere sau sunt ambalate împreună;

45. „statut vamal" înseamnă statutul unor mărfuri ca fiind mărfuri unionale sau neunionale;

46. „mărfuri unionale" înseamnă mărfurile care aparțin uneia dintre următoarele categorii:

(a) mărfuri produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii și care nu conțin mărfuri importate din țări terțe;

(b) mărfuri introduse pe teritoriul vamal al Uniunii provenind din țări terțe și care au fost puse în liberă circulație;

(c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fie exclusiv din mărfuri menționate la litera (b), fie din mărfuri menționate la literele (a) și (b);

47. „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât mărfurile unionale sau mărfuri care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;

48. „acordarea liberului de vamă” înseamnă actul prin care autoritățile vamale, sau alte persoane care acționează în numele acestora, pun mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care urmează să fie plasate;

49. „declarație sumară de intrare” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, că urmează să fie introduse mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii;

50. „declarație sumară de ieșire” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, că urmează să fie scoase mărfuri de pe teritoriul vamal al Uniunii;

51. „declarație de depozitare temporară” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, faptul că mărfurile se află în depozitare temporară;

52. „declarație vamală” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică ce urmează să fie aplicată;

53. „prezentarea mărfurilor în vamă” înseamnă notificarea autorităților vamale privind sosirea mărfurilor la biroul vamal desemnat de autoritățile vamale sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și punerea mărfurilor la dispoziția acestora pentru a efectua controale vamale;

54. „declarant” înseamnă persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport în nume propriu sau persoana în numele căreia se depune declarația sau notificarea respectivă;

55. „declarație de reexport” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri neunionale în afara teritoriului vamal al Uniunii, cu excepția mărfurilor neunionale aflate sub regimul de zonă liberă sau în depozitare temporară;

56. „notificare de reexport” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate în afara teritoriului vamal al Uniunii mărfuri neunionale care se află sub regimul de zonă liberă sau în depozitare temporară;

57. „fabricant” înseamnă:

(a) fabricantul produsului în temeiul celorlalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale care sunt aplicabile produsului respectiv;

(b) în cazul produselor agricole, astfel cum sunt definite la articolul 38 alineatul (1) din TFUE, sau al materiilor prime, producătorul; sau

(c) în cazul în care nu există niciun fabricant sau producător astfel cum se menționează la literele (a) și (b), persoana fizică sau juridică sau asociația de persoane care a fabricat produsul sau care a dispus fabricarea produsului și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială a persoanei sau asociației respective;

58. „furnizor de produse” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau asociație de persoane din lanțul de aprovizionare care fabrică un produs în întregime sau parțial, fie în calitate de fabricant, fie în orice altă situație;

59. „depozitare temporară” înseamnă situația mărfurilor neunionale depozitate temporar sub supraveghere vamală în perioada cuprinsă între momentul în care transportatorul notifică sosirea mărfurilor lor pe teritoriul vamal al Uniunii și plasarea lor sub un regim vamal sau reexportarea lor;

60. „birou vamal de primă intrare preconizat” înseamnă biroul vamal competent pentru supravegherea vamală la locul în care mijlocul de transport care transportă mărfurile este destinat să sosească pe teritoriul vamal al Uniunii dintr-un teritoriu din afara acestuia;

61. „informații prealabile privind transportul de marfă” înseamnă setul de date care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale în ceea ce privește mărfurile care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii;

62. „produse perfecționate” înseamnă mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare;

63. „operațiuni de perfecționare” înseamnă oricare dintre operațiunile următoare:

(a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestor mărfuri la alte mărfuri;

(b) transformarea mărfurilor;

(c) distrugerea mărfurilor;

(d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestor mărfuri la punct;

(e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele perfecționate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care aceste mărfuri dispar total sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție);

64. „titular al regimului de tranzit” înseamnă persoana care depune declarația de tranzit sau furnizează informațiile necesare pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau în numele căreia este depusă declarația sau sunt furnizate informațiile respective;

65. „rata de randament” înseamnă cantitatea sau procentul de produse perfecționate obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;

66. „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii;

67. „datorie vamală” înseamnă obligația unei persoane de a plăti cuantumul taxelor la import sau la export care se aplică unor mărfuri specifice în conformitate cu legislația vamală;

68. „debitor” înseamnă orice persoană obligată la plata unei datorii vamale;

69. „taxe la import” înseamnă taxele vamale care trebuie să fie plătite la importul de mărfuri;

70. „taxe la export” înseamnă taxele vamale care trebuie să fie plătite la exportul de mărfuri;

71. „rambursare” înseamnă restituirea unei sume reprezentând taxe la import sau la export care au fost plătite;

72. „remitere” înseamnă scutirea de la plata unei sume reprezentând taxe la import sau la export care nu au fost plătite;

73. „comision de cumpărare” înseamnă o sumă plătită de un importator unui agent pentru serviciul de a reprezenta importatorul în cumpărarea mărfurilor care sunt evaluate;

74. „criză” înseamnă un eveniment, natural sau provocat de om, cu un caracter și de o amploare excepționale, care are loc în interiorul sau în afara Uniunii, care pune în pericol siguranța, securitatea, sănătatea și viața rezidenților, a operatorilor economici sau a personalului autorităților vamale și care necesită măsuri urgente în ceea ce privește intrarea, ieșirea sau tranzitul mărfurilor;

75. „celulă de răspuns în situații de criză” înseamnă un serviciu în cadrul Autorității Vamale a UE care coordonează eforturile Uniunii de răspuns în situații de criză în cadrul uniunii vamale;

76. „microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii” sau „IMM-uri” înseamnă microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii astfel cum sunt definite la articolul 2 din Recomandarea 2003/361/CE;

77. „număr de înregistrare și de identificare a operatorului economic”, sau „număr EORI”, înseamnă un număr de identificare unic pe teritoriul vamal al Uniunii, atribuit de o autoritate vamală unui operator economic sau unei alte persoane pentru înregistrarea respectivului operator economic sau a respectivei persoane în scopuri vamale;

78. „articol” înseamnă una sau mai multe mărfuri dintr-o trimitere care au aceeași clasificare tarifară, aceeași descriere și, în cazul în care acest lucru este prevăzut în cadrul cerințelor în materie de date aplicabile declarației vamale relevante sau al datelor care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale, aceeași origine;

79. „punct comun de trecere a frontierei” înseamnă orice punct vamal de trecere a frontierei situat fie pe teritoriul unui stat membru, fie pe teritoriul unei țări terțe învecinate, în care autoritățile vamale ale statului membru respectiv și ale țării terțe învecinate respective aplică legislația lor vamală respectivă în temeiul unui acord bilateral.

CAPITOLUL 3

Autoritatea vamală competentă și normele operaționale ale birourilor vamale

Articolul 6

Autoritățile vamale competente

(1) Autoritatea vamală competentă este:

(a) pentru deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale în conformitate cu capitolul 4, cu excepția cazurilor specifice prevăzute în legislația vamală, autoritatea vamală a statului membru de stabilire al solicitantului;

(b) pentru activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul articolelor 97-100, autoritatea vamală competentă pentru biroul vamal de primă intrare;

(c) pentru activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul articolelor 101, 102 și 103, autoritatea vamală competentă pentru biroul vamal de primă intrare sau autoritatea vamală a statului membru în care mărfurile sunt descărcate sau transbordate, în funcție de situația specifică menționată la articolul 101 alineatele (1), (2) și (3);

(d) pentru activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul articolelor 104-108 și al titlului V, autoritatea vamală a statului membru în care:

(i) se află mărfurile care urmează să fie în depozitare temporară, inclusiv locul în care se finalizează regimul de tranzit, în funcție de situația specifică; sau

(ii) se află mărfurile care urmează să fie plasate sub un regim vamal;

(e) pentru activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul titlului VII, altele decât cele legate de plasarea mărfurilor sub un regim vamal, autoritatea vamală responsabilă de locul în care mărfurile părăsesc teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (d), autoritatea vamală competentă este:

(a) pentru punerea în liberă circulație în cazul vânzărilor la distanță, atunci când importatorul pentru vânzări la distanță nu utilizează regimul IOSS, autoritatea vamală a statului membru în care urmează să fie livrate mărfurile;

(b) în cazul în care importatorul sau exportatorul este un comerciant „încredere și control”, autoritatea vamală a statului membru de stabilire al importatorului ori exportatului respectiv sau al reprezentantului vamal al acestuia;

(c) în cazul în care declarantul a fost autorizat să utilizeze vămuirea centralizată în conformitate cu articolul 91, autoritatea vamală a statului membru de stabilire al declarantului respectiv.

(3) Autoritatea vamală responsabilă de locul în care este stabilit comerciantul „încredere și control”:

(a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;

(b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea informațiilor furnizate;

(c) atunci când acest lucru este justificat, solicită autorității vamale responsabile de locul de expediere sau de destinație finală a mărfurilor să efectueze un control vamal;

(d) în cazul în care există un risc care poate fi atenuat numai după ce mărfurile au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii sau înainte ca acestea să fi părăsit teritoriul respectiv, solicită autorității vamale responsabile de locul în care intră sau ies mărfurile să efectueze controale vamale;

(e) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare oricărei datorii vamale.

(4) Ținând seama de impactul preconizat în mod rezonabil asupra fluxurilor comerciale, de resursele de control disponibile și de gravitatea riscului, autoritatea vamală responsabilă de locul de expediere sau de destinație finală a mărfurilor sau de locul în care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau ies de pe acesta efectuează controalele vamale solicitate de autoritatea vamală responsabilă de locul de stabilire al comerciantului „încredere și control” în conformitate cu alineatul (3) literele (c) și (d) și de locul de stabilire al titularilor autorizațiilor de vămuire centralizată și furnizează autorității vamale respective rezultatele controalelor respective, fără a aduce atingere propriilor controale referitoare la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta.

(5) Autoritățile vamale competente au acces la informațiile necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației vamale și a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme de procedură pentru cooperarea dintre autoritățile vamale menționată la alineatul (4) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(8) Comisia adoptă orientări pentru a preciza sarcinile referitoare la cooperarea dintre autoritățile vamale menționată la alineatul (4).

Articolul 7

Norme operaționale privind birourile vamale competente

(1) Cu excepția cazurilor în care există prevederi contrare în alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, statele membre stabilesc amplasarea și competența birourilor lor vamale.

(2) Statele membre se asigură că programele oficiale de lucru cu publicul ale birourilor lor vamale sunt rezonabile și adecvate, ținând cont de natura traficului și a mărfurilor și de regimul vamal sub care urmează să fie plasate acestea, astfel încât fluxul de trafic internațional să nu fie nici încetinit și nici perturbat.

CAPITOLUL 4

Decizii vamale

Secțiunea 1

Principii generale

Articolul 8

Decizii luate în urma depunerii unei cereri

(1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, persoana în cauză furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.

O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.

(2) Autoritățile vamale verifică, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii unei cereri pentru obținerea unei decizii, dacă sunt întrunite condițiile pentru acceptarea cererii respective.

În cazul în care stabilește că cererea pentru obținerea unei decizii conține toate informațiile necesare în vederea luării deciziei respective, autoritatea vamală comunică solicitantului, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii cererii respective, că cererea este acceptată.

În cazul în care stabilește că cererea nu conține toate informațiile necesare, autoritatea vamală cere solicitantului să furnizeze informațiile suplimentare relevante într-un termen rezonabil, care nu depășește 30 de zile calendaristice. În astfel de cazuri, autoritatea vamală decide, în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la data primirii primei cereri, dacă cererea este completă și, prin urmare, este acceptată sau dacă este incompletă și, prin urmare, este refuzată. În cazul în care autoritatea vamală nu comunică solicitantului decizia sa în termenul respectiv, cererea se consideră ca fiind acceptată la împlinirea termenului de 60 de zile calendaristice.

(3) Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, autoritatea vamală competentă ia decizia menționată la alineatul (1) cel târziu în termen de 120 de zile calendaristice de la data acceptării cererii și îi notifică solicitantului decizia respectivă fără întârziere.

În cazul în care autoritatea vamală nu este în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, inclusiv atunci când întârzierea se datorează unor consultări în curs cu alte autorități competente sau cu organisme internaționale, autoritatea vamală aduce acest fapt la cunoștința solicitantului înainte de expirarea termenului respectiv, precizând motivele întârzierii și indicând noul termen pe care îl consideră necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, acest termen suplimentar nu depășește 30 de zile calendaristice.

În plus, autoritatea vamală poate prelungi termenul pentru luarea unei decizii stabilit în legislația vamală, în cazul în care solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse pentru luarea unei decizii favorabile. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorității vamale, care decide dacă să ofere sau nu prelungirea solicitată.

În cazul în care autoritatea vamală nu ia o decizie în termenele stabilite la primul, al doilea și al treilea paragraf, solicitantul primește o notificare automată. Solicitantul poate considera respectiva neluare a unei decizii drept o decizie negativă.

(4) Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, sau în cazul în care se specifică altfel în decizia propriu-zisă, o decizie produce efecte de la data la care este primită sau se consideră că a fost primită de solicitant.

Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 19 alineatul (2), deciziile sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu data adoptării lor.

(5) Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, o decizie este valabilă pe termen nelimitat.

(6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritatea vamală comunică solicitantului motivele pe care intenționează să își întemeieze decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime opinia într-un termen prevăzut, calculat de la data la care a primit aceste informații sau la care se consideră că le-a primit („dreptul de a fi ascultat”). La expirarea termenului respectiv, solicitantului i se notifică decizia într-un mod corespunzător.

Drepturile și obligațiile menționate la primul paragraf nu se aplică:

(a) în cazul în care decizia în cauză se referă la informații obligatorii menționate la articolul 15 alineatul (1);

(b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumului contingentelor tarifare, astfel cum se menționează la articolul 166 alineatul (4) primul paragraf;

(c) în cazul în care natura sau nivelul amenințării pentru siguranța și securitatea Uniunii și ale rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impune acest lucru;

(d) în cazul în care decizia în cauză urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii cu privire la care solicitantului i s-a oferit posibilitatea de a-și exprima opinia, fără a se aduce atingere dreptului statului membru în cauză;

(e) în cazul în care ar aduce atingere investigațiilor inițiate în scopul combaterii fraudei;

(f) în cazul în care cererea nu întrunește condițiile pentru a fi acceptată;

(g) în cazul în care autoritatea vamală pune în vedere persoanei care a depus declarația sumară de intrare sau care a furnizat ori a pus la dispoziție informațiile prealabile privind transportul de marfă că mărfurile nu trebuie să fie încărcate sau transportate;

(h) în cazul în care decizia se referă la o notificare către persoana care solicită o decizie a Comisiei astfel cum se menționează la articolul 217 alineatul (3);

(i) în cazul în care un număr EORI urmează să fie anulat, la cererea operatorului economic în cauză, sau în cazul în care nu există activitate vamală timp de trei ani sau un operator economic încetează să existe;

(j) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări la adresa intereselor financiare ale Uniunii sau ale statelor sale membre impun acest lucru.

(7) O decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant specifică motivele pe care este întemeiată și menționează dreptul la o cale de atac prevăzut la articolul 18.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) informațiilor necesare pentru cererile și deciziile menționate la prezentul articol;

(b) condițiilor pentru acceptarea unei cereri, menționate la alineatul (2) de la prezentul articol;

(c) cazurilor specifice în care termenul pentru luarea unei decizii specifice și termenul pentru o posibilă prelungire a termenului respectiv diferă de termenele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol;

(d) cazurilor specifice, menționate la alineatul (4) de la prezentul articol, în care o decizie produce efecte de la o dată diferită de data la care este primită sau se consideră că a fost primită de solicitant;

(e) cazurilor specifice, menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, în care o decizie nu este valabilă pe termen nelimitat;

(f) duratei termenului menționat la alineatul (6) primul paragraf de la prezentul articol;

(g) normelor referitoare la cazurile menționate la alineatul (6) al doilea paragraf de la prezentul articol.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea modificării alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol pentru scurtarea termenelor menționate de aceste dispoziții, după caz, după ce Platforma de date vamale a UE devine operațională.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedura pentru:

(a) depunerea și acceptarea cererii pentru obținerea unei decizii, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2);

(b) luarea deciziilor menționate la prezentul articol, inclusiv, după caz, în ceea ce privește dreptul de a fi ascultat și consultarea altor state membre vizate.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 9

Gestionarea deciziilor luate în urma depunerii unei cereri

(1) Titularul deciziei trebuie să respecte obligațiile care decurg din decizia respectivă.

(2) Titularul deciziei monitorizează în permanență îndeplinirea criteriilor și respectarea condițiilor, precum și respectarea obligațiilor care decurg din decizia respectivă și, după caz, instituie controale interne capabile să prevină, să detecteze și să corecteze tranzacțiile ilegale sau neregulamentare.

(3) Titularul deciziei informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor intervenit după luarea deciziei care ar putea influența menținerea sau conținutul deciziei respective.

(4) Autoritățile vamale monitorizează periodic dacă titularul deciziei continuă să îndeplinească criteriile relevante și să respecte obligațiile relevante, în special capacitatea titularului deciziei de a preveni erorile, de a reacționa la acestea și de a le remedia prin intermediul unor controale interne adecvate și de a notifica autorităților vamale orice suspiciune de fraudă vamală de care titularul are cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod rezonabil sau informații care ar putea conduce la detectarea acesteia, în special în conformitate cu articolele 27, 28, 30 și 31. Pe baza acestei activități de monitorizare, autoritățile vamale evaluează profilul de risc al titularului deciziei, dacă este cazul. În cazul în care titularul deciziei este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

(5) Autoritățile vamale comunică Autorității Vamale a UE deciziile luate în urma unei cereri și toate activitățile de monitorizare pe care le desfășoară în conformitate cu alineatul (4). Autoritatea Vamală a UE ia în considerare aceste informații în scopul managementului riscurilor.

(6) Până la 28 februarie 2034, autoritățile vamale își înregistrează deciziile în sistemele electronice existente pentru schimbul de informații dezvoltate de Comisie și de statele membre. Comisia și statele membre au acces la aceste decizii și la informațiile subiacente din sistemele respective.

(7) Fără a aduce atingere altor dispoziții aplicabile care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, autoritățile vamale care au luat o decizie o pot anula, revoca sau modifica în orice moment, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația vamală. Autoritățile vamale informează Autoritatea Vamală a UE cu privire la anularea, revocarea și modificarea deciziilor vamale, cu excepția cazului în care aceste informații sunt deja disponibile pe Platforma de date vamale a UE.

(8) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, autoritățile vamale reevaluează o decizie.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) normelor detaliate pentru monitorizarea deciziilor, astfel cum se menționează la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol;

(b) cazurilor specifice în care deciziile urmează să fie reevaluate, astfel cum se menționează la alineatul (8) de la prezentul articol, precum și normele pentru o astfel de reevaluare.

Articolul 10

Valabilitatea deciziilor la nivelul Uniunii

Deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale sunt valabile pe întregul teritoriu vamal al Uniunii, cu excepția cazului în care decizia prevede că efectele sale sunt limitate la unul sau mai multe state membre.

Articolul 11

Anularea deciziilor favorabile

(1) Autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă titularului deciziei în cazul în care sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;

(b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe în mod rezonabil că informațiile erau inexacte sau incomplete;

(c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.

(2) Anularea deciziei se notifică titularului deciziei.

(3) Anularea unei decizii produce efecte de la data la care decizia inițială a produs efecte, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizia privind anularea respectivă în conformitate cu legislația vamală.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele pentru anularea deciziilor favorabile. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 12

Revocarea, suspendarea și modificarea deciziilor favorabile

(1) O decizie favorabilă este revocată sau modificată:

(a) în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei respective nu erau sau nu mai sunt îndeplinite;

(b) în cazul în care titularul deciziei nu respectă obligațiile impuse de decizia respectivă; sau

(c) la solicitarea titularului deciziei.

(2) O decizie favorabilă este suspendată în cazul în care:

(a) autoritatea vamală consideră că pot exista suficiente motive pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziei, dar nu dispune încă de toate elementele necesare pentru a decide cu privire la anularea, revocarea sau modificarea acesteia;

(b) autoritatea vamală consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea deciziei respective sau că titularul deciziei nu se conformează obligațiilor care îi sunt impuse prin respectiva decizie și că este oportun să se i acorde titularului deciziei timpul necesar pentru a adopta măsuri prin care să asigure îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor;

(c) titularul deciziei solicită respectiva suspendare deoarece titularul se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini condițiile pentru respectiva decizie sau de a se conforma obligațiilor care îi sunt impuse prin respectiva decizie.

În cazurile menționate la literele (b) și (c), titularul deciziei notifică autorității vamale competente să ia decizia măsurile pe care le va întreprinde titularul pentru a asigura îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor, precum și perioada necesară pentru luarea respectivelor măsuri.

(3) Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, o decizie favorabilă adresată mai multor persoane nu poate fi revocată decât în privința persoanei care nu respectă obligațiile ce i se impun prin decizia respectivă.

(4) Revocarea, suspendarea sau modificarea deciziei se notifică titularului deciziei.

(5) Articolul 8 alineatul (4) se aplică în caz de revocare, suspendare sau modificare a deciziei.

Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care interesele legitime ale titularului deciziei o cer, autoritățile vamale pot amâna cu maximum un an data de la care revocarea sau modificarea produce efecte. Data respectivă se precizează în decizia de revocare sau de modificare.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) cazurilor specifice, menționate la alineatul (3), în care autorităților vamale li se permite să revoce o decizie favorabilă adresată mai multor persoane și în ceea ce privește alte persoane decât persoana care nu și-a îndeplinit o obligație impusă prin decizia respectivă;

(b) cazurilor excepționale în care autorităților vamale li se permite să amâne data de la care revocarea sau modificarea produce efecte, în conformitate cu alineatul (5) al doilea paragraf.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură pentru revocarea, suspendarea sau modificarea deciziilor favorabile. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 13

Decizii luate fără depunerea unei cereri

Cu excepția cazului în care o autoritate vamală acționează în calitate de autoritate judiciară, articolul 8 alineatele (4)-(7), articolul 9 alineatul (7) și articolele 10, 11 și 12 se aplică *mutatis mutandis* deciziilor luate de autoritățile vamale fără depunerea unei cereri de către persoana interesată.

Articolul 14

Limitele aplicabile deciziilor privind mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozitare temporară

Cu excepția cazului în care persoana vizată solicită acest lucru, revocarea, modificarea sau suspendarea unei decizii favorabile nu afectează mărfurile care, la momentul în care revocarea, modificarea sau suspendarea produce efecte, au fost deja plasate sub un regim vamal și fac încă obiectul acestuia sau sunt în depozitare temporară ca urmare a deciziei revocate, modificate sau suspendate.

Secțiunea 2

Informații obligatorii

Articolul 15

Decizii cu privire la informațiile obligatorii

(1) Autoritățile vamale iau, în urma unei cereri, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (denumite în continuare „decizii ITO”), decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (denumite în continuare „decizii IOO”) și decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii în vamă (denumite în continuare „decizii IODV”).

Astfel de cereri nu se acceptă în niciunul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care cererea este depusă sau a fost deja depusă, la același sau la alt birou vamal, de către titularul deciziei sau în numele acestuia:

(i) în ceea ce privește deciziile ITO, pentru aceleași mărfuri;

(ii) în ceea ce privește deciziile IOO, pentru aceleași mărfuri și în aceleași circumstanțe care au condus la atribuirea originii;

(iii) în ceea ce privește deciziile IODV, pentru mărfurile aflate în aceleași circumstanțe care determină valoarea în vamă;

(b) în cazul în care cererea nu are legătură cu nicio utilizare preconizată a deciziei referitoare la informațiile obligatorii sau cu nicio utilizare preconizată a unui regim vamal.

(2) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt obligatorii numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii sau a valorii în vamă a mărfurilor în cauză, pentru:

(a) autoritățile vamale în raport cu titularul deciziei, numai în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;

(b) titularul deciziei în raport cu autoritățile vamale, numai cu efect de la data la care acesta primește sau se consideră că a primit notificarea privind decizia.

(3) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care produc efecte.

(4) Pentru punerea în aplicare a unei decizii referitoare la informațiile obligatorii în cadrul unui anumit regim vamal, titularul deciziei este în măsură să dovedească:

(a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile în cauză corespund în toate privințele celor descrise în decizie;

(b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la atribuirea originii corespund în toate privințele mărfurilor și circumstanțelor descrise în decizie;

(c) în cazul unei decizii IODV, că circumstanțele care determină valoarea în vamă pentru mărfurile în cauză corespund în toate privințele circumstanțelor descrise în decizie.

Articolul 16

Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii

(1) Valabilitatea unei decizii ITO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 15 alineatul (3) atunci când nu mai este conformă cu dispozițiile de drept, ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:

(a) adoptarea unei modificări la nomenclaturile menționate la articolul 166 alineatul (2) literele (a) și (b); sau

(b) adoptarea măsurilor menționate la articolul 167 alineatul (4).

În aceste cazuri, valabilitatea deciziei ITO încetează cu efect de la data aplicării modificării sau măsurilor.

(2) Valabilitatea unei decizii IOO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 15 alineatul (3):

(a) în cazul în care decizia IOO nu mai este conformă cu dreptul Uniunii ca urmare a adoptării unui act cu forță juridică obligatorie al Uniunii sau a încheierii de către Uniune a unui acord care devine aplicabil în Uniune, valabilitatea deciziei IOO încetând cu efect de la data aplicării actului sau a acordului respectiv; sau

(b) în cazul în care decizia IOO nu mai este compatibilă cu Acordul privind regulile de origine instituit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) sau cu opiniile consultative, informațiile, avizele și actele similare referitoare la determinarea originii mărfurilor pentru a asigura uniformitatea interpretării și a aplicării acestui acord, valabilitatea deciziei IOO încetând cu efect de la data publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Valabilitatea unei decizii IODV încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 15 alineatul (3):

(a) în cazul în care decizia IODV nu mai este conformă cu dreptul Uniunii ca urmare a adoptării unui act cu forță juridică obligatorie al Uniunii, valabilitatea deciziei IODV încetând de la data aplicării actului respectiv; sau

(b) în cazul în care decizia IODV nu mai este compatibilă cu articolul VII din Acordul general pentru tarife și comerț sau cu Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 ([31]) sau cu deciziile adoptate pentru interpretarea acordului respectiv de către Comitetul pentru determinarea valorii în vamă, valabilitatea deciziei IODV încetând de la data publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Valabilitatea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii nu încetează cu efect retroactiv.

(5) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (7) și de la articolul 11, autoritățile vamale anulează deciziile referitoare la informațiile obligatorii numai în cazul în care acestea sunt întemeiate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitanți.

([31]) JO L 336, 23.12.1994, p. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

(6) Autoritățile vamale revocă deciziile referitoare la informațiile obligatorii în conformitate cu articolul 9 alineatul (7) și cu articolul 12. Cu toate acestea, astfel de decizii nu se revocă la solicitarea titularului deciziei.

(7) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii nu se modifică.

(8) Autoritățile vamale revocă deciziile ITO în cazul în care acestea nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la articolul 166 alineatul (2) literele (a) și (b), ca rezultat a oricăreia dintre următoarele:

(a) adoptarea notelor explicative menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ([32]), revocarea deciziei ITO producând efecte de la data publicării notelor explicative respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(b) pronunțarea unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revocarea deciziei ITO producând efecte de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(c) adoptarea de decizii de clasificare, avize de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclaturii Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția pentru înființarea unui consiliu de cooperare vamală, încheiată la Bruxelles, la 15 decembrie 1950, revocarea deciziei ITO producând efecte de la data publicării comunicării relevante a Comisiei în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

(9) Deciziile IOO și deciziile IODV se revocă în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(10) În cazul în care o decizie referitoare la informațiile obligatorii încetează să mai fie valabilă în conformitate cu alineatul (1) litera (b) sau cu alineatul (2) sau (3) sau este revocată în conformitate cu alineatul (6), (8) sau (9), decizia poate fi utilizată în continuare pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizia respectivă și încheiate înainte de încetarea valabilității sau de revocarea deciziei. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul luării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.

Perioada de utilizare prelungită menționată la primul paragraf este de cel mult șase luni de la data la care decizia referitoare la informațiile obligatorii încetează să fie valabilă sau este revocată. Cu toate acestea, o măsură menționată la articolul 167 alineatul (4), o măsură menționată la articolul 172 sau o măsură menționată la articolul 182 poate exclude respectiva utilizare prelungită sau poate prevedea o perioadă mai scurtă. În cazul produselor pentru care se depune un certificat de import sau de export în timpul desfășurării formalităților vamale, perioada de șase luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.

([32]) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii referitoare la informațiile obligatorii, titularul deciziei respective depune o cerere autorității vamale care a luat decizia, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau de la data la care a fost revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și statul membru sau statele membre în care mărfurile vor fi vămuite în timpul perioadei de utilizare prelungită. Autoritatea vamală respectivă ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului fără întârziere și în cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua o astfel de decizie.

(11) Comisia transmite o notificare autorităților vamale în cazul în care:

(a) este suspendată luarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii pentru mărfuri în cazul cărora nu este asigurată clasificarea tarifară uniformă și corectă, stabilirea uniformă și corectă a originii sau determinarea uniformă și corectă a valorii în vamă; sau

(b) este retrasă suspendarea menționată la litera (a).

(12) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, sub formă de decizii, prin care să impună statelor membre să revoce o decizie ITO, o decizie IOO sau o decizie IODV pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă sau o stabilire uniformă și corectă a originii mărfurilor sau a valorii în vamă.

Înainte de a adopta o astfel de decizie, Comisia comunică titularului deciziei ITO, al deciziei IOO sau al deciziei IODV motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia, acordându-i posibilitatea să își exprime opiniile într-un termen prevăzut de la data la care titularul primește această comunicare sau la care se consideră că a primit-o.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 283 alineatul (2).

(13) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor de adoptare a deciziilor menționate la alineatul (12) de la prezentul articol, inclusiv în ceea ce privește comunicarea către persoanele în cauză a motivelor pe baza cărora Comisia intenționează să ia decizia și a termenului în care aceste persoane își pot exprima opiniile.

(14) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură pentru:

(a) utilizarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii după încetarea valabilității sau după revocarea deciziei, în conformitate cu alineatul (10) de la prezentul articol;

(b) transmiterea de notificări autorităților vamale în conformitate cu alineatul (11) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Secțiunea 3

Căi de atac

Articolul 17

Decizii luate de o autoritate judiciară

Articolele 18 și 19 nu se aplică căilor de atac introduse în vederea anulării, revocării sau modificării unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale, luată de o autoritate judiciară sau de autoritățile vamale în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.

Articolul 18

Dreptul la o cale de atac

(1) O persoană are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva oricărei decizii privind aplicarea legislației vamale luate de autoritățile vamale, cu condiția ca decizia să o privească direct și individual.

Orice persoană care a depus o cerere pentru a obține o decizie a autorităților vamale și nu a obținut-o în termenele prevăzute la articolul 8 alineatul (3) are, de asemenea, dreptul de a exercita o cale de atac.

(2) Exercitarea dreptului la o cale de atac este posibilă în cel puțin două etape:

(a) inițial, în fața autorităților vamale sau a unei autorități judiciare sau a unui alt organism desemnat în acest scop de către statul membru în cauză;

(b) ulterior, în fața unei instanțe superioare independente care poate fi o autoritate judiciară sau un organism specializat echivalent, în funcție de dreptul intern al statului membru în cauză.

(3) Calea de atac se introduce în statul membru în care decizia a fost luată sau solicitată.

(4) Statele membre asigură faptul că procedura căii de atac permite confirmarea sau rectificarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile vamale.

Articolul 19

Suspendarea executării

(1) Introducerea unei căi de atac nu are ca efect suspendarea executării deciziei care face obiectul căii de atac.

(2) În pofida alineatului (1), autoritățile vamale suspendă total sau parțial executarea unei astfel de decizii în cazul în care au motive întemeiate de îndoială asupra conformității deciziei care face obiectul căii de atac cu legislația vamală sau consideră că persoana în cauză ar putea suferi un prejudiciu ireparabil.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), în măsura în care decizia care face obiectul căii de atac are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export, suspendarea executării acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de natură economică sau socială.

Secțiunea 4

Taxe și costuri

Articolul 20

Taxe, costuri și taxa de procesare la nivelul Uniunii

(1) Autoritățile vamale nu solicită taxe pentru îndeplinirea controalelor vamale și nici pentru vreo altă acțiune legată de aplicarea legislației vamale efectuată în cursul programului oficial de lucru al birourilor lor vamale competente.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile vamale colectează o taxă de procesare la nivelul Uniunii cu cuantum fix per articol pentru serviciile care urmează să fie prestate pentru soluționarea unei cereri de plasare a mărfurilor sub regimul de punere în liberă circulație în cazul în care mărfurile respective sunt vândute în cadrul vânzărilor la distanță.

(3) Cuantumul taxei de procesare a Uniunii menționat la alineatul (2) corespunde costurilor aproximative ale serviciilor menționate la alineatul respectiv. Aceste costuri includ cel puțin costurile de verificare a datelor, de efectuare a analizei de risc, costurile infrastructurii relevante și ale controalelor, inclusiv ale serviciilor prestate de Autoritatea Vamală a UE.

(4) Cuantumul menționat la alineatul (2) este mai mic în cazul în care obiectul punerii în liberă circulație este reprezentat de mărfuri vândute în cadrul vânzărilor la distanță dintr-un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță.

(5) Debitorul datoriei vamale la import plătește taxa de procesare la nivelul Uniunii cel puțin o dată pe lună autorităților vamale competente pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor în momentul plății datoriei vamale. În cazul în care nu există o datorie vamală, persoana care ar fi fost debitorul în cazul unei datorii vamale este debitorul pentru taxa de procesare la nivelul Uniunii.

În ceea ce privește aspectele în legătură cu care nu sunt prevăzute norme specifice la prezentul articol sau în temeiul acestuia, dispozițiile privind datoria vamală se aplică *mutatis mutandis* taxei de procesare la nivelul Uniunii.

(6) Taxa de procesare la nivelul Uniunii este nerambursabilă.

(7) Până la 30 iunie 2028, în conformitate cu articolul 285 alineatul (2), Comisia furnizează o soluție informatică adecvată la nivelul Uniunii în scopul calculării taxei de procesare la nivelul Uniunii.

(8) Comisia întocmește un raport o dată la doi ani pentru a evalua costurile aproximative ale serviciilor menționate la alineatele (2) și (3).

(9) Statele membre pot stabili și aplica taxe sau recupera costuri pentru servicii specifice, altele decât cele menționate la alineatul (2), în special următoarele:

(a) prezența, dacă este solicitată, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru al biroului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale;

(b) analiza sau expertiza mărfurilor, precum și cheltuielile poștale pentru returnarea acestora solicitantului, în special în ceea ce privește deciziile luate în temeiul articolului 15 sau informațiile furnizate în temeiul articolului 25;

(c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal;

(d) măsuri excepționale de control necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului articol prin stabilirea cuantumului taxei de procesare la nivelul Uniunii menționat la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(11) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește procedura de colectare a taxei de procesare la nivelul Uniunii de la operatorul economic. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 5

Conversii monetare și termene

Articolul 21

Conversii monetare

(1) Autoritățile competente publică, dacă este cazul și prin punere la dispoziție online, cursul de schimb aplicabil în cazul în care este necesară conversia monetară din unul dintre următoarele motive:

(a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;

(b) este necesară contravaloarea monedei euro în monede naționale pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv în cazurile în care este necesară pentru aplicarea pragurilor valorice prevăzute în Tariful vamal comun.

(2) În cazul în care conversia monetară este necesară din alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie să fie aplicată în cadrul legislației vamale se fixează cel puțin o dată pe an.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind conversia monetară în scopurile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 22

Perioade, date și termene

(1) În cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează, cu excepția cazului în care legislația respectivă prevede altfel.

(2) Se aplică normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ([33]), cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală.

([33]) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

CAPITOLUL 6

Alte dispoziții

Articolul 23

Confidențialitatea datelor

(1) Datele obținute de autoritățile vamale sau de Autoritatea Vamală a UE care sunt, prin natura lor, confidențiale sau care sunt furnizate cu titlu confidențial rămân confidențiale. În pofida acestui fapt, astfel de date pot fi divulgate în cazul în care autoritățile vamale sau Autoritatea Vamală a UE sunt obligate sau autorizate să facă acest lucru în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, în special din motive legate de proceduri judiciare.

(2) Statele membre pot, în consultare cu Comisia, să desemneze date specifice a căror divulgare ar aduce atingere intereselor esențiale ale siguranței lor, care să fie marcate din punct de vedere tehnic în cadrul Platformei de date vamale a UE astfel încât orice prelucrare ulterioară a acestor date să fie limitată la autoritățile competente ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care autoritățile respective autorizează în mod expres prelucrarea ulterioară de către o altă persoană. Persoana care transmite datele către Platforma de date vamale a UE stabilește în mod clar limitările prelucrării unor astfel de date care pot fi legate de lanțurile de aprovizionare specifice sau de categoriile de date.

(3) În sensul alineatului (2), statul membru în cauză informează Comisia cu privire la interesele esențiale specifice ale siguranței lor în cauză și explică de ce consideră că interesele respective nu puteau fi protejate suficient în temeiul cadrului general de dispoziții privind prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE.

(4) Orice divulgare, extragere sau comunicare de date în temeiul prezentului regulament se efectuează cu un nivel adecvat de protecție a datelor.

(5) Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului ([34]), începând cu 1 martie 2031, autoritățile vamale ale statelor membre sau Autoritatea Vamală a UE pun la dispoziție, la cerere, date vamale agregate neconfidențiale, fără caracter personal și fără caracter sensibil din punct de vedere comercial.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedurile pentru cererile de date menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, precum și formatul și categoriile de date care pot fi puse la dispoziție în urma unei astfel de cereri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 24

Schimbul de informații suplimentare între autoritățile vamale și operatorii economici

(1) Autoritățile vamale și operatorii economici pot face schimb de orice informații care nu sunt în mod expres prevăzute de legislația vamală, în special în scopul cooperării reciproce cu obiectivul identificării și combaterii riscurilor. Acest schimb se poate realiza în temeiul unui acord scris și poate include accesarea sistemelor electronice ale operatorilor economici de către autoritățile vamale.

([34]) Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

(2) Orice informație furnizată de către o parte altei părți în cadrul cooperării menționate la alineatul (1) este confidențială, cu excepția cazului în care cele două părți convin altfel sau în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

Articolul 25

Furnizarea de informații de către autoritățile vamale

(1) Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale. Autoritățile vamale pot refuza o astfel de solicitare în cazul în care aceasta nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.

(2) Autoritățile vamale mențin un dialog regulat cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Acestea promovează transparența punând la dispoziție legislația vamală, deciziile administrative generale și formularele de cerere relevante în mod liber, gratuit în măsura posibilului, inclusiv online.

TITLUL II

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSOANELOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE LEGISLAȚIA VAMALĂ

CAPITOLUL 1

Înregistrarea

Articolul 26

Înregistrare

(1) Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritățile vamale ale statului membru de stabilire pentru a obține un număr EORI. Dacă este posibil, înregistrarea respectivă include, de asemenea, identificarea electronică a operatorului economic în sistemele naționale de identificare electronică menționate în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([35]).

(2) Operatorii economici înregistrați informează autoritățile vamale cu privire la orice modificare a datelor lor de înregistrare, în special în ceea ce privește o eventuală modificare a locului lor de stabilire.

(3) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritatea vamală a statului membru în care desfășoară prima activitate reglementată de legislația vamală.

(4) Persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze la autoritățile vamale, cu excepția cazurilor specifice prevăzute în legislația vamală.

În cazul în care persoanele, altele decât operatorii economici, au obligația de a se înregistra la autoritățile vamale, se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă aceste persoane sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, ele se înregistrează la autoritatea vamală a statului membru de stabilire;

([35]) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

(b) dacă aceste persoane nu sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, ele se înregistrează la autoritatea vamală a statului membru în care depun pentru prima dată o declarație, furnizează sau pun la dispoziție date sau depun o cerere pentru obținerea unei decizii.

(5) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, autoritățile vamale invalidează înregistrarea menționată la alineatul (1). Această invalidare se motivează în mod corespunzător.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea cerințelor minime în materie de date pentru înregistrarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) determinarea cazurilor specifice menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, în care operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii au obligația să se înregistreze la autoritățile vamale;

(c) determinarea cazurilor specifice menționate la alineatul (4) primul paragraf de la prezentul articol, în care persoanele, altele decât operatorii economici, au obligația să se înregistreze la autoritățile vamale;

(d) determinarea cazurilor specifice menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, în care autoritățile vamale au obligația de a invalida o înregistrare.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru determinarea autorității vamale responsabile cu înregistrarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Importatorul

Articolul 27

Importatori

(1) Există un singur importator în același timp.

(2) Importatorul:

(a) furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale, de îndată ce sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri și păstrează toate informațiile necesare în ceea ce privește depozitarea temporară sau regimul vamal sub care urmează să fie plasate mărfurile în conformitate cu articolul 74, 104, 109, 142, 153, 156 sau 158 sau necesare pentru încheierea regimului de perfecționare pasivă;

(b) asigură plata oricăror taxe vamale și a altor taxe aplicabile;

(c) asigură faptul că mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, precum și furnizează sau pune la dispoziție și ține evidențe corespunzătoare cu privire la această respectare;

(d) notifică autorităților vamale orice informații privind deplasările suspecte de mărfuri sau manipularea neautorizată a mărfurilor de care importatorul are cunoștință importatorul;

(e) îndeplinește orice alte obligații ale importatorului stabilite de legislația vamală.

(3) Importatorul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Această cerință nu se aplică unui importator care:

(a) plasează mărfurile sub regimul de tranzit sau de admitere temporară;

(b) introduce mărfuri care rămân în depozitare temporară;

(c) plasează ocazional mărfuri sub regimuri vamale, cu condiția ca autoritățile vamale să considere că o astfel de plasare este justificată;

(d) este stabilit într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și prezintă mărfurile la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care este stabilit importatorul să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii; sau

(e) este reprezentat de un reprezentant indirect stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

CAPITOLUL 3

Exportatorul

Articolul 28

Exportatori

(1) Exportatorul:

(a) furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale, de îndată ce sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, și păstrează toate informațiile necesare în ceea ce privește regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile în conformitate cu articolul 114, 116 sau 161 ori necesare pentru încheierea regimului menționat la articolul 54 alineatul (4), articolul 142, 153 sau 158;

(b) asigură plata oricăror taxe vamale și a altor taxe aplicabile;

(c) asigură faptul că mărfurile care ies de pe teritoriul vamal al Uniunii respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, precum și furnizează sau pune la dispoziție și ține evidențe corespunzătoare cu privire la această respectare;

(d) notifică autorităților vamale orice informații privind deplasările suspecte de mărfuri sau manipularea neautorizată a mărfurilor de care are cunoștință exportatorul;

(e) îndeplinește orice altă obligație a exportatorului stabilită de legislația vamală.

(2) Exportatorul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Această cerință nu se aplică unui exportator care:

(a) plasează mărfuri sub regimul de tranzit, încheie regimul de admitere temporară sau reexportă mărfuri din depozitare temporară;

(b) transbordează mărfuri într-o zonă liberă sau le reexportă direct din aceasta;

(c) plasează ocazional mărfuri sub regimuri vamale sau le reexportă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere că o astfel de plasare sau un astfel de reexport se justifică;

(d) este stabilit într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și prezintă mărfurile la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care este stabilit exportatorul să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii; sau

(e) este reprezentat de un reprezentant indirect stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

CAPITOLUL 4

Operatorii economici autorizați și comercianții „încredere și control”

Articolul 29

Cererea și autorizarea pentru operatorii economici autorizați

(1) Un operator economic care este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 30 poate să depună o cerere pentru a obține statutul de operator economic autorizat.

(2) După consultarea altor autorități, autoritățile vamale acordă, dacă este necesar, una sau ambele dintre următoarele tipuri de autorizații:

(a) cea de operator economic autorizat pentru simplificări vamale, care permite titularului să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală; sau

(b) cea de operator economic autorizat pentru siguranță și securitate, care conferă titularului dreptul la măsuri de facilitare în ceea ce privește siguranța și securitatea.

(3) Un operator economic menționat la alineatul (1) poate deține ambele tipuri de autorizație menționate la alineatul (2) în același timp.

(4) Un operator economic autorizat trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatele (2) și (3). Autoritățile vamale monitorizează dacă operatorul economic autorizat continuă să îndeplinească criteriile relevante și să respecte obligațiile relevante în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

Cel puțin o dată la trei ani, autoritățile vamale efectuează o monitorizare aprofundată, inclusiv o vizită la fața locului, a activităților și a evidențelor interne ale operatorului economic autorizat.

(5) Statutul de operator economic autorizat este recunoscut de autoritățile vamale din toate statele membre, sub rezerva alineatului (6) de la prezentul articol și a articolului 30.

(6) Autoritățile vamale, pe baza recunoașterii statutului de operator economic autorizat și cu condiția ca cerințele privind un anumit tip de simplificare prevăzute în legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul economic să beneficieze de respectiva simplificare. Autoritățile vamale nu reexaminează criteriile care au fost deja examinate în momentul acordării statutului de operator economic autorizat.

(7) Un operator economic autorizat beneficiază de mai multe măsuri de facilitare decât alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale. Statutul de operator economic autorizat este luat în considerare în mod favorabil în scopul managementului riscurilor vamale.

(8) Autoritățile vamale acordă avantaje care decurg din statutul de operator economic autorizat pentru siguranță și securitate persoanelor stabilite în țări terțe care îndeplinesc criteriile și respectă obligațiile stabilite în legislația relevantă a țărilor respective, în măsura în care aceste criterii și obligații sunt recunoscute de Uniune ca fiind echivalente celor impuse operatorilor economici autorizați stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii. Această acordare de avantaje se bazează pe principiul reciprocității, cu excepția unei decizii contrare a Uniunii, și se sprijină pe un acord internațional la care Uniunea este parte sau pe un act juridic al Uniunii din domeniul politicii comerciale comune.

(9) Ca parte a protocoalelor și procedurilor de gestionare a crizelor prevăzute la articolul 227, Autoritatea Vamală a UE elaborează un mecanism de asigurare a continuității activității pentru a răspunde perturbărilor fluxurilor comerciale provocate de creșterea nivelurilor de alertă în materie de securitate, de închiderea frontierelor, de dezastre naturale, de situații de urgență periculoase sau de alte incidente majore. Mecanismul de asigurare a continuității activității prevede că autoritățile vamale pot facilita și accelera, în măsura posibilului, transporturile de mărfuri prioritare în care sunt implicați operatori economici autorizați.

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) simplificărilor menționate la alineatul (6) de la prezentul articol;

(b) măsurilor de facilitare menționate la alineatul (7) de la prezentul articol.

(11) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură pentru consultări în ceea ce privește stabilirea statutului operatorilor economici autorizați menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, inclusiv termenele de răspuns. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 30

Acordarea statutului de operator economic autorizat

(1) Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:

(a) solicitantul nu are cazier conținând infracțiuni grave legate de activități economice sau comerciale și nu a săvârșit încălcări grave sau încălcări repetate legate de activitățile respective, precum și în ceea ce privește:

(i) legislația vamală și normele fiscale;

(ii) alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, în cazul în care autoritatea vamală competentă să acorde statutul de operator economic autorizat are cunoștință de astfel de încălcări sau infracțiuni;

(b) solicitantul demonstrează că:

(i) posedă un nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, a registrelor de transport, care permite efectuarea adecvată a controalelor vamale;

(ii) a instituit proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor, a autorizațiilor și a cerințelor în temeiul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, inclusiv al legislației privind siguranța produselor, și că orice neconformitate a fost remediată în mod eficace;

(iii) se asigură că personalul relevant este instruit să informeze autoritățile vamale în mod securizat ori de câte ori are cunoștință de dificultăți de conformitate, de deplasări suspecte de mărfuri sau de manipularea neautorizată a mărfurilor; și

(iv) a instituit proceduri pentru informarea autorităților vamale cu privire la cazurile menționate la punctul (iii);

(c) solicitantul este solvabil din punct de vedere financiar, ceea ce se consideră a fi cazul atunci când are o situație financiară suficient de bună pentru a-i permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;

(d) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 29 alineatul (2) litera (a), solicitantul dispune de standarde practice de competență sau de calificări profesionale care sunt direct legate de tipul și dimensiunea activității desfășurate;

(e) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 29 alineatul (2) litera (b), solicitantul deține standarde adecvate de siguranță, securitate, și conformitate, adaptate la tipul și dimensiunea activității desfășurate, ceea ce se consideră a fi cazul dacă solicitantul demonstrează că a instituit măsuri adecvate pentru a asigura siguranța și securitatea lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniul integrității fizice și al controalelor accesului, al proceselor logistice și al manipulării anumitor tipuri de mărfuri, al personalului și al identificării partenerilor săi comerciali.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește modalitățile de aplicare a criteriilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 31

Acordarea statutului de comerciant „încredere și control”

(1) Un importator, un exportator sau un reprezentant indirect care este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii, care îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3) și care a efectuat operațiuni vamale regulate în cadrul activității sale comerciale timp de cel puțin doi ani poate solicita statutul de comerciant „încredere și control” la autoritatea vamală a statului membru de stabilire.

(2) Autoritățile vamale acordă statutul de comerciant „încredere și control” în urma consultării cu alte autorități vamale și alte autorități competente, dacă este necesar, și după ce au avut acces la datele relevante ale solicitantului din ultimii trei ani pentru a evalua respectarea criteriilor prevăzute la alineatul (3).

(3) Criteriile pentru acordarea statutului de comerciant „încredere și control” sunt următoarele:

(a) solicitantul nu are cazier conținând infracțiuni grave legate de activități economice sau comerciale și nu a săvârșit încălcări grave sau încălcări repetate legate de activitățile respective, precum și în ceea ce privește:

(i) legislația vamală și normele fiscale;

(ii) alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, în cazul în care autoritatea vamală competentă să acorde statutul de comerciant „încredere și control” are cunoștință de astfel de încălcări sau infracțiuni;

(b) solicitantul demonstrează că:

(i) posedă un nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, a registrelor de transport, care permite efectuarea adecvată a controalelor vamale;

(ii) a instituit proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor, a autorizațiilor și a cerințelor în temeiul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, inclusiv al legislației privind siguranța produselor, și că orice neconformitate a fost remediată în mod eficace;

(iii) se asigură că personalul relevant este instruit să informeze autoritățile vamale în mod securizat ori de câte ori are cunoștință de dificultăți de conformitate, de deplasări suspecte de mărfuri sau de manipularea neautorizată a mărfurilor; și

(iv) a instituit proceduri pentru informarea autorităților vamale cu privire la cazurile menționate la punctul (iii);

(c) solicitantul este solvabil din punct de vedere financiar, ceea ce se consideră a fi cazul atunci când are o situație financiară suficient de bună pentru a-i permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză, și, în special, în cursul celor trei ani anteriori depunerii cererii, și-a îndeplinit obligațiile financiare în ceea ce privește plata taxelor vamale și a tuturor celorlalte taxe, impozite sau tarife care sunt percepute la importul sau exportul de mărfuri sau în legătură cu acesta, inclusiv în ceea ce privește TVA și accizele datorate în legătură cu operațiunile din interiorul Uniunii;

(d) solicitantul dispune de standarde practice de competență sau de calificări profesionale care sunt direct legate de tipul și dimensiunea activității desfășurate, inclusiv cu privire la modul de interacționare prin intermediul Platformei de date vamale a UE;

(e) solicitantul dispune de standarde adecvate de siguranță, securitate și conformitate, inclusiv de standarde de siguranță a produselor, adaptate la tipul și dimensiunea activității desfășurate, ceea ce se consideră a fi cazul dacă solicitantul demonstrează că a instituit măsuri adecvate pentru a asigura siguranța și securitatea lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniul integrității fizice și al controalelor accesului, al proceselor logistice și al manipulării anumitor tipuri de mărfuri, al personalului și al identificării partenerilor săi comerciali;

(f) solicitantul dispune de un sistem electronic care furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale, cât mai aproape posibil din punct de vedere tehnic de timpul real, datele privind circulația mărfurilor și respectarea tuturor cerințelor aplicabile mărfurilor respective, inclusiv a celor legate de siguranță și securitate, și, după caz, pune la dispoziția autorităților vamale prin intermediul Platformei de date vamale a UE:

(i) evidențele vamale, inclusiv cele necesare pentru verificarea corectitudinii stabilirii datoriei vamale;

(ii) sistemul contabil utilizat;

(iii) evidențele comerciale și de transport;

(iv) sistemele logistice și de urmărire, care identifică mărfurile ca fiind mărfuri unionale sau neunionale și indică, după caz, localizarea mărfurilor;

(v) licențele și autorizațiile acordate în conformitate cu alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(g) în cazul unui solicitant care este importator pentru vânzări la distanță, este înregistrat și utilizează în mod adecvat regimul IOSS de cel puțin doi ani.

(4) Un comerciant „încredere și control” trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatele (2) și (3). Autoritățile vamale monitorizează dacă comerciantul continuă să îndeplinească criteriile relevante și să respecte obligațiile relevante în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

Cel puțin o dată la doi ani, autoritățile vamale efectuează o monitorizare aprofundată, inclusiv o vizită la fața locului, a activităților și a evidențelor interne ale comerciantului „încredere și control”, cu scopul de a verifica în special aplicarea practică a procedurilor instituite pentru a respecta criteriile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Comerciantul „încredere și control” informează autoritățile vamale cu privire la orice modificare a structurii sale corporative, a acționariatului, a situației solvabilității sau a modelelor de tranzacționare, precum și cu privire la orice alte modificări semnificative ale situației și activităților sale. Autoritățile vamale reevaluează statutul de comerciant „încredere și control” dacă oricare dintre aceste modificări are un impact semnificativ asupra statutului de comerciant „încredere și control”. Autoritățile vamale pot suspenda statutul de comerciant „încredere și control” până la luarea unei decizii cu privire la reevaluare.

(5) În cazul în care un comerciant „încredere și control” își schimbă statul membru de stabilire, comerciantul „încredere și control” informează autoritățile vamale din statul membru de primire cu privire la orice modificare a structurii sale corporative, a acționariatului, a situației solvabilității sau a modelelor de tranzacționare, precum și cu privire la orice alte modificări semnificative ale situației și activităților sale, dacă oricare dintre aceste modificări ar putea avea un impact asupra statutului de comerciant „încredere și control”.

Autoritățile vamale ale statului membru de primire reevaluează statutul de comerciant „încredere și control”, în consultare cu autoritățile vamale ale statului membru care a acordat inițial sau a reevaluat ulterior statutul respectiv. În timpul acestei reevaluări, autoritatea vamală din statul membru de primire poate suspenda statutul de comerciant „încredere și control”. O astfel de suspendare se înregistrează pe Platforma de date vamale a UE.

(6) În cazul în care acest lucru este justificat pe baza unor indicii de neconformitate din partea comerciantului „încredere și control”, Autoritatea Vamală a UE, în cooperare cu autoritățile vamale competente implicate, poate verifica respectarea statutului de comerciant „încredere și control de către un anumit operator economic”.

Rezultatul verificării menționate la primul paragraf este comunicat Comisiei și autorităților vamale competente implicate. Pe baza rezultatului verificării, Autoritatea Vamală a UE poate recomanda autorității vamale competente suspendarea sau revocarea statutului de comerciant „încredere și control”.

Autoritatea vamală competentă informează, fără întârzieri nejustificate, Autoritatea Vamală a UE și Comisia cu privire la acțiunile întreprinse pe baza recomandării Autorității Vamale a UE.

În cazul în care autoritatea vamală competentă nu furnizează informațiile menționate la al treilea paragraf sau în cazul în care acțiunea menționată la paragraful respectiv, întreprinsă pe baza recomandării Autorității Vamale a UE, nu este suficientă, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, decizii individuale prin care să solicite statului membru care a acordat statutul de comerciant „încredere și control” să îl suspende sau să îl revoce în termenul stabilit în decizia relevantă. O astfel de suspendare sau revocare se înregistrează pe Platforma de date vamale a UE.

(7) În cazul în care un comerciant „încredere și control” este implicat în activități frauduloase în legătură cu activitatea sa economică sau comercială sau în cazul în care autoritățile vamale iau cunoștință de încălcarea de către un comerciant „încredere și control” a altor dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale în temeiul articolului 27 alineatul (2) litera (c), statutul de comerciant „încredere și control” respectiv se suspendă de către autoritățile vamale. Suspendarea respectivă se înregistrează pe Platforma de date vamale a UE.

(8) Autoritățile vamale autorizează comercianții „încredere și control” să beneficieze de una sau mai multe dintre simplificările următoare, în funcție de activitățile economice ale acestora:

(a) să furnizeze sau să pună la dispoziție o parte din datele privind mărfurile lor după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective, în conformitate cu articolul 74 alineatul (5);

(b) să efectueze anumite controale și să acorde liberul de vamă la primirea mărfurilor respective la locul de activitate al importatorului, al proprietarului sau al destinatarului sau în momentul expedierii de la locul de activitate al exportatorului, al proprietarului sau al expeditorului, în conformitate cu articolul 78 alineatele (1) și (3);

(c) să considere că oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor în scopul depozitării temporare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) sau al obținerii de autorizații pentru regimuri speciale în conformitate cu articolul 125 alineatul (4), articolul 126 și articolul 133 alineatul (2);

(d) să determine periodic datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor cărora comerciantul respectiv le-a acordat liberul de vamă, în conformitate cu articolul 205 alineatul (5);

(e) să amâne plata datoriei vamale în conformitate cu articolul 212 alineatul (2);

(f) prin derogare de la articolul 134, să deplaseze mărfuri care intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau ies de pe acesta fără obligația de a le plasa în tranzit dacă mărfurile se află sub un regim suspensiv de taxe vamale și se află sub supraveghere vamală până la destinația lor finală în cadrul Uniunii.

(9) Autoritățile vamale depun toate eforturile pentru a-și alinia practicile de acordare a autorizațiilor menționate la alineatul (8) la cele ale altor autorități vamale pentru a asigura o abordare uniformă în întreaga Uniune.

(10) Comercianții „încredere și control” beneficiază de mai multe măsuri de facilitare decât alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale. Statutul de comerciant „încredere și control” este luat în considerare în mod favorabil în scopul managementului riscurilor vamale.

(11) Ca parte a protocoalelor și procedurilor de gestionare a crizelor prevăzute la articolul 227, Autoritatea Vamală a UE elaborează un mecanism de asigurare a continuității activității pentru a răspunde perturbărilor fluxurilor comerciale provocate de creșterea nivelurilor de alertă în materie de securitate, de închiderea frontierelor, de dezastre naturale, de situații de urgență periculoase sau de alte incidente majore. Mecanismul de asigurare a continuității activității prevede că autoritățile vamale pot să faciliteze și să accelereze, în măsura posibilului, transporturile de mărfuri prioritare în care sunt implicați comercianți „încredere și control”.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) normele privind consultarea altor autorități competente pentru stabilirea statutului de comerciant „încredere și control” menționat la alineatul (2) de la prezentul articol, inclusiv a termenelor de răspuns;

(b) modalitățile de aplicare a criteriilor prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol;

(c) tipurile de activități de monitorizare menționate la alineatul (4) de la prezentul articol;

(d) normele privind consultarea autorităților vamale menționată la alineatul (5) de la prezentul articol;

(e) normele privind reevaluarea statutului de comerciant „încredere și control” menționată la alineatul (5) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 32

Adaptarea statutului operatorilor economici autorizați și al comercianților „încredere și control”

(1) Autoritățile vamale țin seama de caracteristicile specifice ale operatorilor economici, în special de cele ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii, atunci când evaluează dacă aceștia îndeplinesc criteriile pentru acordarea statutului de operatori economici autorizați și de comercianți „încredere și control”.

(2) Comisia adoptă orientări pentru a ajuta microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii să utilizeze statutul de operatori economici autorizați și de comercianți „încredere și control”.

CAPITOLUL 5

Reprezentarea în vamă

Articolul 33

Reprezentanții vamali

(1) Orice persoană poate desemna un reprezentant vamal.

Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și pe seama unei alte persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.

(2) Un reprezentant vamal indirect care acționează în nume propriu, dar pe seama unui importator sau a unui exportator care este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii răspunde în solidar cu importatorul respectiv în sensul articolului 27 alineatul (2) sau cu exportatorul respectiv în sensul articolului 28 alineatul (1).

(3) Un reprezentant vamal indirect care acționează în nume propriu, dar pe seama unui importator sau a unui exportator care nu este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii este considerat a fi importator în sensul articolului 27 alineatul (2) sau exportator în sensul articolului 28 alineatul (1).

(4) Reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Cu excepția unor cazuri speciale prevăzute în legislația vamală, este scutit de la această cerință atunci când reprezentantul vamal acționează pe seama unor persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

(5) Un reprezentant vamal care are statutul de comerciant „încredere și control” este recunoscut drept comerciant „încredere și control” numai atunci când acționează în calitate de reprezentant indirect.

Atunci când acționează în calitate de reprezentant direct, un reprezentant vamal care are statutul de comerciant „încredere și control”:

(a) este recunoscut drept comerciant „încredere și control” dacă persoanei în numele și pe seama căreia acționează reprezentantul respectiv i s-a acordat acest statut;

(b) se bucură de avantajele conferite de statutul de operator economic autorizat dacă persoanei în numele și pe seama căreia acționează reprezentantul respectiv nu i s-a acordat statutul de comerciant „încredere și control”.

(6) Un reprezentant vamal care are statutul de operator economic autorizat este recunoscut drept operator economic autorizat atunci când acționează în calitate de reprezentant direct sau indirect.

(7) Numai un reprezentant vamal care are statutul de operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un reprezentant vamal care are statutul de comerciant „încredere și control” are dreptul să efectueze una dintre următoarele operațiuni, ori ambele:

(a) prestarea unor astfel de servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit;

(b) plasarea sub regimul de punere în liberă circulație a mărfurilor vândute în cadrul unei vânzări la distanță.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor speciale în care scutirea menționată la alineatul (4) al doilea paragraf de la prezentul articol nu se aplică.

Articolul 34

Împuternicirea reprezentanților

(1) În raporturile cu autoritățile vamale, reprezentantul vamal declară că acționează pe seama persoanei reprezentate și precizează dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă.

Se consideră că persoanele care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal fără a fi împuternicite în acest sens acționează în nume propriu și pe seama lor.

(2) Autoritățile vamale pot cere persoanelor care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii lor de către persoana pe care o reprezintă.

(3) Autoritățile vamale nu solicită unei persoane care acționează în calitate de reprezentant vamal și care îndeplinește acte și formalități în mod regulat să facă de fiecare dată dovada împuternicirii. În pofida acestui fapt, persoana respectivă este întotdeauna în măsură să prezinte dovada respectivă în cazul în care autoritățile vamale îi solicită acest lucru.

TITLUL III

PLATFORMA DE DATE VAMALE A UE

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 35

Instituirea Platformei de date vamale a UE

Prin prezentul regulament se instituie Platforma de date vamale a UE.

Articolul 36

Obiectivele Platformei de date vamale a UE

Platforma de date vamale a UE este o platformă informatică centralizată securizată și reziliență din punct de vedere cibernetic, care acționează ca punct central pentru schimbul de date cu autoritățile vamale și între acestea.

Articolul 37

Suveranitatea digitală

(1) Platforma de date vamale a UE este concepută astfel încât să se asigure, în conformitate cu interesul public, faptul că datele disponibile în cadrul acesteia sunt protejate împotriva accesului neautorizat și a altor amenințări la adresa integrității și securității lor.

Infrastructura Platformei de date vamale a UE, cu excepția infrastructurii de transmisie a telecomunicațiilor, este controlată și administrată exclusiv de Comisie sau de Autoritatea Vamală a UE și este situată pe teritoriul Uniunii.

(2) Atunci când îndeplinesc sarcini legate de dezvoltarea, găzduirea, exploatarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE, precum și orice operațiuni conexe de prelucrare a datelor în cadrul platformei respective, furnizorii și alți prestatori de servicii, precum și subcontractanții acestora trebuie să fie fiabili, siguri și nesupuși niciunei forme de influență din partea guvernelor unor țări terțe și trebuie să nu intre, direct sau indirect, sub incidența niciunei obligații legale, inclusiv a unor ordine executive, emise de țări terțe care ar putea impune divulgarea de date din cadrul Platformei de date vamale a UE către vreo autoritate din țara respectivă. De asemenea, aceștia trebuie să asigure fiabilitatea, siguranța și independența Platformei de date vamale a UE.

Respectivii furnizori și alți prestatori de servicii, precum și subcontractanții acestora trebuie să fie stabiliți legal în Uniune și să nu fie controlați, direct sau indirect, de nicio întreprindere dintr-o țară terță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului ([36]).

În ceea ce privește serviciile critice, inclusiv orice activități legate de date, autoritatea contractantă poate solicita furnizorului, altui prestator de servicii sau subcontractantului să dețină o autorizare de securitate.

(3) Autoritatea contractantă responsabilă de Platforma de date vamale a UE poate solicita în orice moment ofertanților, furnizorilor și altor prestatori de servicii, precum și subcontractanților acestora să furnizeze dovezi cu privire la măsurile pe care le-au instituit pentru a preveni orice divulgare neautorizată a datelor din Platforma de date vamale a UE, inclusiv documentația care demonstrează că îndeplinesc obligațiile prevăzute la alineatul (2) în ceea ce privește independența și nedivulgarea, precum și să furnizeze dovezi cu privire la faptul că sunt fiabili, siguri și nesupuși niciunei forme de influență din partea guvernelor unor țări terțe.

(4) Securitatea lanțului de aprovizionare al tuturor componentelor informatice, hardware-ului și software-ului trebuie să fie asigurată în cea mai mare măsură posibilă. Autoritatea contractantă responsabilă de Platforma de date vamale a UE poate solicita oricărui furnizor și alt prestator de servicii, precum și subcontractanților acestora să furnizeze dovezi în această privință.

(5) În cazul în care are motive să considere că măsurile luate de ofertanți, de furnizori și de alți prestatori de servicii sau de subcontractanții acestora pentru a se conforma obligațiilor care le revin în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) sunt insuficiente sau că dovezile furnizate de aceștia în temeiul prezentului articol nu sunt pe deplin fiabile, autoritatea contractantă responsabilă de Platforma de date vamale a UE poate lua orice măsură prevăzută de contractul relevant sau de procedura de achiziții publice relevantă pe care le consideră necesare pentru a remedia situația, inclusiv suspendarea sau încetarea parțială sau totală a contractului respectiv sau excluderea din procedura de achiziții publice în cauză. Acest lucru nu aduce atingere niciunui alt drept suplimentar la măsuri reparatorii prevăzut:

(a) de autoritatea contractantă responsabilă de Platforma de date vamale a UE în contractul relevant; sau

(b) în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

([36]) Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

(6) Cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în cadrul titlului III sau XIII sau într-un acord internațional care este obligatoriu pentru Uniune, datele prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE nu pot fi transferate sau puse la dispoziția unei țări terțe, unei organizații internaționale sau unor persoane fizice sau juridice stabilite în afara teritoriului Uniunii.

(7) Platforma de date vamale a UE este concepută astfel încât să se evite, cât mai mult posibil, obstacolele precomerciale, comerciale, tehnice, contractuale și organizatorice care descurajează, îngreunează sau împiedică transferul sau portarea datelor, a aplicațiilor sau a activelor digitale de către autoritatea contractantă către un alt prestator de servicii sau utilizarea acestora într-un mediu interoperabil.

CAPITOLUL 2

Aspecte tehnice, funcționalități, caracteristici și aplicarea Platformei de date vamale a UE

Articolul 38

Funcționalitățile și caracteristicile Platformei de date vamale a UE

(1) Platforma de date vamale a UE este un ansamblu de servicii, aplicații, date și infrastructuri electronice pentru prelucrarea și stocarea datelor, inclusiv a datelor cu caracter personal, în scopurile prevăzute la articolul 41.

(2) Platforma de date vamale a UE este dezvoltată astfel încât să facă posibilă respectarea dispozițiilor Regulamentelor (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725, ale Regulamentului (UE) 2023/2841 al Parlamentului European și al Consiliului ([37]) și ale Directivei (UE) 2016/680 privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) Platforma de date vamale a UE prezintă următoarele funcționalități:

(a) facilitează punerea în aplicare electronică a legislației vamale și contribuie la punerea în practică a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, în special: formalitățile vamale; controalele vamale; calcularea și notificarea datoriei vamale și a taxei de procesare la nivelul Uniunii, aplicarea TVA și accizele la import; gestionarea garanțiilor;

(b) asigură calitatea, integritatea, securitatea, păstrarea, trasabilitatea, confidențialitatea și nerepudierea datelor prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE, inclusiv aplicarea normelor privind modificarea, invalidarea și ștergerea acestor date;

(c) permite și asigură analiza de risc, analiza economică și analiza datelor, simplificarea vamală și facilitarea comerțului, inclusiv prin utilizarea sistemelor de inteligență artificială în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1689;

(d) face posibilă interoperabilitatea cu alte sisteme, platforme sau medii electronice în scopul cooperării în conformitate cu titlul XIII din prezentul regulament;

([37]) Regulamentul (UE, Euratom) 2023/2841 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii (JO L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

(e) face posibilă interoperabilitatea cu mediul aferent ghișeului unic european în domeniul maritim în vederea furnizării și îndeplinirii formalităților vamale indicate în anexa la Regulamentul (UE) 2019/1239 al Parlamentului European și al Consiliului ([38]);

(f) integrează Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi (EU CSW-CERTEX) instituit prin articolul 4 din Regulamentul (UE) 2022/2399 pentru a permite interoperabilitatea cu sistemele și formalitățile nevamale ale Uniunii menționate în regulamentul respectiv;

(g) facilitează schimbul de informații cu țările terțe și cu alte autorități și organisme în conformitate cu titlul XIII din prezentul regulament;

(h) facilitează monitorizarea vamală a mărfurilor;

(i) creează condițiile pentru capacitățile de raportare, inclusiv posibilitatea de a raporta mărfurile care urmează să fie importate sau exportate care nu respectă legislația relevantă a Uniunii aplicată de autoritățile vamale;

(j) integrează capacitățile de management al securității informațiilor, un cadru bazat pe guvernanță conceput să prevină încălcarea securității datelor prin protejarea acestora împotriva pierderii, manipulării sau accesului neautorizat, inclusiv prin intermediul unui mecanism de etichetare a datelor în funcție de nivelul lor de confidențialitate;

(k) permite portabilitatea datelor din Platforma de date vamale a UE către sistemele naționale;

(l) asigură un punct unic de acces și interfețe multilingve;

(m) permite reutilizarea datelor în cea mai mare măsură cu putință;

(n) facilitează interoperabilitatea necesară cu sistemele statelor membre pentru a asigura managementul identității și autorizarea accesului la Platforma de date vamale a UE.

(4) Acțiunile efectuate de persoane, de Comisie, de autoritățile vamale, de Autoritatea Vamală a UE sau de alte autorități care utilizează funcționalitățile enumerate la alineatul (3) continuă să fie acțiuni ale persoanelor și autorităților respective, chiar dacă au fost automatizate.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282:

(a) în vederea modificării alineatului (3) de la prezentul articol în ceea ce privește funcționalitățile menționate în cadrul acestuia pentru a ține seama de noile sarcini conferite autorităților menționate la articolul 41 din prezentul regulament prin dreptul Uniunii sau pentru a adapta aceste funcționalități la nevoile în continuă schimbare cu care se confruntă autoritățile respective atunci când pun în practică legislația vamală sau alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(b) în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor care pot face obiectul portabilității din Platforma de date vamale a UE către sistemele naționale astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (k) de la prezentul articol.

([38]) Regulamentul (UE) 2019/1239 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a unui mediu aferent ghișeului unic european în domeniul maritim și de abrogare a Directivei 2010/65/UE (JO L 198, 25.7.2019, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) acordurile tehnice pentru întreținerea și utilizarea sistemelor electronice pe care statele membre și Comisia le-au dezvoltat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, ținând seama de dispozițiile incluse în Regulamentul (UE) 2022/2399 în raport cu Regulamentul (UE) 2023/2841 și cu Directiva (UE) 2022/2555, inclusiv de orientările emise de Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA);

(b) un program de lucru pentru eliminarea treptată a sistemelor menționate la litera (a) de la prezentul alineat și pentru începerea treptată a funcționării Platformei de date vamale a UE, program care urmează să fie conceput astfel încât să asigure o tranziție lină.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 39

Etapa-pilot a Platformei de date vamale a UE

(1) Înainte de 1 martie 2034, Comisia poate demara o etapă-pilot pentru a testa funcționalitățile Platformei de date vamale a UE (denumită în continuare „etapa-pilot"). Participarea la etapa-pilot este voluntară.

(2) Comisia cooperează cu Autoritatea Vamală a UE, cu autoritățile vamale și cu alte autorități, precum și cu părțile interesate relevante în cursul planificării și organizării etapei-pilot.

(3) În scopul aplicării alineatului (1), Comisia publică următoarele informații:

(a) acordurile tehnice pentru planificarea și organizarea etapei-pilot;

(b) funcționalitățile Platformei de date vamale a UE care urmează să fie aplicate și testate în cursul etapei-pilot;

(c) durata exactă a etapei-pilot.

Articolul 40

Aplicații naționale care completează Platforma de date vamale a UE

(1) Statele membre pot dezvolta:

(a) aplicații necesare pentru conectarea la Platforma de date vamale a UE în vederea furnizării de date către Platforma de date vamale a UE și a prelucrării datelor provenite din aceasta, în cazul în care aplicațiile respective nu există deja;

(b) aplicații suplimentare în cadrul Platformei de date vamale a UE, în coordonare cu Autoritatea Vamală a UE sau cu Comisia.

(2) Statele membre pot solicita Autorității Vamale a UE să dezvolte aplicațiile menționate la alineatul (1). Atunci când este cazul, Autoritatea Vamală a UE coordonează cofinanțarea acestei dezvoltări de către statele membre. În cazul în care bugetul său dispune de fonduri și resurse adecvate, dezvoltarea respectivă poate fi finanțată parțial de Autoritatea Vamală a UE.

(3) În cazul în care Autoritatea Vamală a UE dezvoltă o aplicație în conformitate cu alineatul (2):

(a) aplicația respectivă se pune gratuit la dispoziția tuturor statelor membre cofinanțatoare și, în cazul în care toate aceste state membre cofinanțatoare sunt de acord, se pune de asemenea gratuit la dispoziția celorlalte state membre;

(b) dezvoltarea în continuare și întreținerea aplicației respective sunt gestionate pe baza unui nou acord de cofinanțare.

CAPITOLUL 3

Datele

Articolul 41

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal și a altor date în cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Persoanele pot prelucra datele disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, pe care le-au transmis sau care au fost transmise pe seama lor sau care le sunt adresate sau destinate. Această prelucrare are loc exclusiv pentru:

(a) exercitarea drepturilor persoanei respective sau îndeplinirea obligațiilor care îi revin persoanei respective în temeiul legislației vamale sau al altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, inclusiv stabilirea răspunderii oricărei persoane pentru orice taxe, redevențe și impozite datorate în Uniune; și

(b) demonstrarea respectării de către persoana respectivă a legislației vamale și a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(2) O autoritate vamală poate prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în următoarele scopuri și în măsura în care acest lucru este necesar pentru atingerea acestor scopuri, respectând normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (12) de la prezentul articol:

(a) îndeplinirea sarcinilor sale legate de punerea în aplicare a legislației vamale sau a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, inclusiv stabilirea răspunderii oricărei persoane pentru orice taxe, redevențe și impozite datorate în Uniune și verificarea respectării legislației respective;

(b) îndeplinirea sarcinilor sale legate de controale și de managementul riscurilor, astfel cum se prevede în cadrul titlului IV;

(c) îndeplinirea sarcinilor necesare în vederea cooperării în condițiile prevăzute în cadrul titlului XIII.

Pentru a asigura eficacitatea controalelor vamale, toate autoritățile vamale pot primi și prelucra datele rezultate în urma unui control vamal în care au fost detectate mărfuri neconforme.

(3) Autoritatea Vamală a UE poate prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în următoarele scopuri și în măsura în care acest lucru este necesar pentru atingerea acestor scopuri:

(a) îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolele 42 și 43;

(b) îndeplinirea sarcinilor sale privind managementul riscurilor vamale, astfel cum se prevede în cadrul titlului IV, capitolul 2;

(c) îndeplinirea sarcinilor prevăzute în cadrul titlului XII, capitolul 2, și în cadrul titlului XI;

(d) îndeplinirea sarcinilor care sunt relevante din punctul de vedere al cooperării, în condițiile prevăzute în cadrul titlului XIII.

(4) Comisia poate prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în următoarele scopuri și în măsura în care acest lucru este necesar pentru atingerea acestor scopuri:

(a) îndeplinirea sarcinilor sale legate de managementul riscurilor, astfel cum se prevede în cadrul titlului IV, capitolul 2;

(b) îndeplinirea sarcinilor sale legate de clasificarea tarifară a mărfurilor, de originea și valoarea acestora, precum și de monitorizarea vamală a mărfurilor, în conformitate cu titlurile I și IX;

(c) îndeplinirea sarcinilor sale legate de măsurile restrictive și de gestionarea crizelor, în conformitate cu titlul XI;

(d) îndeplinirea sarcinilor sale legate de Autoritatea Vamală a UE, în conformitate cu titlul XII;

(e) îndeplinirea sarcinilor necesare în vederea cooperării, în condițiile prevăzute în cadrul titlului XIII;

(f) aprecierea și evaluarea funcționării uniunii vamale în conformitate cu titlul XV, capitolul 1;

(g) monitorizarea punerii în practică a legislației vamale sau a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale și asigurarea aplicării uniforme a acestora, inclusiv verificarea răspunderii oricărei persoane pentru orice taxe, redevențe și impozite datorate în Uniune;

(h) elaborarea, generarea și difuzarea statisticilor oficiale europene și a celorlalte analize prevăzute de actele juridice ale Uniunii pentru care sunt necesare datele din Platforma de date vamale a UE;

(i) după caz, contribuirea la punerea în practică a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, în conformitate cu domeniul de aplicare și cu scopul acestora.

(5) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopul desfășurării activităților sale în domeniul vamal în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și al Regulamentului (CE) nr. 515/97, doar în măsura în care prelucrarea este necesară pentru atingerea acestui scop, în condițiile referitoare la protecția datelor prevăzute în regulamentele respective.

(6) Autoritățile fiscale din statele membre pot prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopul de a stabili răspunderea oricărei persoane pentru orice accize, taxe și impozite datorate în Uniune în legătură cu mărfurile relevante, doar în măsura în care prelucrarea este necesară pentru atingerea acestui scop, în conformitate cu normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (12).

(7) Autoritățile statistice naționale din statele membre pot prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopul elaborării, generării și difuzării statisticilor oficiale europene și naționale, doar în măsura în care prelucrarea este necesară pentru atingerea acestui scop, în conformitate cu normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (12).

(8) Autoritățile competente în sensul definiției de la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/625, pot prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopul asigurării respectării actelor juridice ale Uniunii care reglementează introducerea pe piață sau siguranța alimentelor, a furajelor și a plantelor și în scopul cooperării cu autoritățile vamale în vederea reducerii la minimum a riscului ca produsele neconforme să intre în Uniune, doar în măsura în care prelucrarea este necesară pentru atingerea acestor scopuri, în conformitate cu normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (12) de la prezentul articol.

(9) Autoritățile de supraveghere a pieței desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2019/1020 pot prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal și datele sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopul asigurării respectării actelor juridice ale Uniunii care reglementează introducerea pe piață sau siguranța produselor și în scopul cooperării cu autoritățile vamale în vederea reducerii la minimum a riscului ca mărfurile neconforme să intre în Uniune, doar în măsura în care prelucrarea este necesară pentru atingerea acestor scopuri, în conformitate cu normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (12) de la prezentul articol.

(10) Până la 28 februarie 2034, Comisia, OLAF și, odată ce a fost înființată, Autoritatea Vamală a UE pot prelucra datele, inclusiv datele cu caracter personal, disponibile în cadrul sistemelor electronice existente destinate schimbului de informații care au fost dezvoltate de Comisie și de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013, cu condiția să facă acest lucru exclusiv în scopurile menționate la alineatele (3), (4) și (5) de la prezentul articol.

(11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a modifica alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol prin clarificarea și completarea scopurilor prevăzute la alineatele respective în raport cu nevoile în continuă schimbare cu care se confruntă autoritățile vamale, Autoritatea Vamală a UE și Comisia atunci când pun în practică legislația vamală sau alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme și modalități privind prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE de către autoritățile menționate la alineatele (2) și (6)-(9). Atunci când stabilește respectivele norme și modalități, Comisia, pentru fiecare autoritate sau categorie de autorități:

(a) evaluează garanțiile existente aplicate de autoritatea sau categoria de autorități în cauză pentru a se asigura că datele sunt prelucrate numai în scopul relevant;

(b) se asigură că prelucrarea este proporțională și necesară în raport cu scopul relevant;

(c) determină categoriile specifice de date pe care autoritatea le poate prelucra;

(d) solicită, dacă este necesar, autorităților menționate la alineatele (6)-(9) să asigure un punct de contact specific sau să furnizeze garanții suplimentare;

(e) evaluează dacă este necesar să se restricționeze schimbul ulterior de date relevante.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 42

Dreptul Parchetului European de a obține date care sunt disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Parchetul European (EPPO) obține, la cerere, datele care sunt disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2017/1939, în conformitate cu modalitățile stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

(2) EPPO transmite Autorității Vamale a UE solicitările menționate la alineatul (1). Atunci când sunt formulate astfel de solicitări, ele sunt notificate automat autorităților vamale.

Autoritatea Vamală a UE furnizează datele relevante către EPPO cu promptitudine. Autoritatea Vamală a UE informează autoritățile vamale implicate dacă a dat sau nu curs cererii.

(3) Platforma de date vamale a UE asigură o interfață digitală prin intermediul căreia EPPO poate solicita și obține date cu ușurință și fără întârziere.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește modalitățile prin care EPPO poate solicita și obține date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și, în special:

(a) prin care stabilește modalitățile de solicitare din partea EPPO cu privire la date, inclusiv la date cu caracter personal sau la date sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE;

(b) prin care stabilește procedura de verificare a conformității solicitărilor respective cu alineatul (1) de la prezentul articol, fără a aduce atingere confidențialității investigațiilor EPPO;

(c) prin care, după caz, răspunde nevoii Autorității Vamale a UE de a desemna un anumit punct de contact, o anumită persoană sau anumite persoane;

(d) prin care, după caz, răspunde necesității de a se oferi garanții suplimentare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 43

Dreptul Europol și al Frontex de a obține date care sunt disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) poate, la cerere, să obțină date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/794, cu condiția ca aceste sarcini să se refere la chestiuni vamale, în conformitate cu normele stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (8) de la prezentul articol.

(2) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) poate, la cerere, să obțină date fără caracter personal sau date agregate disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru realizarea analizei de risc și a coordonării operaționale legate de activitățile de gestionare a frontierelor care se încadrează în mandatul său, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (UE) 2019/1896.

(3) Solicitările de date menționate la alineatul (1) sau (2) se transmit Autorității Vamale a UE. Solicitantul datelor prezintă motivele solicitării și se asigură că aceasta se încadrează în domeniul de aplicare al cadrului juridic care reglementează funcționarea solicitantului.

(4) Autoritatea Vamală a UE prelucrează solicitarea de date menționată la alineatul (1) sau (2) și verifică dacă aceasta este efectuată în conformitate cu prezentul articol. Autoritatea Vamală a UE verifică, de asemenea, în cooperare cu unitatea centrală națională relevantă sau cu un ofițer de legătură, în cazul în care statul membru relevant a desemnat un astfel de ofițer, dacă autoritatea vamală implicată s-a opus transmiterii datelor respective solicitantului datelor din motivele precizate în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (8) și în conformitate cu procedura stabilită prin respectivul act de punere în aplicare.

(5) Datele transmise în temeiul prezentului articol sunt numai cele necesare pentru atingerea scopurilor indicate în solicitare. Autoritatea Vamală a UE pune la dispoziție cu promptitudine datele respective prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

(6) Fiecare organ, oficiu sau agenție a Uniunii care intră sub incidența prezentului articol se asigură că datele solicitate sunt necesare, adecvate și proporționale. Organul, oficiul sau agenția Uniunii în cauză se asigură, de asemenea, că utilizarea datelor este în conformitate cu garanțiile prevăzute în actele juridice ale Uniunii aplicabile.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a modifica prezentul articol cu scopul de a permite altor organe, oficii și agenții ale Uniunii decât cele menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol să solicite și să obțină date disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE în conformitate cu normele stabilite la alineatele (3)-(6) de la prezentul articol, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii și cu condiția ca sarcinile respective să aibă legătură cu alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care:

(a) stabilește modalitățile prin care organele, oficiile și agențiile Uniunii care intră sub incidența prezentului articol pot solicita și obține date;

(b) stabilește procedura de verificare menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, specificând în special:

(i) modul de identificare a autorităților vamale responsabile de respectivele date;

(ii) modul de gestionare a situațiilor în care mai multe autorități vamale sunt responsabile de respectivele date;

(iii) motivele pentru care autoritățile vamale responsabile de respectivele date se pot opune transmiterii datelor, inclusiv ținând seama de caracterul sensibil al datelor solicitate;

(c) prevede restricțiile privind transferul ulterior al datelor de către solicitant și răspunderea acestuia cu privire la acest transfer ulterior;

(d) după caz, răspunde nevoii solicitantului de a desemna un anumit punct de contact, o anumită persoană sau anumite persoane sau de a furniza garanții suplimentare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 44

Datele cu caracter personal din cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Datele cu caracter personal ale următoarelor categorii de persoane vizate pot fi prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv în scopurile prevăzute la articolul 41 și în măsura în care acest lucru este necesar pentru atingerea acestor scopuri:

(a) persoanele vizate înregistrate sau care solicită înregistrarea în conformitate cu articolul 26 alineatul (1), (3) sau (4);

(b) persoanele vizate, altele decât cele menționate la litera (a) de la prezentul alineat, care sunt implicate ocazional în activități reglementate de legislația vamală sau de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale sau ale căror date cu caracter personal se regăsesc în datele colectate în scopul managementului riscurilor în temeiul articolului 55 alineatul (3) litera (a);

(c) persoanele vizate ale căror date cu caracter personal se regăsesc în documentele justificative menționate la articolul 76 sau în orice elemente justificative suplimentare necesare pentru îndeplinirea obligațiilor impuse de legislația vamală și de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(d) personalul autorizat al autorităților vamale, al altor autorități competente sau al oricărei alte autorități relevante sau organism autorizat, ale cărui date cu caracter personal sunt necesare pentru a asigura controlul și supravegherea corespunzătoare a accesului la informații în cadrul Platformei de date vamale a UE;

(e) personalul sau terții autorizați care lucrează în numele Comisiei, al Autorității Vamale a UE sau al altor organe, oficii sau agenții ale Uniunii autorizate să acceseze Platforma de date vamale a UE.

(2) Următoarele categorii de date cu caracter personal pot fi prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 41:

(a) datele cu caracter personal din cadrul modelului de date vamale al UE menționat la articolul 49 și cele colectate în scopul managementului riscurilor în temeiul articolului 55 alineatul (3) litera (a), și anume:

(i) datele de identificare;

(ii) datele de contact, și anume adresa și datele de contact electronice;

(iii) datele care figurează în documentul de identitate;

(iv) datele financiare și datele privind plățile;

(v) datele de localizare și datele privind transportul;

(vi) datele privind locul de muncă sau poziția ocupată la locul de muncă;

(vii) datele conținute în procuri sau în documentele justificative ale acestora;

(viii) datele privind angajații;

(ix) datele de identificare electronică;

(x) datele privind reprezentarea în vamă;

(xi) datele de identificare ale reprezentantului vamal;

(xii) datele privind tranzacțiile vamale;

(xiii) datele tehnice privind utilizatorul;

(xiv) datele privind încălcări ale legii și infracțiuni;

(xv) datele privind rezultatele controalelor și rezultatele măsurilor de atenuare;

(b) datele cu caracter personal necesare pentru a asigura identificarea corespunzătoare a personalului autorizat să prelucreze date în cadrul Platformei de date vamale a UE menționate la alineatul (1) literele (d) și (e) de la prezentul articol, și anume:

(i) datele de identificare;

(ii) datele de contact, și anume adresa și datele de contact electronice;

(iii) datele care figurează în documentul de identitate;

(iv) datele privind locul de muncă sau poziția ocupată la locul de muncă;

(v) datele conținute în procuri sau în documentele justificative ale acestora;

(vi) datele privind angajații;

(vii) datele de identificare electronică;

(viii) datele tehnice privind utilizatorul.

Articolul 45

Perioada de păstrare a datelor cu caracter personal în cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Datele cu caracter personal din cadrul Platformei de date vamale a UE nu pot fi stocate mai mult timp decât este necesar pentru prelucrarea lor și, în orice caz, nu pot fi stocate mai mult de 10 ani de la data la care sunt înregistrate în Platforma de date vamale a UE. În cazurile prevăzute la articolul 68 și în legătură cu investigațiile inițiate de OLAF, EPPO sau de autoritățile competente ale statelor membre, cu procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate de Comisie și cu procedurile administrative și judiciare care implică date cu caracter personal din categoriile menționate la articolul 44 alineatul (2) literele (a) și (b), datele respective pot fi păstrate pentru o perioadă mai lungă de 10 ani, dacă acest lucru este necesar în scopul efectuării investigațiilor sau procedurilor respective.

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), datele cu caracter personal se șterg sau se anonimizează, după caz, ținând seama de circumstanțe.

(3) Operatorul sau operatorul asociat al operațiunii de prelucrare a datelor relevante efectuează analize periodice ale datelor stocate în Platforma de date vamale a UE pentru a se asigura că datele cu caracter personal nu sunt păstrate mai mult timp decât este necesar.

Articolul 46

Roluri și responsabilități în ceea ce privește datele cu caracter personal prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE

(1) Autoritățile vamale ale statelor membre, Comisia și Autoritatea Vamală a UE sunt considerate operatori asociați în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul Platformei de date vamale a UE în scopul managementului riscurilor și al cooperării, astfel cum se menționează la articolul 41 alineatul (2) literele (b) și (c), la articolul 41 alineatul (3) literele (b) și (d) și la articolul 41 alineatul (4) literele (a) și (e).

(2) Fiecare autoritate vamală este considerată, individual, operator în ceea ce privește datele cu caracter personal pe care le prelucrează în scopurile menționate la articolul 41 alineatul (2) litera (a). În cazul în care două sau mai multe autorități vamale sunt implicate în îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 41 alineatul (2) litera (a), acționând în scopuri comune și folosind mijloace comune, acestea sunt considerate operatori asociați.

(3) Comisia este considerată operator unic în ceea ce privește datele cu caracter personal pe care le prelucrează în scopurile menționate la articolul 41 alineatul (4) literele (c), (d), (f) și (g).

(4) Până la 28 februarie 2034, Comisia, OLAF și Autoritatea Vamală a UE sunt considerate operatori unici în ceea ce privește datele pe care le prelucrează în temeiul articolului 41 alineatul (10).

(5) Operatorii asociați menționați la alineatul (1):

(a) colaborează pentru a soluționa în timp util cererile formulate de persoanele vizate și pentru a facilita exercitarea drepturilor acestora;

(b) își acordă asistență reciprocă în problemele care implică identificarea și gestionarea oricărei încălcări a securității datelor legate de prelucrarea în comun a datelor;

(c) își transmit reciproc informațiile relevante necesare pentru informarea persoanelor vizate în temeiul capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2016/679, al capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al capitolului III din Directiva (UE) 2016/680, după caz;

(d) garantează și protejează securitatea, integritatea, disponibilitatea și confidențialitatea datelor cu caracter personal prelucrate în comun în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2016/679, al articolului 33 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al articolului 25 din Directiva (UE) 2016/680, după caz.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește rolurile și relațiile fiecăruia dintre operatorii asociați menționați la alineatul (1) în raport cu persoanele vizate, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) 2016/679 și cu articolul 28 din Regulamentul (UE) 2018/1725. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4) din prezentul regulament.

Articolul 47

Restricționarea drepturilor persoanelor vizate

(1) În cazul în care exercitarea de către o persoană vizată a dreptului de acces și a dreptului la restricționarea prelucrării menționate la articolele 15 și 18 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolele 17 și 20 din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau informarea cu privire la o încălcare a securității datelor menționată la articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 ar periclita o anchetă în curs privind o persoană fizică în domeniul vamal, efectuarea controalelor vamale sau managementul unui risc specific identificat în legătură cu o persoană fizică în domeniul vamal, drepturile respective pot fi restricționate integral sau parțial, cu condiția ca restricționarea să fie necesară și proporțională. Respectiva restricție se aplică:

(a) de autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) literele (c), (e), (f) și (h) din Regulamentul (UE) 2016/679; sau

(b) de Comisie și de Autoritatea Vamală a UE, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) literele (a), (c), (e) și (g) din Regulamentul (UE) 2018/1725.

(2) Autoritățile vamale, Comisia și Autoritatea Vamală a UE evaluează necesitatea și proporționalitatea restricțiilor menționate la alineatul (1) de la caz la caz, înainte ca acestea să fie aplicate, având în vedere riscurile potențiale pentru drepturile și libertățile persoanei vizate.

(3) Atunci când prelucrează date cu caracter personal primite de la alte organizații în contextul îndeplinirii sarcinilor lor, autoritățile vamale, Autoritatea Vamală a UE sau Comisia, atunci când acționează în calitate de operator sau de operator asociat, consultă organizațiile respective, înainte de a aplica o restricție cu privire la drepturile menționate la alineatul (1), în legătură cu posibilele motive ale respectivei restricții și cu necesitatea și proporționalitatea acesteia.

(4) În cazul în care restricționează, integral sau parțial, drepturile menționate la alineatul (1), autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea Vamală a UE iau următoarele măsuri:

(a) informează persoana vizată, în răspunsul lor la cerere, cu privire la restricția aplicată și la motivele care o justifică, precum și cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la autoritățile naționale de protecție a datelor sau la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac judiciară în fața unei instanțe naționale sau a Curții de Justiție a Uniunii Europene; și

(b) înregistrează motivele restricției, inclusiv o evaluare a necesității și proporționalității restricției, precum și motivele pentru care acordarea accesului ar periclita managementul riscurilor și controalele vamale.

Furnizarea informațiilor menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat poate fi amânată, omisă sau refuzată în conformitate cu articolul 25 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau în cazul în care furnizarea informațiilor respective ar aduce atingere scopurilor restricției.

(5) Autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea Vamală a UE includ în avizele privind protecția datelor publicate pe site-ul web sau pe intranetul lor o secțiune care le oferă persoanelor vizate informații generale cu privire la posibilitatea restricționării drepturilor lor.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește garanțiile pentru a preveni utilizarea abuzivă a datelor cu caracter personal cărora li se aplică sau li s-ar putea aplica restricții, accesul ilegal la aceste date sau transmiterea lor. Aceste garanții stabilesc, printre altele, rolurile și responsabilitățile diferiților actori implicați, precum și etapele procedurale care trebuie să fie urmate în legătură cu astfel de restricții, precizează ce anume constituie o monitorizare corespunzătoare a restricțiilor și prevăd revizuirea periodică a aplicării acestora, care are loc cel puțin o dată la șase luni. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 48

Supravegherea coordonată de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și de către autoritățile naționale de supraveghere

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de supraveghere, acționând în conformitate cu propriile competențe, cooperează activ în cadrul responsabilităților lor pentru a asigura o supraveghere coordonată a funcționării Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 62 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

Articolul 49

Modelul de date vamale al UE

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament precizând care sunt datele necesare pentru atingerea scopurilor menționate la articolul 41 alineatele (1)-(4). Respectivele cerințe referitoare la date constituie modelul de date vamale al UE.

Articolul 50

Mijloace tehnice de cooperare

(1) Comisia, Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale utilizează Platforma de date vamale a UE atunci când fac schimb de date cu autoritățile și organismele, oficiile sau agențiile Uniunii menționate la articolul 41 alineatele (6)-(9) și la articolele 42 și 43 în vederea cooperării prevăzute de prezentul regulament.

(2) În cazul în care operatorii economici utilizează Platforma de date vamale a UE pentru a se conforma formalităților vamale prevăzute de prezentul regulament, Platforma de date vamale a UE asigură funcționalitățile menționate la articolul 8 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (UE) 2022/2399.

(3) În cazul în care alte autorități decât autoritățile vamale sau decât organele, oficiile și agențiile Uniunii recurg la mijloacele electronice create prin acte juridice ale Uniunii, utilizate pentru a atinge obiectivele actelor juridice ale Uniunii sau menționate în acestea, cooperarea prevăzută de prezentul regulament se poate realiza prin intermediul interoperabilității respectivelor mijloace electronice cu Platforma de date vamale a UE.

(4) În cazul în care alte autorități decât autoritățile vamale nu recurg la mijloacele electronice create prin acte juridice ale Uniunii, utilizate pentru a atinge obiectivele actelor juridice ale Uniunii sau menționate în acestea, autoritățile respective pot recurge la serviciile și sistemele specifice ale Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 41.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește acordurile tehnice privind interoperabilitatea și conectarea prevăzute la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 4

Alte dispoziții

Articolul 51

Dezvoltarea, exploatarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE

(1) Comisia dezvoltă, exploatează și întreține Platforma de date vamale a UE.

(2) După consultarea statelor membre, Comisia poate încredința Autorității Vamale a UE sarcinile referitoare la dezvoltarea, exploatarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE, luând în considerare dacă Autoritatea Vamală a UE este în măsură să îndeplinească sarcinile respective.

(3) Dezvoltarea, exploatarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE includ:

(a) stabilirea specificațiilor tehnice privind prelucrarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE;

(b) crearea unui cadru de calitate a datelor;

(c) implementarea funcționalităților Platformei de date vamale a UE prevăzute la articolul 38 alineatul (3), cu excepția întreținerii și a actualizărilor în conformitate cu dispozițiile naționale aplicabile în materie de TVA și accize, care urmează să fie efectuate de statele membre;

(d) oferirea de instrucțiuni generale privind utilizarea Platformei de date vamale a UE;

(e) crearea unui punct de contact public pentru acordarea de asistență utilizatorilor Platformei de date vamale a UE, inclusiv în ceea ce privește amenințările la adresa securității;

(f) adoptarea de măsuri pentru a asigura continuitatea activității Platformei de date vamale a UE.

Articolul 52

Asigurarea continuității activității

(1) Comisia și Autoritatea Vamală a UE se asigură că Platforma de date vamale a UE dispune de măsuri de asigurare a continuității activității, care includ, dacă este necesar, redundanța, mecanisme de siguranță și protocoale de recuperare a datelor, astfel încât să poată funcționa chiar și în cazul unei crize grave sau să dispună de proceduri de rezervă adecvate. Locurile unde este situată infrastructura Platformei de date vamale a UE sunt dispersate din punct de vedere geografic, pentru a asigura funcționarea acesteia în caz de avarie a unuia dintre centrele infrastructurii.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedurile de rezervă menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 53

Derogări

În circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, Comisia poate, la cererea unuia sau mai multor state membre, să adopte un act de punere în aplicare, sub forma unei decizii, prin care să autorizeze statul membru sau statele membre respective să utilizeze alte servicii sau sisteme electronice decât cele implementate în cadrul Platformei de date vamale a UE, cu condiția ca acestea să fie echivalente din punct de vedere funcțional, sau să utilizeze alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor pentru funcționalitățile implementate în cadrul Platformei de date vamale a UE.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf:

(a) nu afectează funcționarea Platformei de date vamale a UE și nici caracterul complet al datelor stocate, cu excepția cazului în care sunt utilizate alte tehnici decât cele de prelucrare electronică a datelor;

(b) sunt justificate de situația specială a statului membru solicitant sau a statelor membre solicitante;

(c) sunt limitate în timp, reexaminate periodic și revocate în cazul în care nu mai sunt justificate;

(d) se adoptă numai dacă nu afectează schimbul de informații dintre statul membru solicitant sau statele membre solicitante și alte state membre și Autoritatea Vamală a UE sau schimbul și stocarea de informații în alte state membre în scopul aplicării legislației vamale;

(e) nu au ca rezultat excluderea permanentă a statului membru solicitant sau a statelor membre solicitante de la utilizarea Platformei de date vamale a UE;

(f) au o aplicabilitate care poate fi prelungită în cazuri justificate în mod corespunzător, la cererea statului membru sau a statelor membre în cauză.

TITLUL IV

SUPRAVEGHEREA VAMALĂ, MANAGEMENTUL RISCURILOR ȘI CONTROALELE VAMALE

CAPITOLUL 1

Supravegherea vamală

Articolul 54

Supravegherea vamală

(1) Mărfurile care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pot face obiectul unor măsuri de atenuare a riscurilor bazate, în special, pe datele furnizate sau puse la dispoziție în legătură cu mărfurile respective.

(2) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor pe teritoriul respectiv.

(3) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii rămân sub supraveghere vamală:

(a) în cazul mărfurilor neunionale, până când li se schimbă statutul vamal sau până când sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau distruse;

(b) în cazul mărfurilor unionale, până când li se confirmă statutul vamal, cu excepția cazului în care sunt plasate sub regimul de destinație finală.

(4) Mărfurile unionale plasate sub regimul de destinație finală rămân sub supraveghere vamală:

(a) în cazul în care mărfurile se pretează la utilizări repetate, pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe;

(b) până în momentul în care mărfurile sunt utilizate în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe;

(c) până în momentul în care mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, sunt distruse sau sunt abandonate în favoarea statului;

(d) până în momentul în care mărfurile sunt utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe și în care taxele la import aplicabile sunt plătite.

(5) Mărfurile unionale plasate sub regimul de export sau sub regimul de perfecționare pasivă rămân sub supraveghere vamală până în momentul în care sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, abandonate în favoarea statului sau distruse sau până când declarația vamală sau datele relevante privind regimul de export sau regimul de perfecționare pasivă sunt invalidate.

(6) Mărfurile unionale plasate sub regimul de tranzit intern rămân sub supraveghere vamală până când autoritățile vamale încheie regimul în conformitate cu articolul 129 alineatul (2).

(7) Mărfurile nu pot fi scoase de sub supravegherea vamală fără permisiunea autorităților vamale.

(8) Deținătorul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate oricând, cu permisiunea autorităților vamale, să le examineze sau să preleveze eșantioane, în special în scopul determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.

CAPITOLUL 2

Managementul riscurilor vamale

Articolul 55

Principii generale

(1) Autoritatea Vamală a UE, Comisia și autoritățile vamale stabilesc, pe baza managementului riscurilor și, în special, a analizei de risc automatizate și în conformitate cu rolurile lor astfel cum sunt stabilite în prezentul capitol, dacă mărfurile, persoanele, operatorii economici, mijloacele de transport și lanțurile de aprovizionare vor face obiectul unor măsuri de atenuare a riscurilor și, în caz afirmativ, unde și când vor avea loc respectivele măsuri de atenuare a riscurilor.

(2) Comisia, Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale utilizează managementul riscurilor vamale pentru a face distincție între nivelurile tuturor tipurilor de risc asociate mărfurilor, persoanelor operatorilor economici, mijloacelor de transport și lanțurilor de aprovizionare, în conformitate cu prezentul capitol.

(3) Managementul riscurilor vamale include cel puțin următoarele activități, care sunt, după caz, organizate cu o anumită periodicitate:

(a) colectarea, prelucrarea, schimbul și analizarea datelor relevante disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și a celor obținute din alte surse, inclusiv din sursele identificate de dreptul intern sau de dreptul Uniunii, precum și a datelor provenite de la alte autorități decât autoritățile vamale;

(b) identificarea, analizarea, evaluarea sau anticiparea riscurilor, inclusiv pe baza metodelor statistice și predictive și a unor controale aleatorii;

(c) elaborarea măsurilor necesare pentru managementul riscurilor, inclusiv stabilirea unor domenii de control prioritare comune, a unor criterii și standarde comune privind riscurile și a unor strategii de supraveghere;

(d) stabilirea și luarea măsurilor necesare, inclusiv selectarea măsurilor adecvate de atenuare a riscurilor;

(e) colectarea de feedback cu privire la desfășurarea activităților de management al riscurilor și de control;

(f) monitorizarea și revizuirea activităților de management al riscurilor și de control în vederea îmbunătățirii acestora.

(4) Atunci când iau decizii legate de managementul riscurilor vamale menționat la alineatul (2), autoritățile vamale țin seama de informațiile disponibile, care au fost transmise autorităților vamale, privind nerespectarea, de către un importator, un exportator sau un importator pentru vânzări la distanță, a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale. Această nerespectare este luată în considerare pentru a realiza profilul de risc al respectivului importator sau exportator.

Articolul 56

Rolul Comisiei

(1) Fără a aduce atingere rolului autorităților vamale în temeiul articolului 58 alineatul (1) litera (e) și al articolului 63, Comisia poate, luând în considerare, dacă este disponibil, rezultatul procesului prevăzut la articolul 232 alineatul (6), să stabilească domenii de control prioritare comune și criterii și standarde comune privind riscurile pentru orice tip de risc, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, pentru riscurile legate de interesele financiare.

(2) În plus față de acțiunile menționate la alineatul (1), Comisia poate:

(a) să furnizeze Autorității Vamale a UE orientări de politică privind proiectele de management al riscurilor și strategiile de supraveghere;

(b) să solicite Autorității Vamale a UE să efectueze o evaluare periodică sau ad-hoc a punerii în aplicare a oricăror activități de management al riscurilor;

(c) să solicite Autorității Vamale a UE să elaboreze o strategie de supraveghere pentru orice risc și să efectueze evaluări ad-hoc ale amenințărilor vamale, în plus față de cele menționate la articolul 57 alineatul (1).

(3) În cazul în care acest lucru este necesar în scopurile menționate la alineatele (1) și (2), Comisia poate prelucra și analiza datele disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și pe cele obținute din alte surse, inclusiv din sursele identificate de dreptul intern sau de dreptul Uniunii, precum și datele provenite de la alte autorități decât autoritățile vamale.

Articolul 57

Rolul Autorității Vamale a UE

(1) Autoritatea Vamală a UE efectuează o evaluare periodică a amenințărilor, care va fi folosită drept bază pentru recomandările menționate la articolul 232 alineatul (6).

(2) Autoritatea Vamală a UE desfășoară activități de management al riscurilor la nivelul Uniunii, ținând seama în mod corespunzător de orientările strategice menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (a) și de eventualul rezultat al procesului menționat la articolul 232 alineatul (6). În special, Autoritatea Vamală a UE:

(a) poate transmite Comisiei contribuții în vederea stabilirii domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile menționate la articolul 56 alineatul (1);

(b) poate asista Comisia la stabilirea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile menționate la articolul 56 alineatul (1), luând în considerare cunoștințele operaționale și competența tehnică în materie de management al riscurilor;

(c) elaborează strategii de supraveghere, dacă este cazul împreună cu alte autorități decât autoritățile vamale, și efectuează evaluări ad-hoc ale amenințărilor vamale, astfel cum se menționează la articolul 56 alineatul (2) litera (c);

(d) face schimb de date relevante cu autoritățile vamale și cu alte autorități în scopul aplicării prezentului titlu, dacă este posibil prin intermediul Platformei de date vamale a UE, în conformitate cu articolul 60;

(e) atunci când identifică sau bănuiește că există cazuri de fraudă, informează OLAF cu privire la acest lucru și îi furnizează toate informațiile necesare referitoare la respectivele cazuri; de asemenea, poate informa Europol, în limitele mandatului acestuia;

(f) elaborează orientări operaționale privind activitățile de management al riscurilor care implică mai multe autorități vamale;

(g) elaborează și efectuează analiza de risc comună și extrage rezultatele acesteia și, în cazul în care este identificat un risc, propune recomandări de control și alte măsuri adecvate de atenuare a riscurilor adresate autorităților vamale, inclusiv pentru aplicarea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile și pentru gestionarea situațiilor de criză, ținând seama de gravitatea riscului și de impactul preconizat în mod rezonabil asupra fluxurilor comerciale și asupra resurselor de control ale fiecărui stat membru;

(h) poate contribui la elaborarea de către Comisie a unui cadru privind principiul „conformare sau justificare" aplicabil recomandărilor de control, care să fie utilizat de autoritățile vamale în cazul nerespectării unor astfel de recomandări de control;

(i) ia măsuri pentru a gestiona numărul de recomandări de control, ținând seama de impactul preconizat în mod rezonabil asupra fluxurilor comerciale și de gravitatea riscului, în cazul în care nu este fezabil să urmeze recomandările de control din cauza constrângerilor legate de resurse ale unui anumit birou vamal.

(3) În cazul în care acest lucru este necesar în scopurile menționate la alineatul (2), Autoritatea Vamală a UE poate colecta, prelucra și analiza datele disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și pe cele obținute din alte surse, inclusiv din sursele identificate de dreptul intern sau de dreptul Uniunii, precum și datele provenite de la alte autorități decât autoritățile vamale.

(4) Autoritatea vamală a UE informează ad-hoc Comisia și autoritățile vamale cu privire la activitățile sale de management al riscurilor și la rezultatele acestora, atunci când este necesar sau la cererea Comisiei. În această privință, Autoritatea Vamală a UE furnizează Comisiei toate informațiile necesare.

(5) Până la 30 iunie 2028, Comisia poate îndeplini sarcinile de management al riscurilor ale Autorității Vamale a UE menționate la prezentul articol.

Articolul 58

Rolul autorităților vamale naționale

(1) Autoritățile vamale:

(a) desfășoară activități de management al riscurilor la nivel național, inclusiv analiza de risc, cooperarea și schimbul de informații privind managementul riscurilor cu autoritățile naționale relevante, precum și luarea de măsuri de atenuare;

(b) pun în aplicare procedurile naționale necesare pentru implementarea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile;

(c) efectuează, atunci când este cazul, analize de risc la nivel național pentru a pune în aplicare semnalele de risc, rezultatele analizelor de risc și recomandările de control generate de Autoritatea Vamală a UE sau de alte autorități vamale și, dacă este necesar, iau măsuri adecvate de atenuare a riscurilor;

(d) emit recomandări de control și le indică autorităților vamale din alte state membre măsurile adecvate de atenuare a riscurilor, ținând seama de orientările operaționale menționate la articolul 57 alineatul (2) litera (f);

(e) iau decizii de control;

(f) efectuează controale în conformitate cu capitolul 2 și cu orice criterii și standarde comune privind riscurile aplicabile;

(g) furnizează o explicație Autorității Vamale precum a UE în cazul în care nu a fost urmată o recomandare de control sau nu a fost luată o măsură de atenuare a riscurilor.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar în scopurile menționate la alineatul (1), autoritățile vamale pot colecta, prelucra și analiza datele disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și pe cele obținute din alte surse, inclusiv din sursele identificate de dreptul intern sau de dreptul Uniunii, și datele provenite de la alte autorități decât autoritățile vamale.

Articolul 59

Criterii și standarde comune privind riscurile

(1) Criteriile și standardele comune privind riscurile includ:

(a) o descriere a riscurilor;

(b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie să fie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;

(c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;

(d) aplicarea analizei de risc și a măsurilor de atenuare a riscurilor în cadrul lanțului de aprovizionare, inclusiv solicitările de informații sau de întreprindere a unor acțiuni și instrucțiunile de a nu încărca sau transporta; și

(e) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).

(2) Atunci când stabilește criteriile și standardele comune privind riscurile, Comisia ține seama de toate următoarele elemente:

(a) proporționalitatea în raport cu riscul;

(b) urgența necesității aplicării controalelor;

(c) impactul preconizat în mod rezonabil asupra fluxului comercial și asupra resurselor de control ale fiecărui stat membru.

Articolul 60

Informații relevante pentru managementul riscurilor și controale

(1) Toate informațiile privind riscurile, semnalele de risc, rezultatele analizelor de risc, recomandările de control, deciziile de control, rezultatele controalelor și alte informații relevante se înregistrează în procesul operațional la care se referă și în Platforma de date vamale a UE, indiferent dacă se bazează pe o analiză de risc națională sau comună sau pe o selecție aleatorie. Autoritățile vamale fac schimb de informații privind riscurile între ele, cu Autoritatea Vamală a UE și cu Comisia.

(2) Autoritățile vamale, Autoritatea Vamală a UE și Comisia au dreptul de a prelucra elementele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în conformitate cu rolurile lor menționate la articolele 56-58 și la articolul 61 și pe baza drepturilor de acces la date și de prelucrare a datelor ale fiecăreia dintre acestea, prevăzute la articolul 41.

(3) Autoritatea Vamală a UE utilizează, atunci când este posibil, Platforma de date vamale a UE pentru a colecta date, documente sau informații provenite din orice alte surse și identificate ca fiind relevante pentru managementul riscurilor de către Autoritatea Vamală a UE, de către Comisie sau de către o autoritate vamală sau pentru a asigura interoperabilitatea cu aceste surse de date, documente sau informații. În cazul în care se utilizează un alt sistem decât Platforma de date vamale a UE, sistemul respectiv respectă aceleași standarde în ceea ce privește siguranța, securitatea și integritatea datelor ca cele prevăzute în titlul III.

(4) Până la 30 iunie 2028, Comisia îndeplinește sarcinile Autorității Vamale a UE menționate la prezentul articol.

Articolul 61

Evaluarea managementului riscurilor vamale

(1) Cel puțin o dată pe an, Comisia, în cooperare cu Autoritatea Vamală a UE și cu autoritățile vamale, evaluează punerea în aplicare a managementului riscurilor pentru a îmbunătăți în permanență eficacitatea și eficiența operațională și strategică a acestuia și publică informații fără caracter sensibil cu privire la evaluarea respectivă. În plus, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar, Comisia poate să organizeze, în mod permanent, activități de evaluare.

(2) În scopul realizării evaluării menționate la alineatul (1), Autoritatea Vamală a UE colectează și analizează informațiile relevante și desfășoară toate activitățile necesare. În această privință, Autoritatea Vamală a UE poate solicita rapoarte periodice sau ad-hoc din partea unuia sau mai multor state membre, cu excepția cazului în care informațiile respective pot fi extrase din Platforma de date vamale a UE.

(3) În scopul realizării evaluării menționate la alineatul (1) și în scopul îndeplinirii rolului și responsabilităților care îi revin în temeiul prezentului titlu, Comisia poate prelucra orice informații relevante disponibile prin intermediul Platformei de date vamale a UE și poate solicita informații care nu sunt disponibile în cadrul acesteia de la Autoritatea Vamală a UE și de la autoritățile vamale.

(4) La stabilirea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile menționate la articolul 56 alineatul (1), la articolul 57 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 59, Autoritatea Vamală a UE și Comisia țin seama, după caz, de evaluările efectuate în temeiul prezentului articol.

Articolul 62

Conferirea de competențe de executare

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește măsurile necesare pentru a asigura aplicarea armonizată a controalelor vamale și a managementului riscurilor, inclusiv schimbul de informații și stabilirea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile menționate în prezentul titlu. Astfel de măsuri includ:

(a) informațiile care urmează să fie înregistrate în Platforma de date vamale a UE în ceea ce privește managementul riscurilor și controalele, inclusiv în ceea ce privește informațiile privind riscurile, rezultatele analizei de risc, măsurile de atenuare a riscurilor, recomandările de control, deciziile de control, rezultatele controlului și drepturile de acces la aceste informații și de prelucrare a lor;

(b) măsurile procedurale privind utilizarea tranzitorie a sistemelor de informații vamale existente sau accesul tranzitoriu la acestea;

(c) măsurile procedurale privind gestionarea interoperabilității dintre Platforma de date vamale a UE și alte sisteme;

(d) măsurile procedurale în legătură cu aplicarea cerinței de raportare în contextul controalelor vamale ulterioare și al controalelor aleatorii;

(e) acordurile privind cooperarea, inclusiv schimbul de informații, între Autoritatea Vamală a UE și alte instituții, organe, oficii și agenții specifice ale Uniunii în scopul aplicării prezentului titlu;

(f) identificarea autorității vamale competente în cazul unor procese specifice de management al riscurilor care vizează mai multe state membre;

(g) aspectele procedurale ale controalelor, inclusiv ale controalelor vamale ulterioare, care privesc mai multe state membre, precum și punerea la dispoziție reciprocă a rezultatelor eșantioanelor și ale altor controale de către autoritățile vamale în cauză;

(h) acordurile privind schimbul de informații privind riscurile între autoritățile vamale, Autoritatea Vamală a UE și Comisie;

(i) domeniile de control prioritare comune și criteriile și standardele comune privind riscurile menționate la articolul 56 alineatele (1), la articolul 57 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 59, inclusiv modalitățile de aplicare a acestora în regim de urgență atunci când este necesar;

(j) cadrul privind principiul „conformare sau justificare” în situația în care o recomandare de control nu a fost urmată, astfel cum se menționează la articolul 57 alineatul (2) litera (h).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(2) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător referitoare la măsurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv modalitățile de aplicare a acestora în regim de urgență pentru a răspunde în mod eficace crizelor sau incidentelor care ar putea prezenta un risc iminent pentru siguranță sau securitate, legate de necesitatea de a actualiza rapid managementul comun al riscurilor și de a adapta, în raport cu evoluția riscurilor, schimbul de informații, domeniile de control prioritare comune și criteriile și standardele comune privind riscurile, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

CAPITOLUL 3

Controalele vamale

Articolul 63

Controale vamale

(1) Fără a aduce atingere capitolului 2, autoritățile vamale pot efectua orice controale vamale pe care le consideră necesare, inclusiv controale aleatorii.

(2) Controalele vamale pot consta, în special, în:

(a) examinarea mărfurilor;

(b) prelevarea de eșantioane de mărfuri;

(c) verificarea autenticității, a integrității, a corectitudinii și a caracterului complet al datelor furnizate sau puse la dispoziție de orice persoană;

(d) verificarea existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor;

(e) examinarea contabilității, a evidențelor comerciale și a surselor de date ale operatorilor economici;

(f) controlul mijloacelor de transport;

(g) inspectarea bagajelor și a altor mărfuri transportate de persoane sau aflate asupra acestora;

(h) efectuarea de anchete oficiale; și

(i) alte acțiuni similare.

Dacă este necesar, controalele vamale pot include prelucrarea datelor electronice și a sursei datelor furnizate Platformei de date vamale a UE sau puse la dispoziție în cadrul acesteia.

(3) În cazul în care alte controale decât controalele vamale sunt efectuate de alte autorități cu privire la aceleași mărfuri, autoritățile vamale cooperează îndeaproape cu celelalte autorități în cauză, astfel încât, în măsura posibilului, aceste alte controale să poată fi efectuate în același timp și în același loc cu controalele vamale (principiul „ghișeului unic"). Atunci când se efectuează alte controale în același timp cu controalele vamale, autoritățile vamale au un rol de coordonare.

(4) Autoritățile vamale pot decide să efectueze controalele într-un loc pe care îl desemnează.

Articolul 64

Verificarea datelor furnizate sau puse la dispoziție

(1) Din momentul în care persoanele furnizează sau pun la dispoziție date autorităților vamale, autoritățile respective pot, în scopul verificării corectitudinii acestor date:

(a) să examineze datele și documentele justificative, inclusiv să acceseze sursele de date deținute de operatorii economici sau stocate pe seama acestora de către prestatori de servicii;

(b) să solicite furnizarea altor documente sau date, inclusiv a datelor deținute de operatorii economici sau stocate pe seama acestora de către prestatori de servicii;

(c) să solicite accesul la evidențele electronice ale persoanei;

(d) să examineze mărfurile;

(e) să preleveze eșantioane în vederea analizei sau a examinării aprofundate a mărfurilor.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește măsurile referitoare la verificarea informațiilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 65

Examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane

(1) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le examina, de a preleva eșantioane din acestea sau de a controla mijloacele de transport utilizate pentru transportul acestora.

(2) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la examinarea lor și la prelevarea de eșantioane, precum și toate manipulările necesare pentru a permite această examinare sau prelevare de eșantioane se efectuează de către importator, exportator transportator sau titularul regimului de tranzit, ori sub responsabilitatea acestuia. Costurile aferente sunt suportate de importator, de exportator sau de titularul regimului de tranzit.

(3) Importatorul, exportatorul, transportatorul sau titularul regimului de tranzit are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la examinarea mărfurilor și la prelevarea de eșantioane. În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita importatorului, exportatorului, transportatorului sau titularului regimului de tranzit să asiste sau să fie reprezentat la examinarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane sau să le furnizeze asistența necesară pentru facilitarea examinării mărfurilor sau a prelevării de eșantioane.

(4) Cu condiția ca prelevările de eșantioane să se fi efectuat în conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern, autoritățile vamale nu datorează nicio despăgubire în legătură cu acestea, dar suportă costurile aferente analizei sau examinării pe care au efectuat-o.

(5) În cazul în care numai o parte dintre mărfuri face obiectul examinării sau al prelevării de eșantioane, rezultatele acestei examinări parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor sunt valabile pentru toate mărfurile de același tip din cadrul aceleiași trimiteri.

Cu toate acestea, importatorul, exportatorul, transportatorul sau titularul regimului de tranzit poate solicita o examinare a mărfurilor sau o prelevare de eșantioane suplimentară în cazul în care consideră că rezultatele examinării parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor prelevate nu sunt valabile pentru restul mărfurilor vizate. Solicitarea respectivă este acceptată cu condiția ca mărfurilor să nu le fi fost acordat liberul de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, cu condiția ca importatorul, exportatorul, transportatorul sau titularul regimului de tranzit să demonstreze că mărfurile nu au fost modificate în niciun fel.

În pofida primului și a celui de al doilea paragraf, importatorul, exportatorul, transportatorul sau titularul regimului de tranzit poate solicita, pe propria cheltuială, o examinare sau o prelevare de eșantioane suplimentară.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește măsurile referitoare la examinarea mărfurilor și la prelevarea de eșantioane menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 66

Rezultatele verificării

(1) Rezultatele verificării, efectuată în conformitate cu articolul 64, a datelor furnizate sau puse la dispoziție de importator, de exportator, de transportator sau de titularul regimului de tranzit se utilizează pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile și a altor obligații stabilite de legislația vamală.

(2) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probantă pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

(3) În cazul în care datele furnizate sau puse la dispoziție de importator, de exportator, de transportator sau de titularul regimului de tranzit nu sunt verificate, alineatul (1) se aplică pe baza datelor respective.

(4) În cazul în care autoritățile vamale constată că o anumită marfă sau anumite mărfuri care fac parte dintr-o trimitere sunt neconforme, acestea evaluează dacă alte mărfuri conținute în orice altă trimitere prezintă un risc similar, în conformitate cu criteriile care urmează să fie stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (5). În astfel de cazuri, autoritățile vamale pot considera că mărfurile în cauză sunt neconforme și pot lua măsuri de atenuare a riscurilor, după caz în cooperare cu alte autorități competente, sau pot refuza acordarea liberului de vamă pentru respectivele mărfuri în temeiul articolului 77 alineatul (4).

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care importatorul face dovada că mărfurile care nu au fost verificate sunt conforme.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) măsurile referitoare la rezultatele verificării menționate la prezentul articol; și

(b) criteriile pe baza cărora autoritățile vamale pot considera că rezultatele verificărilor reprezintă dovezi ale faptului că alte mărfuri prezintă un risc similar de neconformitate, astfel cum se menționează la alineatul (4) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 67

Măsurile de identificare

(1) Autoritățile vamale sau, după caz, operatorii economici autorizați în acest sens de către autoritățile vamale iau măsurile necesare de identificare a mărfurilor, în cazul în care identificarea este necesară pentru garantarea respectării dispozițiilor privind regimul vamal relevant sub care mărfurile urmează să fie plasate.

Respectivele măsuri de identificare produc aceleași efecte juridice pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor, ambalajului sau mijloacelor de transport nu pot fi înlăturate sau distruse decât de către autoritățile vamale sau, în cazul în sunt autorizate în acest sens de autoritățile vamale, de către alte persoane, cu excepția cazului în care, în urma unui caz fortuit sau de forță majoră, înlăturarea sau distrugerea acestor mijloace de identificare este indispensabilă pentru a asigura protecția mărfurilor sau a mijloacelor de transport.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește ce măsuri constituie măsurile de identificare menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 68

Controalele vamale ulterioare

(1) În scopul efectuării controalelor vamale, autoritățile vamale pot, după acordarea liberului de vamă:

(a) să verifice corectitudinea și caracterul complet al datelor furnizate sau puse la dispoziție, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document justificativ;

(b) să examineze contabilitatea operatorului economic și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri;

(c) să examineze aceste mărfuri și să preleveze eșantioane, dacă este cazul și dacă o astfel de examinare sau de prelevare este încă posibilă;

(d) să acceseze sistemele operatorilor economici pentru a verifica respectarea obligației de a furniza date Platformei de date vamale a UE sau de a le pune la dispoziția acesteia.

(2) Controalele menționate la alineatul (1) pot fi efectuate la sediul importatorului, al exportatorului, al deținătorul mărfurilor, al oricărei alte persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în operațiunile privind mărfurile în cauză sau al oricărei alte persoane care deține documentele și datele menționate la alineatul respectiv în scopuri profesionale.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește măsurile aplicabile controalelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv în cazurile în care operațiunile au loc în mai multe state membre, precum și privind aplicarea metodologiilor adecvate în contextul acestor controale. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 69

Audituri

(1) În scopul efectuării de audituri, autoritățile vamale pot:

(a) să efectueze o examinare a gestionării, a organizării, a procedurilor interne sau a sistemelor interne ale operatorului economic, cum ar fi contabilitatea și logistica, cu scopul de a aduna, evalua și furniza dovezi cu privire la respectarea de către operatorul economic a normelor și cerințelor relevante aplicate de autoritățile vamale;

(b) să efectueze o analiză aprofundată a operațiunilor, proceselor, sistemelor și controalelor interne ale operatorului economic.

(2) Auditurile pot fi efectuate la sediul importatorului, al exportatorului, al deținătorul mărfurilor, al oricărei alte persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni sau al oricărei alte persoane care deține documente și date relevante pentru audit.

Articolul 70

Zboruri și traversări maritime în interiorul Uniunii

(1) Controalele și formalitățile vamale se aplică bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care efectuează fie un zbor în interiorul Uniunii, fie o traversare maritimă în interiorul Uniunii, numai în cazul în care legislația vamală prevede acest lucru.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere:

(a) siguranței și securității;

(b) controalelor legate de alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește porturile sau aeroporturile în care se aplică controale și formalități vamale în ceea ce privește:

(a) bagajele de mână și bagajele de cală ale persoanelor care:

(i) efectuează un zbor la bordul unei aeronave care vine de pe un aeroport din afara Uniunii și care, după o escală într-un aeroport din Uniune, își continuă cursa spre un alt aeroport din Uniune;

(ii) efectuează un zbor la bordul unei aeronave care face escală într-un aeroport din Uniune înainte de a-și continua cursa spre un aeroport din afara Uniunii;

(iii) utilizează un serviciu maritim furnizat de aceeași navă și care comportă itinerarii succesive cu punctul de plecare, de escală sau de destinație într-un port din afara Uniunii;

(iv) se află la bordul unei nave de agrement sau al unei aeronave de turism sau de afaceri;

(b) bagajele de mână și bagajele de cală care:

(i) sosesc într-un aeroport din Uniune la bordul unei aeronave care vine de pe un aeroport din afara Uniunii și sunt transbordate în acest aeroport din Uniune pe o altă aeronavă care efectuează o cursă aeriană în interiorul Uniunii;

(ii) sunt îmbarcate într-un aeroport din Uniune pe o aeronavă care efectuează o cursă în interiorul Uniunii cu scopul de a fi transbordate, într-un alt aeroport din Uniune, pe o aeronavă a cărei destinație este un aeroport din afara Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

TITLUL V

PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL

CAPITOLUL 1

Statutul vamal al mărfurilor

Articolul 71

Prezumția statutului vamal de mărfuri unionale

(1) Toate mărfurile care se află pe teritoriul vamal al Uniunii se prezumă a avea statutul vamal de mărfuri unionale, cu excepția cazului în care se stabilește că nu sunt mărfuri unionale.

(2) În anumite cazuri prevăzute în legislația vamală, prezumția de la alineatul (1) nu se aplică. Prin urmare, este necesar să se dovedească faptul că mărfurile în cauză au statutul vamal de mărfuri unionale.

(3) În anumite cazuri prevăzute în legislația vamală, mărfurile obținute în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii care sunt obținute din mărfuri aflate în depozitare temporară sau din mărfuri plasate sub regimul de tranzit vamal extern, sub un regim de antrepozitare vamală, sub regimul de admitere temporară sau sub regimul de perfecționare activă nu au statutul vamal de mărfuri unionale.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) determinarea cazurilor speciale în care nu se aplică prezumția prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) stabilirea condițiilor de acordare a măsurilor de facilitare a sarcinii de a dovedi că mărfurile au statutul vamal de mărfuri unionale, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol;

(c) determinarea cazurilor specifice în care mărfurile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol nu au statutul vamal de mărfuri unionale.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură privind furnizarea și verificarea mijloacelor prin care se face proba statutului vamal de mărfuri unionale. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 72

Pierderea statutului vamal de mărfuri unionale

Mărfurile unionale devin mărfuri neunionale în cazurile următoare:

(a) în cazul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, cu condiția ca normele în materie de tranzit intern să nu se aplice;

(b) în cazul în care sunt plasate sub regimul de tranzit vamal extern, sub un regim de antrepozitare vamală sau sub regimul de perfecționare activă, dacă legislația vamală permite acest lucru;

(c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse, rămânând în urma lor deșeuri;

(d) în cazul în care informațiile furnizate sau puse la dispoziție sau, după caz, declarația de punere în liberă circulație sunt invalidate după ce mărfurilor le-a fost acordat liberul de vamă.

Articolul 73

Mărfuri unionale care părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii

(1) În cazurile menționate la articolul 136 alineatul (2) literele (b)-(e), mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri unionale doar dacă acest statut este stabilit în condițiile și în modalitățile prevăzute în legislația vamală.

(2) În anumite cazuri prevăzute în legislația vamală, mărfurile unionale pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a li se modifica statutul vamal.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care statutul vamal al mărfurilor nu se modifică, astfel cum este menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.

CAPITOLUL 2

Plasarea și acordarea liberului de vamă

Articolul 74

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

(1) Importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit furnizează sau pun la dispoziție, în cadrul Platformei de date vamale a UE, datele necesare pentru plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză de îndată ce datele respective sunt disponibile și, în orice caz, înainte de notificarea privind disponibilitatea mărfurilor.

(2) Prin furnizarea sau punerea la dispoziție a notificării privind disponibilitatea mărfurilor, importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit le confirmă autorităților vamale intenția lor de a plasa mărfurile sub regimul vamal în cauză.

(3) O persoană care utilizează regimul IOSS furnizează sau pune la dispoziție datele privind vânzările la distanță de bunuri care urmează să fie plasate sub regimul de punere în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii cel târziu în ziua următoare datei la care a fost acceptată plata pentru vânzare și, în orice caz, înainte de notificarea privind disponibilitatea mărfurilor.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 178, în circumstanțe justificate în mod corespunzător legate de documentele justificative sau de stabilirea valorii în vamă a mărfurilor, autoritățile vamale pot permite unui exportator, unui titular al regimului de tranzit sau unui importator care nu este importator pentru vânzări la distanță să furnizeze sau să pună la dispoziție o parte dintre date, altele decât informațiile prealabile privind transportul de marfă, după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

Exportatorul, titularul regimului de tranzit sau importatorul care nu este importator pentru vânzări la distanță furnizează sau pune la dispoziție informațiile omise într-un termen specific.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 178, în circumstanțe justificate în mod corespunzător legate de documentele justificative sau de stabilirea valorii în vamă a mărfurilor, un comerciant „încredere și control" care nu este importator pentru vânzări la distanță poate furniza sau pune la dispoziție o parte dintre date, altele decât informațiile prealabile privind transportul de marfă, după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri. Comerciantul „încredere și control" furnizează sau pune la dispoziție informațiile omise într-un termen specific.

(6) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, mărfurile pot fi plasate sub un regim vamal utilizând alte mijloace decât Platforma de date vamale a UE.

(7) Mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză în momentul acordării liberului de vamă.

Data notificării privind disponibilitatea mărfurilor este data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea datelor menționate la alineatele (1) și (3) de la prezentul articol;

(b) stabilirea condițiilor pentru aplicarea simplificării menționate la alineatul (4) de la prezentul articol;

(c) stabilirea datelor specifice care pot fi furnizate sau puse la dispoziție după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, precum și a termenelor pentru furnizarea sau punerea la dispoziție acestor date, în cazul în care se aplică alineatul (4) sau (5) de la prezentul articol;

(d) stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (6) de la prezentul articol, precum și a celorlalte mijloace decât Platforma de date vamale a UE care pot fi utilizate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal.

Articolul 75

Alte forme de notificare privind disponibilitatea mărfurilor

Importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit poate transmite sau pune la dispoziție notificarea privind disponibilitatea mărfurilor prin intermediul:

(a) notificării privind sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care depozitarea temporară sau plasarea sub un regim vamal are loc la biroul vamal de intrare; sau

(b) al notificării privind sosirea mărfurilor la punctul de ieșire, în cazul în care depozitarea temporară are loc la biroul vamal de ieșire.

Articolul 76

Informații și documente justificative

(1) Atunci când furnizează sau pun la dispoziție datele și informațiile necesare pentru regimul vamal specific sub care sunt plasate sau urmează să fie plasate mărfurile, persoanele furnizează sau pun la dispoziție copii digitale ale documentelor originale pe suport de hârtie utilizate pentru a obține datele și informațiile respective, în cazul în care există astfel de exemplare originale pe suport de hârtie.

(2) Până la 28 februarie 2034, atunci când se depune o declarație vamală, documentele justificative necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației.

(3) Documentele justificative pentru formalitățile nevamale aplicabile ale Uniunii enumerate în anexa la Regulamentul (UE) 2022/2399 sunt considerate a fi fost furnizate sau puse la dispoziție sau a se afla în posesia declarantului dacă autoritățile vamale pot obține datele necesare din sistemele nevamale corespunzătoare ale Uniunii prin intermediul Sistemului de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi (EU CSW-CERTEX), în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (c) din regulamentul respectiv.

(4) Documentele justificative sunt, de asemenea, furnizate sau puse la dispoziție de către persoane, în cazul în care acest lucru este necesar pentru managementul riscurilor vamale și pentru controalele vamale.

(5) Fără a aduce atingere altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale pot autoriza operatorii economici să întocmească documentele justificative menționate la alineatul (3).

(6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel pentru anumite documente, persoana în cauză păstrează, în scopul controalelor vamale, documentele și informațiile timp de cel puțin trei ani, într-o formă care poate fi accesată de autoritățile vamale și care este acceptabilă pentru acestea. Acest termen curge:

(a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație fără taxe sau cu un nivel redus al taxelor la import pe motivul destinației lor finale, de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală;

(b) în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor depozitate temporar, de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv sau depozitarea temporară s-a încheiat;

(c) în cazurile care nu intră sub incidența literelor (a) și (b), de la sfârșitul anului în care mărfurilor li s-a acordat liberul de vamă.

(7) Fără a aduce atingere articolului 206 alineatul (4), în cazul în care, în urma unui control vamal efectuat în legătură cu o datorie vamală, rezultă necesitatea de a rectifica înscrierea relevantă în evidența contabilă și persoanei în cauză i s-a notificat acest lucru, documentele și informațiile se păstrează timp de trei ani după expirarea termenului prevăzut la alineatul (6) de la prezentul articol.

(8) În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură administrativă sau judiciară, documentele și informațiile trebuie să fie păstrate până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (6) sau până la încheierea procedurii căii de atac ori a procedurii administrative sau judiciare, oricare dintre acestea are loc mai târziu.

Articolul 77

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

(1) Autoritățile vamale responsabile pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 6 alineatul (2) decid cu privire la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, ținând seama de rezultatele analizei de risc a datelor din declarația vamală sau a datelor furnizate sau puse la dispoziție de importator, de exportator sau de titularul regimului de tranzit și, după caz, de rezultatele eventualelor controale sau ale eventualelor măsuri de atenuare a riscurilor.

(2) Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu este considerată o dovadă a conformității.

(3) Mărfurilor li se acordă liberul de vamă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritățile vamale au fost informate cu privire la persoana care este importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit responsabil pentru mărfuri;

(b) au fost îndeplinite condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză în temeiul articolelor 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 și 161; și

(c) mărfurile nu au fost selectate pentru niciun control sau au fost selectate pentru controale și, în urma acestora, nu a rezultat nicio constatare care să justifice refuzul acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.

(4) Autoritățile vamale refuză acordarea liberului de vamă în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care nu au fost îndeplinite condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul vamal în cauză, inclusiv orice formalități nevamale ale Uniunii în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2022/2399, relevante pentru mărfuri;

(b) în cazul în care dispun de orice dovezi care atestă că mărfurile nu sunt conforme cu alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale;

(c) în cazul în care dispun de dovezi care atestă că datele furnizate sau puse la dispoziție nu sunt corecte.

(5) Autoritățile vamale suspendă acordarea liberului de vamă în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care au motive să considere că mărfurile nu respectă legislația vamală sau alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale sau că mărfurile prezintă un risc grav pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru orice alt interes public;

(b) în cazul în care alte autorități competente au solicitat acest lucru în conformitate cu alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

O încălcare sistematică, constatată în ceea ce privește un operator economic în conformitate cu articolul 276 alineatul (5), constituie un motiv pentru ca autoritățile vamale să considere, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat, că toate mărfurile notificate ca fiind disponibile pentru punerea în liberă circulație de către operatorul economic respectiv în cursul unei perioade de cel puțin șase luni de la stabilirea încălcării nu respectă legislația vamală sau cu alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale.

(6) În cazul în care acordarea liberului de vamă a fost suspendată în conformitate cu alineatul (5), autoritățile vamale desfășoară consultările prevăzute de celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale și:

(a) dacă celelalte autorități competente au solicitat acest lucru în conformitate cu alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, refuză acordarea liberului de vamă;

(b) dacă celelalte autorități competente au aprobat acordarea liberului de vamă, acordă liberul de vamă mărfurilor;

(c) dacă celelalte autorități competente nu au răspuns în termenul stabilit de alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale sau, dacă nu există un astfel de termen, în termen de cinci zile, acordă liberul de vamă mărfurilor; sau

(d) dacă celelalte autorități competente au solicitat acest lucru deoarece au informat autoritățile vamale că este nevoie de mai mult timp pentru a evalua dacă mărfurile respectă alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, mențin suspendarea pentru o perioadă de cel mult 90 de zile.

(7) Fără a aduce atingere altor dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, se consideră că autoritățile vamale au acordat liberul de vamă pentru mărfuri în cazul în care nu le-au selectat pentru niciun control într-un termen rezonabil după ce:

(a) mărfurile importatorilor pentru vânzări la distanță au sosit pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) mărfurile importatorilor au ajuns la destinația lor finală; sau

(c) exportatorul a trimis informațiile prealabile la ieșire.

(8) În cazul în care suspendă acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (5) sau refuză acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (4) sau cu alineatul (6) litera (a), autoritățile vamale înregistrează în Platforma de date vamale a UE decizia luată și, dacă este cazul, orice alte informații prevăzute de dreptul Uniunii. Informațiile respective se pun la dispoziția celorlalte autorități vamale.

(9) În cazul în care autoritățile vamale au refuzat acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (4) sau cu alineatul (6) litera (a):

(a) dacă celelalte autorități competente nu s-au opus, mărfurile pot fi plasate ulterior sub un alt regim vamal, cu indicarea faptului că s-a refuzat anterior plasarea mărfurilor sub un alt regim vamal;

(b) dacă celelalte autorități competente s-au opus plasării mărfurilor sub un regim vamal, autoritățile vamale înregistrează informațiile respective în Platforma de date vamale a UE și acționează în conformitate cu titlul V capitolul 4.

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea termenelor rezonabile menționate la alineatul (7) de la prezentul articol;

(b) detalierea într-o mai mare măsură a cazurilor specifice enumerate la alineatul (7) de la prezentul articol; sau

(c) stabilirea unor cazuri speciale suplimentare în care se consideră că autoritățile vamale au acordat liberul de vamă pentru mărfuri.

Articolul 78

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în numele autorităților vamale de către comercianții „încredere și control”

(1) Prin derogare de la articolul 77 alineatul (1), autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” să acorde liberul de vamă pentru mărfuri în numele lor la primirea mărfurilor respective la locul de activitate al importatorului, al proprietarului sau al destinatarului sau la expedierea de la locul de activitate al exportatorului, al proprietarului sau al expeditorului, cu condiția ca datele necesare pentru regimul relevant și informațiile în timp real privind sosirea sau expedierea mărfurilor să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale.

(2) Comercianții „încredere și control” care exploatează un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță în conformitate cu articolul 145 acordă liberul de vamă numai mărfurilor care sunt plasate sub regimul de antrepozitare vamală și care sunt gata să fie oferite spre vânzare pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Fără a aduce atingere articolului 63, autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” să efectueze anumite controale asupra mărfurilor aflate sub supraveghere vamală. Pentru controalele care trebuie să fie efectuate în temeiul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale se consultă cu celelalte autorități competente înainte de a acorda această autorizație și pot conveni cu acestea asupra unui plan de control.

(4) În cazul în care un comerciant „încredere și control” autorizat în temeiul alineatului (3) are motive să considere că mărfurile nu sunt conforme cu alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, acesta informează imediat autoritățile vamale. Atunci când primesc o astfel de notificare, autoritățile vamale decid dacă să acorde liberul de vamă sau să efectueze controlul mărfurilor respective.

(5) Atunci când este necesar, autoritățile vamale pot solicita unui comerciant „încredere și control” să prezinte mărfurile în vederea efectuării unui control la un birou vamal sau la locul în care se intenționa acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(6) În cazul în care autoritățile vamale au identificat un nou risc financiar grav sau o altă situație specifică în legătură cu acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în numele lor, acestea pot suspenda autorizațiile acordate în temeiul alineatelor (1) și (3) de la prezentul articol în conformitate cu articolul 12 alineatul (2).

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea procedurii privind acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în numele autorităților vamale de către comercianții „încredere și control”;

(b) stabilirea condițiilor, precizarea conținutului și stabilirea procedurii privind controalele efectuate de comercianții „încredere și control”.

Articolul 79

Modificarea informațiilor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal

(1) Înainte de data acordării liberului de vamă pentru mărfuri, importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit modifică unul sau mai multe dintre elementele de date furnizate sau puse la dispoziție pentru plasarea mărfurilor respective sub un regim vamal:

(a) atunci când iau cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au modificat în evidențele lor sau că aceste informații sunt incorecte; sau

(b) în cazul în care o autoritate vamală le solicită acest lucru din cauza incorectitudinii sau a caracterului incomplet al datelor sau din cauza unor probleme legate de calitatea datelor.

(2) Importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit nu modifică informațiile în cazul în care:

(a) autoritățile vamale l-au informat că intenționează să examineze mărfurile;

(b) autoritățile vamale l-au informat că au stabilit că datele furnizate sau puse la dispoziție sunt incorecte; sau

(c) mărfurilor li s-a acordat deja liberul de vamă.

(3) În termen de trei ani de la data acordării liberului de vamă pentru mărfuri, importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit poate solicita modificarea unuia sau a mai multora dintre elementele de date furnizate sau puse la dispoziție pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal. Autoritățile vamale decid dacă să accepte sau să refuze modificarea, ținând seama de riscul de nerespectare a obligațiilor legate de plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin specificarea cazurilor în care datele pot fi modificate după data acordării liberului de vamă în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la modificarea informațiilor menționate la alineatele (1) și (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 80

Invalidarea datelor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal

(1) În cazul în care importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit ia cunoștință de faptul că mărfurile care urmează să fie plasate sub un regim vamal nu vor fi introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, acesta invalidează cât mai curând posibil datele pentru plasarea acestor mărfurilor sub regimul vamal respectiv.

În cazul în care mărfurile care urmează să fie plasate sub un regim vamal nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta în termen de 200 de zile de la data la care datele pentru plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal respectiv au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale, acestea din urmă invalidează datele respective.

(2) La cererea importatorului, a exportatorului sau a titularului regimului de tranzit, autoritățile vamale invalidează datele pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal în privința cărora a fost furnizată sau pusă la dispoziție notificarea privind disponibilitatea mărfurilor, în cazul în care autoritățile vamale au certitudinea că:

(a) mărfurile urmează să fie plasate imediat sub un alt regim vamal; sau

(b) ca urmare a unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal inițial nu mai este justificată.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat importatorul exportatorul sau titularul regimului de tranzit cu privire la intenția lor de a examina mărfurile, cererea de invalidare a datelor nu poate fi acceptată înainte ca examinarea să aibă loc.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin specificarea cazurilor în care datele pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal pot fi invalidate după data acordării liberului de vamă pentru mărfuri.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la invalidarea datelor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Dispoziții tranzitorii privind declarațiile vamale

Articolul 81

Declarația vamală

(1) Declarațiile vamale se efectuează prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor.

(2) În anumite cazuri prevăzute în legislația vamală, o declarație vamală poate fi depusă utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală, declarația vamală se depune la unul dintre următoarele birouri, în funcție de circumstanțe:

(a) biroul vamal responsabil de locul primei sosiri a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii; sau

(b) biroul vamal responsabil de locul de descărcare a mărfurilor care sosesc pe teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană;

(c) biroul vamal de destinație a regimului de tranzit, în cazul în care mărfurile au intrat pe teritoriul vamal al Uniunii plasate sub un regim de tranzit;

(d) biroul vamal responsabil de locul în care se află mărfurile care urmează să fie plasate sub un regim de tranzit;

(e) biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit operatorul economic autorizat pentru simplificări vamale care este autorizat să aplice vămuirea centralizată;

(f) biroul vamal responsabil de locul în care se află mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care o declarație vamală poate fi depusă utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care:

(a) stabilește procedura de depunere a declarației vamale în cazurile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol;

(b) stabilește normele privind stabilirea birourilor vamale competente, altele decât cele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, inclusiv birourile vamale de intrare și cele de ieșire.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 82

Declarația vamală standard

(1) Până la 28 februarie 2034, declarațiile vamale standard conțin toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile, precum și documentele justificative menționate la articolul 76.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedura pentru depunerea declarației vamale standard menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 83

Declarația simplificată

(1) Până la 28 februarie 2034, autoritățile vamale pot accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care omite o parte dintre datele sau documentele justificative menționate la articolul 76.

(2) Până la 28 februarie 2031, autoritățile vamale pot autoriza folosirea în mod regulat a unei declarații simplificate.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedura pentru depunerea unei declarații simplificate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 84

Declarația suplimentară

(1) În cazul unei declarații simplificate menționate la articolul 83 sau al unei înscrieri în evidențele declarantului menționate la articolul 92, declarantul depune la biroul vamal competent, într-un termen specific, o declarație suplimentară conținând datele necesare pentru regimul vamal în cauză.

În cazul unei declarații simplificate menționate la articolul 83, documentele justificative necesare trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale într-un termen specific.

Declarația suplimentară poate avea și un caracter global, periodic sau recapitulativ.

(2) Obligația de a depune o declarație suplimentară nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepozitare vamală;

(b) în alte cazuri specifice prevăzute în legislația vamală.

(3) Autoritățile vamale pot scuti de cerința de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care:

(a) declarația simplificată menționată la articolul 83 privește mărfuri a căror valoare și a căror cantitate sunt inferioare pragului menționat la articolul 194 alineatul (8);

(b) declarația simplificată menționată la articolul 83 conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză; și

(c) declarația simplificată menționată la articolul 83 nu este făcută prin înscriere în evidențele declarantului.

(4) Declarația suplimentară menționată la articolul 83 și declarația suplimentară sunt considerate a constitui un act unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată în conformitate cu articolul 87.

Înscrierea în evidențele declarantului menționată la articolul 92 și declarația suplimentară sunt considerate a constitui un act unic și indivizibil care produce efecte de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.

(5) Locul în care trebuie să fie depusă declarația suplimentară este considerat, în sensul articolului 193, locul în care a fost depusă declarația vamală.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) termenului specific, menționat la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol, în care trebuie să fie depusă declarația suplimentară;

(b) termenului specific, menționat la alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol, în care documentele justificative trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale;

(c) cazurilor specifice în care nu se aplică obligația de a depune o declarație suplimentară în conformitate cu alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la depunerea declarației suplimentare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 85

Depunerea unei declarații vamale

(1) Până la 28 februarie 2034, fără a aduce atingere articolului 84 alineatul (1), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte mărfurile relevante în vamă sau fie în măsură să asigure prezentarea acestora în vamă de către o altă persoană.

Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație se depune de către această persoană sau de către reprezentantul său.

(2) Până la 30 iunie 2028, declarația vamală de punere în liberă circulație a bunurilor vândute în cadrul vânzărilor la distanță se depune de către una dintre următoarele persoane:

(a) persoana autorizată să utilizeze regimul IOSS sau reprezentantul său indirect;

(b) persoana autorizată să utilizeze mecanismul special prevăzut în titlul XII capitolul 7 din Directiva 2006/112/CE sau reprezentantul său indirect;

(c) în alte cazuri decât cele menționate la literele (a) și (b), reprezentantul indirect al importatorului;

(d) în alte cazuri decât cele menționate la literele (a), (b) și (c), orice altă persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile.

(3) Declarantul trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:

(a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit sau de admitere temporară;

(b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru regimul de destinație finală sau de perfecționare activă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat;

(c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(d) importatorii pentru vânzări la distanță implicați în vânzarea la distanță de bunuri care urmează să fie importate pe teritoriul vamal al Uniunii în cadrul regimului IOSS, cu condiția ca aceștia să numească un reprezentant indirect.

Articolul 86

Depunerea unei declarații vamale anterior prezentării mărfurilor în vamă

(1) Se poate depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor relevante în vamă. În cazul în care nu se prezintă mărfurile în termen de 30 de zile de la data depunerii declarației vamale, se consideră că declarația respectivă nu a fost depusă.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la depunerea unei declarații vamale astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 87

Acceptarea unei declarații vamale

(1) Declarațiile vamale care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol și dispozițiile articolului 76 sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate în vamă.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la acceptarea unei declarații vamale, inclusiv aplicarea respectivelor norme în cazurile menționate la articolul 91. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 88

Modificarea unei declarații vamale

(1) Declarantului i se permite, în baza unei cereri, să modifice unul sau mai multe dintre elementele de date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

(2) Modificarea declarației vamale după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale nu este permisă în cazul în care cererea de modificare este formulată:

(a) după ce autoritățile vamale au informat declarantul că intenționează să procedeze la examinarea mărfurilor;

(b) după ce autoritățile vamale au stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte; sau

(c) după ce autoritățile vamale au acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) La solicitarea declarantului, în termen de trei ani de la data acceptării declarației vamale, autoritățile vamale pot permite o modificare a declarației vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru a-i permite declarantului să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește procedura de modificare a declarației vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 89

Invalidarea unei declarații vamale

(1) La solicitarea declarantului, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în cazul în care au certitudinea că:

(a) mărfurile urmează să fie plasate imediat sub un regim vamal; sau

(b) în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la examinarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această examinare să aibă loc.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, autoritățile vamale pot invalida declarația vamală fără o cerere prealabilă din partea declarantului.

(3) Autoritățile vamale nu invalidează declarația vamală după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazurilor specifice prevăzute în legislația vamală.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care autoritățile vamale pot invalida declarația vamală fără o cerere prealabilă din partea declarantului, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol, și după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, astfel cum se menționează la alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de invalidare a declarației vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri menționată la alineatul (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 90

Simplificarea producerii datelor pentru mărfurile care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite

(1) În cazul în care o trimitere este compusă din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform clasificării sale tarifare ar antrena eforturi și cheltuieli disproporționate față de taxele la import sau la export care le sunt aplicabile, autoritățile vamale pot, la solicitarea declarantului, să dispună o metodă simplificată de percepere a taxei la import sau la export prin care pentru întreaga trimitere se percepe taxa la import sau la export aferentă subpoziției tarifare a mărfii care face obiectul celei mai ridicate rate a taxelor la import sau la export.

(2) Autoritățile vamale refuză utilizarea metodei simplificate de percepere a taxei la import sau la export menționate la alineatul (1):

(a) în cazul în care se aplică taxa de procesare la nivelul Uniunii; sau

(b) în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, al unor interdicții sau restricții sau al accizelor, în cazul în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurilor respective.

Articolul 91

Vămuirea centralizată

(1) Până la 28 februarie 2031, autoritățile vamale pot autoriza, în urma unei cereri, o persoană să depună, la biroul vamal responsabil de locul în care respectiva persoană este stabilită, o declarație vamală privind mărfurile prezentate în vamă la un alt birou vamal.

Autoritățile vamale pot scuti de cerința privind autorizația menționată la primul paragraf în cazul în care biroul vamal la care este depusă declarația vamală și biroul vamal la care mărfurile sunt prezentate în vamă se află sub responsabilitatea aceleiași autorități vamale.

(2) Numai un operator economic autorizat pentru simplificări vamale, astfel cum este menționat la articolul 29 alineatul (2) litera (a), poate solicita autorizația menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Biroul vamal unde este depusă declarația vamală:

(a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;

(b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale;

(c) în cazuri justificate, solicită biroului vamal la care sunt prezentate mărfurile să desfășoare anumite controale vamale pentru verificarea declarației vamale; și

(d) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare oricărei datorii vamale.

(4) Biroul vamal la care se depune declarația vamală și biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile schimbă informațiile necesare pentru verificarea declarației vamale și pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(5) Fără a aduce atingere propriilor controale care țin de mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile desfășoară controalele vamale menționate la alineatul (3) litera (c) și comunică rezultatele controalelor respective biroului vamal la care se depune declarația vamală.

(6) Biroul vamal la care se depune declarația vamală acordă liberul de vamă mărfurilor, luând în considerare rezultatele:

(a) propriilor controale pentru verificarea declarației vamale;

(b) controalelor desfășurate de biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile pentru verificarea declarației vamale și ale controalelor aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de vămuire centralizată, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 92

Înscrierea în evidențele declarantului

(1) Până la 28 februarie 2031, autoritățile vamale pot autoriza o persoană, în urma unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca datele din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul electronic al declarantului la momentul depunerii declarației vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.

(2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.

(3) Autoritățile vamale pot acorda, în urma unei cereri, o scutire de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrierii în evidențele declarantului.

Scutirile pot fi acordate în cazul în care sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale, astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (2) litera (a);

(b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică o scutire și sunt cunoscute de autoritatea vamală;

(c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita, dacă este necesar, dreptul de examinare a mărfurilor;

(d) la momentul efectuării înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul celorlalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, cu excepția cazului în care autorizația menționată la alineatul (1) de la prezentul articol prevede altfel.

Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate, în situații specifice, să solicite prezentarea mărfurilor chiar și în cazul unei astfel de scutiri.

(4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt enumerate în autorizația menționată la alineatul (1).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură privind înscrierea în evidențele declarantului, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante, menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și privind scutirea de la obligația de prezentare a mărfurilor menționată la alineatul (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 93

Expirarea duratei de valabilitate

Autorizațiile pentru declarațiile simplificate, vămuirea centralizată și înscrierea în evidențele declarantului menționate la articolele 83, 91 și, respectiv, 92 expiră la 1 martie 2034.

CAPITOLUL 4

Dispunerea de mărfuri

Articolul 94

Măsuri de luat de către autoritățile vamale

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a dispune de mărfuri, inclusiv confiscarea sau reținerea acestora în favoarea statului în conformitate cu dreptul intern, vânzarea, donația în scopuri umanitare sau distrugerea, în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrase de sub supraveghere vamală;

(b) în cazul în care mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre motivele următoare:

(i) examinarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul prevăzut de autoritățile vamale, din motive imputabile importatorului, exportatorului, titularului regimului de tranzit sau deținătorului mărfurilor;

(ii) documentele sau informațiile care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție înainte de plasarea sub regimul vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost furnizate sau puse la dispoziție;

(iii) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la taxa la import sau la export nu au fost efectuate sau constituite în termenul prevăzut;

(iv) mărfurile nu îndeplinesc condițiile pentru acordarea liberului de vamă prevăzute la articolele 77 și 78;

(c) în cazul în care mărfurile nu sunt ridicate într-un termen rezonabil după acordarea liberului de vamă;

(d) în cazul în care, după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu îndeplineau condițiile pentru acordarea acestuia; sau

(e) în cazul în care mărfurile sunt abandonate în favoarea statului, în temeiul articolului 96.

(2) Mărfurile neunionale care au fost abandonate în favoarea statului sau mărfurile neunionale care au fost sechestrate, confiscate sau reținute în favoarea statului în conformitate cu dreptul intern sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Astfel de mărfuri se înscriu în evidențele operatorului spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor sau, în cazul în care sunt deținute de către autoritățile vamale, în evidențele autorităților vamale.

În cazul în care autoritățile vamale au primit deja date sau o declarație vamală privind mărfurile care urmează să fie distruse, abandonate în favoarea statului, sechestrate, confiscate sau reținute în favoarea statului în conformitate cu dreptul intern, evidențele includ o trimitere la datele respective sau la declarația vamală respectivă. Declarația vamală sau datele în cauză sunt invalidate.

(3) Costul măsurilor menționate la alineatul (1) este suportat:

(a) în cazul menționat la alineatul (1) litera (a), de transportator, importator, titularul regimului de tranzit, deținătorul mărfurilor sau persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

(b) în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d), de importator, exportator, titularul regimului de tranzit sau deținătorul mărfurilor;

(c) în cazul menționat la alineatul (1) litera (e), de persoana care abandonează mărfurile în favoarea statului.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor în care mărfurile pot fi confiscate.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura pentru vânzarea și donarea mărfurilor de către autoritățile vamale astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 95

Distrugerea mărfurilor

(1) În cazul în care au motive rezonabile în acest sens, autoritățile vamale pot dispune distrugerea mărfurilor pentru care a fost furnizată sau pusă la dispoziție o notificare privind disponibilitatea și informează în acest sens importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit și deținătorul mărfurilor. Costurile distrugerii sunt suportate de importator, de exportator, de titularul regimului de tranzit sau de deținătorul mărfurilor.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar și proporțional, autoritățile vamale pot, în conformitate cu dreptul intern, să confișteze, să distrugă sau să facă în alt mod inutilizabile mărfurile pentru care nu a fost furnizată sau pusă la dispoziție nicio notificare privind disponibilitatea și care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța utilizatorilor finali. Cheltuielile aferente acestei măsuri sunt suportate de importator, de exportator sau de deținătorul mărfurilor.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura pentru distrugerea mărfurilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 96

Abandonarea

(1) Importatorul, exportatorul, titularul regimului de tranzit sau deținătorul mărfurilor poate, cu permisiunea prealabilă a autorităților vamale, să abandoneze în favoarea statului mărfurile neunionale și mărfurile plasate sub regimul de destinație finală.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura privind abandonarea mărfurilor în favoarea statului. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

TITLUL VI

MĂRFURILE INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

CAPITOLUL 1

Intrarea mărfurilor

Articolul 97

Informații prealabile privind transportul de marfă

(1) Pe teritoriul vamal al Uniunii nu intră mărfuri decât dacă transportatorii care introduc mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii furnizează sau pun la dispoziția biroului vamal de primă intrare preconizat, în legătură cu mărfurile respective, informații prealabile privind transportul de marfă, în termenele stabilite.

(2) În cazul în care nu au fost furnizate sau puse la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă în conformitate cu alineatul (1), informațiile prealabile privind transportul de marfă se furnizează sau se pun la dispoziția biroului vamal de primă intrare real cel târziu la sosirea mijlocului de transport utilizat pentru transportul mărfurilor.

(3) Informațiile prealabile privind transportul de marfă includ cel puțin identitatea importatorului responsabil pentru mărfuri, referința unică a trimiterii, identitatea expeditorului, identitatea destinatarului, o descriere a mărfurilor, clasificarea tarifară, valoarea, destinația finală a mărfurilor, dacă este disponibilă, datele privind traseul, precum și natura și identificarea mijlocului de transport folosit pentru aducerea mărfurilor și costul transportului.

(4) Importatorul poate furniza sau pune la dispoziția biroului vamal relevant o parte din informațiile prealabile privind transportul de marfă necesare în termenele specifice.

(5) În cazul în care importatorul a furnizat deja sau a pus la dispoziție o parte din informațiile prealabile necesare privind transportul de marfă, transportatorul corelează informațiile prealabile privind transportul de marfă pe care le furnizează sau le pune la dispoziție cu informațiile deja furnizate sau puse la dispoziție de importator.

(6) Importatorul este informat în cazul în care un transportator corelează informațiile prealabile privind transportul de marfă pe care le-a furnizat sau le-a pus la dispoziție cu partea din informațiile prealabile privind transportul de marfă furnizate sau puse la dispoziție de importator.

(7) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, atunci când transportatorul sau importatorul nu deține toate informațiile prealabile privind transportul de marfă menționate la alineatele (1) și (3), alte persoane care dețin informațiile respective pot fi obligate să le furnizeze sau să le pună la dispoziție.

(8) Informațiile prealabile privind transportul de marfă conțin datele necesare pentru ca autoritățile vamale să efectueze o analiză de risc.

(9) O persoană care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă poate restricționa vizibilitatea datelor sale de identificare și a datelor sensibile din punct de vedere comercial către una sau mai multe persoane care, de asemenea, furnizează sau pun la dispoziție date, fără a aduce atingere utilizării tuturor datelor pentru supravegherea vamală.

(10) Obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă nu se aplică:

(a) mijloacelor de transport și mărfurilor aflate la bordul acestora care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu;

(b) mărfurilor neunionale care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii;

(c) mărfurilor unionale al căror statut vamal trebuie să fie dovedit în temeiul articolului 71 alineatul (2) care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii;

(d) mărfurilor unionale care circulă fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 73 alineatul (2) și care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii; și

(e) în alte cazuri în care neaplicarea obligației este pe deplin justificată având în vedere tipul de mărfuri sau de trafic sau este impusă de acorduri internaționale.

(11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea de norme pentru determinarea biroului vamal de primă intrare preconizat menționat la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) specificarea informațiilor prealabile privind transportul de marfă care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și a datelor menționate la alineatul (8) de la prezentul articol, care trebuie să includă informații specifice care să le permită autorităților vamale să efectueze o analiză de risc în ceea ce privește siguranța și securitatea mărfurilor;

(c) stabilirea termenelor specifice menționate la alineatele (1) și (4) de la prezentul articol;

(d) stabilirea cazurilor specifice și a celorlalte persoane cărora li se poate impune să furnizeze sau să pună la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă, astfel cum se menționează la alineatul (7) de la prezentul articol;

(e) specificarea cazurilor în care tipul de mărfuri sau de trafic justifică pe deplin neaplicarea obligației de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă, astfel cum se menționează la alineatul (10) litera (e) de la prezentul articol;

(f) stabilirea condițiilor în care persoana care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă poate restricționa vizibilitatea datelor de identificare sau a datelor sensibile din punct de vedere comercial, astfel cum se menționează la alineatul (9) de la prezentul articol.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de furnizare, de punere la dispoziție și de primire a informațiilor prealabile privind transportul de marfă, astfel cum se menționează la alineatele (1)-(8). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(13) În conformitate cu datele prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 38 alineatul (6) litera (b) și până cel târziu la 28 februarie 2034, formalitățile menționate la alineatele (1)-(12) de la prezentul articol și la articolele 98-103 din prezentul regulament pot fi îndeplinite în continuare în conformitate cu normele și cerințele în materie de date prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 aplicabile sistemelor electronice pe care le-au dezvoltat statele membre și Comisia în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 98

Analiza de risc a informațiilor prealabile privind transportul de marfă

(1) Fără a aduce atingere activităților Autorității Vamale a UE prevăzute în titlul XII, biroul vamal de primă intrare asigură, în anumite termene, efectuarea unei analize de risc. Respectiva analiză de risc se efectuează în principal în scopuri de siguranță și securitate și este desfășurată, după caz, în colaborare cu alte birouri vamale și, dacă este posibil, pe baza informațiilor prealabile privind transportul de marfă și a altor informații furnizate sau puse la dispoziție prin intermediul Platformei de date vamale a UE. Biroul vamal de primă intrare ia măsurile necesare pe baza rezultatelor analizei de risc respective.

(2) Biroul vamal de primă intrare, dacă este cazul în cooperare cu autoritățile vamale ale celorlalte state membre implicate în procesul de analiză a riscurilor, poate lua măsuri de atenuare adecvate, inclusiv:

(a) adresarea către persoana care a furnizat sau a pus la dispoziție informațiile prealabile privind transportul de marfă a instrucțiunii ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate și, în cazul în care transportatorul este o altă persoană decât persoana care a transmis datele, adresarea unei instrucțiuni similare către transportator ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;

(b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare;

(c) identificarea situațiilor în care acțiunea unei alte autorități ar putea fi adecvată;

(d) recomandarea locului cel mai adecvat pentru efectuarea unui control vamal și a măsurilor cele mai adecvate pentru controlul respectiv.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor specifice până la care să fie efectuată analiza de risc menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură aplicabile măsurilor de atenuare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(5) Până la 28 februarie 2034, analiza de risc menționată la alineatul (1) se efectuează pe baza declarației sumare de intrare.

Articolul 99

Modificarea informațiilor prealabile privind transportul de marfă

(1) Importatorul, transportatorul sau celelalte persoane menționate la articolul 97 modifică unul sau mai multe elemente de date din informațiile prealabile privind transportul de marfă în cazul în care:

(a) importatorul, transportatorul sau cealaltă persoană în cauză ia cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au modificat în evidențele sale sau că informațiile sunt incorecte; sau

(b) o autoritate vamală solicită importatorului, transportatorului sau celeilalte persoane în cauză să facă acest lucru din cauza inexactității sau caracterului incomplet al datelor sau a unor probleme legate de calitatea datelor, în special atunci când acestea sunt identificate ca urmare a analizei de risc efectuate.

(2) Importatorul, transportatorul sau celelalte persoane menționate la articolul 97 nu modifică informațiile prealabile privind transportul de marfă în cazul în care:

(a) autoritățile vamale au adresat persoanei care a furnizat sau a pus la dispoziție informațiile prealabile privind transportul de marfă și transportatorului, dacă este diferit de persoana respectivă, instrucțiunea ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate astfel cum se menționează la articolul 98 alineatul (2) litera (a);

(b) autoritățile vamale au informat transportatorul sau celelalte persoane că autoritățile vamale intenționează să examineze mărfurile;

(c) autoritățile vamale au stabilit că informațiile prealabile privind transportul de marfă sunt incorecte;

(d) datele din informațiile prealabile privind transportul de marfă au fost incluse în lista datelor care nu pot fi modificate.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor din informațiile prealabile privind transportul de marfă care nu pot fi modificate, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de modificare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 100

Invalidarea informațiilor prealabile privind transportul de marfă

(1) În cazul în care transportatorul sau celelalte persoane care furnizează sau pun la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă iau cunoștință de faptul că mărfurile care fac obiectul respectivelor informații prealabile privind transportul de marfă nu vor fi introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, transportatorul sau persoanele respective depune autorității vamale, cât mai curând posibil, o cerere de invalidare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă.

În cazul în care mărfurile care fac obiectul informațiilor prealabile privind transportul de marfă nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii în termen de 200 de zile de la data la care informațiile prealabile privind transportul de marfă au fost furnizate sau puse la dispoziție, autoritățile vamale invalidează respectivele informații prealabile privind transportul de marfă.

(2) Persoanele care furnizează sau pun la dispoziție informațiile prealabile privind transportul de marfă și importatorul care furnizează sau pune la dispoziție informații în cadrul Platformei de date vamale a UE se informează reciproc cu privire la invalidarea informațiilor pe care le-au furnizat sau pus la dispoziție.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de invalidare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 101

Notificarea sosirii în legătură cu intrarea mijloacelor de transport și a mărfurilor

(1) Transportatorul notifică biroului vamal de primă intrare real sosirea mijlocului de transport cu care sunt introduse mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii la sosirea acestuia.

(2) Transportatorul notifică biroului vamal responsabil de portul sau aeroportul în care mărfurile sunt descărcate sau transbordate sosirea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană atunci când mijlocul de transport cu care mărfurile respective sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sosește în portul sau aeroportul respectiv.

(3) Transportatorul notifică biroului vamal de primă intrare sosirea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pe cale rutieră, feroviară sau pe căi navigabile interioare atunci când mijlocul de transport cu care mărfurile respective sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sosește la biroul vamal respectiv.

(4) Transportatorul corelează notificarea sosirii mărfurilor cu informațiile prealabile privind transportul de marfă furnizate sau puse la dispoziție în legătură cu mărfurile respective.

(5) În pofida obligațiilor transportatorului menționate la alineatele (1), (2) și (3), oricare dintre următoarele persoane poate notifica sosirea mărfurilor, la momentul menționat la alineatele respective:

(a) persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul respectiv;

(b) persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) orice persoană care plasează imediat mărfurile sub un regim vamal; sau

(d) titularul unei autorizații de exploatare a unui spațiu de depozitare temporar sau orice persoană care exercită o activitate într-o zonă liberă.

(6) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, atunci când nu se pot obține de la transportator toate datele din informațiile prealabile privind transportul de marfă menționate la articolul 97 alineatul (8) referitoare la mărfurile respective, un transportator ulterior sau alte persoane care dețin datele respective și drepturile corespunzătoare de a le furniza pot fi obligate să notifice biroului vamal de primă intrare real sosirea mărfurilor.

(7) Sub rezerva aprobării de către autoritatea vamală, notificarea sosirii mijlocului de transport și a mărfurilor poate fi furnizată sau pusă la dispoziția autorităților vamale prin alte mijloace decât Platforma de date vamale a UE, cum ar fi sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca aceste sisteme să conțină datele necesare pentru o astfel de notificare și ca datele respective să fie disponibile la momentul menționat la alineatul (1), (2) sau (3), după caz. În astfel cazuri, datele furnizate sau puse la dispoziție prin aceste alte mijloace sunt transferate către Platforma de date vamale a UE.

(8) Prin derogare de la alineatul (2), obligația de a notifica sosirea mărfurilor nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, la sosirea lor pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfurile sunt descărcate și reîncărcate pe același mijloc de transport pe parcursul călătoriei acestuia exclusiv pentru a se permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri în același port sau aeroport al Uniunii;

(b) în cazul în care mărfuri unionale care circulă fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 73 alineatul (2) sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(9) Transportatorul nu descarcă, pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfuri pentru care nu au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale informațiile prealabile privind transportul de marfă menționate la articolul 97 alineatul (8), cu excepția cazului în care autoritățile vamale au solicitat transportatorului să prezinte mărfurile respective în conformitate cu articolul 103.

(10) Prin derogare de la alineatul (9), în cazul unui pericol iminent care necesită descărcarea imediată a tuturor mărfurilor sau a unei părți a acestora, autoritățile vamale pot permite transportatorului să descarce mărfurile.

(11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (6) de la prezentul articol și a celorlalte persoane menționate la alineatul respectiv cărora li se poate impune să notifice biroului vamal de primă intrare real sosirea mărfurilor.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura privind notificarea sosirii menționată la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(13) În conformitate cu datele prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 38 alineatul (6) litera (b) și până cel târziu la 28 februarie 2034, notificarea sosirii menționată la prezentul articol poate fi transmisă în continuare, iar prezentarea fizică a mărfurilor în vamă menționată la articolul 103 alineatul (1) din prezentul regulament poate fi efectuată în continuare în conformitate cu normele și cerințele în materie de date prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 aplicabile sistemelor electronice pe care le-au dezvoltat statele membre în cooperare cu Comisia în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 102

Transportul la locul adecvat

(1) Transportatorul care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de autoritățile vamale, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea, fie către o zonă liberă.

(2) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(3) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, transportatorii nu pot respecta obligația prevăzută la alineatul (1), aceștia informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la situație și la localizarea exactă a mărfurilor.

(4) Autoritățile vamale stabilesc măsurile care trebuie să fie luate pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor menționate la alineatul (1) sau a navei ori a aeronavei, precum și a tuturor mărfurilor aflate la bordul acestora în circumstanțele prevăzute la alineatul (3) și pentru a se asigura, dacă este cazul, că mărfurile sunt transportate ulterior spre un birou vamal desemnat de autoritățile vamale ori spre orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile respective, sau spre o zonă liberă.

(5) Autoritățile vamale pot supune controalelor vamale mărfurile care se află încă în afara teritoriului vamal al Uniunii, ca urmare a unui acord încheiat cu țara terță relevantă. Autoritățile vamale tratează mărfurile respective în același mod în care tratează mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.

(6) Prin derogare de la alineatele (1) și (3), se pot aplica norme speciale mărfurilor transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri, transporturilor de importanță economică neglijabilă sau mărfurilor transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise ca urmare a acestui lucru.

(7) Alineatul (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor aflate la bordul acestora care nu fac decât să traverseze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu.

Articolul 103

Prezentarea fizică a mărfurilor în vamă

(1) În cazul în care autoritățile vamale sau celelalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru, transportatorul sau deținătorul mărfurilor prezintă fizic mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii în vamă la sosirea lor la biroul vamal desemnat de autoritățile vamale ori în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile respective, sau în zona liberă.

(2) Autoritățile vamale informează transportatorul sau deținătorul mărfurilor cu privire la obligația de a prezenta fizic mărfurile respective în vamă.

(3) Mărfurile prezentate fizic în vamă nu sunt ridicate din locul în care au fost prezentate fără permisiunea autorităților vamale.

(4) Sunt scutite de la obligația de a fi prezentate fizic mărfurile în vamă pentru mărfurile unionale care circulă fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 73 alineatul (2) și care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de desemnare și de aprobare a altor locuri decât biroul vamal desemnat, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a procedurii pentru prezentarea fizică a mărfurilor în vamă în conformitate cu prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 104

Depozitarea temporară a mărfurilor

(1) Mărfurile neunionale sunt în depozitare temporară din momentul în care persoana menționată la articolul 101 notifică sosirea lor pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul respectiv până când sunt plasate sub un regim vamal sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau până când autoritățile vamale regularizează situația mărfurilor în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.

(2) Mărfurile neunionale care circulă sub un regim de tranzit sunt în depozitare temporară după încheierea regimului de tranzit până când sunt plasate sub un alt regim vamal sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau până când autoritățile vamale regularizează situația mărfurilor în conformitate cu alineatul (7).

(3) Mărfurile neunionale aflate în depozitare temporară se depun în spații de depozitare temporară autorizate în conformitate cu articolul 108 sau, dacă se justifică, în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale, inclusiv în locuri indicate de comercianții „încredere și control”.

(4) Titularul unei autorizații de exploatare a unui spațiu de depozitare temporară menționat la articolul 108 sau persoana care depozitează mărfurile în cazurile în care mărfurile sunt depozitate în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale este responsabilă de îndeplinirea obligațiilor care decurg din păstrarea mărfurilor în depozitare temporară, inclusiv de asigurarea faptului că mărfurile:

(a) nu sunt scoase de sub supravegherea vamală; și

(b) fac doar obiectul unor forme de manipulare care asigură conservarea lor fără a le altera sau a le modifica aspectul sau caracteristicile tehnice.

(5) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern, mărfurile neunionale depozitate temporar sunt plasate sub un regim vamal sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii în termen de 90 de zile de la începerea depozitării temporare. În cazuri excepționale prevăzute în legislația vamală, autoritățile vamale pot prelungi respectivul termen.

(6) Mărfurile neunionale depozitate temporar în locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale, inclusiv în locuri indicate de comercianții „încredere și control”, sunt plasate sub un regim vamal sau reexportate într-un anumit termen.

(7) În cazul în care, dintr-un motiv justificat în mod corespunzător, mărfurile nu pot fi menținute în depozitare temporară, autoritățile vamale iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a dispune de respectivele mărfuri, în conformitate cu titlul V capitolul 4.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de desemnare sau de aprobare a locurilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, a termenului menționat la alineatul (6) de la prezentul articol, precum și a cazurilor excepționale în care termenul menționat la alineatul (5) de la prezentul articol poate fi prelungit.

(9) În conformitate cu datele prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 38 alineatul (6) litera (b) și până cel târziu la 28 februarie 2034, se depune o declarație de depozitare temporară în conformitate cu normele și cerințele în materie de date prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 105

Informații privind depozitarea temporară

(1) Mărfurile neunionale pentru care a fost furnizată sau pusă la dispoziția autorității vamale o notificare a sosirii a mărfurilor fac obiectul informațiilor privind depozitarea temporară, care conțin toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează depozitarea temporară.

(2) Persoana menționată la articolul 101, titularul unei autorizații de exploatare a spațiului de depozitare temporară sau o altă persoană care este deținătorul mărfurilor furnizează sau pune la dispoziție informațiile privind depozitarea temporară cel târziu în momentul în care mărfurile sunt aduse în spațiul de depozitare temporară sau în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, autoritățile vamale nu impun ca informațiile privind depozitarea temporară să fie furnizate sau puse la dispoziție în cazul în care:

(a) cel târziu la momentul notificării sosirii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, statutul vamal al mărfurilor respective ca mărfuri unionale este determinat în conformitate cu articolul 71; sau

(b) datele necesare pentru regimul vamal sau pentru reexport au fost deja furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) precizarea mai detaliată a cazurilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol în care autoritățile vamale nu trebuie să solicite furnizarea sau punerea la dispoziție a informațiilor privind depozitarea temporară;

(b) stabilirea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru aplicarea dispozițiilor aplicabile depozitării temporare.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură pentru depunerea informațiilor privind depozitarea temporară menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 106

Modificarea informațiilor privind depozitarea temporară

(1) Persoanele menționate la articolul 105 alineatul (2) modifică unul sau mai multe dintre elementele de date conținute în informațiile privind depozitarea temporară:

(a) în cazul în care au luat cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au schimbat în evidențele lor; sau

(b) în cazul în care o autoritate vamală le solicită acest lucru din cauza inexactității sau a caracterului incomplet al datelor sau din cauza unor probleme legate de calitatea datelor.

(2) Persoanele menționate la articolul 105 alineatul (2) nu modifică informațiile privind depozitarea temporară în cazul în care:

(a) autoritățile vamale au informat persoanele respective de intenția lor de a proceda la examinarea mărfurilor;

(b) autoritățile vamale au informat persoanele respective că au stabilit că datele furnizate sau puse la dispoziție sunt incorecte; sau

(c) mărfurile au fost scoase din spațiul de depozitare temporară, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice pentru modificarea informațiilor, menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele procedurale pentru modificarea, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, a informațiilor menționate la alineatul respectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 107

Invalidarea informațiilor privind depozitarea temporară

(1) În cazul în care o persoană menționată la articolul 105 alineatul (2) ia cunoștință de faptul că mărfurile nu vor fi introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, aceasta invalidează cât mai curând posibil informațiile respective privind depozitarea temporară.

În cazul în care mărfurile pentru care au fost furnizate sau puse la dispoziție informații privind depozitarea temporară nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii în termen de 30 de zile de la data la care informațiile respective au fost furnizate sau puse la dispoziție, autoritățile vamale invalidează datele respective.

Informațiile privind depozitarea temporară sunt invalidate, de asemenea, în alte cazuri prevăzute în legislația vamală.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea mai detaliată a cazurilor menționate la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol în care informațiile privind depozitarea temporară trebuie să fie invalidate.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură pentru invalidarea informațiilor privind depozitarea temporară menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 108

Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară

(1) Pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară este necesară o autorizație din partea autorităților vamale. O astfel de autorizație nu este necesară în cazul în care spațiul de depozitare temporară este exploatat chiar de autoritatea vamală.

Condițiile în care este permisă exploatarea spațiului de depozitare temporară sunt precizate în autorizația respectivă.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se acordă numai persoanelor care:

(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) oferă asigurările necesare în ceea ce privește buna derulare a operațiunilor; și

(c) constituie o garanție în conformitate cu articolul 194.

În cazul în care se constituie o garanție globală, respectarea obligațiilor aferente respectivei garanții se monitorizează printr-un audit corespunzător.

Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control" a respectat condiția menționată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat dacă activitatea legată de exploatarea spațiilor de depozitare temporară în cauză este avută în vedere în autorizația menționată la articolul 30 sau, respectiv, 31.

(3) Autorizația prevăzută la alineatul (1) se acordă numai în cazul în care autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice în cauză.

(4) Titularul autorizației menționate la alineatul (1) ține evidențe adecvate într-o formă aprobată de autoritățile vamale și furnizează sau pune la dispoziție evidențele respective în cadrul Platformei de date vamale a UE.

Evidențele respective conțin informațiile și datele care le permit autorităților vamale să supravegheze exploatarea spațiilor de depozitare temporară, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor depozitate, statutul lor vamal și circulația acestora.

(5) Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control" respectă obligația prevăzută la alineatul (4) dacă evidențele sale sunt adecvate în scopul exploatării spațiilor de depozitare temporară.

(6) Autoritățile vamale pot autoriza titularul autorizației menționate la alineatul (1) să deplaseze mărfuri depozitate temporar între diferite spații de depozitare temporară, cu condiția ca astfel de deplasări să nu sporească riscul de fraudă, pentru următoarele tipuri de deplasare:

(a) deplasarea care are loc sub responsabilitatea unei autorități vamale;

(b) deplasarea care face obiectul unei singure autorizații care este eliberată unui operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau unui comerciant „încredere și control”; sau

(c) alte cazuri de deplasare prevăzute în legislația vamală.

(7) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu va fi afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare temporară. Mărfurile respective nu sunt considerate a fi mărfuri depozitate temporar.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea:

(a) condițiilor de acordare a autorizației de funcționare a spațiilor de depozitare temporară;

(b) tipurilor de informații și date care trebuie să figureze în evidențele care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție în cadrul Platformei de date vamale a UE, astfel cum se menționează la alineatul (4) de la prezentul articol;

(c) celorlalte cazuri de deplasare a mărfurilor depozitate temporar menționate la alineatul (6) litera (c) de la prezentul articol și a condițiilor aferente.

(9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele procedurale pentru deplasarea mărfurilor între spațiile de depozitare temporară în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Punerea în liberă circulație

Articolul 109

Domeniul de aplicare și efectele

(1) Mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul de punere în liberă circulație.

(2) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor neunionale statutul vamal de mărfuri unionale.

(3) Condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul de punere în liberă circulație sunt următoarele:

(a) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele necesare, care trebuie să includă cel puțin identitatea importatorului responsabil pentru mărfuri, a vânzătorului, a cumpărătorului, a fabricantului, a furnizorului produsului, în cazul în care acesta este diferit de fabricant, și a operatorului economic responsabil din Uniune în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și al articolului 16 din Regulamentul (UE) 2023/988, valoarea, originea, clasificarea tarifară și o descriere a mărfurilor, referința unică a trimiterii și localizarea acesteia, precum și lista celorlalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale;

(b) în cazul mărfurilor importate de un importator pentru vânzări la distanță care a ales să utilizeze regimul IOSS, datele necesare includ, pe lângă cele menționate la litera (a), informațiile prevăzute în evidențele tranzacțiilor care fac obiectul regimului IOSS, păstrate de persoana impozabilă, în conformitate cu articolul 369x alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE;

(c) orice taxe la import sau alte taxe datorate, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvgardare, au fost plătite sau sunt garantate, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar;

(d) mărfurile au ajuns la locul acordării liberului de vamă pe teritoriul vamal al Uniunii; și

(e) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea mai detaliată a datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de punere în liberă circulație, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (a) de la prezentul articol, sau prin prevederea unor derogări de la litera respectivă justificate pentru tipul de trafic în cauză.

Articolul 110

Aplicarea măsurilor de politică comercială în cazul perfecționării active și al perfecționării pasive

(1) În situația în care produsele perfecționate obținute sub regimul de perfecționare activă sunt puse în liberă circulație, iar calcularea cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 192 alineatul (3), măsurile de politică comercială care urmează să fie aplicate sunt cele aplicabile la punerea în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul deșeurilor și al resturilor.

(3) În situația în care produsele perfecționate obținute sub regimul de perfecționare activă sunt puse în liberă circulație, iar calculul cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 191 alineatul (1), măsurile de politică comercială aplicabile respectivelor mărfuri se aplică numai în cazul în care mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă fac obiectul unor astfel de măsuri.

(4) Măsurile de politică comercială nu se aplică produselor perfecționate puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive atunci când:

(a) produsele perfecționate își păstrează originea din Uniune în înțelesul articolului 169;

(b) perfecționarea pasivă implică reparare, inclusiv sistemul de schimburi standard menționat la articolul 164; sau

(c) perfecționarea pasivă urmează unor operațiuni de perfecționare complementară în conformitate cu articolul 160.

CAPITOLUL 3

Exonerarea de taxe la import

Articolul 111

Mărfuri reintroduse

(1) Mărfurile neunionale care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri unionale în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, sunt reintroduse în termen de trei ani și plasate sub regimul de punere în liberă circulație sunt exonerate de taxe la import, la cererea persoanei interesate.

Primul paragraf se aplică și în cazul în care mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate inițial în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Termenul de trei ani menționat la alineatul (1) poate fi depășit pentru a lua în considerare împrejurările speciale.

(3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportului lor de pe teritoriul vamal al Uniunii, puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau cu o rată redusă a taxelor la import datorită unei destinații finale specifice, mărfurilor respective li se acordă exonerarea de taxe la import în temeiul alineatului (1) numai în măsura în care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.

În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul taxelor la import se reduce cu cel eventual perceput la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care acesta din urmă îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio rambursare.

(4) În cazul în care mărfurile unionale și-au pierdut statutul vamal în temeiul articolului 72 și sunt puse în liberă circulație ulterior, se aplică alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol.

(5) Exonerarea de taxe la import în temeiul alineatului (1) nu se acordă decât cu condiția ca mărfurile să fie reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate.

(6) Exonerarea de taxe la import în temeiul alineatului (1) se acordă pe baza informațiilor din care rezultă că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea exonerării respective.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor în care se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate, astfel cum se menționează la alineatul (5) de la prezentul articol.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura referitoare la furnizarea informațiilor menționate la alineatul 6 de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 112

Mărfuri plasate în prealabil sub regimul de perfecționare activă

(1) Articolul 111 alineatele (1), (2), (5) și (6) se aplică mutatis mutandis produselor perfecționate care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Uniunii ulterior unui regim de perfecționare activă, cu condiția ca punerea în liberă circulație a respectivelor produse perfecționate să conducă la perceperea taxelor la import datorate pentru mărfurile care au fost plasate sub primul regim de perfecționare activă.

(2) În cazul în care produsele perfecționate menționate la alineatul (1) sunt plasate sub un regim ulterior de perfecționare activă, iar alte produse perfecționate decât cele obținute în cadrul regimului anterior de perfecționare activă sunt puse în liberă circulație, taxa la import se percepe pentru mărfurile menționate la alineatul (1).

(3) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile care intră sub incidența alineatului (1) de la prezentul articol se determină în conformitate cu articolul 192 alineatul (3).

(4) Exonerarea de taxe la import prevăzută la articolul 111 se acordă produselor perfecționate care au fost exportate conform articolului 133 alineatul (2) litera (c) doar în cazul în care se asigură faptul că nicio marfă care a fost înlocuită cu o marfă echivalentă nu va fi plasată sub regimul de perfecționare activă.

Articolul 113

Produse de pescuit maritim și alte produse obținute din mare

(1) Fără a aduce atingere articolului 169 alineatul (1), sunt exonerate de taxe la import în momentul punerii în liberă circulație:

(a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei țări terțe prin intermediul navelor înmatriculate sau înregistrate exclusiv într-un stat membru și care arborează pavilionul statului respectiv;

(b) produsele obținute din produsele menționate la litera (a) de la prezentul alineat la bordul vaselor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la litera menționată.

(2) Exonerarea de taxele la import menționată la alineatul (1) trebuie să fie justificată de probe conform cărora condițiile prevăzute la respectivul alineat sunt îndeplinite.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura referitoare la furnizarea probelor menționate la alineatul 2 de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

TITLUL VII

MĂRFURILE SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

CAPITOLUL 1

Exportul și reexportul

Articolul 114

Exportul

(1) Mărfurile unionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul de export.

(2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export sunt următoarele:

(a) datele solicitate au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(b) orice taxe la export sau alte taxe datorate au fost plătite sau sunt garantate; și

(c) mărfurile respectă alte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale.

(3) Mărfurile care urmează să fie scoase din teritoriul vamal al Uniunii fac, după caz, obiectul următoarelor:

(a) rambursarea sau remiterea taxelor la import;

(b) formalitățile necesare conform dispozițiilor aplicabile altor taxe;

(c) normele de procedură privind exportul și ieșirea.

(4) Alineatul (1) nu se aplică mărfurilor unionale:

(a) plasate sub regimul de perfecționare pasivă;

(b) scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii după ce au fost plasate sub regimul de destinație finală;

(c) livrate pentru aprovizionarea aeronavelor sau a navelor, scutite de TVA sau de accize ori supuse unei cote zero de TVA sau de accize, indiferent de destinația aeronavei sau a navei, pentru care este necesară o dovadă a unei astfel de livrări;

(d) plasate sub regimul de tranzit intern;

(e) scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul 73.

(5) Formalitățile vamale aplicabile regimului de export se aplică în cazurile menționate la alineatul (4) literele (a) și (b), precum și la alineatul (4) litera (c), indiferent de destinația aeronavei sau a navei.

(6) Mărfurile expediate în Helgoland nu sunt considerate a fi exportate de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la export și ieșire menționate la alineatul 3 litera (c) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 115

Exonerarea de taxe la export pentru mărfuri unionale exportate temporar

Fără a aduce atingere articolului 161, mărfurile unionale care sunt exportate temporar în afara teritoriului vamal al Uniunii beneficiază de o exonerare de taxe la export în cazul în care sunt reimportate.

Articolul 116

Reexportul

(1) Mărfurile neunionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt reexportate cu condiția ca datele relevante privind reexportul să fi fost furnizate sau puse la dispoziție și ca mărfurile destinate reexportului să respecte celelalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale în ceea ce privește mărfurile neunionale.

(2) Datele privind reexportul includ, după caz, datele necesare pentru încheierea regimului vamal anterior sau pentru încheierea depozitării temporare.

(3) Articolele 74-80 și articolul 123 se aplică reexportului.

(4) Alineatul (1) nu se aplică:

(a) mărfurilor neunionale plasate sub regimul de tranzit extern care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Uniunii;

(b) în cazul în care mărfuri neunionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt descărcate și reîncărcate pe același mijloc de transport pe parcursul călătoriei acestuia pentru a se permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri în același port sau aeroport.

(5) Până la 28 februarie 2034, datele privind reexportul pot fi furnizate:

(a) într-o declarație de reexport; sau

(b) într-o notificare de reexport, în cazul în care mărfurile sunt transbordate într-o zonă liberă sau un spațiu de depozitare temporară sau sunt direct reexportate dintr-o zonă liberă sau dintr-un spațiu de depozitare temporară.

(6) Până la 28 februarie 2034, articolele 81-93 se aplică declarației de reexport și notificării de reexport.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea cazurilor în care trebuie să fie depusă o notificare de reexport și a cazurilor în care aceasta poate fi modificată sau invalidată.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a procedurii de depunere, modificare sau invalidare a unei notificări de reexport. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Ieșirea mărfurilor

Articolul 117

Informații prealabile la ieșire

(1) Transportatorii care scot mărfuri de pe teritoriul vamal al Uniunii furnizează sau pun la dispoziția autorității vamale competente informații prealabile la ieșire minime cu privire la mărfurile respective, în cadrul unor termene specifice și cel târziu în momentul notificării sosirii mărfurilor la punctul de ieșire.

(2) Informațiile prealabile la ieșire conțin datele necesare pentru ca autoritățile vamale să efectueze analiza de risc în principal în scopuri de siguranță și securitate.

(3) Exportatorul poate furniza sau pune la dispoziția autorității vamale competente o parte din informațiile prealabile la ieșire sau totalitatea acestora.

(4) În cazul în care exportatorul a furnizat deja sau a pus la dispoziție o parte din informațiile prealabile la ieșire necesare, transportatorul corelează partea de informații prealabile la ieșire necesare pe care o furnizează sau o pune la dispoziție cu informațiile deja furnizate sau puse la dispoziție de exportator.

(5) În cazul în care exportatorul a furnizat deja sau a pus la dispoziție toate informațiile prealabile la ieșire necesare, transportatorul furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile la ieșire suplimentare numai în cazul în care are cunoștință de faptul că informațiile furnizate sau puse la dispoziție anterior sunt incorecte.

(6) Exportatorul este informat în cazul în care un transportator corelează informațiile prealabile la ieșire pe care le-a furnizat sau le-a pus la dispoziție cu partea din informațiile prealabile la ieșire furnizate sau puse la dispoziție de exportator.

(7) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, atunci când transportatorul sau exportatorul nu a furnizat sau nu a pus la dispoziție toate informațiile prealabile la ieșire menționate la alineatele (3) și (5), alte persoane care dețin informațiile respective pot fi obligate să le furnizeze sau să le pună la dispoziție.

(8) O persoană care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile la ieșire poate restricționa vizibilitatea datelor sale de identificare și a datelor sensibile din punct de vedere comercial la una sau mai multe persoane care furnizează sau pun la dispoziție, de asemenea, date, fără a aduce atingere utilizării tuturor datelor pentru supravegherea vamală.

(9) Obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prealabile la ieșire nu se aplică:

(a) mijloacelor de transport și mărfurilor aflate la bordul acestora care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu;

(b) în anumite alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau de trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru;

(c) mărfurilor scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul 73;

(d) mărfurilor care sunt destinate a fi încorporate ca părți sau ca accesorii ale navelor sau aeronavelor și pentru funcționarea motoarelor, mașinilor și a altor echipamente de nave sau aeronave, precum și produselor alimentare și altor produse destinate consumului sau vânzării la bord;

(10) În cazurile menționate la alineatul (9) de la prezentul articol, datele privind reexportul se furnizează sau se pun la dispoziție în conformitate cu articolul 116.

(11) Transportatorul scoate de pe teritoriul vamal al Uniunii mărfuri în aceeași stare ca în momentul în care au fost furnizate sau puse la dispoziție informațiile prealabile la ieșire.

(12) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) specificarea datelor conținute în informațiile prealabile la ieșire care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) stabilirea termenelor specifice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, ținând seama de tipul de trafic și de mijlocul de transport;

(c) determinarea cazurilor specifice în care nu trebuie să se aplice obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prealabile la ieșire, astfel cum se menționează la alineatul (9) litera (b) de la prezentul articol;

(d) stabilirea condițiilor în care persoana care furnizează sau pune la dispoziție informații prealabile la ieșire poate restricționa vizibilitatea datelor de identificare și a datelor sensibile din punct de vedere comercial, astfel cum se menționează la alineatul (8) de la prezentul articol.

(13) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a procedurii de furnizare, punere la dispoziție și primire a informațiilor prealabile la ieșire menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(14) În conformitate cu datele prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 38 alineatul (6) litera (b) și până cel târziu la 28 februarie 2034, formalitățile aferente ieșirii mărfurilor pot fi îndeplinite în continuare în conformitate cu normele și cerințele în materie de date prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 aplicabile sistemelor electronice pe care le-au dezvoltat statele membre și Comisia în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 118

Analiza de risc a informațiilor prealabile la ieșire

(1) Fără a aduce atingere activităților Autorității Vamale a UE prevăzute în titlul IV, autoritatea vamală competentă se asigură, în cadrul unor termene specifice, că se efectuează o analiză de risc. Respectiva analiză de risc se efectuează în principal în scopuri de siguranță și securitate și se desfășoară, după caz, în colaborare cu alte birouri vamale și, dacă este posibil, pe baza informațiilor prealabile la ieșire și a altor informații furnizate sau puse la dispoziție prin intermediul Platformei de date vamale a UE. Autoritatea vamală competentă ia măsurile necesare pe baza rezultatelor analizei de risc respective.

(2) Biroul vamal de ieșire poate lua măsuri de atenuare adecvate, inclusiv:

(a) adresarea către persoana care a furnizat sau a pus la dispoziție informațiile prealabile la ieșire a instrucțiunii ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate și, în cazul în care transportatorul este o altă persoană decât persoana care a transmis informațiile prealabile la ieșire, adresarea unei instrucțiuni similare către transportator ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;

(b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare;

(c) identificarea situațiilor în care acțiunea unei alte autorități ar putea fi adecvată;

(d) recomandarea locului cel mai adecvat pentru efectuarea unui control vamal și a măsurilor cele mai adecvate pentru controlul respectiv.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor specifice pentru efectuarea analizei de risc menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la instrucțiunile adresate persoanelor, astfel cum sunt menționate la alineatul 2 litera (a) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(5) În conformitate cu datele prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 38 alineatul (6) litera (b) și până cel târziu la 28 februarie 2034, analiza de risc se efectuează pe baza datelor transmise în temeiul articolului 117 alineatul (14). După data respectivă, analiza de risc se efectuează pe baza datelor disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE.

Articolul 119

Modificarea informațiilor prealabile la ieșire

(1) Exportatorul sau persoanele menționate la articolul 117 modifică unul sau mai multe dintre elementele de date conținute în informațiile prealabile la ieșire în cazul în care:

(a) exportatorul sau persoanele menționate la articolul 117 iau cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au modificat în evidențele lor sau că informațiile sunt incorecte; sau

(b) o autoritate vamală solicită exportatorului sau persoanelor menționate la articolul 117 să facă acest lucru din cauza inexactității sau caracterului incomplet al datelor sau a unor probleme legate de calitatea datelor, în special atunci când acestea sunt identificate ca urmare a analizei de risc efectuate.

(2) Exportatorul sau celelalte persoane menționate la articolul 117 nu modifică informațiile prealabile la ieșire în cazul în care:

(a) autoritățile vamale au adresat persoanei care a furnizat sau a pus la dispoziție informațiile prealabile la ieșire și transportatorului, dacă este diferit de persoana respectivă, instrucțiunea ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate astfel cum se menționează la articolul 118 alineatul (2) litera (a);

(b) autoritățile vamale au informat transportatorul sau persoana care a furnizat sau a pus la dispoziție informațiile prealabile la ieșire că intenționează să examineze mărfurile;

(c) autoritățile vamale au stabilit că informațiile prealabile la ieșire sunt incorecte;

(d) datele din informațiile prealabile la ieșire au fost incluse în lista datelor care nu pot fi modificate;

(e) autoritățile vamale au acordat deja mărfurilor liberul de vamă pentru ieșire.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor din informațiile prealabile la ieșire care nu pot fi modificate, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de modificare a informațiilor prealabile la ieșire în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 120

Invalidarea informațiilor prealabile la ieșire

(1) În cazul în care transportatorul sau alte persoane care furnizează sau pun la dispoziție informațiile prealabile la ieșire iau cunoștință de faptul că mărfurile care fac obiectul respectivelor informații prealabile la ieșire nu vor fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, transportatorul sau persoanele respective solicită autorității vamale, cât mai curând posibil, să invalideze fără întârziere informațiile prealabile la ieșire.

În cazul în care mărfurile care fac obiectul informațiilor prealabile la ieșire nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii în termen de 200 de zile de la data la care informațiile prealabile la ieșire au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale, autoritățile vamale invalidează respectivele informații prealabile la ieșire.

(2) Persoanele care furnizează sau pun la dispoziție informațiile prealabile la ieșire, inclusiv exportatorul, se informează reciproc că informațiile prealabile la ieșire pe care le-au furnizat sau pus la dispoziție au fost invalidate.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura de invalidare a informațiilor prealabile la ieșire în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 121

Notificarea sosirii mărfurilor la punctul de ieșire

(1) Transportatorul notifică biroul vamal responsabil de locul în care mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, în cadrul unor termene specifice, cu privire la sosirea mărfurilor respective la punctul de ieșire.

(2) În pofida obligațiilor transportatorului menționate la alineatul (1), oricare dintre următoarele persoane poate notifica sosirea mărfurilor:

(a) un exportator; sau

(b) persoana care își asumă responsabilitatea transportării mărfurilor înaintea ieșirii acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Sub rezerva aprobării de către autoritatea vamală, notificarea sosirii mărfurilor poate fi furnizată sau pusă la dispoziția autorităților vamale prin alte mijloace decât Platforma de date vamale a UE, cum ar fi sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca aceste sisteme să conțină datele necesare pentru o astfel de notificare și ca datele respective să fie disponibile în termenele specifice menționate la alineatul (1). În aceste cazuri, datele furnizate sau puse la dispoziție prin aceste alte mijloace sunt transferate către Platforma de date vamale a UE.

(4) Obligația menționată la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care mărfuri care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt descărcate și reîncărcate pe același mijloc de transport pe parcursul călătoriei acestuia doar pentru a se permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri în același port sau aeroport al Uniunii.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea datelor care trebuie să fie notificate biroului vamal responsabil de locul în care mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 122

Prezentarea fizică a mărfurilor în vamă

(1) În cazul în care autoritățile vamale sau celelalte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru, transportatorul sau deținătorul mărfurilor prezintă fizic în vamă mărfurile respective care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii înainte de plecarea mărfurilor respective.

(2) Autoritățile vamale notifică transportatorului sau deținătorului mărfurilor obligația de a prezenta fizic mărfurile în vamă.

(3) Mărfurile prezentate fizic în vamă nu pot fi ridicate din locul în care au fost prezentate fără permisiunea autorităților vamale.

Articolul 123

Confirmarea de ieșire

Transportatorul care transportă mărfurile în afara teritoriului vamal al Uniunii sau persoana care își asumă responsabilitatea pentru transportul mărfurilor înainte de ieșirea acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii confirmă autorităților vamale ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

TITLUL VIII

REGIMURI SPECIALE

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 124

Domeniul de aplicare

Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale:

(a) tranzit, care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;

(b) depozitare, care cuprinde antrepozitarea vamală și zonele libere;

(c) utilizare specifică, care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;

(d) perfecționare, care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă.

Articolul 125

Autorizarea

(1) Importatorii, exportatorii sau reprezentanții lor indirecți care intenționează să plaseze mărfurile sub un regim special au nevoie de o autorizație din partea autorităților vamale pentru următoarele:

(a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară sau a regimului de destinație finală;

(b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor, cu excepția cazurilor în care autoritatea vamală în cauză este operatorul spațiului de depozitare.

(2) Următoarele persoane și autorități pot exploata spații de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor de către orice importator:

(a) persoanele care dețin autorizația relevantă din partea autorităților vamale; și

(b) autoritatea vamală în cauză atunci când aceasta este operatorul spațiului de depozitare.

(3) Autorizațiile menționate la alineatele (1) și (2) stabilesc condițiile de utilizare a regimurilor speciale în cauză sau de exploatare a spațiilor de depozitare în cauză.

(4) Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute de dreptul Uniunii, autoritățile vamale acordă autorizațiile menționate la alineatele (1) și (2) numai dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) solicitantul oferă asigurările necesare în ceea ce privește buna derulare a operațiunilor;

(c) se constituie o garanție pentru eventuala datorie vamală sau pentru alte taxe legate de mărfurile plasate sub regimul special în conformitate cu articolul 194;

(d) autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză;

(e) în cazul regimului de admitere temporară, solicitantul utilizează mărfurile sau organizează utilizarea acestora;

(f) în cazul regimului de perfecționare activă, solicitantul desfășoară operațiuni de perfecționare a mărfurilor sau organizează desfășurarea unor astfel de operațiuni;

(g) în cazul unui regim de perfecționare, interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de autorizație (denumite în continuare „condiții economice”).

Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control” îndeplinește condiția prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat dacă activitatea aferentă regimului special în cauză este avută în vedere în autorizația menționată la articolul 30 sau, respectiv, 31.

(5) În cazul în care există dovezi că acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă riscă să afecteze în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune, autoritățile vamale competente solicită, înainte de a lua o decizie cu privire la autorizația respectivă, avizul motivat al Autorității Vamale a UE, cu excepția cazului în care acordarea autorizației este justificată în alt mod de natura economică a perfecționării.

(6) În cazul în care există dovezi că acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare pasivă riscă să afecteze în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune ale unor mărfuri considerate a fi sensibile, iar mărfurile nu sunt destinate să fie reparate, autoritățile vamale competente solicită, înainte de a lua o decizie cu privire la autorizația respectivă, avizul motivat al Autorității Vamale a UE.

(7) Atunci când i se solicită acest lucru în conformitate cu alineatele (5) și (6), Autoritatea Vamală a UE poate emite unul dintre următoarele avize:

(a) un aviz potrivit căruia acordarea autorizației nu afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune;

(b) un aviz potrivit căruia acordarea autorizației afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune;

(c) un aviz potrivit căruia acordarea autorizației pentru o cantitate de mărfuri justificată și monitorizată în mod corespunzător care este stabilită în aviz nu afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune.

Avizul Autorității Vamale a UE este luat în considerare de către autoritățile vamale competente pentru eliberarea autorizației, precum și de către orice alte autorități vamale care tratează autorizații similare.

Pentru a emite avizul respectiv, Autoritatea Vamală a UE poate ține seama de opiniile și informațiile primite de la părțile interesate, cu condiția ca părțile interesate respective să furnizeze informațiile respective Autorității Vamale a UE în termenele specificate în normele de procedură menționate la alineatul (11) litera (b).

(8) Autoritățile vamale care acordă autorizația furnizează sau pun la dispoziție cererile de autorizare și autorizațiile în Platforma de date vamale a UE. În cazul în care autorizațiile pentru regimuri speciale conțin informații sensibile din punct de vedere comercial, accesul la informațiile sensibile respective este restricționat.

(9) În cazul în care există dovezi că interesul esențial al producătorilor din Uniune ar putea fi afectat în mod negativ de utilizarea unei autorizații care a fost deja acordată, Comisia sau statele membre pot solicita Autorității Vamale a UE să emită un aviz motivat în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (5) și (6).

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 282, în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea condițiilor menționate la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol pentru acordarea autorizațiilor de utilizare a regimurilor speciale menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol sau de exploatare a spațiilor de depozitare, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) de la prezentul articol.

(b) determinarea cazurilor specifice menționate la alineatul (4) de la prezentul articol;

(c) precizarea cazurilor menționate la alineatul (5) de la prezentul articol în care natura economică a perfecționării justifică faptul că autoritățile vamale evaluează fără avizul Autorității Vamale a UE dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune;

(d) precizarea cazurilor menționate la alineatul (5) de la prezentul articol în care se consideră că există dovezi că interesele esențiale ale producătorilor din Uniune riscă să fie afectate în mod negativ și a cazurilor menționate la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol în care se consideră că sunt îndeplinite condițiile economice;

(e) stabilirea listei mărfurilor considerate a fi sensibile menționate la alineatul (6) de la prezentul articol.

(11) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) normele de procedură pentru acordarea autorizației pentru regimurile speciale sau pentru exploatarea spațiilor de depozitare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol;

(b) normele de procedură pentru examinarea condițiilor economice, inclusiv pentru furnizarea de către Autoritatea Vamală a UE a avizului său motivat; și

(c) normele pentru stabilirea și monitorizarea cantității menționate la alineatul (7) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(12) Până la 21 septembrie 2027:

(a) o examinare a condițiilor economice menționate la alineatul (4) litera (g) de la prezentul articol are loc la nivelul Uniunii în conformitate cu normele de procedură menționate la alineatul (11) litera (b) de la prezentul articol;

(b) atunci când se face trimitere la avizul Autorității Vamale a UE în temeiul prezentului capitol, se face trimitere la examinarea condițiilor economice la nivelul Uniunii de către Comisie, prevăzută la alineatele (5), (6) și (7) de la prezentul articol.

Articolul 126

Autorizații cu efect retroactiv

(1) Autoritățile vamale acordă, în urma unei cereri, o autorizație cu efect retroactiv în situația în care sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) există o necesitate economică dovedită;

(b) solicitarea nu are legătură cu o tentativă de fraudă;

(c) solicitantul a dovedit pe baza evidențelor contabile sau a evidențelor vamale că:

(i) toate cerințele regimului sunt îndeplinite;

(ii) după caz, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă;

(iii) astfel de evidențe contabile sau de evidențe vamale permit ca regimul să fie controlat;

(d) toate formalitățile necesare pentru a regulariza situația mărfurilor pot fi efectuate, inclusiv, dacă este necesar, invalidarea declarațiilor vamale în cauză sau a datelor furnizate sau puse la dispoziție pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal;

(e) nu a fost acordată solicitantului nicio autorizație cu efect retroactiv pentru același regim special în termen de trei ani de la data la care a fost acceptată cererea;

(f) cu excepția cazului în care cererea se referă la reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiune și de mărfuri, nu este necesar avizul Autorității Vamale a UE pentru a se evalua dacă acordarea autorizației ar afecta în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune;

(g) cererea nu privește exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor; și

(h) în cazul în care o cerere privește reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și de mărfuri, cererea este înaintată în termen de trei ani de la data la care a expirat autorizația inițială.

(2) Autoritățile vamale pot acorda o autorizație cu efect retroactiv în cazul în care mărfurile care au fost plasate sub un regim vamal nu mai sunt disponibile în momentul acceptării cererii pentru o astfel de autorizație.

Articolul 127

Modificarea retroactivă a autorizației

(1) La cererea justificată a titularului autorizației în perioada de valabilitate a autorizației menționate la articolul 125 alineatele (1) și (2), autoritățile vamale pot modifica retroactiv autorizația acordată.

Cu toate acestea, titularul autorizației poate depune cererea de modificare a autorizației după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației în cazul în care există mărfuri plasate sub regimul vamal relevant pentru care regimul nu s-a încheiat.

(2) În decizia privind modificarea retroactivă a autorizației, autoritățile vamale stabilesc data de la care modificarea respectivă produce efecte.

(3) O modificare retroactivă nu produce efecte mai devreme de data începând cu care autorizația produce efecte.

(4) Nu este permisă nicio modificare retroactivă în cazul în care se aplică oricare dintre următoarele condiții:

(a) cererea este depusă după ce autoritățile vamale au informat titularul autorizației că intenționează să examineze mărfurile sau să efectueze un control;

(b) cererea este depusă după ce autoritățile vamale au informat titularul autorizației că au stabilit că datele din autorizație sunt incorecte;

(c) cererea are legătură cu o tentativă de fraudă sau abuz din partea titularului autorizației.

(5) Cererea de modificare retroactivă nu se poate referi la perioada de valabilitate a autorizației acordate.

(6) Modificarea retroactivă a autorizației nu necesită un aviz din partea Autorității Vamale a UE, astfel cum se menționează la articolul 125 alineatele (5) și (6).

Articolul 128

Evidențe

(1) Titularul autorizației menționate la articolul 125 alineatele (1) și (2), importatorul sau exportatorul, precum și orice persoană care desfășoară o activitate care implică depozitarea, prelucrarea sau perfecționarea mărfurilor ori vânzarea sau achiziționarea mărfurilor în zonele libere ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale și, cu excepția unor cazuri prevăzute în legislația vamală, furnizează sau pune la dispoziție evidențele respective în Platforma de date vamale a UE.

Respectivele evidențe conțin informațiile și datele care să le permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.

(2) Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control” respectă obligația prevăzută la alineatul (1) dacă evidențele sale sunt adecvate scopului regimului special în cauză.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea tipurilor de informații și a datelor care trebuie să figureze în evidențe, precum și a excepțiilor de la obligația de a le furniza sau de a le pune la dispoziție în cadrul Platformei de date vamale a UE prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 129

Încheierea unui regim special

(1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere articolului 156, un regim special este încheiat atunci când mărfurile plasate sub acest regim sau produsele perfecționate sunt plasate sub un nou regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, sunt distruse fără să rămână resturi sau sunt abandonate în favoarea statului în conformitate cu articolul 96.

(2) Autoritățile vamale încheie regimul de tranzit în momentul în care sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele furnizate sau puse la dispoziție la biroul vamal de plecare și cele furnizate sau puse la dispoziție la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea regularizării situației mărfurilor pentru care regimul special nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală, încheierea unui regim special are loc în limitele unor perioade specifice.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea duratei perioadelor menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură pentru încheierea unui regim special. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 130

Transferul drepturilor și al obligațiilor

(1) Autoritățile vamale pot autoriza, în urma unei cereri, titularul unei autorizații pentru un regim special, altul decât cel de tranzit, să își transfere integral sau parțial drepturile și obligațiile în privința mărfurilor plasate sub respectivul regim special unui importator, unui exportator sau oricărei alte persoane.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) cazurilor și a condițiilor în care este permis transferul drepturilor și obligațiilor menționat la alineatul (1) din prezentul articol;

(b) formei în care autoritățile vamale autorizează un astfel de transfer de drepturi și obligații;

(c) datelor și informațiilor necesare pentru cererile și autorizațiile pentru un astfel de transfer de drepturi și obligații.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la transferul drepturilor și al obligațiilor titularului autorizației în privința mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 131

Deplasarea mărfurilor

(1) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, importatorii, exportatorii, titularii autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor și persoanele cărora le-au fost transferate drepturi și obligații în conformitate cu articolul 130 pot deplasa mărfurile plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate în zone libere, între diferite locuri ale teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin determinarea cazurilor specifice în care mărfurile pot fi deplasate, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, și prin stabilirea condițiilor în care poate avea loc acest lucru.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la deplasarea mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât regimul de tranzit, sau plasate în zone libere, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 132

Forme uzuale de manipulare

(1) Mărfurile plasate sub un regim de antrepozitare vamală sau de perfecționare sau plasate în zone libere pot fi supuse formelor uzuale de manipulare destinate să le asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea comercială a mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau pentru revânzare.

(2) Mărfurile destinate vânzărilor la distanță dintr-un antrepozit vamal privat pentru vânzări la distanță menționat la articolul 145 pot face obiectul formelor obișnuite de manipulare care sunt strict necesare în scopul pregătirii pentru vânzarea la distanță.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea formelor uzuale de manipulare a mărfurilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 133

Mărfuri echivalente

(1) Mărfurile echivalente sunt mărfuri unionale depozitate, utilizate sau perfecționate în locul mărfurilor plasate sub un regim special.

În cadrul unui regim de perfecționare pasivă, mărfurile echivalente sunt mărfuri neunionale perfecționate în locul mărfurilor unionale plasate sub regimul de perfecționare pasivă.

Cu excepția unor cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, mărfurile echivalente au același cod de opt cifre în Nomenclatura combinată a mărfurilor prevăzută în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 (denumită în continuare „Nomenclatura combinată”), aceeași calitate comercială și aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile pe care le înlocuiesc.

(2) Cu condiția să se asigure buna derulare a regimului special, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, autoritățile vamale autorizează, în urma unei cereri, următoarele acțiuni:

(a) utilizarea de mărfuri echivalente în cadrul regimurilor de antrepozitare vamală, de zonă liberă și de destinație finală;

(b) utilizarea de mărfuri echivalente sub regimul de admitere temporară, în cazuri specifice prevăzute în legislația vamală;

(c) utilizarea de mărfuri echivalente în cadrul regimului de perfecționare activă;

(d) în cazul regimului de perfecționare activă cu export anticipat, exportul produselor perfecționate obținute din mărfuri echivalente înainte de importul mărfurilor pe care le înlocuiesc;

(e) utilizarea de mărfuri echivalente în cadrul regimului de perfecționare pasivă;

(f) în cazul regimului de perfecționare pasivă cu import anticipat, importul produselor perfecționate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.

Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control" îndeplinește condiția de a asigura buna derulare a regimului special dacă activitatea legată de utilizarea mărfurilor echivalente pentru regimul în cauză a fost avută în vedere atunci când operatorului economic sau comerciantului respectiv i s-a acordat o autorizație menționată la articolul 30 sau 31.

(3) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în niciunul dintre cazurile următoare:

(a) atunci când, în cadrul regimului de perfecționare activă, se efectuează doar forme uzuale de manipulare, astfel cum au fost definite la articolul 132;

(b) în cazul în care o interdicție de rambursare a taxelor la import sau de scutire de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor perfecționate în cadrul regimului de perfecționare activă, pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;

(c) în cazul în care această utilizare riscă să conducă la un avantaj nejustificat în privința taxelor la import; sau

(d) în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel.

(4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol și în cazul în care, dacă nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, produsele perfecționate ar fi supuse taxelor la export, titularul autorizației furnizează o garanție pentru a asigura plata taxelor la export în situația în care mărfurile neunionale nu sunt importate în termenul menționat la articolul 159 alineatul (3).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) determinarea cazurilor specifice menționate la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol;

(b) stabilirea condițiilor în care se utilizează mărfuri echivalente în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol;

(c) stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol în care se utilizează mărfuri echivalente în cadrul regimului de admitere temporară; și

(d) specificarea cazurilor în care nu este autorizată utilizarea mărfurilor echivalente în conformitate cu alineatul (3) litera (c) de la prezentul articol.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la utilizarea mărfurilor echivalente autorizate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Tranzitul

Secțiunea 1

Norme generale

Articolul 134

Domeniul de aplicare

(1) La intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit, fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 73 alineatul (2), cu excepția cazului în care au fost deja plasate sub un regim de tranzit specificat la articolele 135 și 136 sau sub un alt regim vamal în termenul stabilit la articolul 104 alineatul (5).

(2) Titularul regimului de tranzit este considerat a fi importatorul sau exportatorul mărfurilor și este obligat la plata taxelor vamale și a impunerilor, cu excepția cazului în care autoritățile vamale dețin date privind o altă persoană care o identifică pe aceasta drept importator sau exportator.

Articolul 135

Tranzitul extern

(1) Regimul de tranzit extern permite circulația mărfurilor neunionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii fără ca acestea să fie supuse:

(a) taxelor la import sau altor impuneri, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvgardare;

(b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) În cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, mărfurile unionale sunt plasate sub regimul de tranzit extern.

(3) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într-unul dintre modurile următoare:

(a) sub regimul de tranzit unional extern;

(b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația:

(i) să fi început sau să se termine în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;

(ii) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii cu traversarea unei țări terțe;

(c) în conformitate cu Convenția vamală privind carnetul ATA pentru admiterea temporară de mărfuri, încheiată la Bruxelles la 6 decembrie 1961 (Convenția ATA), sau cu Convenția privind admiterea temporară, încheiată la Istanbul la 26 iunie 1990 (Convenția de la Istanbul) ([39]), în cazul în care are loc o operațiune de tranzit;

([39]) JO L 130, 27.5.1993, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

(d) sub acoperirea formularului NATO 302 prevăzut în cadrul Acordului între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, sau a formularului UE 302;

(e) prin poștă, conform statutelor Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din aceste statute.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul 2 de la prezentul articol în care mărfurile unionale trebuie să fie plasate sub regimul de tranzit extern.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a normelor de procedură pentru aplicarea alineatului (3) literele (b)-(e) de la prezentul articol pe teritoriul vamal al Uniunii, ținând seama de nevoile Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 136

Tranzitul intern

(1) Regimul de tranzit intern permite circulația mărfurilor unionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii, traversând teritoriul unei țări terțe, fără modificarea statutului lor vamal.

(2) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într-unul dintre modurile următoare:

(a) sub regimul de tranzit intern al Uniunii, cu condiția ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de un acord internațional;

(b) în conformitate cu Convenția TIR;

(c) în conformitate cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;

(d) sub acoperirea formularului NATO 302 sau a formularului UE 302;

(e) prin poștă, conform statutelor Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din aceste statute.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a normelor de procedură pentru aplicarea alineatului (2) literele (b)-(e) de la prezentul articol pe teritoriul vamal al Uniunii, ținând seama de nevoile Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 137

Teritoriu unic în vederea tranzitului

În situația în care mărfurile circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu Convenția TIR, cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul, sub acoperirea formularului NATO 302, a formularului UE 302 sau prin poștă, teritoriul vamal al Uniunii este, în scopul efectuării respectivului transport, considerat ca formând un singur teritoriu.

Articolul 138

Excluderea persoanelor din cadrul operațiunilor TIR

(1) În situația în care autoritățile vamale ale unui stat membru decid să excludă o persoană din cadrul operațiunilor TIR în temeiul articolului 38 din Convenția TIR, această decizie se aplică pe întregul teritoriu al Uniunii, iar carnetele TIR depuse de persoana respectivă nu sunt acceptate de niciun birou vamal.

(2) Un stat membru comunică decizia menționată la alineatul (1), împreună cu data aplicării sale, celorlalte state membre, Comisiei și Autorității Vamale a UE.

Articolul 139

Destinatarul agreat și expeditorul agreat în sensul TIR

(1) Autoritățile vamale pot, în urma unei cereri, să autorizeze o persoană (denumită în continuare „destinatar agreat") să primească mărfuri care circulă în conformitate cu Convenția TIR într-un loc autorizat, astfel încât regimul să fie încheiat în înțelesul articolului 1 litera (d) din Convenția TIR.

(2) Autoritățile vamale pot, în urma unei cereri, să autorizeze o persoană (denumită în continuare „expeditor agreat") să trimită mărfuri care urmează să circule în conformitate cu Convenția TIR dintr-un loc autorizat, astfel încât regimul să fie inițiat în înțelesul articolului 1 litera (c) din Convenția TIR.

În acest scop, expeditorul agreat este autorizat să utilizeze sigilii speciale astfel cum se menționează la articolul 140 alineatul (4) litera (c) din prezentul regulament.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizațiilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Secțiunea 2

Tranzitul unional

Articolul 140

Obligațiile titularului regimului de tranzit unional, precum și ale transportatorului și ale destinatarului mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit unional

(1) Titularul regimului de tranzit unional are responsabilitatea de a îndeplini următoarele obligații:

(a) furnizarea sau punerea la dispoziția autorităților vamale a datelor necesare;

(b) transmiterea notificării privind disponibilitatea mărfurilor și a datelor necesare la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;

(c) respectarea dispozițiilor legislației vamale referitoare la regimul de tranzit unional;

(d) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau altor taxe suportate în legătură cu mărfurile.

(2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit unional se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regimul respectiv și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.

(3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile respective cunoscând faptul că acestea circulă sub regimul de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a notifica disponibilitatea acestora la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării mărfurilor respective.

(4) Autoritățile vamale pot, în urma unei cereri, să acorde autorizația de a utiliza oricare dintre următoarele simplificări cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional sau la încheierea acestui regim:

(a) statutul de expeditor agreat, care permite titularului autorizației să plaseze mărfurile sub regimul de tranzit unional fără a le prezenta în vamă;

(b) statutul de destinatar agreat, care permite titularului autorizației să primească mărfurile care circulă sub regimul de tranzit unional, într-un loc autorizat, pentru a încheia regimul în conformitate cu alineatul (2);

(c) utilizarea unor sigilii speciale, în cazul în care este necesară sigilarea pentru a asigura identificarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit unional;

(d) furnizarea unui set redus de date sau, după caz, utilizarea unei declarații vamale cu un set redus de date pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional;

(e) utilizarea unui document electronic de transport pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional, cu condiția ca acesta să conțină informațiile necesare și informațiile respective să fie disponibile pentru autoritățile vamale la plecare și la destinație, pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor și încheierea regimului.

(5) Autoritățile vamale monitorizează periodic activitățile expeditorilor și destinatarilor agreați pentru a evalua conformitatea acestora cu cerințele de autorizare.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) detalierea cerințelor în materie de date prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol și a condițiilor de acordare a autorizațiilor menționate la alineatul (4) de la prezentul articol;

(b) specificarea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme de procedură privind:

(a) plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și încheierea respectivului regim;

(b) funcționarea simplificărilor menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 141

Mărfurile care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit unional extern

(1) Regimul de tranzit unional extern se aplică mărfurilor care traversează o țară terță, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) această posibilitate este prevăzută de un acord internațional;

(b) transportul pe teritoriul țării terțe respective se efectuează sub acoperirea unui document de transport unic întocmit pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), efectul regimului de tranzit unional extern este suspendat pe perioada în care mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la supravegherea vamală a mărfurilor care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit unional extern. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Depozitarea

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Articolul 142

Domeniul de aplicare

(1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse:

(a) taxelor la import;

(b) altor impuneri prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern;

(c) măsurilor de politică comercială, altele decât cele care interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub un regim de depozitare sunt următoarele:

(a) datele necesare au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(b) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale;

(c) mărfurile au ajuns la locul acordării liberului de vamă pentru regimul vamal

(3) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă fie conform celorlalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, fie pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import.

(4) În cazul în care există o necesitate economică, iar supravegherea vamală nu va fi afectată în mod negativ, autoritățile vamale pot autoriza intrarea, depozitarea, circulația, utilizarea, perfecționarea sau consumul mărfurilor unionale într-un antrepozit vamal sau într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, mărfurile respective nu sunt considerate ca aflându-se sub un regim de depozitare.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin specificarea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub un regim de depozitare, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește procedura referitoare la plasarea mărfurilor unionale sub regim de antrepozitare vamală sau de zonă liberă astfel cum se prevede la alineatul (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 143

Durata regimului de depozitare

(1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile vamale pot stabili un termen până la care trebuie să fie încheiat regimul de depozitare:

(a) în situații excepționale, în special atunci când tipul și natura mărfurilor pot, în caz de depozitare îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediul înconjurător;

(b) în cazul în care autorizația de exploatare a unui spațiu de depozitare a fost revocată.

Secțiunea 2

Antrepozitarea vamală

Articolul 144

Depozitarea în antrepozite vamale

(1) Mărfurile neunionale plasate sub regim de antrepozitare vamală pot fi depozitate în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru regimul respectiv de către autoritățile vamale și sub supraveghere vamală (denumite în continuare „antrepozite vamale”).

(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor de către orice importator (denumit în continuare „antrepozit vamal public”) sau pentru depozitarea mărfurilor de către titularul unei autorizații de exploatare a unui antrepozit vamal (denumit în continuare „antrepozit vamal privat”).

(3) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie să fie autorizată în prealabil de autoritățile vamale.

Articolul 145

Antrepozitul vamal pentru vânzări la distanță

(1) Numai importatorii pentru vânzări la distanță care au ales să utilizeze regimul IOSS și care au statutul de comerciant „încredere și control”, sau reprezentanții lor indirecți care au statutul de comerciant „încredere și control” pot fi autorizați să depoziteze și să opereze mărfurile într-un antrepozit vamal privat pentru vânzări la distanță înainte de o vânzare la distanță.

(2) Mărfurile destinate vânzării la distanță pot fi plasate sub regimul de antrepozit vamal într-un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță numai dacă îndeplinesc în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale care s-ar aplica în ceea ce privește punerea în liberă circulație;

(b) mărfurile sunt ambalate în ambalaje colective care conțin mărfuri similare, într-o stare care precedă pregătirea de trimiteri individuale la momentul încheierii vânzării la distanță;

(c) mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii în cantități care facilitează efectuarea de controale vamale eficace.

Atunci când evaluează dacă este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (c), autoritățile vamale țin seama de dimensiunea entității care intenționează să efectueze vânzări la distanță din antrepozitul vamal.

(3) Autoritățile vamale și alte autorități competente au dreptul de a controla dacă mărfurile respectă cerințele pentru punerea în liberă circulație înainte de a fi plasate sub regimul de antrepozit vamal și în timpul depozitării lor.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură privind condițiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 146

Perfecționarea în antrepozite vamale

În cazul în care există o necesitate economică și supravegherea vamală nu va fi afectată negativ, autoritățile vamale pot autoriza ca perfecționarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă sau de destinație finală să aibă loc într-un antrepozit vamal, în condițiile prevăzute de regimurile respective.

În astfel de cazuri, mărfurile nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de antrepozitare vamală.

Articolul 147

Responsabilitățile titularului autorizației

Fără a aduce atingere articolului 27, titularul autorizației de menționate la articolul 125 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 125 alineatul (2) litera (a) și importatorul sunt responsabili pentru:

(a) asigurarea faptului că mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală nu sunt scoase de sub supraveghere vamală;

(b) îndeplinirea obligațiilor care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozit vamal; și

(c) îndeplinirea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal.

Secțiunea 3

Zonele libere

Articolul 148

Desemnarea zonelor libere

(1) Statele membre pot desemna anumite părți ale teritoriului vamal al Uniunii drept zone libere.

Pentru fiecare zonă liberă, statul membru determină perimetrul acesteia și punctele ei de acces și de ieșire.

(2) Statele membre comunică Comisiei și Autorității Vamale a UE informații privind zonele lor libere care se află în funcțiune.

(3) Zonele libere sunt împrejmuite.

Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

(4) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră sau care ies dintr-o zonă liberă pot face obiectul controalelor vamale.

Articolul 149

Construcții și activități în zonele libere

(1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei aprobări prealabile din partea autorităților vamale.

(2) Sub rezerva legislației vamale, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este permisă într-o zonă liberă. Desfășurarea unor astfel de activități se notifică în prealabil autorităților vamale.

(3) Autoritățile vamale pot interzice sau restricționa activitățile menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de cerințele de siguranță și securitate.

(4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale.

Articolul 150

Mărfuri neunionale în zone libere

(1) Mărfurile neunionale, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de regimurile respective.

În astfel de cazuri, mărfurile respective nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile aprovizionărilor sau proviziilor de alimente, în cazul în care regimul respectiv prevede acest lucru și în pofida alineatului (1), mărfurile neunionale pot fi utilizate sau consumate într-o zonă liberă, cu condiția:

(a) ca punerea lor în liberă circulație sau admiterea temporară să nu implice aplicarea unor taxe la import, a unor măsuri prevăzute în baza politicii agricole comune sau a politicii comerciale comune ori a unor măsuri de interzicere a utilizării acestor mărfuri în Uniune;

(b) să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale informații corespunzătoare cu privire la utilizarea sau consumul respectiv.

Articolul 151

Scoaterea mărfurilor din zona liberă

(1) Fără a aduce atingere celorlalte acte legislative relevante aplicate de autoritățile vamale, mărfurile aflate într-o zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriul vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Articolele 102 și 103 se aplică mărfurilor scoase dintr-o zonă liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.

Articolul 152

Statutul vamal

(1) La cererea persoanei interesate, autoritățile vamale stabilesc statutul vamal de mărfuri unionale pentru următoarele mărfuri:

(a) mărfuri unionale introduse într-o zonă liberă;

(b) mărfuri unionale care au fost supuse operațiunilor de perfecționare într-o zonă liberă;

(c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă.

(2) În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii sau plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri neunionale, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri unionale a fost demonstrat.

Cu toate acestea, în scopul aplicării taxelor la export și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau al politicii comerciale comune, aceste mărfuri sunt considerate drept mărfuri unionale, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.

CAPITOLUL 4

Utilizări specifice

Secțiunea 1

Admiterea temporară

Articolul 153

Domeniul de aplicare

(1) În cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile neunionale destinate reexportului pot să facă obiectul unei utilizări specifice pe teritoriul vamal al Uniunii, cu exonerare totală sau parțială de taxe la import și fără a fi supuse:

(a) altor taxe prevăzute de dreptul Uniunii sau dreptul intern;

(b) altor măsuri de politică comercială decât cele care interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite:

(a) mărfurile nu sunt destinate a suferi nicio modificare, cu excepția deprecierii normale datorate folosirii acestora;

(b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția:

(i) cazului în care, având în vedere natura mărfurilor sau utilizarea prevăzută a acestora, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului; sau

(ii) în cazul menționat la articolul 133, atunci când este posibil să se verifice dacă sunt respectate condițiile prevăzute pentru mărfuri echivalente;

(c) dacă este necesar, a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul 125 și cu prezentul articol;

(d) datele necesare au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(e) cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea exonerării totale sau parțiale de taxe la import sunt îndeplinite;

(f) mărfurile au ajuns la locul acordării liberului de vamă pentru regimul vamal; și

(g) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin:

(a) stabilirea utilizării specifice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) specificarea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de admitere temporară, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol;

(c) stabilirea cerințelor pentru exonerarea totală sau parțială de taxe la import menționate la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol.

Articolul 154

Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

(1) Autoritățile vamale stabilesc perioada pentru încheierea regimului de admitere temporară. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.

(2) Perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada menționată la alineatul (2) nu este suficientă pentru atingerea obiectivului utilizării autorizate, autoritățile vamale pot acorda o prelungire rezonabilă a perioadei respective, la cererea justificată a importatorului.

(4) Cu excepția cazului fortuit, perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani.

Articolul 155

Cuantumul taxei la import în cazul admiterii temporare cu exonerare parțială de taxe la import

(1) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import este fixat la 3 % din cuantumul taxelor la import care ar fi trebuit plătite pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Cuantumul se achită pentru fiecare lună sau fracție de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de la taxe la import.

(2) Cuantumul total al taxelor la import care trebuie să fie plătite în conformitate cu alineatul (1) nu depășește cuantumul care ar fi trebuit plătit în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Secțiunea 2

Destinația finală

Articolul 156

Regimul de destinație finală

(1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu scutire de taxe sau cu o rată redusă a taxelor, astfel cum se prevede în actele juridice ale Uniunii, cu condiția ca importatorul să aloce mărfurile unei utilizări specifice.

(2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de destinație finală sunt următoarele:

(a) a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul 125 și cu prezentul articol;

(b) datele necesare au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(c) orice taxe la import sau alte taxe datorate, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvgardare, au fost plătite sau sunt garantate, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar;

(d) mărfurile au ajuns la locul acordării liberului de vamă pentru regimul vamal; și

(e) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale.

(3) În situația în care mărfurile sunt într-un stadiu de producție care ar conduce din punct de vedere economic doar la destinația finală prevăzută, autoritățile vamale pot stabili în cadrul autorizației condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru a se considera că mărfurile respective au fost utilizate în scopurile prevăzute în actele juridice ale Uniunii care prevăd scutirea de taxe sau o rată redusă a taxelor.

(4) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și autoritățile vamale consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile stabilite în actele juridice ale Uniunii care prevăd scutirea de taxe sau o rată redusă a taxelor.

(5) În cazul în care este necesară rata de randament, articolul 157 se aplică regimului de destinație finală.

(6) Deșeurile și resturile care rezultă în urma prelucrării sau a perfecționării mărfurilor conform destinației finale prevăzute a acestora, precum și pierderile cauzate de factori naturali sunt considerate a fi mărfuri care au primit destinația finală prevăzută.

(7) Deșeurile și resturile care rezultă în urma distrugerii mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală sunt considerate a fi fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de destinație finală, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.

CAPITOLUL 5

Perfecționarea

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 157

Rata de randament

Cu excepția cazului în care actele juridice ale Uniunii care reglementează domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de perfecționare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.

Rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de perfecționare se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau trebuie să se efectueze operațiunile de perfecționare. Rata respectivă poate, dacă este cazul, să fie ajustată în conformitate cu articolul 12.

Secțiunea 2

Perfecționarea activă

Articolul 158

Domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere articolului 133, regimul de perfecționare activă permite folosirea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii în cadrul uneia sau mai multor operațiuni de perfecționare fără ca mărfurile respective să fie supuse:

(a) taxelor la import sau altor taxe, inclusiv taxelor antidumping, taxelor compensatorii sau măsurilor de salvgardare;

(b) altor măsuri de politică comercială decât cele care interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă sunt următoarele:

(a) a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul 125 și cu prezentul articol;

(b) datele necesare au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(c) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale; și

(d) mărfurile au ajuns la locul acordării liberului de vamă pentru regimul vamal.

(3) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat în alte cazuri decât repararea și distrugerea numai cu condiția ca mărfurile plasate sub regimul respectiv să poată fi identificate în produsele perfecționate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.

În cazul menționat la articolul 133, regimul de perfecționare activă poate fi utilizat în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor stabilite la articolul respectiv în privința mărfurilor echivalente.

(4) În plus față de dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) de la prezentul articol, regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:

(a) mărfuri destinate a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea lor în liberă circulație;

(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul unor forme uzuale de manipulare în conformitate cu articolul 132.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.

Articolul 159

Perioada pentru încheiere

(1) Autoritățile vamale fixează perioada pentru încheierea regimului de perfecționare activă în conformitate cu articolul 129.

Perioada curge de la data la care mărfurile neunionale sunt plasate sub regimul de perfecționare activă și se determină ținând seama de durata necesară pentru realizarea operațiunilor de perfecționare și pentru încheierea regimului respectiv.

(2) Autoritățile vamale pot acorda o prelungire rezonabilă a perioadei fixate conform alineatului (1), la cererea justificată a titularului autorizației.

Autorizația poate preciza că o perioadă care începe în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru trebuie să se încheie în ultima zi, după caz, a lunii, a trimestrului sau a semestrului care urmează.

(3) În cazul exportului anticipat, în conformitate cu articolul 133 alineatul (2) litera (d), autorizația precizează perioada în care mărfurile neunionale trebuie să fie plasate sub regimul de perfecționare activă. Atunci când fixează perioada respectivă, autoritățile vamale țin seama de timpul necesar pentru achiziții și pentru transportul către teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este indicat de solicitant.

Perioada respectivă se stabilește în luni și nu depășește 12 luni. Aceasta curge de la data plasării sub regimul de export a produselor perfecționate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

Articolul 160

Reexportul temporar pentru perfecționare complementară

(1) În urma unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau pentru produsele perfecționate, reexportul temporar în vederea unor operațiuni de perfecționare complementară în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 cu scopul de a completa prezentul regulament prin stabilirea condițiilor de reexport temporar al mărfurilor în vederea unor operațiuni de perfecționare complementară, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Secțiunea 3

Perfecționarea pasivă

Articolul 161

Domeniul de aplicare

(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri unionale în afara teritoriului vamal al Uniunii în vederea supunerii acestora unor operațiuni de perfecționare. Produsele perfecționate rezultate din aceste mărfuri pot fi puse în liberă circulație cu exonerare totală sau parțială de taxe la import la cererea titularului autorizației sau a oricărei alte persoane stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii care a obținut consimțământul titularului autorizației, dacă condițiile autorizației sunt îndeplinite.

(2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă sunt următoarele:

(a) a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul 125 și cu prezentul articol;

(b) datele necesare au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale;

(c) orice taxe la export sau alte taxe datorate au fost plătite sau sunt garantate; și

(d) mărfurile respectă celelalte dispoziții legislative relevante aplicate de autoritățile vamale.

(3) Autoritățile vamale nu acordă o autorizație pentru plasarea sub un regim de perfecționare pasivă pentru niciuna dintre următoarele mărfuri unionale:

(a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de taxe la import;

(b) mărfurile care, anterior exportului, au fost puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau cu o rată redusă a taxelor datorită destinației lor finale, în măsura în care scopurile acestei destinații finale nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie să fie supuse unor operațiuni de reparație;

(c) mărfurile pentru care un avantaj financiar este acordat în cadrul politicii agricole comune în virtutea exportului acestor mărfuri.

(4) Autoritățile vamale stabilesc termenul în care mărfurile exportate temporar urmează să fie reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii, sub forma produselor perfecționate, și să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de exonerarea parțială sau totală de taxe la import. Autoritățile vamale pot acorda o prelungire rezonabilă a termenului respectiv, la cererea justificată a titularului autorizației.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor care trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.

Articolul 162

Mărfuri reparate sau înlocuite cu titlu gratuit

(1) Mărfurile beneficiază de o exonerare totală de taxe la import în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că mărfurile respective au fost reparate sau înlocuite cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție sau din cauza existenței unui defect de fabricație sau material, fie pentru că mărfurile nu corespundeau specificațiilor solicitate de cumpărător vânzătorului mărfurilor.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care s-a ținut seama de defectul de fabricație sau material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

Articolul 163

Mărfuri reparate sau modificate în contextul acordurilor internaționale

(1) Se acordă o exonerare totală de taxe la import în cazul produselor perfecționate rezultate din mărfuri plasate sub regimul de perfecționare pasivă în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că:

(a) mărfurile respective au fost reparate sau modificate într-o țară terță cu care Uniunea a încheiat un acord internațional care prevede acordarea unei astfel de exonerări; și

(b) sunt îndeplinite condițiile de acordare a exonerării de taxe la import prevăzute în acordul menționat la litera (a).

(2) Alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică în cazul produselor perfecționate care rezultă din mărfuri echivalente menționate la articolul 133 și nici în cazul produselor de înlocuire menționate la articolele 164 și 165.

Articolul 164

Sistemul de schimburi standard

(1) În cadrul sistemului de schimburi standard, un produs importat (denumit în continuare „produs de înlocuire") poate, conform alineatelor (2)-(5), să înlocuiască un produs perfecționat.

(2) Autoritățile vamale autorizează, în urma unei cereri, utilizarea sistemului de schimburi standard în cazul în care operațiunea de perfecționare constă într-o reparație a unor mărfuri unionale defecte, altele decât cele supuse măsurilor stabilite în cadrul politicii agricole comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din perfecționarea produselor agricole.

(3) Produsele de înlocuire au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice pe care le-ar fi avut mărfurile defecte în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.

(4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele de înlocuire trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.

Cu toate acestea, autoritățile vamale scutesc de cerința respectivă în cazul în care produsul de înlocuire a fost livrat cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de fabricație sau material.

(5) Dispozițiile aplicabile produselor perfecționate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.

Articolul 165

Importul anticipat al produselor de înlocuire

(1) Autoritățile vamale autorizează, în condițiile stabilite de acestea și la cererea persoanei interesate, ca produsele de înlocuire să fie importate înainte ca mărfurile defecte să fie exportate.

În cazul importului anticipat al unui produs de înlocuire, se constituie o garanție care acoperă cuantumul taxelor la import care ar fi exigibile în cazul în care mărfurile defecte nu ar fi exportate conform alineatului (2).

(2) Exportul mărfurilor defecte se face în termen de două luni de la data punerii în liberă circulație a produselor de înlocuire.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alineatul (2), autoritățile vamale pot acorda o prelungire rezonabilă a acestui termen, la cererea justificată a titularului autorizației.

TITLUL IX

CLASIFICAREA TARIFARĂ, ORIGINEA ȘI VALOAREA ÎN VAMĂ A MĂRFURILOR

CAPITOLUL 1

Tariful vamal comun și clasificarea tarifară a mărfurilor

Articolul 166

Tariful vamal comun și monitorizarea vamală

(1) Taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful vamal comun.

Alte măsuri prevăzute în dispozițiile Uniunii care reglementează domenii specifice referitoare la comerțul cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.

(2) Tariful vamal comun cuprinde toate elementele următoare:

(a) Nomenclatura combinată;

(b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este stabilită prin acte juridice ale Uniunii care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la comerțul cu mărfuri;

(c) taxele vamale convenționale sau autonome normale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată;

(d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Uniunea le-a încheiat cu anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;

(e) măsurile tarifare preferențiale adoptate de către Uniune în mod unilateral, față de anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;

(f) măsurile autonome care prevăd o reducere sau o scutire de taxe vamale pentru anumite mărfuri;

(g) tratamentul tarifar favorabil definit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c)-(f) sau la litera (h);

(h) alte măsuri prevăzute de actele juridice ale Uniunii privind politica agricolă, politica comercială sau alte domenii care se bazează pe clasificarea tarifară a mărfurilor, în special taxe antidumping provizorii sau definitive, taxe compensatorii sau măsuri de salvgardare.

(3) În cazul în care mărfurile în cauză îndeplinesc condițiile incluse în măsurile menționate la alineatul (2) literele (d)-(g), măsurile respective se pot aplica în locul măsurilor prevăzute la litera (c) de la alineatul respectiv. Măsurile menționate la alineatul (2) literele (d)-(g) pot fi aplicate în mod retroactiv, cu condiția ca termenele și condițiile fixate în măsura relevantă sau în prezentul regulament să fie respectate și ca:

(a) în ceea ce privește măsurile prevăzute la alineatul (2) literele (d) și (e), măsurile respective să prevadă o astfel de aplicare retroactivă;

(b) în ceea ce privește măsurile prevăzute la alineatul (2) litera (d), țara terță sau grupul de țări terțe să permită, de asemenea, o astfel de aplicare retroactivă.

(4) În cazul în care aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) literele (d)-(g) sau exceptarea de la măsurile menționate la litera (h) de la alineatul respectiv este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, respectiva aplicare sau exceptare încetează, în cazul contingentelor tarifare sau de altă natură, odată ce limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi este atinsă.

În cazul plafoanelor tarifare, aplicarea unor astfel de măsuri încetează în virtutea unui act juridic al Uniunii.

(5) Comisia poate supune monitorizării vamale punerea în liberă circulație a mărfurilor, exportul acestora și plasarea lor sub anumite regimuri speciale în scopurile menționate la articolul 41 alineatul (4).

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc măsurile privind gestionarea uniformă a contingentelor tarifare și de altă natură și a plafoanelor tarifare menționate la alineatul (4) de la prezentul articol, precum și privind gestionarea monitorizării vamale menționate la alineatul (5) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 167

Clasificarea tarifară a mărfurilor

(1) În sensul aplicării Tarifului vamal comun, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclaturii combinate în care trebuie să fie clasificate mărfurile.

(2) În sensul aplicării măsurilor netarifare, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclaturii combinate sau a oricărei alte nomenclaturi stabilite prin acte juridice ale Uniunii și care are la bază, total sau parțial, Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta, în care trebuie să fie clasificate mărfurile.

(3) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alineatelor (1) și (2) este utilizată pentru aplicarea măsurilor aferente respectivei subpoziții.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc clasificarea tarifară a mărfurilor în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

În cazul în care există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător în legătură cu necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a Nomenclaturii combinate, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

CAPITOLUL 2

Originea mărfurilor

Articolul 168

Originea nepreferențială

Normele pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor de la articolele 169 și 170 se utilizează în vederea aplicării următoarelor:

(a) Tariful vamal comun, cu excepția măsurilor menționate la articolul 166 alineatul (2) literele (d) și (e);

(b) alte măsuri decât cele tarifare, instituite prin acte juridice ale Uniunii care reglementează domenii specifice referitoare la comerțul cu mărfuri; și

(c) alte măsuri ale Uniunii privind originea mărfurilor.

Articolul 169

Dobândirea originii nepreferențiale

(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei perfecționări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor conform cărora mărfurile, pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Uniunii menționate la articolul 168, sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau considerate a fi fost supuse ultimei perfecționări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 170

Dovada de origine nepreferențială

(1) În cazul în care importatorul a indicat originea mărfurilor în conformitate cu legislația vamală, autoritățile vamale pot impune importatorului să dovedească originea mărfurilor respective.

(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte acte juridice ale Uniunii care reglementează domenii specifice, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli justificate, să impună furnizarea oricăror elemente justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de actul juridic al Uniunii relevant.

(3) În cazul în care exigențele schimburilor comerciale o impun, un document dovedind originea mărfurilor poate fi eliberat în Uniune în conformitate cu regulile de origine în vigoare în țara sau teritoriul de destinație sau prin orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile respective au fost produse în întregime sau au fost supuse ultimei transformări substanțiale.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc normele de procedură referitoare la furnizarea și verificarea unei dovezi de origine a mărfurilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 171

Originea preferențială

(1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 166 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte regulile de origine preferențială menționate la alineatele (2)-(5) de la prezentul articol.

(2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe, regulile de origine preferențială sunt cele stabilite în acordurile respective.

(3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul dintre teritoriul vamal al Uniunii și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, regulile de origine preferențială sunt cele adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol.

(4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în aranjamentele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Uniunii, regulile de origine preferențială sunt cele adoptate în conformitate cu articolul 203 din TFUE.

(5) La inițiativa sa sau la cererea unei țări beneficiare sau a unui teritoriu beneficiar, Comisia poate, pentru anumite mărfuri, să acorde țării respective sau teritoriului respectiv o derogare temporară de la regulile de origine preferențială menționate la alineatul (9) (denumită în continuare „derogare temporară”).

Derogarea temporară se justifică prin unul dintre următoarele motive:

(a) factori interni sau externi privează în mod temporar țara beneficiară sau teritoriul beneficiar de capacitatea de a respecta regulile de origine preferențială;

(b) țara beneficiară sau teritoriul beneficiar are nevoie de timp pentru a se pregăti în vederea respectării regulilor de origine preferențială.

(6) Cererea de derogare temporară este adresată Comisiei de către țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză. În cererea respectivă se enumeră motivele, astfel cum se indică la alineatul (5) al doilea paragraf, pentru care se solicită derogarea temporară și conține documentele justificative corespunzătoare.

(7) Derogarea temporară se limitează la durata efectelor factorilor interni sau externi care au motivat-o sau la perioada necesară țării beneficiare sau teritoriului beneficiar pentru a se conforma normelor.

(8) În cazul în care se acordă o derogare temporară, țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză trebuie să îndeplinească toate cerințele prevăzute referitoare la informațiile care trebuie să fie furnizate Comisiei cu privire la utilizarea derogării și la gestionarea cantităților pentru care este acordată derogarea temporară.

(9) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de reguli de origine preferențială în ceea ce privește mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate unilateral de Uniune față de anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe, altele decât cele menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. Regulile respective se bazează fie pe criteriul obținerii în întregime a mărfurilor, fie pe criteriul potrivit căruia mărfurile sunt obținute în urma perfecționării sau prelucrării suficiente.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare:

(a) de stabilire a normelor de procedură privind originea preferențială a mărfurilor în sensul măsurilor menționate la alineatul (1);

(b) de stabilire a unei măsuri prin care se acordă derogarea temporară unei țări beneficiare sau unui teritoriu beneficiar.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 172

Stabilirea originii mărfurilor specifice

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în vederea instituirii unor măsuri vizând stabilirea originii unor mărfuri specifice în conformitate cu regulile de origine aplicabile acestor mărfuri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

În cazul în care există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător în legătură cu necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a regulilor de origine, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

CAPITOLUL 3

Valoarea în vamă a mărfurilor

Articolul 173

Domeniul de aplicare

În scopul aplicării Tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare stabilite prin acte juridice ale Uniunii care reglementează domenii specifice referitoare la comerțul cu mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor (denumită în continuare „valoarea în vamă") se determină în conformitate cu articolele 174 și 179.

Articolul 174

Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacționare

(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă este valoarea de tranzacție, care este prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat în conformitate cu articolele 176 și 177.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit menționat la alineatul (1) este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție menționată la alineatul (1) se utilizează dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile următoare:

(a) nu există alte restricții privind dispunerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător, decât:

(i) restricții impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din Uniune;

(ii) limitări ale zonelor geografice în care mărfurile pot fi revândute;

(iii) restricții care nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor în cauză;

(b) vânzarea sau prețul nu face obiectul unor condiții sau prestații pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;

(c) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată; și

(d) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu a influențat prețul.

Articolul 175

Valoarea de tranzacție a mărfurilor achiziționate în cadrul vânzărilor la distanță

(1) Valoarea de tranzacție a mărfurilor achiziționate în cadrul vânzărilor la distanță se determină pe baza vânzării respective.

(2) În cazul în care mărfurile sunt achiziționate în cadrul vânzărilor la distanță în timp ce sunt plasate sub regimul de antrepozitare vamală în conformitate cu articolul 145, după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, valoarea de tranzacție se stabilește pe baza vânzării respective.

Articolul 176

Elemente ale valorii de tranzacție

(1) Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului 174, următoarele elementele se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

(a) în măsura în care sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, următoarele:

(i) comisioanele și cheltuielile de brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;

(ii) costul containerelor care, în scopuri vamale, sunt considerate inseparabile de mărfurile în cauză; și

(iii) costul ambalării, care include atât manopera, cât și materialele;

(b) valoarea, alocată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legătură cu fabricarea sau vânzarea la export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

(i) materialele, componentele, piesele de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;

(ii) unelte, vopsele, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;

(iii) materiale consumate la producerea mărfurilor importate; și

(iv) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate;

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească fie direct, fie indirect, drept condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

(d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, eliminări sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect; și

(e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:

(i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și

(ii) tarifele de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.

(2) Elementele care se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu alineatul (1) se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile.

(3) Pentru determinarea valorii în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 177

Elemente care nu se includ în valoarea în vamă

La determinarea valorii în vamă în temeiul articolului 174, nu se includ următoarele elemente:

(a) costul pentru transportul mărfurilor importate după intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, întreprinse după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor importate, cum ar fi instalații, utilaje sau echipamente industriale;

(c) valoarea dobânzilor în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător și referitor la achiziționarea mărfurilor importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau de o altă persoană, cu condiția ca acordul de finanțare să fi fost încheiat în scris și, după caz, cumpărătorul să poată face dovada îndeplinirii următoarelor condiții:

(i) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;

(ii) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul predominant pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea;

(d) taxele pentru dreptul de reproducere a mărfurilor importate în Uniune;

(e) comisioanele de cumpărare;

(f) taxele la import sau alte taxe de plătit în Uniune pentru importul sau vânzarea mărfurilor;

(g) în pofida articolului 176 alineatul (1) litera (c), plățile efectuate de cumpărător pentru dreptul de a distribui sau de a revinde mărfurile importate, dacă plățile respective nu reprezintă o condiție pentru vânzarea mărfurilor în scopul exportării în Uniune.

Articolul 178

Simplificări

(1) Autoritățile vamale pot, la cerere, să autorizeze determinarea următoarelor cuantumuri pe baza unor criterii specifice, în cazul în care acestea nu sunt cuantificabile la data acceptării declarației vamale sau la data la care datele trebuie să fie puse la dispoziția autorităților vamale:

(a) cuantumurile care trebuie să fie incluse în valoarea în vamă în conformitate cu articolul 174 alineatul (2); și

(b) cuantumurile menționate la articolele 176 și 177.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 179

Metode secundare de determinare a valorii în vamă

(1) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 174, aceasta se determină prin parcurgerea succesivă a literelor (a)-(d) de la alineatul (2), până la prima dintre literele respective care permite determinarea valorii în vamă.

Ordinea în care se aplică alineatul (2) literele (c) și (d) se inversează în cazul în care importatorul sau, după caz, declarantul solicită acest lucru.

(2) Valoarea în vamă în temeiul alineatului (1) este:

(a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(c) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfuri importate identice sau similare sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii, în cea mai mare cantitate totală, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii; sau

(d) valoarea calculată, care constă în suma dintre:

(i) costul sau valoarea materialelor și a fabricării sau a altor perfecționări în procesul de producție a mărfurilor importate;

(ii) un cuantum aferent profitului și cheltuielilor generale egal cu cel care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Uniune;

(iii) costul sau valoarea elementelor menționate la articolul 176 alineatul (1) litera (e).

(3) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Uniunii, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale prevăzute de:

(a) Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;

(b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

(c) prezentul capitol.

(4) În cazul vânzărilor la distanță, atunci când importatorul nu înlătură îndoielile rezonabile cu privire la faptul că valoarea de tranzacție declarată reprezintă prețul total efectiv plătit sau de plătit, astfel cum se menționează la articolul 174 alineatul (1), autoritățile vamale pot utiliza metoda de evaluare secundară adecvată pentru a determina din nou valoarea în vamă a mărfurilor respective. Acest lucru nu aduce atingere posibilității ca importatorul să furnizeze informațiile necesare, într-un termen rezonabil, pentru a justifica faptul că valoarea în vamă poate fi determinată în modul prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 180

Valoarea în vamă în vederea stabilirii taxelor la export

(1) În cazul în care se stabilesc taxe la export, valoarea în vederea stabilirii taxelor la export se stabilește pe baza:

(a) prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export de pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția să nu existe nicio legătură între vânzător și cumpărător sau ca relația dintre aceștia să nu fi influențat prețul respectiv, ajustat, dacă este necesar, în conformitate cu alineatele (2) și (3) și astfel cum rezultă din datele furnizate de exportator; sau

(b) a unei valori bazate pe date obiective și verificabile, inclusiv pe prețul de piață al mărfurilor identice sau similare exportate din Uniune în același loc și în același timp, în cazul în care prețul menționat la litera (a) de la prezentul alineat nu este disponibil, este incomplet sau nu reflectă valoarea economică a mărfurilor.

(2) Valoarea în vederea stabilirii taxelor la export include toate costurile legate direct de tranzacția de export.

(3) Valoarea în vederea stabilirii taxelor la export exclude costurile suportate după ce mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Uniunii și orice plăți care nu sunt legate de mărfurile exportate.

(4) Dacă este necesar, autoritățile vamale pot solicita dovezi suplimentare pentru a verifica datele furnizate de exportator sau pentru a determina valoarea în vederea stabilirii taxelor la export în conformitate cu prezentul articol.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea datelor necesare pentru determinarea valorii în vamă în vederea stabilirii taxelor la export, astfel cum se menționează la prezentul articol.

Articolul 181

Normele de procedură pentru determinarea valorii în vamă

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură:

(a) pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție, în conformitate cu articolul 174 alineatele (1) și (2), inclusiv normele de procedură pentru ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit, în conformitate cu articolele 176 și 177, și pentru aplicarea condițiilor menționate la articolul 174 alineatul (3);

(b) pentru determinarea valorii în vamă prin metode secundare, în conformitate cu articolul 179;

(c) pentru determinarea valorii în vamă în vederea stabilirii taxelor de export, în conformitate cu articolul 180.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 182

Determinarea valorii în vamă în situații specifice

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se instituie măsuri de stabilire a metodei adecvate de determinare a valorii în vamă sau a criteriilor care trebuie să fie utilizate pentru determinarea valorii în vamă în situații specifice, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu măsurile menționate la primul alineat de la prezentul articol, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a normelor privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

TITLUL X

DATORII VAMALE ȘI GARANȚII

CAPITOLUL 1

Naşterea datoriei vamale

Secțiunea 1

Datoria vamală la import

Articolul 183

Punerea în liberă circulație și admiterea temporară

(1) O datorie vamală la import pentru plasarea mărfurilor sub regimul de punere în liberă circulație sau sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import sau sub regimul de destinație finală ia naștere atunci când importatorul notifică disponibilitatea mărfurilor în conformitate cu articolul 74 alineatul (1).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, datoria vamală ia naștere odată cu:

(a) acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în cazul în care se aplică articolul 205 alineatul (5);

(b) acceptarea declarației vamale, dacă este cazul, până la 28 februarie 2034;

(c) acceptarea plății de către persoana care a ales să utilizeze regimul IOSS.

(3) Importatorul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, atât reprezentantul vamal, cât și persoana pe seama căreia acționează reprezentantul vamal sunt debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.

(4) În cazul în care informațiile furnizate sau puse la dispoziție în scopul regimurilor menționate la alineatul (1) conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la import, persoana care a furnizat aceste informații și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații sunt false este, de asemenea, debitorul.

(5) Până la 28 februarie 2034, în cazul în care se depune o declarație vamală, declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia acționează reprezentantul vamal este, de asemenea, un debitor.

Articolul 184

Dispoziții speciale referitoare la mărfurile neoriginare

(1) O datorie vamală ia naștere în momentul acordării liberului de vamă produselor pentru reexport în cazul în care:

(a) un regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe prevede că tratamentul tarifar preferențial al produselor originare din Uniune impune ca mărfurile neoriginare utilizate la fabricarea lor să fie supuse plății taxelor la import; și

(b) a fost eliberată sau întocmită dovada de origine pentru aceste produse.

(2) Datoria vamală se calculează drept valoarea taxelor la import corespunzătoare datoriei care ar fi luat naștere dacă mărfurile neoriginare care au fost utilizate la fabricarea produselor reexportate ar fi fost puse în liberă circulație la aceeași dată.

(3) Exportatorul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, atât reprezentantul vamal, cât și persoana pe seama căreia acționează reprezentantul vamal sunt debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.

Articolul 185

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, în baza destinației finale a mărfurilor, a unei scutiri de taxe sau a unei rate reduse a taxelor la import.

(2) Datoria vamală ia naștere în unul dintre următoarele momente:

(a) atunci când neîndeplinirea unei obligații duce la nașterea datoriei vamale, momentul în care obligația respectivă nu este îndeplinită sau încetează să mai fie îndeplinită;

(b) momentul în care mărfurile sunt plasate sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub regimul respectiv sau pentru acordarea, în baza destinației finale a mărfurilor, a unei scutiri de taxe sau a unei rate reduse a taxelor la import nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care avea sarcina să îndeplinească obligațiile în cauză;

(b) orice persoană care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;

(c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau acordarea, în baza destinației finale a mărfurilor, a unei scutiri de taxe sau a unei rate reduse a taxelor la import.

(5) În cazul în care informațiile necesare în temeiul legislației vamale referitoare la condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv sunt furnizate autorităților vamale, iar aceste informații conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la import, persoana care a furnizat informațiile respective și care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații sunt false este, de asemenea, un debitor.

Articolul 186

Deducerea cuantumului taxelor la import deja plătite

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 185 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu o rată redusă a taxelor la import în baza destinației lor finale, cuantumul taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică de asemenea în cazul în care o datorie vamală ia naștere cu privire la deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

(2) În cazul în care o datorie vamală ia naștere în temeiul articolului 183 alineatul (1) sau al articolului 185 alineatul (1) pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import, cuantumul taxelor la import achitat cu titlul de exonerare parțială se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Secțiunea 2

Datoria vamală la export

Articolul 187

Exportul și perfecționarea pasivă

(1) O datorie vamală la export pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export sau sub regimul de perfecționare pasivă ia naștere în momentul în care exportatorul notifică disponibilitatea mărfurilor în conformitate cu articolul 74 alineatul (1).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), datoria vamală ia naștere în momentul:

(a) acordării liberului de vamă pentru mărfuri, în cazul în care se aplică articolul 205 alineatul (5);

(b) acceptării declarației vamale, dacă este cazul, până la 28 februarie 2034.

(3) Exportatorul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, atât reprezentantul vamal, cât și persoana pe seama căreia acționează reprezentantul vamal sunt debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.

(4) În cazul în care informațiile furnizate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export sau sub regimul de perfecționare pasivă conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la export, persoana care a furnizat informațiile și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații sunt false este, de asemenea, un debitor.

Articolul 188

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală la export ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;

(b) o condiție în temeiul căreia s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.

(2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:

(a) momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii fără a furniza sau a pune la dispoziția autorităților vamale informații cu privire la exportul în cauză;

(b) momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea pentru care s-a permis scoaterea lor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export;

(c) în cazul în care autoritățile vamale nu pot determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această exonerare.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care avea sarcina să îndeplinească obligația respectivă;

(b) orice persoană care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;

(c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că informațiile necesare nu au fost furnizate sau, după caz, că nu a fost depusă o declarație vamală care ar fi trebuit să fie depusă.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitor este orice persoană care are obligația de a respecta condițiile care au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.

Secțiunea 3

Dispoziții comune privind datoria vamală care a luat naștere la import și la export

Articolul 189

Datoria vamală în cazul în care mărfurile fac obiectul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale

(1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfuri care fac obiectul altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale în cazul oricărui tip de import sau de export.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), nu ia naștere nicio datorie vamală în niciunul dintre următoarele cazuri:

(a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) introducerea de stupefiante și de substanțe psihotrope pe teritoriul vamal al Uniunii, atunci când această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.

În sensul sancțiunilor pentru încălcări ale legislației vamale, se consideră totuși că datoria vamală a luat naștere în cazul în care, în temeiul prezentului regulament sau al dreptului intern, taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale constituie baza pentru aplicarea sancțiunilor.

Articolul 190

Pluralitate de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata cuantumului reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, persoanele respective răspund în solidar pentru achitarea cuantumului respectiv.

Articolul 191

Norme generale pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export

(1) Cuantumul taxelor la import sau la export se calculează pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a destinației și a originii mărfurilor. Normele pentru calcularea taxelor sunt cele aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora.

(2) În ceea ce privește vânzările la distanță în cadrul regimului IOSS, cuantumul taxelor la import se stabilește pe baza normelor de calculare a taxelor care erau aplicabile mărfurilor în cauză la momentul acceptării plății pentru vânzarea la distanță.

(3) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care a luat naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile vamale ajung la concluzia că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere înainte ca acestea să ajungă la concluzia respectivă, se consideră că datoria vamală a luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența acestei situații poate fi stabilită.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor menționate la prezentul articol pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special.

Articolul 192

Norme speciale pentru calcularea cuantumului taxelor la import

(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozitare temporară, au fost suportate, pe teritoriul vamal al Uniunii, costuri pentru depozitare sau pentru forme uzuale de manipulare, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se iau în considerare la calcularea cuantumului taxelor la import, cu condiția ca importatorul sau, după caz, declarantul să furnizeze o dovadă satisfăcătoare pentru costurile respective.

Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.

(2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim vamal se schimbă ca urmare a executării unor forme uzuale de manipulare pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regimul respectiv se aplică la cererea importatorului sau, după caz, a declarantului.

(3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele perfecționate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare datoriei se determină, la cererea importatorului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul plasării acestora sub regimul respectiv.

(4) În cazul în care produsele perfecționate rezultă din regimuri de perfecționare activă ulterioare în ceea ce privește mărfurile care au fost plasate sub un prim regim de perfecționare activă, în conformitate cu alineatul (3), importatorul poate solicita calcularea datoriei numai pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității și a originii mărfurilor plasate sub acest prim regim de perfecționare activă.

(5) În anumite cazuri prevăzute în legislația vamală, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, fără cererea din partea importatorului sau a exportatorului sau, după caz, a declarantului, pentru a se evita eludarea măsurilor menționate la articolul 166 alineatul (2) litera (h).

(6) Atunci când ia naștere o datorie vamală pentru produse perfecționate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă sau pentru produse de înlocuire, cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de perfecționare efectuate în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(7) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul articolului 185 sau al articolului 188 din prezentul regulament și dacă neîndeplinirea obligațiilor care a condus la nașterea unei datorii vamale nu a constituit o tentativă de fraudă, se aplică, de asemenea, următoarele dispoziții:

(a) tratamentul tarifar favorabil al mărfurilor în conformitate cu legislația vamală;

(b) exonerarea sau scutirea totală sau parțială de taxe la import sau la export în temeiul articolului 166 alineatul (2) literele (d)-(g) sau al articolelor 111, 112 și 113 sau al articolelor 161-165 din prezentul regulament; sau

(c) scutirea în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor menționate la prezentul articol pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special, precum și a cazurilor specifice menționate la alineatul (5) de la prezentul articol.

Articolul 193

Locul nașterii datoriei vamale

(1) O datorie vamală ia naștere:

(a) în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) punctul (ii), în locul în care se află mărfurile;

(b) în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (a), în locul în care urmează să fie livrate mărfurile;

(c) în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (c), în locul în care este stabilit declarantul autorizat să aplice vămuirea centralizată;

(d) în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (b), în statul membru de stabilire a comerciantului „încredere și control”.

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul în care se produc faptele care sunt la originea acestei datorii. În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul în care autoritățile vamale concluzionează că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.

(2) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat sau dacă depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător, iar locul în care ia naștere datoria vamală nu poate fi stabilit în conformitate cu alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf, într-un termen specific, datoria vamală ia naștere în locul în care mărfurile fie au fost plasate sub regimul în cauză, fie au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sub regimul respectiv, fie se aflau în depozitare temporară.

(3) În cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit acestora să constate că nașterea datoriei vamale s-ar fi putut produce în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie vamală a luat naștere în locul în care a luat naștere inițial.

(4) În cazul în care o autoritate vamală stabilește că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 185 sau 188 într-un alt stat membru și că cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător acestei datorii este inferior sumei de 10 000 EUR, se consideră că datoria vamală în cauză a luat naștere în statul membru în care s-a efectuat constatarea.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenului menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.

CAPITOLUL 2

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială

Articolul 194

Dispoziții generale

(1) În lipsa unor dispoziții contrare, prezentul capitol se aplică garanțiilor pentru datoriile vamale care au luat naștere (denumite în continuare „datorii vamale existente") și garanțiilor care sunt necesare în cazul în care ar putea lua naștere o datorie vamală (denumite în continuare „datorii vamale potențiale").

(2) În cazul în care autoritățile vamale impun o garanție pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cuantumul taxelor la import sau la export și celelalte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor dacă garanția:

(a) este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau

(b) poate fi utilizată în mai multe state membre.

O garanție acceptată sau autorizată de către autoritățile vamale este valabilă pe întregul teritoriu vamal al Uniunii, în scopul pentru care a fost eliberată.

În cazul în care garanția este legată de activitățile debitorului într-un stat membru, aceasta acoperă cel puțin cuantumul taxelor la import sau la export.

(3) Garanția se constituie de către debitor sau de către o persoană care ar putea deveni debitor sau, în cazul în care autoritățile vamale permit acest lucru, de către orice altă persoană.

(4) Fără a aduce atingere articolului 202, autoritățile vamale impun constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice.

Garanția constituită pentru mărfuri specifice se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu aceste mărfuri, indiferent dacă informațiile furnizate sau puse la dispoziție cu privire la mărfurile respective sunt sau nu corecte.

În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera cuantumurile taxelor la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor vamale ulterioare efectuate asupra mărfurilor respective.

(5) La cererea persoanei menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 200 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni sau regimuri vamale.

(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.

(7) Nu se impune nicio garanție:

(a) din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile exercitate în calitate de autorități publice;

(b) pentru transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;

(c) pentru transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;

(d) în cazuri specifice prevăzute în legislația vamală, în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară; și

(e) pentru mărfurile plasate sub regimul de tranzit al Uniunii utilizând simplificarea menționată la articolul 140 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.

(8) Autoritățile vamale pot acorda o scutire de la cerința privind garanția în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de acoperit nu depășește un anumit prag.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care nu este necesară nicio garanție pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară, astfel cum se menționează la alineatul (7) litera (d) de la prezentul articol, și prin stabilirea pragului pentru acordarea unei derogări de la cerința de constituire a unei garanții, astfel cum se menționează la alineatul (8) de la prezentul articol.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele de procedură referitoare la constituirea și monitorizarea garanției menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 195

Valoarea de referință a unei garanții obligatorii

(1) În cazul în care autoritățile vamale au obligația de a impune o garanție și pot stabili cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și al altor taxe în momentul în care se impune garanția, garanția acoperă acest cuantum exact.

În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului celui mai ridicat, estimat de către autoritățile vamale, al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale care a luat sau ar putea lua naștere și al altor taxe care au fost sau ar putea fi suportate.

(2) Fără a aduce atingere articolului 200, în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe al căror cuantum variază în timp, cuantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

Articolul 196

Cuantumul de referință al unei garanții asigurătorii

În cazul în care constituirea unei garanții nu este obligatorie, dar autoritățile vamale nu au certitudinea că cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale și altor taxe va fi plătit în termenul prevăzut, acestea impun o garanție pentru un cuantum care nu depășește nivelul menționat la articolul 195.

Articolul 197

Constituirea unei garanții

(1) Garanția poate fi constituită exclusiv în una dintre următoarele forme:

(a) prin orice mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale, care se efectuează în euro sau în moneda statului membru în care garanția este impusă;

(b) prin angajamentul unui garant; sau

(c) prin altă formă, cu condiția de a furniza o asigurare echivalentă că va fi plătit cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(2) Se constituie o garanție sub forma oricărui mijloc de plată recunoscut de autoritățile vamale în conformitate cu legislația statului membru în care se impune garanția.

Autoritățile vamale nu sunt obligate să plătească dobânzi aferente acestui mijloc de plată.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea formei de garanție menționate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol.

Articolul 198

Alegerea garanției

Persoana căreia i se impune constituirea unei garanții poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 197 alineatul (1).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot impune ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 199

Garantul

(1) Garantul menționat la articolul 197 alineatul (1) litera (b) este o persoană terță stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care impun garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(3) Autoritățile vamale pot refuza aprobarea garantului sau a formei de garanție propuse, în cazul în care există incertitudini cu privire la capacitatea respectivului garant sau a respectivei forme de garanție de a asigura, în termenele prevăzute, plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea formelor de garanție și a normelor aplicabile garantului menționate la prezentul articol.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la revocarea și la anularea angajamentului garantului, astfel cum este menționat la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 200

Garanția globală

(1) Autoritățile vamale pot acorda autorizația menționată la articolul 194 alineatul (5) numai persoanelor care îndeplinesc condițiile următoare:

(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 30 alineatul (1) litera (a); și

(c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau dețin o autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 30 alineatul (1) litera (d).

(2) Autoritățile vamale pot autoriza un operator economic care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 30 alineatul (1) literele (b) și (c) sau un comerciant „încredere și control” să constituie o garanție globală cu cuantum redus pentru eventualele datorii vamale și alte taxe sau să nu constituie o garanție („exonerare de garanție”).

(3) La cerere, autoritățile vamale pot autoriza un operator economic autorizat pentru simplificări vamale sau un comerciant „încredere și control” să constituie o garanție globală cu cuantum redus în ceea ce privește datoriile vamale și alte taxe existente. Astfel de garanții globale sunt considerate a fi echivalente garanțiilor acordate în conformitate cu alte dispoziții ale prezentului regulament.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor pentru acordarea unei autorizații de utilizare a unei garanții globale cu cuantum redus sau pentru acordarea unei exonerări de garanție, menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la determinarea cuantumului garanției, inclusiv a cuantumului redus menționat la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Articolul 201

Interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale

(1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare, Comisia poate decide să interzică temporar recurgerea la oricare dintre următoarele:

(a) o garanție globală cu cuantum redus sau exonerarea de garanție prevăzute la articolul 200 alineatul (2);

(b) garanția globală menționată la articolul 200 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1), recurgerea la garanția globală cu cuantum redus sau la exonerarea de garanție sau recurgerea la garanția globală menționată la articolul 200 poate fi autorizată în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) persoana în cauză poate demonstra că nu a apărut nicio datorie vamală pentru mărfurile în cauză în cadrul operațiunilor pe care le-a efectuat în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) au apărut datorii în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, iar persoana în cauză poate demonstra că acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.

Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie de asemenea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 30 alineatul (1) literele (b) și (c).

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la interdicțiile temporare privind utilizarea garanției globale menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu măsurile menționate la prezentul articol, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a consolida rapid protecția intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor sale membre, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

Articolul 202

Garanții suplimentare sau de înlocuire

În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția constituită nu asigură sau nu mai asigură cu certitudine sau la un nivel suficient plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în termenele prevăzute, acestea impun uneia dintre persoanele menționate la articolul 194 alineatul (3) să remedieze situația fie prin constituirea unei garanții suplimentare, fie prin înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție. Persoana vizată de această obligație are posibilitatea de a alege între cele două opțiuni.

Articolul 203

Eliberarea garanției

(1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală sau obligația de plată a altor taxe este stinsă sau nu mai este susceptibilă de a lua naștere.

(2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte taxe a fost parțial stinsă sau ar putea lua naștere numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantată, garanția se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care cuantumul în cauză nu justifică o asemenea măsură.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor pentru eliberarea garanției.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură referitoare la eliberarea garanției menționate la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Recuperarea, plata, rambursarea și remiterea cuantumului taxelor la import sau la export

Secțiunea 1

Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidența contabilă

Articolul 204

Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export

(1) Cuantumul taxelor la import sau la export de plătit se determină de autoritățile vamale care răspund de locul în care a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, în conformitate cu articolul 193. În scopul acestei determinări, autoritățile vamale iau în considerare datele furnizate sau puse la dispoziție.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), până la 28 februarie 2034, în cazul în care a fost depusă o declarație vamală, autoritățile vamale pot accepta cuantumul taxelor la import sau la export de plătit prevăzut în declarația vamală, fără a aduce atingere controalelor vamale ulterioare. În cazul în care autoritățile vamale nu sunt de acord cu acest cuantum, ele stabilesc cuantumul taxelor la import sau la export de plătit de îndată ce dispun de informațiile necesare.

(3) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit în sus sau în jos.

În cazul în care cuantumul menționat la primul paragraf este exprimat în euro, acesta se rotunjește cel mult până la cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic.

Un stat membru a cărui monedă nu este euro poate:

(a) să aplice *mutatis mutandis* al doilea paragraf; sau

(b) să deroge de la paragraful respectiv, cu condiția ca normele sale cu privire la rotunjire să nu aibă un impact financiar mai mare decât aplicarea normei prevăzute la al doilea paragraf.

Articolul 205

Notificarea datoriei vamale

(1) Autoritatea vamală notifică debitorului datoria vamală în locul în care a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 193.

(2) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este egal cu cuantumul calculat pe baza datelor furnizate sau puse la dispoziție de importator sau de exportator, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale constituie notificare a datoriei vamale a importatorului sau a exportatorului.

(3) Notificarea menționată la alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol nu se efectuează în niciunul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a cuantumului taxelor la import sau la export, a fost impusă o taxă antidumping provizorie, o taxă compensatorie provizorie sau o măsură de salvgardare provizorie;

(b) în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform articolului 15;

(c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un cuantum al taxelor la import sau la export inferior cuantumului taxelor la import sau export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;

(d) în cazul în care autoritățile vamale sunt scutite, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală.

(4) În cazul în care sunt obligate să notifice cuantumul taxelor la import sau la export de plătit în conformitate cu alineatul (1), autoritățile vamale notifică datoria vamală debitorului atunci când sunt în măsură să determine cuantumul și să ia o decizie în acest sens.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale sunt informate de autoritățile competente naționale sau ale Uniunii că notificarea datoriei vamale ar aduce prejudicii unei anchete penale în statul membru al autorităților vamale sau într-un alt stat membru, autoritățile vamale amână notificarea respectivă până în momentul în care aceasta nu mai aduce prejudicii anchetei penale în cauză.

(5) Un comerciant „încredere și control” poate să calculeze datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor pentru care acest comerciant a acordat liberul de vamă în numele autorităților vamale într-o perioadă care nu depășește 31 de zile calendaristice și să comunice autorităților vamale respectiva datorie vamală, inclusiv o defalcare a cuantumurilor aferente fiecărei mărfi specifice, în termen de cinci zile de la expirarea perioadei respective.

La primirea acestei comunicări, se consideră că autoritățile vamale au notificat datoria vamală.

(6) Un importator pentru vânzări la distanță care a ales să utilizeze regimul IOSS și care are statutul de comerciant „încredere și control” modifică sau invalidează, în comunicarea menționată la alineatul (5) de la prezentul articol, informațiile furnizate în conformitate cu articolul 74 alineatul (3) în cazul în care mărfurile vândute de respectivul importator pentru vânzări la distanță sunt returnate antrepozitului vamal pentru vânzare la distanță, la adresa expeditorului inițial sau la o altă adresă din afara teritoriului vamal al Uniunii în perioada acoperită de comunicarea respectivă. Respectivul importator pentru vânzări la distanță furnizează sau pune la dispoziție dovada intrării mărfurilor în antrepozitul vamal sau a ieșirii acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(7) Până la data 28 februarie 2034, în cazul în care se depune o declarație vamală, autoritățile vamale pot permite, în măsura în care plata a fost garantată, ca datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate, să fie notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

(a) cazurilor menționate la alineatul (3) litera (d) de la prezentul articol, în care autoritățile vamale sunt scutite de a notifica datoria vamală;

(b) informațiilor care urmează să fie furnizate de comerciantul „încredere și control” și de importatorul pentru vânzări la distanță în comunicarea menționată la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol.

Articolul 206

Limitarea datoriei vamale

(1) Autoritățile vamale dispun de un termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria pentru a o notifica debitorului. După expirarea acestui termen, datoria vamală se consideră a fi prescrisă.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, ar putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minimum cinci ani și la maximum 10 ani, în conformitate cu dreptul intern.

(3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se suspendă în cazul în care:

(a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 18, pe o perioadă cuprinsă între data la care este introdusă calea de atac și finalul procedurilor aferente acesteia;

(b) autoritățile vamale comunică debitorului, în conformitate cu articolul 8 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală, pentru perioada cuprinsă între data comunicării respective și sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima opinia; sau

(c) notificarea datoriei vamale se amână în temeiul articolului 205 alineatul (4) al doilea paragraf.

(4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 217 alineatul (8), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sunt considerate ca suspendate începând cu data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 222 și până la data la care s-a luat decizia în privința rambursării sau remiterii.

Articolul 207

Înscrierea în evidența contabilă

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 204 înscriu în evidența lor contabilă, în conformitate cu legislația națională, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, astfel cum a fost notificat conform articolului 205.

Obligația prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazurile menționate la articolul 205 alineatul (2).

(2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența lor contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 206, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

(3) Modalitățile practice de înscriere în evidența lor contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export sunt stabilite de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care a luat naștere datoria vamală, sunt asigurate că respectivele cuantumuri vor fi plătite.

Articolul 208

Termenul de înscriere în evidența contabilă

(1) Autoritățile vamale înscriu în evidența lor contabilă, în termen de 14 zile de la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, cu excepția cazului în care mărfurile respective sunt plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile vamale pot înregistra cuantumul total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul unui comerciant „încredere și control”, pe parcursul unei perioade fixate, în conformitate cu articolul 205 alineatul (5), printr-o singură înscriere în evidența lor contabilă la sfârșitul perioadei respective, cu condiția ca înscrierea respectivă să se efectueze în termen de 14 zile de la expirarea perioadei fixate respective.

(3) În cazul în care o datorie vamală este notificată în conformitate cu articolul 205 alineatul (7), aceasta se înscrie în evidența contabilă în termen de 14 zile de la expirarea perioadei în cauză.

(4) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, cuantumul respectiv se înscrie în evidența contabilă în termen de 14 zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.

Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o taxă antidumping provizorie, la o taxă compensatorie provizorie sau la o măsură de salvgardare provizorie, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a actului juridic al Uniunii care instituie taxa sau măsura definitivă.

(5) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de 14 zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.

(6) Alineatul (5) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân de recuperat, în cazul în care cuantumul taxelor de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1)-(5) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.

(7) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1)-(6) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.

(8) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 205 alineatul (4) al doilea paragraf până la momentul în care notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudicii anchetei penale în cauză, chiar dacă ancheta respectivă se desfășoară într-un alt stat membru.

Într-un astfel de caz, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit se înscrie în evidența contabilă în termen de 14 zile de la data la care cuantumul este notificat debitorului.

Articolul 209

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsuri vizând asigurarea acordării de asistență reciprocă între autoritățile vamale în cazurile în care ia naștere o datorie vamală. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

Secțiunea 2

Plata cuantumului taxelor la import sau la export

Articolul 210

Termene generale de plată și suspendarea termenului de plată

(1) Debitorul achită cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale care a făcut obiectul notificării menționate la articolul 205, în termenul fixat de autoritățile vamale.

Fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (2), acest termen nu depășește 10 zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale.

Autoritățile vamale pot prelungi termenul respectiv la cererea debitorului, în cazurile în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit a fost determinat în cursul unor controale vamale ulterioare, astfel cum se prevede la articolul 68. Fără a aduce atingere articolului 214 alineatul (2), prelungirea termenului astfel acordată nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

(2) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre opțiunile de plată prevăzute la articolele 212, 213 și 214, plata se efectuează în perioada sau perioadele fixate în cadrul respectivelor opțiuni.

(3) Termenul pentru plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale se suspendă în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care cererea de remitere a taxelor este introdusă conform articolului 222;

(b) în cazul în care mărfurile urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului; sau

(c) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 185 și există mai mulți debitori.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor pentru suspendarea termenului de plată a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale menționate la alineatul (3) de la prezentul articol și prin stabilirea perioadei de suspendare.

Articolul 211

Plată

(1) Plata se efectuează prin orice mijloc de plată care are ca efect stingerea datoriei, inclusiv prin ajustarea soldului creditor, în conformitate cu dreptul național.

(2) Plata poate fi efectuată de către o persoană terță în locul debitorului.

(3) Debitorul poate achita integral sau parțial cuantumul taxelor la import sau la export datorate fără a aștepta expirarea termenului acordat debitorului pentru plată.

Articolul 212

Amânarea plății

(1) Autoritățile vamale autorizează, la cererea persoanei interesate și cu condiția constituirii unei garanții de către aceasta, amânarea plății cuantumului taxelor de plătit, conform uneia dintre modalitățile următoare:

(a) separat, pentru fiecare cuantum reprezentând taxe la import sau la export înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 208 alineatul (1) sau (6);

(b) global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 208 alineatul (1) pe o perioadă fixată de către autoritățile vamale și care nu poate depăși 31 de zile; sau

(c) global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 208 alineatul (3).

(2) Cu condiția constituirii unei garanții, un comerciant „încredere și control” poate amâna plata taxelor de plătit în mod global pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 208 alineatul (2).

Articolul 213

Perioade de amânare a plății

(1) Perioada pentru care se amână efectuarea unei plăți în temeiul articolului 212 (denumită în continuare „perioada de amânare”) este de 30 de zile.

(2) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 212 alineatul (1) litera (a), perioada de amânare se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.

(3) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 212 alineatul (1) litera (b), perioada de amânare se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Această perioadă este redusă cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.

(4) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 212 alineatul (1) litera (c) sau cu articolul 212 alineatul (2), perioada de amânare se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Această perioadă este redusă cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(5) În cazul în care perioada de cumulare menționată la alineatul (3) sau perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri menționată la alineatul (4) conține un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din perioada de amânare, conform respectivelor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.

(6) În cazul în care perioada de cumulare menționată la alineatul (3) sau perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri menționată la alineatul (4) este exprimată în săptămâni, statele membre pot prevedea ca plata cuantumului taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în ziua de vineri a celei de a patra săptămâni ulterioare săptămânii în care plata era scadentă.

În cazul în care perioada de cumulare menționată la alineatul (3) sau perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri menționată la alineatul (4) este exprimată în luni, statele membre pot prevedea ca plata cuantumului taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în cea de a șaisprezecea zi a lunii ulterioare lunii în care plata era scadentă.

Articolul 214

Alte opțiuni de plată

(1) Autoritățile vamale pot acorda debitorului opțiuni de plată, altele decât amânarea plății (denumite în continuare „alte opțiuni de plată"), sub rezerva constituirii unei garanții.

(2) În cazul în care se acordă alte opțiuni de plată în temeiul alineatului (1), se percepe o dobândă la credit, în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care datoria în cauză a ajuns la scadență, majorată cu un punct procentual.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata aplicată de banca centrală națională relevantă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care datoria în cauză a ajuns la scadență, majorată cu un punct procentual, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii respective, majorată cu un punct procentual.

(3) Autoritățile vamale pot renunța la impunerea constituirii unei garanții sau la aplicarea unei dobânzi la credit, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că garanția sau aplicarea unei dobânzi la credit ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la credit în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 EUR.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea modificării alineatului (4) de la prezentul articol prin actualizarea pragului stabilit la alineatul respectiv pentru a reflecta modificările situației economice.

Articolul 215

Executarea silită

În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost achitat în termenul prevăzut, autoritățile vamale utilizează toate mijloacele de care dispun în conformitate cu legislația statului membru în cauză pentru a asigura plata cuantumului respectiv.

Articolul 216

Dobânda de întârziere

(1) Dobânzile de întârziere se percep asupra cuantumului taxelor la import sau la export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata dobânzii publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care datoria în cauză a ajuns la scadență, majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională relevantă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care datoria în cauză a ajuns la scadență, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii respective, majorată cu două puncte procentuale.

(2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 185 sau 188 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control vamal ulterior, dobânzile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.

Rata dobânzilor de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Autoritățile vamale pot renunța la aplicarea unei dobânzi de întârziere în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi de întârziere în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 EUR.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea modificării alineatului (4) de la prezentul articol prin actualizarea pragului stabilit la alineatul respectiv pentru a reflecta modificările situației economice.

Secțiunea 3

Rambursarea și remiterea

Articolul 217

Rambursarea și remiterea

(1) Sub rezerva condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export din oricare dintre motivele următoare:

(a) cuantumurile taxelor la import sau la export au fost percepute în exces;

(b) mărfurile au fost defecte sau neconforme cu clauzele contractuale;

(c) a existat o eroare din partea autorităților competente;

(d) echitate;

(e) datele pe baza cărora a fost stabilită datoria vamală au fost invalidate pentru mărfurile corespunzătoare sau, după caz, declarația vamală a fost invalidată.

(2) Autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export menționat la alineatul (1) atunci când cuantumul acestora este egal cu cel puțin 10 EUR. Acestea rambursează sau remit un cuantum inferior numai în cazul în care persoana în cauză îl solicită.

(3) În cazul în care autoritățile vamale consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordate în baza articolului 220 sau 221, statul membru în cauză transmite dosarul Comisiei pentru luarea unei decizii în unul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care autoritățile vamale consideră că circumstanțele speciale sunt cauzate de nerespectarea de către Comisie a obligațiilor sale;

(b) în cazul în care autoritățile vamale consideră că Comisia a comis o eroare în înțelesul articolului 220;

(c) în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de constatările unei investigații a Uniunii efectuate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 515/97 sau în temeiul oricărui alt act juridic al Uniunii sau al oricărui acord încheiat de Uniune cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de investigații ale Uniunii;

(d) în cazul în care cuantumul pe care persoana în cauză ar putea fi obligată să îl plătească în legătură cu una sau mai multe operațiuni de import sau de export este de cel puțin 500 000 EUR ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale.

(4) Obligația de a transmite dosarul menționată la alineatul (3) nu se aplică în cazul în care Comisia a adoptat deja o decizie privind un caz care implică elemente de fapt și de drept comparabile sau în cazul în care aceasta examinează deja un astfel de caz.

(5) În cazul în care autoritățile vamale însele constată, în termenele menționate la articolul 222 alineatul (1), că se poate rambursa sau remite un cuantum al taxelor la import sau la export în temeiul articolului 218, 220 sau 221 și că acest lucru este de competența lor, autoritățile respective procedează din oficiu la rambursarea sau la remiterea cuantumului respectiv.

(6) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.

(7) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză.

Totuși, în cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (c), rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză exclusiv în situația în care autoritățile vamale respective rambursează un cuantum al taxelor la import sau la export fără întârzieri nejustificate după ce s-a constatat că respectivul cuantum este rambursabil. În cazul în care autoritățile vamale nu rambursează cuantumul respectiv fără întârzieri nejustificate, iar debitorul inițiază o procedură în vederea obținerii rambursării, dobânzile se plătesc pentru perioada cuprinsă între data plății taxelor respective și data rambursării lor.

În plus, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale. Astfel de dobânzi se plătesc pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul 214.

(8) În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită, cu condiția să nu se fi prescris în temeiul articolului 206 alineatul (1), iar orice dobândă plătită în temeiul alineatului (7) al doilea paragraf de la prezentul articol se rambursează.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea modificării alineatului (2) de la prezentul articol prin actualizarea pragului stabilit la alineatul respectiv pentru a reflecta modificările situației economice.

(10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor pe care trebuie să le respecte atunci când ia o decizie menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, în special cu privire la următoarele aspecte:

(a) condițiile pentru acceptarea dosarului;

(b) termenul pentru adoptarea unei decizii și suspendarea acestuia;

(c) comunicarea, anterior luării unei decizii care ar afecta negativ persoana în cauză, a motivelor pe care Comisia intenționează să își bazeze decizia;

(d) notificarea deciziei;

(e) consecințele neadoptării sau ale nenotificării unei astfel de decizii.

(11) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură pentru rambursare și remitere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

(12) Comisia adoptă un act de punere în aplicare, sub forma unei decizii, prin care autorizează rambursarea sau remiterea unui cuantum al taxelor la import sau la export în oricare dintre cazurile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, atunci când cerințele de la alineatul respectiv au fost îndeplinite. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 283 alineatul (2).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 283 alineatul (1) trebuie să fie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 283 alineatul (6).

Articolul 218

Taxe la import sau la export percepute în exces

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export în cazul în care cuantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește cuantumul de plătit sau în cazul în care datoria vamală a fost notificată debitorului cu încălcarea articolului 205 alineatul (3) literele (c) și (d).

(2) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere se bazează pe existența, în momentul în care mărfurile au fost puse în liberă circulație, a unei rate reduse sau zero a taxelor la import aplicabile mărfurilor din cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a altor măsuri tarifare preferențiale, rambursarea sau remiterea respectivă se acordă dacă, la data depunerii, cererea a fost însoțită de documentele necesare și dacă, în ceea ce privește un contingent tarifar, volumul acestuia nu a fost epuizat, iar, în alte cazuri, rata taxei datorate în mod normal nu a fost restabilită.

Articolul 219

Mărfuri defecte sau neconforme cu clauzele contractuale

(1) Autoritățile vamale rambursează sau remit un cuantum al taxelor la import în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) notificarea datoriei vamale se referă la mărfuri pe care importatorul le-a refuzat deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu clauzele contractului pe baza căruia au fost importate;

(b) mărfurile nu au fost utilizate, cu excepția utilizării inițiale necesare pentru a se constata faptul că acesta sunt defecte sau neconforme cu clauzele contractuale; și

(c) mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau, la cererea persoanei interesate, autoritățile vamale au autorizat plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, inclusiv în vederea distrugerii, sau sub regimul de tranzit extern, sub regimul de antrepozitare vamală sau sub regimul de zonă liberă.

(2) Autoritățile vamale nu rambursează sau nu remit un cuantum al taxelor la import în niciunul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care mărfurile, înainte de a fi puse în liberă circulație, au fost plasate sub un regim special pentru a fi testate, cu excepția cazului în care se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea clauzelor contractuale nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste;

(b) în cazul în care caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea clauzelor contractuale, mai ales a prețului, înainte ca mărfurile să fie plasate sub un regim vamal care presupune nașterea unei datorii vamale;

(c) în cazul în care mărfurile sunt vândute de solicitant după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu clauzele contractuale.

(3) Mărfurile defecte includ mărfurile deteriorate înainte de acordarea liberului de vamă.

Articolul 220

Eroarea autorităților vamale

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 217 alineatul (1) litera (e) și la articolele 218, 219 și 221, autoritățile vamale rambursează sau remit un cuantum al taxelor la import sau la export în cazul în care, ca urmare a unei erori din partea autorităților competente, au notificat un cuantum corespunzător datoriei vamale inferior cuantumului de plătit, cu condiția ca debitorul să nu fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea și să fi acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 218 alineatul (2) nu sunt îndeplinite, autoritățile vamale rambursează sau remit un cuantum al taxelor la import sau la export dacă neaplicarea ratei reduse sau zero a taxelor a fost rezultatul unei erori din partea acestora, iar datele pe baza cărora mărfurile au fost puse în liberă circulație sau, după caz, declarația vamală de punere în liberă circulație au cuprins toate datele și au fost însoțite de toate documentele necesare pentru aplicarea ratei reduse sau zero.

(3) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări terțe, eliberarea de către aceste autorități a unui certificat care se dovedește mai târziu a fi incorect constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în înțelesul alineatului (1).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente cunoșteau sau ar fi trebuit să cunoască faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru a beneficia de tratamentul preferențial.

Se consideră că debitorul acționează cu bună-credință în cazul în care acesta este în măsură să demonstreze că, pe parcursul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate eforturile necesare pentru a garanta că toate condițiile pentru tratamentul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz indicând că există îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regimului preferențial de către țara terță beneficiară.

Articolul 221

Echitatea

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 217 alineatul (1) litera (e) și la articolele 218, 219 și 220, autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în cazul în care datoria vamală ia naștere în circumstanțe speciale în care nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.

(2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alineatul (1) este stabilită în cazul în care reiese clar din circumstanțele cazului că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori economici care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, debitorul nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului taxelor la import sau la export.

Articolul 222

Procedura pentru rambursare și remitere

(1) Cererile de rambursare sau de remitere a unui cuantum al taxelor la import sau la export în conformitate cu articolul 217 se depun la autoritățile vamale în termenele următoare:

(a) în caz de taxe la import sau la export percepute în exces, de eroare a autorităților competente sau în cazul în care se impune aplicarea principiului echității, în termen de trei ani de la data notificării datoriei vamale;

(b) în caz de mărfuri defecte sau neconforme cu clauzele contractuale, în termen de un an de la data notificării datoriei vamale;

(c) în cazul invalidării datelor sau, după caz, a unei declarații vamale pe baza căreia mărfurile au fost puse în liberă circulație, în termen de un an de la data invalidării datelor respective sau a declarației vamale respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în normele aplicabile invalidării.

Termenul menționat la primul paragraf literele (a) și (b) este prelungit în cazul în care solicitantul face dovada că a fost împiedicat să depună o cerere în termenul stabilit ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră.

(2) În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să ramburseze sau să remită un cuantum al taxelor la import sau la export pe baza motivelor invocate, acestea examinează temeinicia unei cereri de rambursare sau de remitere ținând seama de celelalte motive de rambursare sau de remitere menționate la articolul 217.

(3) În cazul în care se exercită o cale de atac împotriva notificării datoriei vamale în temeiul articolului 18, termenele relevante menționate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol, precum și examinarea cererilor de remitere și de rambursare și a termenelor aferente se suspendă de la data introducerii căii de atac, pe durata procedurii respective.

(4) În cazul în care o autoritate vamală acordă rambursarea sau remiterea în conformitate cu articolul 220 sau 221, statul membru în cauză informează Comisia cu privire la acest fapt.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele de procedură pentru informarea Comisiei în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și informațiile care trebuie să fie furnizate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 4

Stingerea unei datorii vamale

Articolul 223

Stingerea

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge prin una dintre următoarele modalități:

(a) prin prescrierea datoriei vamale în conformitate cu articolul 206;

(b) prin plata cuantumului taxelor la import sau la export;

(c) sub rezerva alineatului (5) de la prezentul articol, prin remiterea cuantumului taxelor la import sau la export;

(d) în ceea ce privește mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă pentru un regim vamal care comportă obligația plății taxelor la import sau la export, prin invalidarea datelor pe baza cărora s-a efectuat acordarea liberului de vamă sau invalidarea declarației vamale;

(e) prin confiscarea mărfurilor supuse taxelor la import sau la export sau prin sechestrarea acestora și confiscarea lor simultană sau ulterioară;

(f) prin distrugerea sub supraveghere vamală sau abandonarea în favoarea statului a mărfurilor supuse taxelor la import sau la export;

(g) prin dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală ca urmare a distrugerii totale sau a pierderii iremediabile a mărfurilor respective din cauza naturii mărfurilor sau a unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca urmare a unei instrucțiuni din partea autorităților vamale, inclusiv atunci când mărfurile au devenit inutilizabile de către orice persoană și, prin urmare, sunt considerate a fi fost pierdute iremediabil;

(h) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 185 sau 188, prin întrunirea condițiilor de mai jos:

(i) neconformitatea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză și nu a constituit o tentativă de fraudă; și

(ii) toate formalitățile vamale care trebuie să fie îndeplinite pentru regularizarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;

(i) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, prin exportarea acestora cu permisiunea autorităților vamale;

(j) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 184, prin anularea formalităților vamale necesare pentru a permite acordarea tratamentului tarifar preferențial menționat la articolul respectiv;

(k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6) de la prezentul articol, datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 185, prin furnizarea unei dovezi acceptate de autoritățile vamale că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii;

(l) în cazul în care o datorie vamală a luat naștere ca urmare a depășirii cantității sau valorii mărfurilor specificate într-o autorizație pentru regimuri speciale, prin expirarea unui termen de cinci ani de la data la care a luat naștere datoria vamală, cu condiția să fi existat posibilitatea ca autorizația să fie modificată sau să se acorde o nouă autorizație fără examinarea condițiilor economice pentru a acoperi respectiva cantitate sau valoare mai mare dacă o cerere în acest sens ar fi fost depusă în termenul respectiv și sub rezerva îndeplinirii următoarelor două condiții:

(i) neconformitatea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului vamal în cauză și nu a constituit o tentativă de fraudă; și

(ii) toate formalitățile vamale care trebuie să fie îndeplinite pentru regularizarea situației mărfurilor au fost îndeplinite ulterior;

(m) în cazul mărfurilor care fac obiectul unei vânzări la distanță, fie:

(i) prin neintroducerea, în cele din urmă, a mărfurilor respective pe teritoriul vamal al Uniunii și nepunerea lor în liberă circulație; sau

(ii) prin anularea unei vânzări la distanță înainte de notificarea datoriei vamale și invalidarea de către importatorul pentru vânzări la distanță a datelor furnizate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal în conformitate cu articolul 80 alineatul (1) primul paragraf.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (e), datoria vamală este totuși considerată, în sensul sancțiunilor aplicabile încălcării legislației vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care, în temeiul prezentului regulament sau al legislației unui stat membru, taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru aplicarea de sancțiuni.

(3) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (1) litera (i), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, deșeurile sau resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri neunionale.

(4) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.

(5) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care a fost acordată remiterea.

(6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința niciunei persoane care a încercat să fraudeze.

(7) În cazul în care a luat naștere în temeiul articolului 185, datoria vamală se stinge numai în privința persoanelor al căror comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care au contribuit la combaterea fraudei.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea listei neconformităților care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (h) punctul (i) și litera (l) punctul (i) de la prezentul articol.

Articolul 224

Aplicarea sancțiunilor

Faptul că datoria vamală este stinsă în temeiul articolului 223 alineatul (1) litera (h) sau (l) nu împiedică aplicarea de sancțiuni pentru încălcările conexe ale legislației vamale.

TITLUL XI

MĂSURI RESTRICTIVE ȘI MECANISMUL DE GESTIONARE A CRIZELOR

CAPITOLUL 1

Măsuri restrictive

Articolul 225

Rolul Autorității Vamale a UE și al autorităților vamale

(1) Autoritatea Vamală a UE contribuie la aplicarea corectă, consecventă și eficace a măsurilor restrictive adoptate în conformitate cu articolul 215 din TFUE (denumite în continuare „măsuri restrictive") prin monitorizarea punerii lor în aplicare în domeniile care intră în sfera sa de competență și, sub rezerva reexaminării și a autorizării de către Comisie, prin furnizarea de orientări adecvate autorităților vamale.

(2) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a se conforma măsurilor restrictive, ținând seama de orientările Autorității Vamale a UE.

Articolul 226

Raportare

(1) Autoritatea Vamală a UE raportează periodic și ori de câte ori este necesar Comisiei cu privire la punerea în aplicare a măsurilor restrictive de către autoritățile vamale, identificând în special eventualele discrepanțe dintre statele membre.

De asemenea, colectează și analizează informații cu privire la impactul măsurilor restrictive asupra fluxurilor comerciale și a respectării reglementărilor vamale.

(2) Autoritățile vamale informează Autoritatea Vamală a UE, Comisia și autoritățile naționale ale statelor membre competente pentru punerea în aplicare a măsurilor restrictive cu privire la orice caz de eludare sau suspiciune de eludare a măsurilor restrictive și cu privire la măsurile luate pentru atenuarea riscurilor. Aceste informații sunt furnizate, ori de câte ori este posibil, prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

CAPITOLUL 2

Mecanismul de gestionare a crizelor

Articolul 227

Protocoale și proceduri

(1) Autoritatea Vamală a UE elaborează proceduri și protocoale, ținând seama de opiniile statelor membre, în vederea asigurării unui răspuns adecvat la situațiile de criză. Aceste proceduri și protocoale pot fi activate în conformitate cu articolul 228 alineatul (1) în cazul:

(a) unei crize în unul sau mai multe state membre, care are un impact semnificativ sau potențial semnificativ asupra formalităților vamale obligatorii și care ar putea perturba fluxul mărfurilor, controalele vamale sau procedurile conexe;

(b) unei crize într-un anumit sector, care impune autorităților vamale să ia măsuri coordonate cu autoritățile relevante.

(2) Protocoalele și procedurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot viza în special:

(a) aplicarea unor domenii de control prioritare comune, a unor criterii și standarde comune privind riscurile și a unor profiluri de risc comune, a unor măsuri adecvate de atenuare a riscurilor, precum și aplicarea controalelor vamale și a formalităților vamale obligatorii, inclusiv a condițiilor de plată;

(b) un cadru de colaborare pentru a sprijini detașarea temporară dintr-un stat membru în altul a lucrătorilor vamali și a echipamentelor de control vamal;

(c) culoare rapide la frontiere pentru a reduce la minimum întârzierile și congestionarea fluxurilor de mărfuri;

(d) condițiile pentru activarea, prelungirea și dezactivarea diferitelor măsuri și mecanisme de gestionare a situațiilor de criză, pe baza unor nevoi clar definite și a unei justificări adecvate;

(e) evitarea restricțiilor comerciale pentru bunurile relevante în situații de criză în sensul definiției de la articolul 3 punctul 6 din Regulamentul (UE) 2024/2747;

(f) un mecanism de asigurare a continuității activității, astfel cum este menționat la articolul 29 alineatul (9) și la articolul 31 alineatul (11) din prezentul regulament.

Articolul 228

Activarea mecanismului de gestionare a crizelor

(1) Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea unuia sau mai multor state membre sau a Autorității Vamale a UE, poate adopta acte de punere în aplicare prin care să activeze măsurile și mecanismele necesare care trebuie să fie aplicate în eventualitatea unei crize. Respectivele acte de punere în aplicare:

(a) țin seama de protocoalele și procedurile menționate la articolul 227;

(b) identifică măsurile și mecanismele specifice necesare pentru abordarea unei situații de criză sau pentru atenuarea efectelor sale negative;

(c) stabilesc durata măsurilor și a mecanismelor care urmează să fie aplicate, precum și condițiile relevante pentru prelungirea și dezactivarea acestora.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatele (4) și (5).

(2) În cazul unei crize, Autoritatea Vamală a UE instituie o celulă de răspuns la criză, care este disponibilă permanent pe toată durata crizei respective.

Competențele, domeniile de expertiză și componența celulei de răspuns la criză se stabilesc în momentul instituirii acesteia, ținându-se seama de protocoalele și procedurile menționate la articolul 227, precum și de natura și anvergura crizei. Comisia poate sprijini Autoritatea Vamală a UE în etapele de planificare și de înființare a unei astfel de celule de răspuns la criză. Celula de răspuns la criză este finanțată din creditele bugetare acordate Autorității Vamale a UE.

(3) Autoritățile vamale implementează și aplică măsurile și mecanismele activate în temeiul prezentului articol și raportează Autorității Vamale a UE cu privire la implementarea și aplicarea acestora. Obiectul, formatul și frecvența raportării sunt stabilite de Autoritatea Vamală a UE în consultare cu statele membre, ținând seama de natura crizei și de măsurile aplicate.

(4) Autoritatea Vamală a UE coordonează și supraveghează implementarea de către autoritățile vamale a măsurilor și a mecanismelor menționate la alineatul (1). Aceasta evaluează eficacitatea implementării, ținând seama, printre altele, de rapoartele autorităților vamale menționate la alineatul (3) și raportează rezultatele evaluării respective Comisiei și autorităților vamale.

TITLUL XII

AUTORITATEA VAMALĂ A UNIUNII EUROPENE

CAPITOLUL 1

Principii

Articolul 229

Instituire și statut juridic

(1) Se instituie Autoritatea Vamală a UE ca organism al Uniunii cu personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Autoritatea Vamală a UE are cea mai largă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. În special, autoritatea poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Autoritatea Vamală a UE este reprezentată de directorul său executiv.

Articolul 230

Sediul

Sediul Autorității Vamale a UE este la Lille, Franța.

Articolul 231

Misiunea și obiectivele Autorității Vamale a UE

(1) Autoritatea Vamală a UE contribuie la îndeplinirea misiunii autorităților vamale, astfel cum este prevăzută la articolul 2.

(2) Fără a aduce atingere responsabilităților Comisiei, ale OLAF și, respectiv, ale statelor membre, Autoritatea Vamală a UE urmărește următoarele obiective:

(a) să contribuie la dezvoltarea, exploatarea și întreținerea tehnologiilor informației necesare pentru punerea în aplicare a procedurilor prevăzute în prezentul regulament, precum și la utilizarea optimă a datelor disponibile în scopuri de supraveghere vamală, de control și de management al riscurilor;

(b) să sprijine autoritățile vamale să realizeze o punere în aplicare uniformă a legislației vamale, în special în materie de management al riscurilor și de controale vamale;

(c) să contribuie la gestionarea operațională a uniunii vamale prin coordonarea și facilitarea cooperării operaționale dintre autoritățile vamale și prin punerea în comun și furnizarea de expertiză tehnică pentru a spori eficiența și obținerea de rezultate;

(d) să contribuie la punerea în aplicare a altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(e) să coopereze cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii în domeniile în care activitățile acestora sunt legate de gestionarea mărfurilor care trec frontiera externă a teritoriului vamal al Uniunii.

CAPITOLUL 2

Sarcini

Articolul 232

Sarcini

(1) De la data la care îi este încredințată dezvoltarea, exploatarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 51 alineatul (2), Autoritatea Vamală a UE este responsabilă de sarcinile respective și contribuie la funcționarea eficientă a mediului vamal electronic la nivelul Uniunii.

(2) Autoritatea Vamală a UE desfășoară activitățile de gestionare și prelucrare a datelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(3) Autoritatea Vamală a UE îndeplinește sarcini de management al riscurilor, în conformitate cu titlul IV capitolul 2.

(4) Autoritatea Vamală a UE îndeplinește sarcini legate de măsurile restrictive și de mecanismele de gestionare a crizelor în conformitate cu titlul XI.

(5) Autoritatea Vamală a UE sprijină Comisia și statele membre astfel încât acestea să poată supraveghea mai eficient aplicarea măsurilor restrictive pe care Consiliul le poate adopta în conformitate cu articolul 215 alineatul (2) din TFUE și care afectează fluxul de mărfuri, pentru a se asigura că măsurile respective nu sunt eludate.

(6) Pe baza unei evaluări a amenințărilor, efectuată în temeiul articolului 57 alineatul (1) și al articolului 57 alineatul (2) litera (c), Autoritatea Vamală a UE elaborează periodic recomandări pentru a sprijini autoritățile vamale să își îndeplinească misiunea prevăzută la articolul 2. Autoritatea Vamală a UE transmite aceste recomandări Comisiei, care le ia în considerare atunci când identifică domeniile în cazul cărora se justifică un tratament prioritar, în vederea informării Consiliului și a unei posibile examinări din partea acestuia.

(7) Autoritatea Vamală a UE desfășoară activități de consolidare a capacităților, oferă sprijin operațional autorităților vamale și Comisiei și asigură coordonarea între acestea. În special, autoritatea:

(a) elaborează standarde comune orientative în legătură cu punerea în aplicare a prezentului regulament, pe baza diagnosticării și evaluării birourilor vamale, și emite recomandări de bune practici și monitorizează utilizarea acestora;

(b) efectuează măsurări ale performanței pentru uniunea vamală și sprijină Comisia să evalueze performanța uniunii vamale în conformitate cu titlul XV capitolul 1;

(c) pregătește conținutul activităților de formare pentru lucrătorii vamali și profesioniștii din domeniul vamal din Uniune, menite să completeze și să sprijine formarea oferită de statele membre, acolo unde este cazul;

(d) contribuie la crearea unui sistem al Uniunii de recunoaștere a excelenței instituțiilor de învățământ care oferă programe de învățământ și de formare în domeniul vamal, inclusiv pentru statutul de operator economic autorizat și pentru statutul de comerciant „încredere și control”;

(e) coordonează și sprijină crearea voluntară de către statele membre a unor centre de excelență specializate, pentru scopuri valabile la nivelul întregii Uniuni și pentru domenii vamale relevante, în special pentru formarea lucrătorilor vamali, a profesioniștilor din domeniul vamal și a laboratoarelor vamale;

(f) facilitează și coordonează activitățile de cercetare și inovare în domeniul vamal;

(g) elaborează și difuzează manuale operaționale pentru aplicarea practică a proceselor vamale și a metodelor de lucru din acest domeniu, în colaborare cu autoritățile vamale, și elaborează standarde comune în acest sens;

(h) elaborează orientări și manuale simplificate pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și le acordă acestora sprijin pentru aplicarea legislației vamale și a formalităților vamale ale Uniunii;

(i) emite un aviz în care precizează dacă acordarea unei autorizații pentru regimuri speciale ar afecta în mod negativ interesele producătorilor din Uniune, în conformitate cu articolul 125 alineatele (5), (6) și (7);

(j) cooperează cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii și cu autorități naționale, altele decât autoritățile vamale, în conformitate cu articolul 268 alineatul (10);

(k) coordonează și sprijină cooperarea operațională dintre autoritățile vamale ale diferitelor state membre și dintre autoritățile vamale și alte autorități competente ale diferitelor state membre, în conformitate cu titlul XIII;

(l) la cererea unui stat membru, facilitează și sprijină cooperarea dintre autoritățile vamale, precum și cooperarea dintre autoritățile vamale și alte autorități competente, la nivelul statului membru respectiv, în conformitate cu titlul XIII;

(m) planifică, organizează și coordonează controalele comune menționate la articolul 267;

(n) oferă sprijin și expertiză Comisiei pentru soluționarea cazurilor complexe de clasificare, de evaluare și de origine, precum și pentru evaluarea deciziilor și aplicarea deciziilor în această privință;

(o) oferă sprijin și expertiză autorităților vamale pentru soluționarea incertitudinilor legate de determinarea locului de stabilire al operatorilor economici în cazul în care criteriile aplicabile se referă la mai multe state membre;

(p) asistă Comisia, la cererea acesteia, în gestionarea relațiilor cu țări terțe și cu organizații internaționale în legătură cu aspecte reglementate de prezentul regulament.

(8) Autoritatea Vamală a UE dezvoltă și menține canale de comunicare cu părțile interesate în legătură cu Platforma de date vamale a UE și facilitează accesul la informații privind taxele vamale, contigentele și măsurile restrictive.

(9) Comisia poate încredința Autorității Vamale a UE sarcina de a oferi sprijin pentru elaborarea și punerea în aplicare a unei strategii operaționale pentru activitățile legate de echipamentele de control vamal și alte programe din domeniul vamal. În acest caz, Autoritatea Vamală a UE cooperează cu Comisia și poate îndeplini sarcini precum evaluarea nevoilor, gestionarea finanțării, coordonarea achizițiilor publice comune, achiziționarea de echipamente și facilitarea utilizării în comun a acestora.

Articolul 233

Sarcini suplimentare

Autorității Vamale a UE i se pot atribui sarcini suplimentare în domeniul liberei circulații, importului și exportului mărfurilor din țări terțe, dacă se prevede astfel în actele juridice relevante ale Uniunii. În cazul în care Autorității Vamale a UE i se atribuie sau i se încredințează astfel de sarcini, se asigură resurse financiare și umane adecvate pentru executarea lor.

CAPITOLUL 3

Organizarea Autorității Vamale a UE

Secțiunea 1

Structura administrativă și de conducere

Articolul 234

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a Autorității Vamale a UE cuprinde:

(a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 238;

(b) un comitet executiv, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 240;

(c) un director executiv, care exercită sarcinile și responsabilitățile prevăzute la articolul 242;

(d) un director executiv adjunct, care exercită sarcinile și responsabilitățile prevăzute la articolul 244, în cazul în care consiliul de administrație decide să creeze această funcție;

(e) un consiliu consultativ vamal, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 245.

Secțiunea 2

Consiliul de administrație

Articolul 235

Componența consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este format din:

(a) câte un membru din fiecare stat membru;

(b) doi membri desemnați de Comisie;

(c) un membru desemnat de Parlamentul European.

Membrii menționați la primul paragraf literele (a) și (b) au drept de vot.

(2) Fiecare membru al consiliului de administrație are un supleant. Supleantul îl reprezintă pe membru atunci când acesta lipsește.

(3) Membrii consiliului de administrație și supleanții acestora sunt numiți pe baza cunoștințelor lor în domeniul vamal, ținându-se seama de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante și de experiența lor în materie de politici ale uniunii vamale. Toate părțile reprezentate în cadrul consiliului de administrație depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a membrilor desemnați de acestea, astfel încât să se asigure continuitatea activității acestuia. Toate părțile urmăresc să asigure echilibrul de gen în componența consiliului de administrație.

(4) Mandatul membrilor consiliului de administrație și al supleanților acestora este de patru ani și poate fi reînnoit.

(5) Parlamentul European, Comisia și statele membre au dreptul de a revoca desemnarea propriilor membri și supleanți. În cazul în care desemnarea unui membru al consiliului de administrație sau a supleantului acestuia este revocată, Parlamentul European, Comisia sau statul membru în cauză informează președintele și vicepreședintele consiliului de administrație cu privire la revocare și la înlocuirea membrului sau supleantului respectiv.

(6) Fiecare membru și fiecare supleant depun o declarație scrisă în momentul preluării funcției, în care declară că nu se află în niciun conflict de interese. Fiecare membru și fiecare supleant își actualizează declarația în momentul în care se schimbă situația legată de un eventual conflict de interese și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.

Articolul 236

Președintele consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi cu drept de vot. În cazul în care un membru desemnat de Comisie nu este ales președinte, atunci unul dintre membrii desemnați de Comisie este numit automat în funcția de vicepreședinte. În cazul în care un membru desemnat de Comisie este ales președinte, atunci vicepreședintele este ales din rândul celorlalți membri cu drept de vot ai consiliului de administrație.

(2) Vicepreședintele îl înlocuiește automat pe președinte în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile.

(3) Mandatul președintelui și al vicepreședintelui are o durată de patru ani și poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, în cazul în care calitatea de membru în consiliul de administrație a președintelui sau a vicepreședintelui încetează în orice moment pe durata mandatului lor, acest mandat se încheie la aceeași dată.

(4) Normele detaliate referitoare la alegerea în funcție a președintelui și a vicepreședintelui și la reînnoirea mandatului acestora se stabilesc în regulamentul de procedură al consiliului de administrație.

Articolul 237

Reuniunile consiliului de administrație

(1) Președintele convoacă reuniunile consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv participă la reuniuni fără a avea drept de vot.

(3) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin unei treimi dintre membrii săi. De asemenea, în cazul în care comitetul executiv a luat o decizie provizorie în conformitate cu articolul 240 alineatul (4), consiliul de administrație se reunește în termenul prevăzut la articolul 240 alineatul (5).

(4) Consiliul de administrație poate invita ad-hoc orice persoană a cărei opinie este relevantă pentru discuție să participe la reuniunile sale, fără drept de vot.

(5) Membrii consiliului de administrație și supleanții acestora pot, sub rezerva regulamentului de procedură al consiliului de administrație, să fie asistați la reuniunile acestuia de consilieri sau de experți.

(6) Atunci când o chestiune de confidențialitate sau de conflict de interese se află pe ordinea de zi a unei reuniuni, consiliul de administrație discută și decide cu privire la chestiunea respectivă fără prezența membrului în cauză. Acest lucru nu aduce atingere dreptului Parlamentului European, al Comisiei și al statelor membre de a fi reprezentate de un supleant. Normele detaliate de aplicare a prezentei dispoziții pot fi stabilite în regulamentul de procedură al consiliului de administrație.

(7) Autoritatea Vamală a UE asigură secretariatul consiliului de administrație.

Articolul 238

Funcțiile consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege președintele și vicepreședintele și, după caz, reînnoiește mandatele acestora în conformitate cu articolul 236.

(2) Consiliul de administrație instituie comitetul executiv până la 21 septembrie 2029.

(3) Consiliul de administrație:

(a) asigură orientarea generală a activităților Autorității Vamale a UE;

(b) adoptă bugetul anual al Autorității Vamale a UE și exercită alte funcții legate de bugetul respectiv în temeiul capitolului 4;

(c) evaluează, adoptă și publică raportul anual de activitate consolidat privind activitățile Autorității Vamale a UE, inclusiv o evaluare a îndeplinirii sarcinilor acesteia și a performanței sale globale în privința realizării obiectivelor politicii vamale, și transmite atât raportul, cât și evaluarea până la data de 1 iulie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;

(d) adoptă normele financiare aplicabile Autorității Vamale a UE în conformitate cu articolul 248;

(e) adoptă o strategie internă antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

(f) adoptă și publică normele de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese în ceea ce privește membrii săi și publică anual pe site-ul Autorității Vamale a UE o declarație a membrilor consiliului de administrație care indică absența oricărui conflict de interese;

(g) adoptă și actualizează periodic, pe baza unei analize a necesităților, planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 258 alineatul (3);

(h) adoptă și publică propriul său regulament de procedură;

(i) adoptă normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor") și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți") ([40]), în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;

(j) în conformitate cu alineatul (4), exercită, în ceea ce privește personalul Autorității Vamale a UE, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (denumite în continuare „competențe de autoritate împuternicită să facă numiri");

(k) adoptă normele care reglementează detașarea experților naționali pe lângă Autoritatea Vamală a UE, astfel cum se menționează la articolul 256 alineatul (2);

(l) instituie, după caz, o capacitate de audit intern;

(m) adoptă normele de securitate ale Autorității Vamale a UE menționate la articolul 260;

(n) numește directorul executiv și, dacă se creează acest post, directorul executiv adjunct și, după caz, le prelungește mandatele sau îi revocă din funcție în conformitate cu articolul 241;

(o) adoptă indicatori de performanță care să permită evaluarea performanței directorului executiv;

(p) numește membrii comitetului executiv și, după caz, le prelungește mandatele sau îi revocă din funcție;

(q) numește un contabil, care poate fi contabilul Comisiei, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este independent în îndeplinirea atribuțiilor sale;

(r) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Autorității Vamale a UE și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, luând în considerare nevoile aferente activității Autorității Vamale a UE și având în vedere buna gestiune bugetară;

(s) autorizează încheierea acordurilor de lucru în conformitate cu articolul 268;

(t) stabilește și adoptă regulamentul de procedură al Consiliului consultativ vamal;

(u) înființează grupuri de lucru și grupuri de experți pentru a sprijini Autoritatea Vamală a UE să își îndeplinească sarcinile și adoptă regulamentele de procedură ale acestora;

(v) adoptă proiectul de document unic de programare menționat la articolul 249, înainte de transmiterea acestuia Comisiei, spre avizare;

([40]) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale tranzitorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

(w) ținând seama de avizul Comisiei, adoptă documentul unic de programare al Autorității Vamale a UE în conformitate cu articolul 239;

(x) adoptă o strategie privind creșterea eficienței și sinergiile;

(y) adoptă o strategie de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale;

(z) adoptă o strategie pentru sistemele de gestiune organizațională și de control intern;

(za) îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 258;

(zb) autorizează încheierea acordurilor de lucru în conformitate cu articolul 270;

(zc) adoptă protocoalele și procedurile menționate la articolul 227;

(zd) în conformitate cu articolul 240 alineatul (5), confirmă deciziile provizorii luate de comitetul executiv în temeiul articolul 240 alineatul (4);

(ze) inițiază verificarea de către Autoritatea Vamală a UE, astfel cum se menționează la articolul 31 alineatul (6);

(zf) adoptă cadrul cooperării cu autoritățile vamale și alte autorități sau organisme competente la nivelul Uniunii sau la nivel național, menționat la articolul 268 alineatul (3).

(4) În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, consiliul de administrație adoptă o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, delegându-i directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și stabilind condițiile în care poate fi suspendată delegarea competențelor respective. Directorul executiv este autorizat să subdelege respectivele competențe.

(5) În cazul în care anumite circumstanțe excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate lua decizia de a suspenda temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și a competențelor subdelegate de către directorul executiv și de a le exercita el însuși sau de a le delega unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 239

Regulile de vot ale consiliului de administrație

(1) Deciziile consiliului de administrație se iau, de regulă, cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot, cu excepția deciziilor în temeiul articolului 238 alineatul (1) și al articolului 238 alineatul (3) literele (b), (f), (n) și (w), care necesită o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot.

(2) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un vot. În absența unui membru cu drept de vot, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de către supleantul său.

(3) Directorul executiv nu participă la vot.

(4) Regulamentul de procedură al consiliului de administrație stabilește mai detaliat modalitățile de vot, în special în ceea ce privește abținerile, utilizarea procedurilor scrise și circumstanțele în care un membru poate acționa în numele unui alt membru.

Secțiunea 3

Comitetul executiv

Articolul 240

Comitetul executiv

(1) Consiliul de administrație este asistat de un comitet executiv.

(2) Comitetul executiv:

(a) îndrumă și monitorizează lucrările pregătitoare pentru deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul de administrație;

(b) împreună cu consiliul de administrație, se asigură că se dă curs în mod adecvat constatărilor și recomandărilor care decurg din evaluările și rapoartele de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF și de EPPO;

(c) verifică punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație, pentru a consolida supravegherea gestiunii administrative și bugetare.

(3) Comitetul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.

(4) Atunci când este necesar din motive de urgență, comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii în numele consiliului de administrație, în special:

(a) privind chestiuni de gestiune administrativă, inclusiv suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri, precum și privind chestiuni bugetare;

(b) în cazul în care a fost identificată o situație de criză, astfel cum se prevede în titlul XI, care necesită o acțiune imediată sau o ajustare imediată a activităților Autorității Vamale a UE.

(5) O decizie provizorie luată de comitetul executiv în temeiul alineatului (4) este necesar să fie confirmată printr-o decizie formală a consiliului de administrație în termen de cel mult 90 de zile de la adoptarea respectivei decizii provizorii. În cazul în care decizia formală a consiliului de administrație nu este luată în termenul respectiv, decizia provizorie a comitetului executiv încetează să se aplice.

(6) Comitetul executiv este format din unul dintre cei doi membri ai consiliului de administrație desemnați de Comisie și din alți patru membri numiți de consiliul de administrație din rândul membrilor săi cu drept de vot. Atunci când numește membrii comitetului executiv, consiliul de administrație urmărește să asigure echilibrul de gen.

Comitetul executiv își alege președintele dintre membrii săi.

Directorul executiv ia parte la reuniunile comitetului executiv, dar nu are drept de vot.

(7) Deciziile comitetului executiv se iau cu majoritatea absolută a membrilor săi.

(8) Mandatul membrilor comitetului executiv are o durată de doi ani și poate fi reînnoit o singură dată. Mandatul membrilor comitetului executiv se încheie la data deciziei consiliului de administrație sau la data încetării calității lor de membri ai consiliului de administrație.

(9) Comitetul executiv se reunește în ședință ordinară de cel puțin patru ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea membrilor săi.

(10) Consiliul de administrație stabilește regulamentul de procedură al comitetului executiv. Regulamentul de procedură include norme detaliate privind numirea membrilor comitetului executiv, urmărind să asigure o rotație adecvată între membrii desemnați de statele membre, ținând seama, printre altele, de diversitatea statelor membre.

Secțiunea 4

Directorul executiv

Articolul 241

Numirea, revocarea din funcție și prelungirea mandatului

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Autorității Vamale a UE în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Directorul executiv este numit de consiliul de administrație pe baza meritelor și a aptitudinilor administrative și de conducere atestate, precum și pe baza competențelor și a experienței relevante, dintr-o listă de cel puțin trei candidați propusă de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise, nediscriminatorii și transparente, concepute astfel încât să asigure echilibrul de gen.

Procedura de selecție include publicarea unei cereri de exprimare a interesului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și prin intermediul altor canale adecvate. Comisia consultă consiliul de administrație cu privire la proiectul de cerere de exprimare a interesului.

(2) Comisia competentă a Parlamentului European poate invita candidații la postul de director executiv să răspundă la întrebări din partea deputaților înainte ca directorul executiv să fie numit, fără a cauza întârzieri în procedura de numire sau constrângeri în procesul decizional al consiliului de administrație.

(3) În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, Autoritatea Vamală a UE este reprezentată de președintele consiliului de administrație.

(4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. În timp util înainte de sfârșitul acestei perioade, Comisia efectuează, în consultare cu consiliul de administrație, o evaluare care ia în considerare performanțele directorului executiv, precum și sarcinile și dificultățile preconizate în viitor pentru Autoritatea Vamală a UE.

(5) La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (4), consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.

Comisia competentă a Parlamentului European poate invita directorul executiv să răspundă la întrebări din partea deputaților înainte de prelungirea mandatului său, fără a cauza întârzieri în procedura de prelungire sau constrângeri în procesul decizional al consiliului de administrație.

(6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea mandatului prelungit.

(7) Directorul executiv poate fi revocat din funcție numai printr-o decizie a consiliului de administrație, luată pe baza unei propuneri a Comisiei. Parlamentul European și Consiliul sunt informate cu privire la motivele unei astfel de decizii.

(8) Deciziile consiliului de administrație privind numirea, prelungirea mandatului sau revocarea din funcție a directorului executiv și a directorului executiv adjunct se iau cu o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot.

Articolul 242

Sarcinile și responsabilitățile directorului executiv

(1) Directorul executiv asigură gestiunea Autorității Vamale a UE. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale consiliului de administrație, directorul executiv își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreun guvern sau de la orice alt organism.

(3) Directorul executiv raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale și la performanța globală a Autorității Vamale a UE, atunci când este invitat să facă acest lucru. Directorul executiv poate fi invitat în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu să participe la o audiere cu privire la orice aspect legat de activitățile Autorității Vamale a UE.

(4) Directorul executiv este reprezentantul legal al Autorității Vamale a UE.

(5) Directorul executiv răspunde de executarea sarcinilor atribuite Autorității Vamale a UE în temeiul prezentului regulament. În special, directorul executiv:

(a) elaborează recomandările menționate la articolul 232 alineatul (6) și le prezintă consiliului de administrație spre adoptare;

(b) asigură administrarea curentă a Autorității Vamale a UE într-un mod sustenabil și eficient;

(c) pune în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;

(d) elaborează proiectul de document unic de programare menționat la articolul 249 și îl prezintă consiliului de administrație după consultarea Comisiei;

(e) pune în aplicare documentul unic de programare menționat la articolul 249 și raportează comitetului executiv și consiliului de administrație cu privire la punerea în aplicare a acestuia;

(f) întocmește raportul anual consolidat privind activitățile Autorității Vamale a UE și îl prezintă consiliului de administrație spre evaluare și adoptare;

(g) elaborează un plan de acțiune pe baza concluziilor rapoartelor de audit și a evaluărilor interne sau externe, precum și pe baza investigațiilor efectuate de OLAF și de EPPO și prezintă rapoarte cu privire la progresele înregistrate atât Comisiei, de două ori pe an, cât și în mod periodic comitetului executiv și consiliului de administrație;

(h) fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF și a EPPO, protejează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu funcționarea internă a Autorității Vamale a UE, prin aplicarea de măsuri interne de prevenire a fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale, prin verificări efective și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit, iar, acolo unde este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare efective, proporționale și cu efect de descurajare;

(i) elaborează pentru Autoritatea Vamală a UE o strategie internă antifraudă, o strategie privind creșterea eficienței și sinergiile, o strategie pentru cooperarea cu autoritățile vamale și cu alte autorități ale țărilor terțe sau cu organizații internaționale și o strategie pentru sistemele de gestiune organizațională și de control intern și prezintă aceste strategii consiliului de administrație spre aprobare;

(j) elaborează proiectul de norme financiare aplicabile Autorității Vamale a UE și îl prezintă consiliului de administrație spre adoptare;

(k) întocmește proiectele provizorii de situații ale estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității Vamale a UE în conformitate cu articolul 250 și execută bugetul acesteia;

(l) în ceea ce privește personalul Autorității Vamale a UE, exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, menționate la articolul 238 alineatul (3) litera (j), în măsura în care competențele respective i-au fost delegate în conformitate cu articolul 238 alineatul (4);

(m) ia decizii cu privire la structurile interne ale Autorității Vamale a UE, inclusiv, dacă este necesar, delegând funcții legate de gestionarea curentă a Autorității Vamale a UE, și, dacă este necesar, le modifică, având în vedere nevoile aferente activităților Autorității Vamale a UE și buna gestiune bugetară;

(n) negociază și, după aprobarea de către consiliul de administrație, semnează un acord privind sediul Autorității Vamale a UE și, după caz, acorduri similare cu statele membre gazdă în care sunt situate birourile locale;

(o) elaborează modalitățile practice de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([41]) și le prezintă consiliului de administrație spre adoptare;

([41]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

(p) promovează diversitatea și urmărește asigurarea echilibrului de gen în cadrul recrutării personalului Autorității Vamale a UE;

(q) urmărește să recruteze personalul Autorității Vamale a UE pe o bază geografică cât mai largă posibil, ținând seama de faptul că criteriile de recrutare trebuie să se bazeze exclusiv pe merit.

Articolul 243

Directorul executiv adjunct

Consiliul de administrație poate decide să creeze postul de director executiv adjunct pentru a-l asista pe directorul executiv. În cazul în care se creează postul de director executiv adjunct, directorului executiv adjunct i se aplică articolul 241 în consecință.

Articolul 244

Sarcinile și responsabilitățile directorului executiv adjunct

În cazul în care se creează postul de director executiv adjunct, directorul executiv adjunct îl asistă pe directorul executiv în gestionarea Autorității Vamale a UE și în îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 242. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile sau în cazul în care postul este vacant, directorul executiv adjunct îl înlocuiește.

Articolul 245

Consiliul consultativ vamal

(1) Autoritatea Vamală a UE instituie un Consiliu consultativ vamal.

(2) Consiliul consultativ vamal asistă Autoritatea Vamală a UE, servind drept mecanism de consultare cu părțile interesate relevante cu privire la aspecte care intră în sfera responsabilităților Autorității Vamale a UE. Acesta oferă consiliere:

(a) cu privire la punerea în aplicare a deciziilor și acțiunilor de ordin tehnic;

(b) cu privire la aspecte legate de punerea în aplicare și de standardizare, inclusiv cu privire la activitățile de armonizare;

(c) cu privire la aspectele operaționale ale altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(d) după caz și la cerere, cu privire la orice alte activități ale Autorității Vamale a UE.

(3) Consiliul consultativ vamal este alcătuit din reprezentanți ai părților interesate care sunt relevante pentru activitatea Autorității Vamale a UE și din reprezentanți ai asociațiilor acestora, inclusiv reprezentanți ai sectorului de afaceri, și din reprezentanți ai asociațiilor unor astfel de părți interesate. Consiliul de administrație stabilește componența Consiliului consultativ vamal.

(4) Consiliul consultativ vamal este consultat periodic și poate oferi consiliere Autorității Vamale a UE din proprie inițiativă cu privire la aspectele enumerate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).

(5) Consiliul consultativ vamal se reunește în ședință ordinară cel puțin o dată la șase luni. În plus, acesta se poate reuni la cererea consiliului de administrație, a comitetului executiv sau a directorului executiv.

Secțiunea 5

Auditorul de date

Articolul 246

Numirea, statutul și independența auditorului de date

(1) Auditorul de date este numit de consiliul de administrație pe baza meritelor și a aptitudinilor profesionale atestate, precum și pe baza competențelor și a experienței relevante în domeniul securității datelor, al securității cibernetice și al protecției datelor.

(2) Auditorul de date este membru al personalului Autorității Vamale a UE și acționează independent.

(3) Auditorul de date acționează cu respectarea deplină a dreptului Uniunii privind confidențialitatea și secretul.

Articolul 247

Responsabilitățile și sarcinile auditorului de date

(1) Auditorul de date monitorizează și evaluează legalitatea accesului la Platforma de date vamale a UE, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.

(2) Auditorul de date raportează anual consiliului de administrație cu privire la activitățile sale.

(3) Auditorul de date își îndeplinește sarcinile în coordonare cu responsabilul cu protecția datelor al Autorității Vamale a UE și fără a aduce atingere responsabilităților altor organisme de supraveghere naționale sau ale Uniunii.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care precizează statutul independent și stabilește sarcinile și responsabilitățile detaliate ale auditorului de date. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 283 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Întocmirea și structura bugetului Autorității Vamale a UE

Articolul 248

Dispoziții generale

Normele financiare aplicabile Autorității Vamale a UE se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Ele nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei ([42]), cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Autorității Vamale a UE, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

Articolul 249

Documentul unic de programare

(1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de document unic de programare care conține în special programarea multianuală și anuală, în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2019/715 și cu dispoziția relevantă din normele financiare ale Autorității Vamale a UE adoptate în temeiul articolului 248 din prezentul regulament, și care ține seama de eventualele orientări stabilite de Comisie. Respectiva programare anuală și multianuală este conformă cu politica vamală și cu prioritățile generale ale uniunii vamale.

(2) Consiliul de administrație transmite proiectul de document unic de programare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi până la data de 31 ianuarie a anului care precedă perioada de programare.

(3) Consiliul de administrație adoptă documentul unic de programare până la data de 30 noiembrie a fiecărui an. Consiliul de administrație transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei documentul unic de programare, precum și orice versiune ulterioară actualizată a acestuia. Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, este modificat în consecință.

(4) Programul anual de lucru al Autorității Vamale a UE stabilește obiective detaliate și rezultatele preconizate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține, de asemenea, o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate și o indicație privind resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual de lucru menționat la alineatul (5). Programul anual de lucru indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate comparativ cu exercițiul financiar precedent.

Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru adoptat atunci când Autorității Vamale a UE îi este încredințată o nouă sarcină care intră sub incidența prezentului regulament. Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată în cazul programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate delega directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

([42]) Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

(5) Programul multianual de lucru al Autorității Vamale a UE stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Acesta indică de asemenea, pentru fiecare activitate, resursele financiare și umane orientative considerate necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite. Programarea strategică se actualizează după caz și demonstrează contribuția Autorității Vamale a UE la realizarea priorităților politice ale Uniunii.

Articolul 250

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv întocmește un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității Vamale a UE pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite consiliului de administrație. Informațiile cuprinse în proiectul provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli sunt în concordanță cu proiectul de document unic de programare menționat la articolul 249 alineatul (1).

(2) Pe baza proiectului provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli menționat la alineatul (1), consiliul de administrație adoptă un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității Vamale a UE pentru exercițiul financiar următor (denumit în continuare „proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli”).

(3) Consiliul de administrație transmite Comisiei proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(4) Comisia transmite autorității bugetare proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.

(5) Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și cuantumul contribuției care trebuie să fie alocat din bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(6) Autoritatea bugetară autorizează creditele necesare pentru contribuția de la bugetul general al Uniunii acordată Autorității Vamale a UE.

(7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității Vamale a UE.

(8) Consiliul de administrație adoptă bugetul Autorității Vamale a UE. Bugetul respectiv devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul Autorității Vamale a UE este ajustat în consecință.

Articolul 251

Structura bugetului

(1) Pentru fiecare exercițiu financiar se întocmesc și se înscriu în bugetul Autorității Vamale a UE estimări ale tuturor veniturilor și cheltuielilor acesteia. Exercițiul financiar corespunde anului calendaristic.

(2) Bugetul Autorității Vamale a UE este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Autorității Vamale a UE cuprind:

(a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii;

(b) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;

(c) o posibilă finanțare din partea Uniunii sub formă de acorduri de contribuție sau de granturi, în conformitate cu normele financiare ale Autorității Vamale a UE menționate la articolul 248 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;

(d) venituri din publicații și alte bunuri sau servicii furnizate de Autoritatea Vamală a UE sau taxe percepute pentru acestea.

(4) Cheltuielile Autorității Vamale a UE includ remunerația personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile operaționale.

(5) Angajamentele bugetare pentru acțiunile legate de proiecte la scară largă a căror durată depășește un exercițiu financiar pot fi fracționate în mai multe tranșe anuale.

Articolul 252

Execuția bugetului

(1) Directorul executiv execută bugetul Autorității Vamale a UE, respectând principiile economiei, eficienței, eficacității și bunei gestiuni financiare.

(2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își exercite atribuțiile de evaluare.

Articolul 253

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

(1) Până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar (anul N+1), contabilul Autorității Vamale a UE transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar (anul N) contabilului Comisiei și Curții de Conturi.

(2) Până la data de 31 martie a anului N+1, Autoritatea Vamală a UE transmite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

(3) Până la data de 31 martie a anului N+1, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Autorității Vamale a UE, consolidate cu conturile Comisiei.

(4) După ce primește observațiile Curții de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității Vamale a UE, în temeiul articolului 252 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului ([43]), contabilul Autorității Vamale a UE întocmește conturile finale ale Autorității Vamale a UE pentru anul respectiv. Directorul executiv transmite aceste conturi finale comitetului executiv în vederea obținerii unui aviz. Avizul respectiv este adoptat de consiliul de administrație.

([43]) Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

(5) Până la data de 1 iulie a anului N+1, contabilul Autorității Vamale a UE transmite conturile finale pentru anul N Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, împreună cu avizul adoptat de către consiliul de administrație.

(6) Conturile finale pentru anul N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului N+1.

(7) Directorul executiv trimite un răspuns la observațiile Curții de Conturi până la data de 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv transmite răspunsul respectiv și consiliului de administrație.

(8) Directorul executiv transmite Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar N, în conformitate cu articolul 267 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(9) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 254

Combaterea fraudei

(1) Pentru a combate frauda, corupția și alte activități ilegale în cadrul Autorității Vamale a UE, se aplică Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 fără restricții.

(2) Autoritatea Vamală a UE aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de OLAF ([44]) până la 21 martie 2027 și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile personalului său, folosind modelul prevăzut în anexa la acordul menționat.

(3) Curtea de Conturi are competența de a-i audita, pe bază de documente și la fața locului, pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea Autorității Vamale a UE.

(4) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de Autoritatea Vamală a UE, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ([45]).

([44]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), contractele, acordurile de grant și deciziile de grant ale Autorității Vamale a UE conțin dispoziții prin care Curtea de Conturi și OLAF sunt împuternicite în mod expres să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective. Acordurile de lucru cu autoritățile competente din țările terțe și cu organizațiile internaționale acoperă asistența și cooperarea acestor autorități și organizații internaționale în ceea ce privește auditurile și investigațiile efectuate de Curtea de Conturi și de OLAF.

(6) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, EPPO poate investiga și urmări penal cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ([46]). Articolul 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939 se aplică sesizării EPPO cu privire la orice comportament infracțional relevant.

CAPITOLUL 5

Dispoziții privind personalul

Articolul 255

Dispoziție generală

Personalului Autorității Vamale a UE i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 256

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

(1) Autoritatea Vamală a UE poate utiliza experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu sunt angajate de Autoritatea Vamală a UE.

(2) Consiliul de administrație adoptă o decizie care stabilește normele privind detașarea experților naționali la Autoritatea Vamală a UE.

Articolul 257

Privilegii și imunități

Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, se aplică Autorității Vamale a UE și personalului acesteia.

([46]) Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

CAPITOLUL 6

Dispoziții generale și finale

Articolul 258

Transparență și comunicare

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritatea Vamală a UE. În termen de șase luni de la data primei sale reuniuni, consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a acestui regulament.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Autoritatea Vamală a UE face obiectul Regulamentului (UE) 2018/1725. În termen de șase luni de la data primei sale reuniuni, consiliul de administrație stabilește măsuri pentru aplicarea acestui regulament de către Autoritatea Vamală a UE, inclusiv măsuri referitoare la numirea unui responsabil cu protecția datelor al Autorității Vamale a UE. Aceste măsuri sunt stabilite după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(3) Autoritatea Vamală a UE poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în limitele domeniului său de competență. Alocarea de resurse pentru activitățile de comunicare contribuie la îndeplinirea cu eficacitate a sarcinilor Autorității Vamale a UE. Activitățile de comunicare se desfășoară în conformitate cu planurile relevante de comunicare și diseminare adoptate de consiliul de administrație.

Articolul 259

Obligația păstrării secretului profesional

(1) Membrii consiliului de administrație și ai comitetului executiv, directorul executiv, directorul executiv adjunct, auditorul de date și toți membrii personalului Autorității Vamale a UE, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre, precum și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritatea Vamală a UE pe bază de contract sunt supuse cerințelor privind secretul profesional prevăzute la articolul 339 din TFUE și la articolul 67 din Directiva (UE) 2024/1640, inclusiv după ce și-au încheiat atribuțiile.

(2) Persoanele fizice care furnizează orice serviciu, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legat de sarcinile Autorității Vamale a UE sunt supuse unor cerințe privind secretul profesional echivalente cu cele prevăzute la alineatul (1).

(3) În scopul îndeplinirii sarcinilor sale în conformitate cu prezentul regulament, Autoritatea Vamală a UE este autorizată, în limitele și în condițiile stabilite în prezentul regulament, să facă schimb de informații cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii sau cu autorități și organisme naționale.

(4) Autoritatea Vamală a UE stabilește modalitățile practice de punere în aplicare a cerințelor privind secretul profesional menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 260

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

(1) Autoritatea Vamală a UE își adoptă propriile norme de securitate, care se bazează pe principiile și normele stabilite în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, inclusiv, printre altele, dispoziții privind schimbul de astfel de informații cu țări terțe și privind prelucrarea și stocarea acestor informații în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 ([47]) și (UE, Euratom) 2015/444 ([48]) ale Comisiei. Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere excepțională ad-hoc de IUEC către autoritățile respective se aprobă în prealabil de către Comisie.

(2) Consiliul de administrație adoptă normele de securitate ale Autorității Vamale a UE în urma aprobării de către Comisie. Atunci când evaluează normele de securitate propuse, Comisia se asigură de compatibilitatea acestora cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 și (UE, Euratom) 2015/444.

(3) Autoritatea Vamală a UE poate lua măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și cu statele membre și, după caz, cu alte instituții, organe, oficii și agenții competente ale Uniunii. Orice acord administrativ încheiat în acest scop cu privire la partajarea IUEC sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere excepțională ad-hoc de IUEC se aprobă în prealabil de către Comisie.

Articolul 261

Regimul lingvistic

(1) Regulamentul nr. 1 al Consiliului ([49]) se aplică Autorității Vamale a UE.

(2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității Vamale a UE.

(3) Serviciile de traducere și toate celelalte servicii lingvistice solicitate de Autoritatea Vamală a UE, altele decât serviciile de interpretare, sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 262

Evaluare

(1) Comisia se asigură că până cel târziu la 21 septembrie 2031 și, ulterior, o dată la cinci ani, se efectuează o evaluare a performanței Autorității Vamale a UE în raport cu obiectivele, mandatul, sarcinile, guvernanța și amplasamentele acesteia, în conformitate cu orientările Comisiei.

([47]) Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

(2) Evaluarea menționată la alineatul (1) abordează, în special, eventuala necesitate de a modifica mandatul Autorității Vamale a UE, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

(3) La fiecare a doua evaluare menționată la alineatul (1), rezultatele obținute de Autoritatea Vamală a UE sunt examinate în raport cu obiectivele, mandatul, sarcinile și guvernanța acesteia, realizându-se inclusiv o evaluare pentru a se stabili dacă o continuare a activității Autorității Vamale a UE mai este încă justificată din punctul de vedere al obiectivelor, mandatului, sarcinilor și guvernanței respective.

(4) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările evaluării menționate la alineatul (1). Constatările respectivei evaluări se publică.

Articolul 263

Răspunderea Autorității Vamale a UE

(1) Răspunderea contractuală a Autorității Vamale a UE este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de Autoritatea Vamală a UE.

(3) În ceea ce privește răspunderea necontractuală, Autoritatea Vamală a UE repară, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, toate prejudiciile cauzate de departamentele sale sau de membrii personalului său în exercitarea atribuțiilor care le revin.

(4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciilor menționate la alineatul (3).

(5) Răspunderea personală a membrilor personalului Autorității Vamale a UE față de aceasta este reglementată de dispozițiile aplicabile lor, prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(6) Răspunderea financiară a Uniunii și a statelor membre în ceea ce privește datoriile Autorității Vamale a UE se limitează la contribuția lor deja plătită în contul cheltuielilor administrative ale acesteia.

Articolul 264

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

(1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea care urmează să fie oferită Autorității Vamale a UE în statul membru gazdă și facilitățile care urmează să fie puse la dispoziție de statul membru respectiv, împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru gazdă directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, personalului Autorității Vamale a UE și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord privind sediul între Autoritatea Vamală a UE și statul membru gazdă, încheiat după ce s-a obținut aprobarea consiliului de administrație și cel târziu la 21 septembrie 2028.

(2) Statul membru gazdă al Autorității Vamale a UE asigură cele mai bune condiții posibile pentru a garanta funcționarea Autorității Vamale a UE, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături adecvate de transport.

(3) În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, directorul executiv poate decide să înființeze birouri locale în alte state membre, în scopul îndeplinirii de către Autoritatea Vamală a UE a sarcinilor sale într-un mod mai eficient, mai eficace și mai coerent.

Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al consiliului de administrație și al statului membru în cauză. Decizia se bazează pe o analiză cost-beneficiu corespunzătoare, care să demonstreze în special valoarea adăugată a acestei decizii. Decizia respectivă precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie desfășurate în cadrul biroului local astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale Autorității Vamale a UE.

Articolul 265

Începerea activităților Autorității Vamale a UE

Comisia este responsabilă cu instituirea și funcționarea inițială a Autorității Vamale a UE până când Autoritatea Vamală a UE va dobândi capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget. În acest scop:

(a) până la intrarea în funcție a directorului executiv în urma numirii sale de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 241, Comisia poate să desemneze un funcționar al Comisiei pentru a exercita, în calitate de director executiv interimar, atribuțiile care îi revin directorului executiv;

(b) prin derogare de la articolul 238 alineatul (3) litera (j) și până la adoptarea unei decizii, astfel cum se menționează la articolul 238 alineatul (4), directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;

(c) Comisia poate oferi asistență Autorității Vamale a UE, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile Autorității Vamale a UE sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;

(d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul Autorității Vamale a UE și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a Autorității Vamale a UE;

(e) prin derogare de la articolul 237 alineatul (1), până la alegerea președintelui consiliului de administrație, directorul executiv interimar convoacă și prezidează reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

TITLUL XIII

COOPERAREA VAMALĂ

CAPITOLUL 1

Cooperarea dintre autoritățile vamale în cadrul Uniunii

Articolul 266

Cooperarea vamală internă

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 515/97, autoritățile vamale cooperează între ele, precum și cu Comisia și cu Autoritatea Vamală a UE, în conformitate cu legislația vamală și cu orice alte acte juridice ale Uniunii care prevăd o astfel de cooperare, pentru a asigura o aplicare corectă și uniformă a actelor juridice respective și pentru a sprijini îndeplinirea misiunii lor, astfel cum se prevede la articolul 2 din prezentul regulament.

(2) Autoritățile vamale pot pune temporar la dispoziție lucrători vamali pentru a lucra în cadrul autorităților vamale ale unui alt stat membru, la cererea acestora din urmă. Autoritățile vamale informează Autoritatea Vamală a UE cu privire la aceste misiuni de muncă temporară. Autoritatea Vamală a UE își poate oferi sprijinul și, cu acordul autorităților vamale în cauză, poate coordona astfel de misiuni. Statele membre respective pot stabili condițiile necesare pentru astfel de misiuni în cadrul unui acord propriu-zis sau al unor acorduri de lucru.

(3) Autoritățile vamale din state membre diferite pot efectua controale comune din proprie inițiativă, în plus față de controalele comune menționate la articolul 267. Ele informează Autoritatea Vamală a UE cu privire la respectivele controale comune.

(4) Comisia, OLAF și Autoritatea Vamală a UE pot face schimb de date în conformitate cu titlul III în scopul cooperării menționate în prezentul capitol. În cazul în care un astfel de schimb implică informații referitoare la riscuri, Autoritatea Vamală a UE asigură utilizarea eficace a acestor informații în cadrul activităților sale de management al riscurilor, în conformitate cu prezentul titlu și cu titlul XII.

Articolul 267

Controale comune

(1) Autoritatea Vamală a UE, în cooperare cu statele membre, planifică, organizează și coordonează controalele comune efectuate de autoritățile vamale.

După caz, controalele comune pot presupune cooperare cu Comisia sau cu alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii, în conformitate cu articolul 268.

(2) În scopul controalelor comune menționate la alineatul (1), Autoritatea Vamală a UE urmărește prioritățile politicii vamale și asigură cooperarea cu privire la activitățile antifraudă desfășurate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile competente ale Uniunii și cu privire la investigațiile efectuate de autoritățile vamale.

(3) Pentru a permite Autorității Vamale a UE să întocmească un raport și să efectueze o evaluare, autoritățile vamale oferă feedback Autorității Vamale a UE cu privire la activitățile și controalele pe care le-au desfășurat în contextul oricărui control comun menționat la alineatul (1).

CAPITOLUL 2

Cooperarea cu alte autorități în cadrul Uniunii

Articolul 268

Cooperarea vamală cu alte autorități în cadrul Uniunii

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 515/97 și articolelor 41, 42 și 43 din prezentul regulament, Autoritatea Vamală a UE și autoritățile vamale cooperează cu alte autorități sau organisme competente la nivelul Uniunii și la nivel național, inclusiv cu autorități de supraveghere a pieței, autorități sanitare și fitosanitare, autorități sau organisme de aplicare a legii, autorități statistice și autorități fiscale, în limitele cadrelor juridice aplicabile.

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol are loc în mod regulat și structurat. Prin această cooperare se urmăresc, în special, următoarele obiective:

(a) să se aducă o contribuție la evoluțiile legislative din domeniile de politici relevante pentru domeniul vamal și să se urmărească aceste evoluții;

(b) să se facă schimb de date, în special de date relevante pentru managementul riscurilor, în conformitate cu titlul IV capitolul 2;

(c) să se elaboreze strategii de supraveghere coerente și coordonate pentru managementul riscurilor legate de mărfuri în domeniile de competență atât ale autorităților vamale, cât și ale altor autorități, în conformitate cu titlul IV capitolul 2;

(d) să se faciliteze punerea în aplicare operațională, inclusiv prin efectuarea de controale comune în conformitate cu articolul 267;

(e) după caz, să se facă schimb de competențe și de bune practici prin sesiuni comune de formare cu privire la modul de detectare a produselor neconforme;

(f) în domenii relevante pentru domeniul vamal, să se aducă o contribuție la activitățile de inovare și de cercetare, să se dezvolte noi tehnologii și să se faciliteze achizițiile publice comune.

(3) Autoritatea Vamală a UE, fără a aduce atingere competențelor Comisiei și sub rezerva aprobării prealabile de către aceasta, adoptă și actualizează periodic, în cooperare cu autoritățile vamale, un cadru care sprijină cooperarea menționată la prezentul articol, propunând obiective și domenii-cheie de cooperare și oferind orientări pentru punerea sa în practică. Autoritatea Vamală a UE poate încheia acorduri de lucru în scopul elaborării și actualizării unui astfel de cadru. Autoritatea Vamală a UE implică alte părți relevante atunci când elaborează cadrul sau când elaborează acordurile de lucru menționate la prezentul alineat.

(4) În cazul în care, în contextul cooperării menționate la alineatul (1), autoritățile vamale primesc de la alte autorități competente la nivel național o cerere de extragere și de comunicare a unor date aflate în Platforma de date vamale a UE, aceste date se furnizează numai dacă cererea este justificată și numai cu aprobarea autorităților vamale vizate de date.

Extragerea și comunicarea se limitează la datele pe care autoritatea destinatară are dreptul să le obțină în conformitate cu cadrul juridic în temeiul căruia își desfășoară activitatea și care sunt strict necesare pentru scopul menționat în cererea relevantă. Statele membre adoptă măsuri pentru a asigura respectarea normelor Uniunii privind confidențialitatea și privind protecția datelor.

Autoritățile vamale desemnează o unitate centrală care să primească cererile menționate la prezentul alineat și să asigure prelucrarea acestora.

(5) Autoritățile vamale și Autoritatea Vamală a UE utilizează mijloace electronice pentru respectarea obligațiilor enumerate la alineatul (4).

(6) În cazul în care o autoritate vamală suspectează că mărfurile nu respectă alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, aceasta comunică imediat informațiile respective autorităților competente relevante, în termenele și cu mijloacele tehnice prevăzute în legislația aplicabilă.

(7) În cazul în care o autoritate vamală cooperează cu o altă autoritate dintr-un alt stat membru, ea notifică autorității vamale din statul membru respectiv faptul că are loc această cooperare. În cazul în care cooperarea implică mai mult de două state membre, autoritățile vamale participante notifică acest lucru Autorității Vamale a UE, care, la cerere, le poate oferi sprijin operațional și de coordonare în conformitate cu articolul 232.

(8) În cazul în care aplică cadrul de cooperare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, statele membre raportează Autorității Vamale a UE, în mod periodic și cel puțin o dată la doi ani, cu privire la această aplicare. Autoritatea Vamală a UE ține seama de constatările acestei raportări în cadrul activităților sale de monitorizare menționate la articolul 232 alineatul (7) litera (a) și al sarcinilor sale de măsurare a performanței menționate la articolul 232 alineatul (7) litera (b).

(9) Până la 21 septembrie 2027, Comisia poate îndeplini sarcinile Autorității Vamale a UE.

(10) Autoritatea Vamală a UE poate coopera cu alte autorități naționale, precum și cu Comisia și cu alte instituții, oficii, agenții, rețele și organe ale Uniunii, pentru a contribui la obiectivele menționate la alineatul (2). În cazul în care cooperează cu alte autorități naționale ale unui stat membru, Autoritatea Vamală a UE informează autoritatea vamală a statului membru respectiv.

(11) Autoritatea Vamală a UE cooperează îndeaproape cu OLAF și cu EPPO în cazul în care apare o fraudă sau o suspiciune de fraudă în cadrul oricăreia dintre activitățile sale de cooperare.

(12) Autoritatea Vamală a UE poate participa și contribui la analize strategice și evaluări ale amenințărilor, programe de inovare, activități de formare, rețele, precum și la alte activități care sunt relevante pentru executarea sarcinilor sale și care sunt organizate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii.

Articolul 269

Acțiuni care trebuie să fie întreprinse de autoritățile vamale

(1) Autoritățile vamale pun în aplicare măsurile prevăzute în alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale în conformitate cu prevederile acestora, cum ar fi:

(a) colectarea de date specifice pentru toate trimiterile, inclusiv controale automatizate ale formalităților nevamale ale Uniunii, cu condiția ca acestea să fie stocate într-un registru central al Uniunii;

(b) furnizarea de statistici, analize și tendințe, în special în domeniul riscurilor;

(c) facilitarea și coordonarea controalelor efectuate de alte autorități;

(d) efectuarea de controale asupra anumitor trimiteri, selectate pe baza managementului riscurilor în conformitate cu titlul IV și ținând seama de analiza menționată la litera (b) de la prezentul alineat;

(e) consultarea altor autorități înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolul 77;

(f) luarea oricăror măsuri necesare cu privire la mărfurile neconforme, inclusiv vânzarea sau distrugerea mărfurilor respective;

(g) punerea în aplicare a cadrului de cooperare menționat la articolul 268;

(h) alertarea altor autorități cu privire la riscurile relevante pentru activitatea lor și raportarea suspiciunilor de fraudă și de infracționalitate;

(i) acțiuni subsecvente, în cazul în care circulația mărfurilor încalcă alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale;

(j) orice altă acțiune complementară.

(2) În cazul în care un stat membru desemnează un punct vamal specializat de trecere a frontierei pentru a aplica anumite alte dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, statul membru respectiv notifică această desemnare Autorității Vamale a UE. Autoritatea Vamală a UE întocmește și actualizează periodic o listă a acestor puncte vamale specializate de trecere a frontierei și publică lista respectivă pe site-ul său. Constrângerile care rezultă din obligația de a trece printr-un astfel de punct vamal specializat desemnat de trecere a frontierei nu trebuie să fie disproporționate pentru operatorii economici în raport cu obiectivul urmărit, ținând seama în mod corespunzător de circumstanțele care justifică această obligație.

(3) Pentru a facilita identificarea, aplicarea și asigurarea respectării altor dispoziții legislative aplicate de autoritățile vamale, Comisia întocmește și actualizează periodic o listă integrată a actelor juridice ale Uniunii care stabilesc cerințele care se aplică mărfurilor supuse controalelor vamale și sunt menite să protejeze interesele publice și publică această listă pe site-ul său.

CAPITOLUL 3

Cooperarea vamală cu alte autorități din afara Uniunii

Articolul 270

Cooperarea vamală cu autoritățile țărilor terțe și cu organizațiile internaționale

(1) Autoritatea Vamală a UE poate, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, după consultarea Comisiei și sub rezerva aprobării prealabile din partea acesteia, să încheie acorduri de lucru cu autoritățile vamale și cu alte autorități competente din țări terțe, precum și cu organizații internaționale. Aceste acorduri de lucru pot include activități comune și schimburi de bune practici.

(2) Acordurile de lucru menționate la alineatul (1) se limitează la sarcinile Autorității Vamale a UE și nu creează obligații juridice pentru Uniune sau pentru statele membre.

(3) Autoritatea Vamală a UE informează autoritățile vamale ale statelor membre cu privire la acordurile de lucru menționate la alineatul (1).

Articolul 271

Acorduri bilaterale cu țări terțe

(1) În cazul în care un stat membru inițiază negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord bilateral privind punerea în aplicare a legislației vamale, acesta notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, proiectul de acord pe care intenționează să îl semneze.

(2) Înainte de a încheia sau de a modifica un acord bilateral cu o țară terță vecină privind punctele comune de trecere a frontierei, statul membru în cauză consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acordului respectiv cu dreptul Uniunii. În cazul în care consideră că acordul este incompatibil cu dreptul Uniunii, Comisia notifică acest lucru statului membru în cauză. Statul membru respectiv ia toate măsurile necesare pentru a modifica acordul, într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine incompatibilitățile respective.

(3) Statele membre notifică Comisiei acordurile lor bilaterale existente până la 21 septembrie 2027.

Articolul 272

Schimbul de date cu țările terțe

(1) Comisia, autoritățile vamale și Autoritatea Vamală a UE pot, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii, să asigure partajarea și schimbul de date prelucrate în conformitate cu prezentul regulament cu autoritățile vamale și cu alte autorități ale țărilor terțe, în scopul cooperării vamale, inclusiv prin intermediul unor schimburi sistematice și automatizate, în cazul în care:

(a) un acord internațional încheiat între Uniune și țara terță sau țările terțe în cauză prevede un astfel de schimb;

(b) actele juridice ale Uniunii din domeniul vamal, al politicii comerciale comune sau al politicii externe și de securitate comune sau alte dispoziții legislative ale Uniunii aplicate de autoritățile vamale prevăd un astfel de schimb; sau

(c) un acord bilateral încheiat sau menținut în conformitate cu procedura și condițiile prevăzute la alineatele (6)-(9) între un stat membru și o țară terță prevede un astfel de schimb.

(2) În cazul în care autoritățile vamale sau Autoritatea Vamală a UE fac schimb de date cu autoritățile vamale și alte autorități din țări terțe, ele informează Comisia cu privire la aceste schimburi.

(3) În ceea ce privește schimbul de date menționat la alineatul (1) de la prezentul articol:

(a) se asigură conformitatea transferului de date cu caracter personal cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679, după caz;

(b) se asigură confidențialitatea informațiilor în conformitate cu prezentul regulament; și

(c) se asigură efectuarea schimbului de date prin mijloace de comunicare securizate adecvate.

(4) Schimbul menționat la alineatul (1) poate viza, în special, următoarele categorii de date:

(a) elementele de date incluse în deciziile luate de autoritățile vamale sau în decizii similare luate în țări terțe, referitoare la informațiile obligatorii, la statutul de operator economic autorizat, la statutul de comerciant „încredere și control", la valoarea în vamă, la statutul vamal al mărfurilor sau la regimurile speciale;

(b) elementele de date care fie sunt incluse în declarații, notificări și dovezi ale statutului vamal al mărfurilor și în documentele justificative, fie sunt furnizate sau puse în alt mod la dispoziția autorităților vamale ale statelor membre, a Comisiei sau a autorităților vamale ale țărilor terțe, fie sunt eliberate de autoritățile respective;

(c) date privind riscurile identificate, constatările efectuate și rezultatele obținute de autoritățile vamale ale statelor membre sau de Comisie, pe de o parte, și de autoritățile vamale ale țărilor terțe, pe de altă parte, în cursul efectuării analizelor de risc și a controalelor.

(5) Schimbul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol nu aduce atingere schimburilor de informații efectuate în temeiul dispozițiilor privind asistența administrativă reciprocă cuprinse în acordurile dintre Uniune și țările terțe și nici Regulamentului (CE) nr. 515/97.

(6) Un stat membru poate fi împuternicit să înceapă negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord bilateral privind schimbul de informații menționat la alineatul (1) în conformitate cu procedurile și condițiile generale prevăzute în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (8).

Atunci când intră în vigoare un acord privind schimbul de informații menționat la alineatul (1) între Uniune și o anumită țară terță, acest acord prevalează asupra oricăror părți relevante ale acordurilor bilaterale existente, care nu mai pot fi aplicate.

(7) Statele membre notifică Comisiei, la intrarea în vigoare a prezentului regulament, acordurile lor bilaterale existente care prevăd schimbul de informații din domeniul vamal. În cazul în care consideră că un acord este incompatibil cu dreptul Uniunii, Comisia notifică acest lucru statului membru în cauză. Statul membru ia toate măsurile necesare pentru a modifica acordul, într-un termen rezonabil stabilit de Comisie, astfel încât să elimine incompatibilitățile respective.

(8) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor și a procedurilor conform cărora un stat membru poate fi împuternicit să inițieze negocierile menționate la alineatul (6). Printre aceste condiții se numără cerința ca statul membru în cauză să notifice Comisiei, Autorității Vamale a UE și tuturor celorlalte state membre atât intenția sa de a încheia un astfel de acord bilateral, cât și conținutul acestuia. Comisia evaluează impactul acordului asupra dreptului Uniunii și asupra viitoarelor negocieri la nivelul Uniunii. Actul delegat prevede, de asemenea, monitorizarea punerii în aplicare a acordului respectiv.

(9) În termen de 60 de zile de la primirea notificării menționate la alineatul (8) de la prezentul articol, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare prin care împuternicește statul membru în cauză să încheie acordul bilateral în cauză. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 283 alineatul (2).

În cazul în care, în legătură cu această împuternicire, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid schimbul de informații solicitat, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 283 alineatul (5).

În același termen, Comisia informează statul membru în cauză atunci când decide să nu adopte un act de punere în aplicare în temeiul prezentului alineat.

TITLUL XIV

ÎNCĂLCĂRI ALE LEGISLAȚIEI VAMALE ȘI SANCȚIUNI FĂRĂ CARACTER PENAL

Articolul 273

Obiect și dispoziții generale

(1) Prezentul titlu prevede o listă minimă a încălcărilor legislației vamale și sancțiuni fără caracter penal pentru aceste încălcări.

Statele membre stabilesc în dreptul lor intern încălcările legislației vamale și sancțiunile fără caracter penal aplicabile acestor încălcări, în conformitate cu prezentul titlu.

(2) Prezentul titlu nu împiedică statele membre să prevadă încălcări suplimentare ale legislației vamale sau să ia măsuri mai stricte în cazul încălcărilor legislației vamale.

(3) Sancțiunile prevăzute pentru încălcările legislației vamale sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(4) Statele membre notifică Comisiei atât dispozițiile de drept intern pe care le adoptă în temeiul prezentului titlu până la 19 martie 2028, cât și, fără întârziere, orice modificare ulterioară care afectează astfel de dispoziții.

Articolul 274

Încălcări ale legislației vamale

(1) Fără a aduce atingere articolelor 224, 273 și 275, statele membre se asigură că cel puțin următoarele încălcări ale legislației vamale fac obiectul sancțiunilor prevăzute în dreptul lor intern:

(a) nerespectarea de către titularul unei decizii vamale a obligațiilor care decurg din decizia respectivă;

(b) nerespectarea obligației de a furniza sau de a pune la dispoziția autorităților vamale date complete și exacte în conformitate cu legislația vamală;

(c) nerespectarea obligației de a ține evidențele cerute de legislația vamală;

(d) nerespectarea normelor referitoare la scoaterea mărfurilor de sub supravegherea vamală;

(e) nerespectarea obligațiilor legate de regimurile vamale;

(f) nerespectarea obligațiilor aplicabile importatorului, prevăzute la articolul 27 alineatul (2);

(g) nerespectarea obligațiilor aplicabile exportatorului, prevăzute la articolul 28 alineatul (1).

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și alte comportamente, acte sau omisiuni care constituie încălcări ale legislației vamale.

Articolul 275

Sancțiuni

(1) Statele membre se asigură că, atunci când decid tipul de sancțiune și gravitatea acesteia, se acordă atenția cuvenită următoarelor aspecte:

(a) dacă încălcarea legislației vamale a fost comisă intenționat sau din neglijență;

(b) natura, gravitatea, frecvența și durata încălcării legislației vamale;

(c) impactul încălcării legislației vamale asupra intereselor financiare și a altor interese de siguranță și de securitate ale Uniunii și ale statelor membre;

(d) gradul de cooperare cu autoritatea vamală pentru a remedia încălcarea legislației vamale și pentru a atenua posibilele efecte negative ale acesteia;

(e) orice alte circumstanțe atenuante sau agravante ale cazului, în conformitate cu dreptul intern.

(2) Sancțiunile iau una sau mai multe dintre următoarele forme:

(a) o sancțiune pecuniară aplicată de autoritățile vamale sau, după caz, o sancțiune aplicată de autoritățile vamale competente printr-o procedură de tranzacție aplicată în locul unei sancțiuni penale;

(b) revocarea, suspendarea sau modificarea unei autorizații deținute de persoana în cauză;

(c) confiscarea mărfurilor implicate în încălcarea legislației vamale;

(d) un avertisment;

(e) alte sancțiuni.

(3) Toate sancțiunile fără caracter penal aplicate de autoritățile vamale pentru încălcări ale legislației vamale se înregistrează indicând natura încălcării și cuantumul oricărei sancțiuni pecuniare sau identificarea oricărei alte sancțiuni fără caracter penal aplicate pentru încălcarea respectivă. Respectivele informații se pun la dispoziția Autorității Vamale a UE prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

(4) Până la 21 septembrie 2032, Comisia, în consultare cu Autoritatea Vamală a UE, evaluează aplicarea prezentului articol și analizează dacă sancțiunile pecuniare sunt aplicate în mod eficient în toate statele membre fără a conduce la denaturări ale pieței interne sau dacă este necesar să se stabilească sancțiuni pecuniare armonizate pentru diferitele încălcări. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

Articolul 276

Sancțiuni pentru neconformitatea sistematică în cazul vânzărilor la distanță

(1) În cazul în care, în contextul punerii în liberă circulație a mărfurilor vândute în cadrul vânzărilor la distanță, autoritățile vamale constată o nerespectare sistematică de către același operator economic a obligațiilor menționate la articolul 274 alineatul (1), aceasta este considerată o încălcare sistematică. Statele membre se asigură că sancțiunea aplicată pentru o încălcare sistematică ia cel puțin forma unor sancțiuni pecuniare de minimum 1 % și de până la 4 % din valoarea totală a mărfurilor importate în Uniune de către operatorul economic respectiv în decursul ultimelor 12 luni.

(2) În sensul prezentului articol, neconformitatea operatorului economic este considerată sistematică atunci când rezultatele unui număr substanțial de controale vamale efectuate pe parcursul unei luni calendaristice indică neconformitatea într-un număr de cazuri suficient de reprezentativ.

(3) În cazul unei încălcări sistematice menționate la alineatul (1), autoritățile competente suspendă, revocă sau anulează, de asemenea, orice statut de operator economic autorizat sau de comerciant „încredere și control” sau orice măsură de facilitare echivalentă acordată în temeiul prezentului regulament operatorului economic care a săvârșit încălcarea respectivă.

(4) În cazul în care, pe parcursul unei perioade de șase luni de la aplicarea unei sancțiuni menționate la alineatul (1), autoritățile vamale constată o nouă încălcare sistematică din partea aceluiași operator economic, sancțiunile aplicate pentru încălcarea respectivă iau cel puțin forma unor sancțiuni pecuniare de minimum 3 % și de până la 6 % din valoarea totală a mărfurilor importate în Uniune de către operatorul economic respectiv în decursul ultimelor 12 luni.

(5) În cazul în care, pe parcursul unei perioade de șase luni de la aplicarea unei sancțiuni menționate la alineatul (4) de la prezentul articol, autoritățile vamale constată o nouă încălcare sistematică din partea aceluiași operator economic, sancțiunea pentru o astfel de nouă încălcare sistematică ia cel puțin forma uneia dintre sancțiunile menționate la alineatul respectiv. După caz și ținând seama de gravitatea acestei noi încălcări sistematice, accesul operatorului economic respectiv la interfața online poate fi restricționat temporar. În acest scop, autoritatea vamală competentă transmite autorităților relevante, fără întârzieri nejustificate, informațiile cu privire la încălcare. În plus, se iau măsuri în conformitate cu articolul 77 alineatul (5) primul paragraf litera (a).

(6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 282 în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea numărului substanțial de controale vamale, ținând seama de volumul și de impactul vânzărilor la distanță relevante, precum și prin stabilirea, pe baza gravității încălcării, a pragului de cazuri considerat suficient de reprezentativ pentru determinarea neconformității sistematice, astfel cum este menționată la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 277

Clasificarea operatorilor economici cu grad ridicat de risc

(1) În cazul în care este aplicată o sancțiune în temeiul articolului 276, importatorul relevant pentru vânzările la distanță este clasificat pe Platforma de date vamale a UE ca operator economic cu grad ridicat de risc în conformitate cu articolul 55 alineatul (2).

(2) Clasificarea ca operator economic cu grad ridicat de risc se ia în considerare în:

(a) managementul riscurilor vamale, în conformitate cu articolul 55; și

(b) stabilirea și punerea în aplicare a domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile, în conformitate cu articolele 56, 57 și 58.

Articolul 278

Cooperarea între statele membre

(1) În cazul în care o încălcare a legislației vamale ține de competența mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre respective cooperează în conformitate cu dreptul aplicabil.

(2) Autoritatea Vamală a UE poate sprijini și facilita cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre în scopurile menționate la alineatul (1).

TITLUL XV

DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

Măsurarea performanței uniunii vamale

Articolul 279

Evaluare și raportare

(1) Comisia analizează și evaluează performanța uniunii vamale cel puțin o dată pe an. Acest lucru include măsurarea activităților vamale desfășurate de autoritățile vamale din statele membre și, acolo unde este posibil, din țările candidate la nivel național și local. Această măsurare se poate baza pe instrumentele existente elaborate în acest scop de Comisie și de statele membre.

(2) Statele membre și Autoritatea Vamală a UE asistă Comisia în îndeplinirea sarcinii menționate la alineatul (1). În special, statele membre furnizează Autorității Vamale a UE date care conțin informații atât de la nivel național, cât și de la nivel local. Aceste date sunt de așa natură încât să permită producerea de indicatori de performanță privind factorii inițiali, activitatea și rezultatele.

Pe baza acestor date și a altor informații disponibile, Autoritatea Vamală a UE identifică modul în care activitățile și operațiunile vamale, precum și resursele alocate acestor activități și operațiuni sprijină realizarea obiectivelor și priorităților strategice ale uniunii vamale și contribuie la misiunea autorităților vamale prevăzută la articolul 2. În special, Autoritatea Vamală a UE, în cooperare cu autoritățile vamale, elaborează proiecte de rapoarte anuale și alte tipuri de documente pentru a identifica principalele tendințe, punctele forte, punctele slabe, lacunele și riscurile potențiale și transmite Comisiei recomandări de îmbunătățire. Proiectele de rapoarte anuale respective includ informații privind funcționarea statutului de operator economic autorizat sau de comerciant „încredere și control", astfel cum este menționat la articolul 31.

(3) Autoritatea Vamală a UE transmite Comisiei proiectele de rapoarte anuale menționate la alineatul (2) al doilea paragraf, spre aprobare și transmitere către statele membre în scop de informare.

(4) Cel târziu la 21 septembrie 2027, Comisia evaluează funcționarea taxei de procesare la nivelul Uniunii menționate la articolul 20 alineatul (2), inclusiv impactul acesteia asupra funcționării vânzărilor la distanță. Comisia prezintă evaluarea respectivă Parlamentului European și Consiliului.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a specifica datele care trebuie să fie furnizate de statele membre în conformitate cu alineatul (2) primul paragraf de la prezentul articol și nivelul lor de confidențialitate, precum și modul în care este concepută măsurarea performanței. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 283 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Monitorizare, evaluare și raportare

Articolul 280

Monitorizare

Comisia monitorizează periodic punerea în aplicare a prezentului regulament, ținând seama, printre altele, de informațiile și analizele relevante în scopuri de monitorizare care sunt furnizate sau puse la dispoziție de autoritățile vamale și de Autoritatea Vamală a UE pe Platforma de date vamale a UE.

Articolul 281

Evaluare și raportare

(1) Înainte de 31 decembrie 2027, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care conține o evaluare a vămuirii centralizate menționate la articolul 91. Partea neconfidențială a raportului respectiv se publică. După caz, Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă în vederea asigurării unei repartizări echitabile a drepturilor și obligațiilor statelor membre în ceea ce privește evaluarea datoriei vamale la import și răspunderea pentru aceasta.

(2) Până la 21 septembrie 2031 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport cu privire la această evaluare Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

Raportul respectiv include:

(a) o prezentare generală a stadiului punerii în aplicare a prezentului regulament;

(b) o evaluare a eficacității, a eficienței, a coerenței, a relevanței și a valorii adăugate la nivelul Uniunii a prezentului regulament, în special în ceea ce privește obiectivele menționate la articolul 2;

(c) o prezentare generală a costurilor dezagregate suportate de Uniune și de statele membre pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) La cererea Comisiei și în conformitate cu capitolul 1, statele membre furnizează informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament care sunt necesare pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol și care nu sunt disponibile pe Platforma de date vamale a UE.

(4) Până la 31 decembrie 2031, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează în special:

(a) eficacitatea supravegherii vamale a comercianților „încredere și control" de către autoritățile vamale din statul membru de stabilire și a aplicării dispozițiilor care reglementează locul nașterii datoriei vamale;

(b) eficacitatea supravegherii vamale a operatorilor economici, alții decât comercianții „încredere și control";

(c) impactul posibil al modificărilor prevăzute la alineatul (5).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 282 pentru a modifica articolul 6 alineatul (2) și articolul 193 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) prin eliminarea sau modificarea derogărilor prevăzute la articolele respective, dacă este cazul ca urmare a raportului menționat la alineatul (4) de la prezentul articol.

CAPITOLUL 3

Delegarea de competențe și procedura comitetului

Articolul 282

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4, articolul 6 alineatul (6), articolul 8 alineatele (8) și (9), articolul 9 alineatul (9), articolul 12 alineatul (6), articolul 16 alineatul (13), articolul 20 alineatul (10), articolul 26 alineatul (6), articolul 29 alineatul (10), articolul 33 alineatul (8), articolul 38 alineatul (5), articolul 41 alineatul (11), articolul 43 alineatul (7), articolul 49, articolul 71 alineatul (4), articolul 73 alineatul (3), articolul 74 alineatul (8), articolul 77 alineatul (10), articolul 78 alineatul (7), articolul 79 alineatul (4), articolul 80 alineatul (3), articolul 81 alineatul (4), articolul 83 alineatul (3), articolul 84 alineatul (6), articolul 89 alineatul (4), articolul 91 alineatul (7), articolul 92 alineatul (5), articolul 94 alineatul (4), articolul 97 alineatul (11), articolul 98 alineatul (3), articolul 99 alineatul (3), articolul 101 alineatul (11), articolul 103 alineatul (5), articolul 104 alineatul (8), articolul 105 alineatul (4), articolul 106 alineatul (3), articolul 107 alineatul (2), articolul 108 alineatul (8), articolul 109 alineatul (4), articolul 111 alineatul (7), articolul 114 alineatul (7), articolul 116 alineatul (7), articolul 117 alineatul (12), articolul 118 alineatul (3), articolul 119 alineatul (3), articolul 121 alineatul (5), articolul 125 alineatul (10), articolul 128 alineatul (3), articolul 129 alineatul (5), articolul 130 alineatul (2), articolul 131 alineatul (2), articolul 132 alineatul (3), articolul 133 alineatul (5), articolul 135 alineatul (4), articolul 139 alineatul (3), articolul 140 alineatul (6), articolul 142 alineatul (5), articolul 145 alineatul (4), articolul 153 alineatul (3), articolul 156 alineatul (8), articolul 158 alineatul (5), articolul 160 alineatul (2), articolul 161 alineatul (5), articolul 169 alineatul (3), articolul 171 alineatul (9), articolul 178 alineatul (2), articolul 180 alineatul (5), articolul 191 alineatul (4), articolul 192 alineatul (8), articolul 193 alineatul (5), articolul 194 alineatul (9), articolul 197 alineatul (3), articolul 199 alineatul (4), articolul 200 alineatul (4), articolul 203 alineatul (3), articolul 205 alineatul (8), articolul 210 alineatul (4), articolul 214 alineatul (5), articolul 216 alineatul (5), articolul 217 alineatele (9) și (10), articolul 223 alineatul (8), articolul 272 alineatul (8), articolul 276 alineatul (6) și articolul 281 alineatul (5) se conferă Comisiei.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4, articolul 6 alineatul (6), articolul 8 alineatele (8) și (9), articolul 9 alineatul (9), articolul 12 alineatul (6), articolul 16 alineatul (13), articolul 20 alineatul (10), articolul 26 alineatul (6), articolul 29 alineatul (10), articolul 33 alineatul (8), articolul 38 alineatul (5), articolul 41 alineatul (11), articolul 43 alineatul (7), articolul 49, articolul 71 alineatul (4), articolul 73 alineatul (3), articolul 74 alineatul (8), articolul 77 alineatul (10), articolul 78 alineatul (7), articolul 79 alineatul (4), articolul 80 alineatul (3), articolul 81 alineatul (4), articolul 83 alineatul (3), articolul 84 alineatul (6), articolul 89 alineatul (4), articolul 91 alineatul (7), articolul 92 alineatul (5), articolul 94 alineatul (4), articolul 97 alineatul (11), articolul 98 alineatul (3), articolul 99 alineatul (3), articolul 101 alineatul (11), articolul 103 alineatul (5), articolul 104 alineatul (8), articolul 105 alineatul (4), articolul 106 alineatul (3), articolul 107 alineatul (2), articolul 108 alineatul (8), articolul 109 alineatul (4), articolul 111 alineatul (7), articolul 114 alineatul (7), articolul 116 alineatul (7), articolul 117 alineatul (12), articolul 118 alineatul (3), articolul 119 alineatul (3), articolul 121 alineatul (5), articolul 125 alineatul (10), articolul 128 alineatul (3), articolul 129 alineatul (5), articolul 130 alineatul (2), articolul 131 alineatul (2), articolul 132 alineatul (3), articolul 133 alineatul (5), articolul 135 alineatul (4), articolul 139 alineatul (3), articolul 140 alineatul (6), articolul 142 alineatul (5), articolul 145 alineatul (4), articolul 153 alineatul (3), articolul 156 alineatul (8), articolul 158 alineatul (5), articolul 160 alineatul (2), articolul 161 alineatul (5), articolul 169 alineatul (3), articolul 171 alineatul (9), articolul 178 alineatul (2), articolul 180 alineatul (5), articolul 191 alineatul (4), articolul 192 alineatul (8), articolul 193 alineatul (5), articolul 194 alineatul (9), articolul 197 alineatul (3), articolul 199 alineatul (4), articolul 200 alineatul (4), articolul 203 alineatul (3), articolul 205 alineatul (8), articolul 210 alineatul (4), articolul 214 alineatul (5), articolul 216 alineatul (5), articolul 217 alineatele (9) și (10), articolul 223 alineatul (8), articolul 272 alineatul (8), articolul 276 alineatul (6) și articolul 281 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, al articolului 6 alineatul (6), al articolului 8 alineatele (8) și (9), al articolului 9 alineatul (9), al articolului 12 alineatul (6), al articolului 16 alineatul (13), al articolului 20 alineatul (10), al articolului 26 alineatul (6), al articolului 29 alineatul (10), al articolului 33 alineatul (8), al articolului 38 alineatul (5), al articolului 41 alineatul (11), al articolului 43 alineatul (7), al articolului 49, al articolului 71 alineatul (4), al articolului 73 alineatul (3), al articolului 74 alineatul (8), al articolului 77 alineatul (10), al articolului 78 alineatul (7), al articolului 79 alineatul (4), al articolului 80 alineatul (3), al articolului 81 alineatul (4), al articolului 83 alineatul (3), al articolului 84 alineatul (6), al articolului 89 alineatul (4), al articolului 91 alineatul (7), al articolului 92 alineatul (5), al articolului 94 alineatul (4), al articolului 97 alineatul (11), al articolului 98 alineatul (3), al articolului 99 alineatul (3), al articolului 101 alineatul (11), al articolului 103 alineatul (5), al articolului 104 alineatul (8), al articolului 105 alineatul (4), al articolului 106 alineatul (3), al articolului 107 alineatul (2), al articolului 108 alineatul (8), al articolului 109 alineatul (4), al articolului 111 alineatul (7), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 116 alineatul (7), al articolului 117 alineatul (12), al articolului 118 alineatul (3), al articolului 119 alineatul (3), al articolului 121 alineatul (5), al articolului 125 alineatul (10), al articolului 128 alineatul (3), al articolului 129 alineatul (5), al articolului 130 alineatul (2), al articolului 131 alineatul (2), al articolului 132 alineatul (3), al articolului 133 alineatul (5), al articolului 135 alineatul (4), al articolului 139 alineatul (3), al articolului 140 alineatul (6), al articolului 142 alineatul (5), al articolului 145 alineatul (4), al articolului 153 alineatul (3), al articolului 156 alineatul (8), al articolului 158 alineatul (5), al articolului 160 alineatul (2), al articolului 161 alineatul (5), al articolului 169 alineatul (3), al articolului 171 alineatul (9), al articolului 178 alineatul (2), al articolului 180 alineatul (5), al articolului 191 alineatul (4), al articolului 192 alineatul (8), al articolului 193 alineatul (5), al articolului 194 alineatul (9), al articolului 197 alineatul (3), al articolului 199 alineatul (4), al articolului 200 alineatul (4), al articolului 203 alineatul (3), al articolului 205 alineatul (8), al articolului 210 alineatul (4), al articolului 214 alineatul (5), al articolului 216 alineatul (5), al articolului 217 alineatele (9) și (10), al articolului 223 alineatul (8), al articolului 272 alineatul (8), al articolului 276 alineatul (6) și al articolului 281 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(7) Prin derogare de la alineatul (6) de la prezentul articol, primul act delegat adoptat în temeiul articolului 20 alineatul (10) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de 30 de zile de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții.

Articolul 283

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului vamal. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(5) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

(6) În cazul în care avizul Comitetului Codului vamal trebuie să fie obținut prin procedură scrisă și se face trimitere la prezentul alineat, procedura respectivă se încheie fără rezultat numai dacă, în termenul prevăzut pentru emiterea avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului.

CAPITOLUL 4

Dispoziții finale

Articolul 284

Abrogare

(1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se abrogă.

Cu toate acestea, actele delegate și de punere în aplicare existente adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 sau adoptate în temeiul actelor juridice înlocuite de regulamentul respectiv sau de versiunile anterioare ale regulamentului respectiv continuă să se aplice până la abrogarea lor prin acte delegate sau de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament.

Trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa la prezentul regulament.

(2) Începând cu 1 iulie 2028:

(a) trimiterile la declarația vamală se interpretează ca incluzând furnizarea datelor necesare pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal utilizând capacitățile Platformei de date vamale a UE, după caz;

(b) trimiterile la declarant se interpretează ca incluzând transportatorul, importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit, după caz.

Articolul 285

Măsuri tranzitorii legate de instituirea Platformei de date vamale a UE

(1) Până la 30 iunie 2028, toate mărfurile destinate plasării sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare regimului respectiv.

(2) Începând cu 1 iulie 2028, în scopul plasării mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală într-un antrepozit vamal pentru vânzări la distanță sau sub regimul de punere în liberă circulație, importatorii pentru vânzări la distanță și persoanele care au ales să utilizeze regimul IOSS furnizează sau pun la dispoziție datele utilizând Platforma de date vamale a UE în conformitate cu articolul 74. Pentru a face posibil acest lucru, funcționalitățile Platformei de date vamale a UE devin operaționale cel târziu la 1 iunie 2028.

(3) Până la 28 februarie 2031, importatorii, alții decât persoanele menționate la alineatul (2), exportatorii și titularii regimului de tranzit depun, în scopul plasării mărfurilor sub un regim vamal, o declarație vamală adecvată pentru regimul respectiv.

(4) Începând cu 1 martie 2031, importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit pot, în scopul plasării mărfurilor sub un regim vamal, să depună o declarație vamală sau să furnizeze ori să pună la dispoziție informațiile relevante adecvate pentru regimul în cauză utilizând Platforma de date vamale a UE în conformitate cu articolul 74.

(5) Începând cu 1 martie 2034, în scopul plasării mărfurilor sub un regim vamal, importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit furnizează sau pun la dispoziție informațiile adecvate pentru regimul în cauză utilizând Platforma de date vamale a UE în conformitate cu articolul 74.

(6) Funcționalitățile Platformei de date vamale a UE prevăzute la articolul 38 devin pe deplin operaționale cel târziu până la 1 februarie 2034.

(7) În cazul unor circumstanțe excepționale în care o funcționalitate relevantă a Platformei de date vamale a UE nu este operațională până la termenele stabilite în prezentul regulament, Comisia oferă, până la aceleași termene, o soluție tranzitorie în coordonare cu statele membre. Soluția tranzitorie se instituie pentru o perioadă de cel mult șase luni de la termenele stabilite în prezentul regulament. Comisia se asigură că funcționalitatea relevantă a Platformei de date vamale a UE devine operațională înainte de expirarea soluției tranzitorii.

Articolul 286

Data adoptării anumitor acte delegate și de punere în aplicare

(1) Comisia adoptă pentru prima dată următoarele acte în următoarele termene:

(a) un act delegat de stabilire a cuantumului taxei de procesare la nivelul Uniunii menționate la articolul 20 alineatele (2) și (3), în temeiul împuternicirii prevăzute la articolul 20 alineatul (10), până la 29 septembrie 2026;

(b) un act delegat menționat la articolul 276 alineatul (6), până la 1 martie 2028.

(2) Comisia adoptă:

(a) actele delegate și de punere în aplicare menționate la articolul 38 alineatele (5) și (6) și la articolul 49, care sunt necesare pentru aplicarea articolului 285 alineatul (2), până la 1 iulie 2027;

(b) actele delegate și de punere în aplicare menționate la articolul 38 alineatele (5) și (6) și la articolul 49, care sunt necesare pentru aplicarea articolului 285 alineatul (4), până la 1 martie 2029;

(c) actele delegate și de punere în aplicare menționate la articolul 38 alineatele (5) și (6) și la articolul 49, care sunt necesare pentru aplicarea articolului 285 alineatul (5), până la 31 ianuarie 2033.

Articolul 287

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 21 septembrie 2027.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, următoarele dispoziții se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament:

(a) articolul 5 punctele 15, 16, 44 și 78;

(b) articolul 20, cu excepția alineatelor (1), (2) și (4);

(c) articolele 35-39 și articolul 51;

(d) articolul 41 alineatul (10);

(e) articolul 85 alineatul (2);

(f) articolul 175 și articolul 179 alineatul (4);

(g) articolul 180;

(h) articolele 229, 230, 231, 234-244 și 255-265;

(i) articolul 268 alineatul (9);

(j) articolul 272 alineatul (7);

(k) toate dispozițiile prezentului regulament care împuternicesc Comisia să adopte acte delegate și acte de punere în aplicare, precum și articolele 282 și 283.

(4) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, articolul 20 alineatul (2) se aplică după zece zile de la intrarea în vigoare a actului delegat adoptat în temeiul articolului 20 alineatul (10).

(5) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, următoarele dispoziții se aplică de la 1 iulie 2028:

(a) articolul 20 alineatul (4), articolele 74 și 75, articolul 109 alineatul (3) litera (b), articolul 145, articolul 183 alineatul (2) litera (c), articolul 191 alineatul (2) și articolul 223 alineatul (1) litera (m);

(b) articolul 41, cu excepția alineatului (10), și articolele 42-45;

(c) articolul 78;

(d) articolul 205 alineatele (5) și (6) și articolul 208 alineatul (2).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 septembrie 2026.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	T. BYRNE

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Titlul I	Titlul I
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 (alineatul 2)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 2	Articolul 4
Articolul 3	Articolul 2
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 5 punctul 1	Articolul 5 punctul 1
Articolul 5 punctul 2	Articolul 5 punctul 2
Articolul 5 punctul 3	Articolul 5 punctul 27
Articolul 5 punctul 4	Articolul 5 punctul 5
Articolul 5 punctul 5	Articolul 5 punctul 6
Articolul 5 punctul 6	Articolul 5 punctul 20
Articolul 5 punctul 7	Articolul 5 punctul 23
Articolul 5 punctul 8	Articolul 5 punctul 12
Articolul 5 punctul 9	Articolul 5 punctul 49
Articolul 5 punctul 10	Articolul 5 punctul 50

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 5 punctul 11	Articolul 5 punctul 51
Articolul 5 punctul 12	Articolul 5 punctul 52
Articolul 5 punctul 13	Articolul 5 punctul 55
Articolul 5 punctul 14	Articolul 5 punctul 56
Articolul 5 punctul 15	Articolul 5 punctul 54
Articolul 5 punctul 16	Articolul 5 punctul 11
Articolul 5 punctul 17	Articolul 5 punctul 59
Articolul 5 punctul 18	Articolul 5 punctul 67
Articolul 5 punctul 19	Articolul 5 punctul 68
Articolul 5 punctul 20	Articolul 5 punctul 69
Articolul 5 punctul 21	Articolul 5 punctul 70
Articolul 5 punctul 22	Articolul 5 punctul 45
Articolul 5 punctul 23	Articolul 5 punctul 46
Articolul 5 punctul 24	Articolul 5 punctul 47
Articolul 5 punctul 25	Articolul 5 punctul 25
Articolul 5 punctul 26	Articolul 5 punctul 48
Articolul 5 punctul 27	Articolul 5 punctul 26
Articolul 5 punctul 28	Articolul 5 punctul 71
Articolul 5 punctul 29	Articolul 5 punctul 72
Articolul 5 punctul 30	Articolul 5 punctul 62

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 5 punctul 31	Articolul 5 punctul 7
Articolul 5 punctul 32	Articolul 5 punctul 8
Articolul 5 punctul 33	Articolul 5 punctul 53
Articolul 5 punctul 34	Articolul 5 punctul 32
Articolul 5 punctul 35	—
Articolul 5 punctul 36	Articolul 5 punctul 4
Articolul 5 punctul 37	Articolul 5 punctul 63
Articolul 5 punctul 38	Articolul 5 punctul 65
Articolul 5 punctul 39	Articolul 5 punctul 10
Articolul 5 punctul 40	Articolul 5 punctul 33
Articolul 5 punctul 41	Articolul 5 punctul 73
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 9; articolul 74 alineatul (1); articolul 77 alineatul (4); articolul 81 alineatul (1); articolul 108 alineatul (4); articolul 125 alineatul (8)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 49
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (6); articolul 81 alineatele (2) și (4)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 53
Articolul 7 litera (a)	Articolul 49
Articolul 7 literele (b) și (c)	—
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 53
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (5)
Articolul 10 litera (a)	Articolul 26 alineatul (6) litera (b)
Articolul 10 litera (b)	Articolul 26 alineatul (6) litera (c)
Articolul 10 litera (c)	Articolul 26 alineatul (6) litera (d)
Articolul 11	Articolul 26 alineatul (7)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 272 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (4)
Articolul 13	Articolul 24
Articolul 14	Articolul 25
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 33 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (3) prima teză	—
Articolul 18 alineatul (3) a doua teză	Articolul 33 alineatul (7) litera (a)
Articolul 18 alineatul (4)	—

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (3)
Articolul 20 litera (a)	Articolul 33 alineatul (8)
Articolul 20 litera (b)	—
Articolul 21	—
Articolul 22 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 6 alineatul (1) litera (a)
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3) primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolul 22 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 22 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 22 alineatul (6)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 22 alineatul (7)	Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (7) prima teză
Articolul 23 alineatul (4) litera (a)	Articolul 9 alineatul (8)
Articolul 23 alineatul (4) litera (b)	Articolul 12 alineatul (2)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 24 litera (a)	Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 24 litera (b)	Articolul 8 alineatul (8) litera (b)
Articolul 24 litera (c)	Articolul 8 alineatul (8) litera (c)
Articolul 24 litera (d)	Articolul 8 alineatul (8) litera (d)
Articolul 24 litera (e)	Articolul 8 alineatul (8) litera (e)
Articolul 24 litera (f)	Articolul 8 alineatul (8) litera (f)
Articolul 24 litera (g)	Articolul 8 alineatul (8) litera (g)
Articolul 24 litera (h)	Articolul 9 alineatul (9) litera (b)
Articolul 25 litera (a)	Articolul 8 alineatul (10) litera (a)
Articolul 25 litera (b)	Articolul 8 alineatul (10) litera (b)
Articolul 25 litera (c)	Articolul 9 alineatul (9) litera (a)
Articolul 26	Articolul 10
Articolul 27	Articolul 11
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 28 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (4)
Articolul 28 alineatul (4)	Articolul 12 alineatul (5)
Articolul 29	Articolul 13
Articolul 30	Articolul 14

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 31 litera (a)	Articolul 12 alineatul (6) litera (a)
Articolul 31 litera (b)	Articolul 12 alineatul (6) litera (b)
Articolul 32	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 33	Articolul 15
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 34 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (4)
Articolul 34 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 34 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (6)
Articolul 34 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (7)
Articolul 34 alineatul (7) litera (a)	Articolul 16 alineatul (8)
Articolul 34 alineatul (7) litera (b)	—
Articolul 34 alineatul (8) litera (a)	Articolul 16 alineatul (9)
Articolul 34 alineatul (8) litera (b)	—
Articolul 34 alineatul (9)	Articolul 16 alineatul (10)
Articolul 34 alineatul (10)	Articolul 16 alineatul (11)
Articolul 34 alineatul (11)	Articolul 16 alineatul (12) primul paragraf
Articolul 35	—
Articolul 36	
Articolul 37 alineatul (1) litera (a)	Articolul 16 alineatul (14) litera (a)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 37 alineatul (1) litera (b)	Articolul 16 alineatul (14) litera (b)
Articolul 37 alineatul (1) literele (c) și (d)	—
Articolul 37 alineatul (2) litera (a)	Articolul 16 alineatul (12)
Articolul 37 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 38 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 29 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (2)	Articolul 29 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 29 alineatul (3)
Articolul 38 alineatul (4)	Articolul 29 alineatul (5)
Articolul 38 alineatul (5)	Articolul 29 alineatul (6)
Articolul 38 alineatul (6)	Articolul 29 alineatul (7)
Articolul 38 alineatul (7)	Articolul 29 alineatul (8)
Articolul 39 litera (a)	Articolul 30 alineatul (1) litera (a)
Articolul 39 litera (b)	Articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (i)
Articolul 39 litera (c)	Articolul 30 alineatul (1) litera (c)
Articolul 39 litera (d)	Articolul 30 alineatul (1) litera (d)
Articolul 39 litera (e)	Articolul 30 alineatul (1) litera (e)
Articolul 40 litera (a)	Articolul 29 alineatul (10) litera (a)
Articolul 40 litera (b)	Articolul 29 alineatul (10) litera (b)
Articolul 40 litera (c)	Articolul 29 alineatul (10) litera (b)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 41	Articolul 30 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 273 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 273 alineatul (3)
Articolul 42 alineatul (2) litera (a)	Articolul 275 alineatul (2) litera (a)
Articolul 42 alineatul (2) litera (b)	Articolul 275 alineatul (2) litera (b)
Articolul 42 alineatul (3)	Articolul 273 alineatul (4)
Articolul 43	Articolul 17
Articolul 44	Articolul 18
Articolul 45	Articolul 19
Articolul 46 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 63 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 63 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (3)	—
Articolul 46 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 55 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 55 alineatul (3)
Articolul 46 alineatul (5)	—
Articolul 46 alineatul (6)	Articolul 59 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (7)	Articolul 59 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (8)	Articolul 5 punctul 41
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 63 alineatul (3)
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 268 alineatul (2)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 48 primul paragraf	Articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
Articolul 48 al doilea paragraf	Articolul 68 alineatul (2)
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (1)
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 50 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 62 alineatul (1)
Articolul 50 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 62 alineatul (2)
Articolul 50 alineatul (2)	Articolul 70 alineatul (3)
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 76 alineatul (6)
Articolul 51 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 76 alineatul (7)
Articolul 51 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 76 alineatul (8)
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (9)
Articolul 53 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 53 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 54	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 55	Articolul 22
Titlul II	Titlul IX
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 166 alineatul (1)
Articolul 56 alineatul (2)	Articolul 166 alineatul (2)
Articolul 56 alineatul (3)	Articolul 166 alineatul (3)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 56 alineatul (4)	Articolul 166 alineatul (4)
Articolul 56 alineatul (5)	Articolul 166 alineatul (5)
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 167 alineatul (1)
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 167 alineatul (2)
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 167 alineatul (3)
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 167 alineatul (4)
Articolul 58 alineatul (1)	Articolul 166 alineatul (6)
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 167 alineatul (4)
Articolul 59	Articolul 168
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 169 alineatul (1)
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 169 alineatul (2)
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 170 alineatul (1)
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 170 alineatul (2)
Articolul 61 alineatul (3)	Articolul 170 alineatul (3)
Articolul 62	Articolul 169 alineatul (3)
Articolul 63	Articolul 170 alineatul (4)
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 171 alineatul (1)
Articolul 64 alineatul (2)	Articolul 171 alineatul (2)
Articolul 64 alineatul (3)	Articolul 171 alineatul (9)
Articolul 64 alineatul (4)	Articolul 171 alineatul (3)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 64 alineatul (5)	Articolul 171 alineatul (4)
Articolul 64 alineatul (6) primul și al doilea paragraf	Articolul 171 alineatul (5)
Articolul 64 alineatul (6) al treilea paragraf	Articolul 171 alineatul (6)
Articolul 64 alineatul (6) al patrulea paragraf	Articolul 171 alineatul (7)
Articolul 64 alineatul (6) al cincilea paragraf	Articolul 171 alineatul (8)
Articolul 65	Articolul 171 alineatul (9)
Articolul 66	Articolul 171 alineatul (10)
Articolul 67	Articolul 172 primul paragraf
Articolul 68	Articolul 172
Articolul 69	Articolul 173
Articolul 70	Articolul 174
Articolul 71	Articolul 176
Articolul 72	Articolul 177
Articolul 73	Articolul 178 alineatul (1)
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 179 alineatul (1)
Articolul 74 alineatul (2)	Articolul 179 alineatul (2)
Articolul 74 alineatul (3)	Articolul 179 alineatul (3)
Articolul 75	Articolul 178 alineatul (2)
Articolul 76	Articolul 181
Titlul III	Titlul X

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 77 alineatul (1)	Articolul 183 alineatul (1); articolul 183 alineatul (2) litera (a)
Articolul 77 alineatul (2)	Articolul 183 alineatul (2) litera (b)
Articolul 77 alineatul (3)	Articolul 183 alineatele (3) și (4)
Articolul 78	Articolul 184
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 185 alineatul (1)
Articolul 79 alineatul (2)	Articolul 185 alineatul (2)
Articolul 79 alineatul (3)	Articolul 185 alineatul (3)
Articolul 79 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 185 alineatul (4)
Articolul 79 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 185 alineatul (5)
Articolul 80	Articolul 186
Articolul 81 alineatul (1)	Articolul 187 alineatul (1); articolul 187 alineatul (2) litera (a)
Articolul 81 alineatul (2)	Articolul 187 alineatul (2) litera (b)
Articolul 81 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 187 alineatul (3)
Articolul 81 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 187 alineatul (4)
Articolul 82	Articolul 188
Articolul 83 alineatul (1)	Articolul 189 alineatul (1)
Articolul 83 alineatul (2)	Articolul 189 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 83 alineatul (3)	Articolul 189 alineatul (3)
Articolul 84	Articolul 190
Articolul 85 alineatul (1)	Articolul 191 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 85 alineatul (2)	Articolul 191 alineatul (3)
Articolul 86 alineatul (1)	Articolul 192 alineatul (1)
Articolul 86 alineatul (2)	Articolul 192 alineatul (2)
Articolul 86 alineatul (3)	Articolul 192 alineatul (3)
Articolul 86 alineatul (4)	Articolul 192 alineatul (5)
Articolul 86 alineatul (5)	Articolul 192 alineatul (6)
Articolul 86 alineatul (6)	Articolul 192 alineatul (7)
Articolul 87 alineatul (1)	Articolul 193 alineatul (1)
Articolul 87 alineatul (2)	Articolul 193 alineatul (2)
Articolul 87 alineatul (3)	Articolul 193 alineatul (3)
Articolul 87 alineatul (4)	Articolul 193 alineatul (4)
Articolul 88 litera (a)	Articolul 191 alineatul (4); Articolul 192 alineatul (8)
Articolul 88 litera (b)	Articolul 192 alineatul (8)
Articolul 88 litera (c)	Articolul 193 alineatul (5)
Articolul 89 alineatul (1)	Articolul 194 alineatul (1)
Articolul 89 alineatul (2)	Articolul 194 alineatul (2)
Articolul 89 alineatul (3)	Articolul 194 alineatul (3)
Articolul 89 alineatul (4)	Articolul 194 alineatul (4)
Articolul 89 alineatul (5)	Articolul 194 alineatul (5)
Articolul 89 alineatul (6)	Articolul 194 alineatul (6)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 89 alineatul (7)	Articolul 194 alineatul (7) litera (a)
Articolul 89 alineatul (8) litera (a)	Articolul 194 alineatul (7) litera (b)
Articolul 89 alineatul (8) litera (b)	Articolul 194 alineatul (7) litera (c)
Articolul 89 alineatul (8) litera (c)	Articolul 194 alineatul (7) litera (d)
Articolul 89 alineatul (8) litera (d)	Articolul 194 alineatul (7) litera (e)
Articolul 89 alineatul (9)	Articolul 194 alineatul (8)
Articolul 90	Articolul 195
Articolul 91	Articolul 196
Articolul 92 alineatul (1)	Articolul 197 alineatul (1)
Articolul 92 alineatul (2)	Articolul 197 alineatul (2)
Articolul 93	Articolul 198
Articolul 94 alineatul (1)	Articolul 199 alineatul (1)
Articolul 94 alineatul (2)	Articolul 199 alineatul (2)
Articolul 94 alineatul (3)	Articolul 199 alineatul (3)
Articolul 95 alineatul (1)	Articolul 200 alineatul (1)
Articolul 95 alineatul (2)	Articolul 200 alineatul (2)
Articolul 95 alineatul (3)	Articolul 200 alineatul (3)
Articolul 95 alineatul (4)	Articolul 200 alineatul (3)
Articolul 96 alineatul (1)	Articolul 201 alineatul (1)
Articolul 96 alineatul (2)	Articolul 201 alineatul (2)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 97	Articolul 202
Articolul 98 alineatul (1)	Articolul 203 alineatul (1)
Articolul 98 alineatul (2)	Articolul 203 alineatul (2)
Articolul 99 litera (a)	Articolul 194 alineatul (9)
Articolul 99 litera (b)	Articolul 197 alineatul (3); articolul 199 alineatul (4)
Articolul 99 litera (c)	Articolul 200 alineatul (4)
Articolul 99 litera (d)	Articolul 203 alineatul (3)
Articolul 100 alineatul (1) litera (a)	Articolul 200 alineatul (5)
Articolul 100 alineatul (1) litera (b)	Articolul 194 alineatul (10); articolul 199 alineatul (5); articolul 203 alineatul (4)
Articolul 100 alineatul (1) litera (c)	Articolul 201 alineatul (3)
Articolul 100 alineatul (2)	Articolul 201 alineatul (3)
Articolul 101	Articolul 204
Articolul 102 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 205 alineatul (1)
Articolul 102 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 205 alineatul (3)
Articolul 102 alineatul (2)	Articolul 205 alineatul (2)
Articolul 102 alineatul (3)	Articolul 205 alineatul (4)
Articolul 102 alineatul (4)	Articolul 205 alineatul (7)
Articolul 103	Articolul 206
Articolul 104	Articolul 207
Articolul 105 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 208 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 105 alineatul (2)	Articolul 208 alineatul (4)
Articolul 105 alineatul (3)	Articolul 208 alineatul (5)
Articolul 105 alineatul (4)	Articolul 208 alineatul (6)
Articolul 105 alineatul (5)	Articolul 208 alineatul (7)
Articolul 105 alineatul (6)	Articolul 208 alineatul (8) primul paragraf
Articolul 106	Articolul 205 alineatul (8) litera (a)
Articolul 107	Articolul 209
Articolul 108 alineatul (1)	Articolul 210 alineatul (1)
Articolul 108 alineatul (2)	Articolul 210 alineatul (2)
Articolul 108 alineatul (3)	Articolul 210 alineatul (3)
Articolul 109	Articolul 211
Articolul 110	Articolul 212 alineatul (1)
Articolul 111	Articolul 213
Articolul 112 alineatul (1)	Articolul 214 alineatul (1)
Articolul 112 alineatul (2)	Articolul 214 alineatul (2)
Articolul 112 alineatul (3)	Articolul 214 alineatul (3)
Articolul 112 alineatul (4)	Articolul 214 alineatul (4)
Articolul 113	Articolul 215

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 114 alineatul (1)	Articolul 216 alineatul (1)
Articolul 114 alineatul (2)	Articolul 216 alineatul (2)
Articolul 114 alineatul (3)	Articolul 216 alineatul (3)
Articolul 114 alineatul (4)	Articolul 216 alineatul (4)
Articolul 115	Articolul 210 alineatul (4)
Articolul 116 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	Articolul 217 alineatul (1) litera (a)
Articolul 116 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 217 alineatul (1) litera (b)
Articolul 116 alineatul (1) primul paragraf litera (c)	Articolul 217 alineatul (1) litera (c)
Articolul 116 alineatul (1) primul paragraf litera (d)	Articolul 217 alineatul (1) litera (d)
Articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 217 alineatul (1) litera (e)
Articolul 116 alineatul (2)	Articolul 217 alineatul (2)
Articolul 116 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 217 alineatul (3)
Articolul 116 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 217 alineatul (4)
Articolul 116 alineatul (4)	Articolul 217 alineatul (5)
Articolul 116 alineatul (5)	Articolul 217 alineatul (6)
Articolul 116 alineatul (6)	Articolul 217 alineatul (7)
Articolul 116 alineatul (7)	Articolul 217 alineatul (8)
Articolul 117	Articolul 218
Articolul 118 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 219 alineatul (1) litera (a)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 118 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 219 alineatul (3)
Articolul 118 alineatul (2)	Articolul 219 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 118 alineatul (3)	Articolul 219 alineatul (2)
Articolul 118 alineatul (4)	Articolul 219 alineatul (1) litera (c)
Articolul 119	Articolul 220
Articolul 120	Articolul 221
Articolul 121 alineatul (1)	Articolul 222 alineatul (1)
Articolul 121 alineatul (2)	Articolul 222 alineatul (2)
Articolul 121 alineatul (3)	Articolul 222 alineatul (3)
Articolul 121 alineatul (4)	Articolul 222 alineatul (4)
Articolul 122	Articolul 217 alineatul (10)
Articolul 123 alineatul (1) litera (a)	Articolul 217 alineatul (11)
Articolul 123 alineatul (1) litera (b)	Articolul 222 alineatul (5)
Articolul 123 alineatul (2)	Articolul 217 alineatul (12)
Articolul 124 alineatul (1) litera (a)	Articolul 223 alineatul (1) litera (a)
Articolul 124 alineatul (1) litera (b)	Articolul 223 alineatul (1) litera (b)
Articolul 124 alineatul (1) litera (c)	Articolul 223 alineatul (1) litera (c)
Articolul 124 alineatul (1) litera (d)	Articolul 223 alineatul (1) litera (d)
Articolul 124 alineatul (1) litera (e)	Articolul 223 alineatul (1) litera (e)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 124 alineatul (1) litera (f)	Articolul 223 alineatul (1) litera (f)
Articolul 124 alineatul (1) litera (g)	Articolul 223 alineatul (1) litera (g)
Articolul 124 alineatul (1) litera (h)	Articolul 223 alineatul (1) litera (h)
Articolul 124 alineatul (1) litera (i)	Articolul 223 alineatul (1) litera (i)
Articolul 124 alineatul (1) litera (j)	Articolul 223 alineatul (1) litera (j)
Articolul 124 alineatul (1) litera (k)	Articolul 223 alineatul (1) litera (k)
Articolul 124 alineatul (2)	Articolul 223 alineatul (2)
Articolul 124 alineatul (3)	Articolul 223 alineatul (3)
Articolul 124 alineatul (4)	Articolul 223 alineatul (4)
Articolul 124 alineatul (5)	Articolul 223 alineatul (5)
Articolul 124 alineatul (6)	Articolul 223 alineatul (6)
Articolul 124 alineatul (7)	Articolul 223 alineatul (7)
Articolul 125	Articolul 224
Articolul 126	Articolul 223 alineatul (8)
Titlul IV	Titlul VI
Articolul 127 alineatul (1)	Articolul 97 alineatul (1)
Articolul 127 alineatul (2) litera (a)	Articolul 97 alineatul (10) litera (a)
Articolul 127 alineatul (2) litera (b)	Articolul 97 alineatul (10) litera (e)
Articolul 127 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 97 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 127 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 127 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 97 alineatul (1)
Articolul 127 alineatul (4) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 97 alineatul (4)
Articolul 127 alineatul (4) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 127 alineatul (5)	Articolul 97 alineatele (3) și (8)
Articolul 127 alineatul (6)	Articolul 97 alineatul (7)
Articolul 127 alineatul (7)	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 127 alineatul (8)	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 128	Articolul 98 alineatele (1) și (5)
Articolul 129 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 99 alineatul (1)
Articolul 129 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 99 alineatul (2) litera (b)
Articolul 129 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 99 alineatul (2) litera (c)
Articolul 129 alineatul (1) al doilea paragraf litera (c)	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 129 alineatul (2)	Articolul 100 alineatul (1)
Articolul 130	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 131 litera (a)	—
Articolul 131 litera (b)	Articolul 97 alineatul (11) litera (c)
Articolul 131 litera (c)	Articolul 97 alineatul (11) litera (d)
Articolul 132 litera (a)	Articolul 97 alineatul (12)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 132 litera (b)	Articolul 97 alineatul (12)
Articolul 132 litera (c)	Articolul 98 alineatul (3)
Articolul 132 litera (d)	Articolul 99 alineatul (4)
Articolul 132 litera (e)	Articolul 100 alineatul (3)
Articolul 133 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 101 alineatul (1)
Articolul 133 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 101 alineatul (13)
Articolul 133 alineatul (2)	Articolul 101 alineatul (7)
Articolul 134 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 54 alineatele (1) și (2)
Articolul 134 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 54 alineatele (3)-(7)
Articolul 134 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 54 alineatul (3) litera (b)
Articolul 134 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 54 alineatul (3) litera (a)
Articolul 134 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (8)
Articolul 135 alineatul (1)	Articolul 102 alineatul (1)
Articolul 135 alineatul (2)	Articolul 102 alineatul (2)
Articolul 135 alineatul (3)	Articolul 97 alineatul (13)
Articolul 135 alineatul (4)	Articolul 102 alineatul (5)
Articolul 135 alineatul (5)	Articolul 102 alineatul (6)
Articolul 135 alineatul (6)	Articolul 102 alineatul (7)
Articolul 136 alineatul (1)	Articolul 97 alineatul (10) litera (b)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 136 alineatul (2)	Articolul 97 alineatul (10) litera (c)
Articolul 136 alineatul (3)	Articolul 97 alineatul (10) litera (d); articolul 101 alineatul (8) litera (b); articolul 103 alineatul (4)
Articolul 137 alineatul (1)	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 137 alineatul (2)	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 137 alineatul (3)	Articolul 102 alineatul (4)
Articolul 138 litera (a)	Articolul 101 alineatul (12)
Articolul 138 litera (b)	—
Articolul 139 alineatele (1)-(6)	Articolul 103 alineatul (1)
Articolul 139 alineatul (7)	Articolul 103 alineatul (3)
Articolul 140 alineatul (1)	Articolul 101 alineatele (9) și (10); articolul 101 alineatul (13)
Articolul 140 alineatul (2)	Articolul 65 alineatul (1)
Articolul 141	—
Articolul 142	Articolul 103 alineatul (5)
Articolul 143	Articolul 103 alineatul (6)
Articolul 144	Articolul 104 alineatul (1)
Articolul 145 alineatul (1)	Articolul 105 alineatul (1)
Articolul 145 alineatul (2)	Articolul 105 alineatul (1)
Articolul 145 alineatul (3)	Articolul 105 alineatul (2)
Articolul 145 alineatul (4)	—

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 145 alineatul (5)	—
Articolul 145 alineatul (6)	—
Articolul 145 alineatul (7)	Articolul 64
Articolul 145 alineatul (8)	—
Articolul 145 alineatul (9)	Articolul 105 alineatul (3) litera (a)
Articolul 145 alineatul (10)	—
Articolul 145 alineatul (11)	—
Articolul 146 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 106 alineatul (1)
Articolul 146 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 106 alineatul (2) litera (a)
Articolul 146 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 106 alineatul (2) litera (b)
Articolul 146 alineatul (2)	Articolul 107 alineatul (1)
Articolul 147 alineatul (1)	Articolul 104 alineatul (3)
Articolul 147 alineatul (2)	Articolul 104 alineatul (4) litera (b)
Articolul 147 alineatul (3)	Articolul 104 alineatul (4) litera (a)
Articolul 147 alineatul (4)	Articolul 104 alineatul (7)
Articolul 148 alineatul (1)	Articolul 108 alineatul (1)
Articolul 148 alineatul (2)	Articolul 108 alineatul (2)
Articolul 148 alineatul (3)	Articolul 108 alineatul (3)
Articolul 148 alineatul (4) primul și al doilea paragraf	Articolul 108 alineatul (4)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 148 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 108 alineatul (5)
Articolul 148 alineatul (5)	Articolul 108 alineatul (6)
Articolul 148 alineatul (6)	Articolul 108 alineatul (7)
Articolul 149	Articolul 104 alineatul (5)
Articolul 150	—
Articolul 151 litera (a)	Articolul 104 alineatul (8)
Articolul 151 litera (b)	Articolul 108 alineatul (8) litera (a)
Articolul 151 litera (c)	Articolul 108 alineatul (8) litera (c)
Articolul 152 litera (a)	Articolul 105 alineatul (5)
Articolul 152 litera (b)	Articolul 106 alineatul (4)
Articolul 152 litera (c)	Articolul 107 alineatul (3)
Articolul 152 litera (d)	Articolul 108 alineatul (9)
Titlul V	Titlul V
Articolul 153 alineatul (1)	Articolul 71 alineatul (1)
Articolul 153 alineatul (2)	Articolul 71 alineatul (2)
Articolul 153 alineatul (3)	Articolul 71 alineatul (3)
Articolul 154	Articolul 72
Articolul 155 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1)
Articolul 155 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (2)
Articolul 156 litera (a)	Articolul 71 alineatul (4) litera (a)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 156 litera (b)	Articolul 71 alineatul (4) litera (b)
Articolul 156 litera (c)	Articolul 71 alineatul (4) litera (c)
Articolul 156 litera (d)	Articolul 73 alineatul (3)
Articolul 157	Articolul 71 alineatul (5)
Articolul 158 alineatul (1)	—
Articolul 158 alineatul (2)	Articolul 81 alineatul (2)
Articolul 158 alineatul (3)	Articolul 54 alineatele (5) și (6)
Articolul 159 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 159 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 159 alineatul (3)	Articolul 81 alineatul (3)
Articolul 160	Articolul 81 alineatul (4)
Articolul 161 litera (a)	Articolul 81 alineatul (5) litera (b)
Articolul 161 litera (b)	Articolul 81 alineatul (5) litera (a)
Articolul 162	Articolul 82 alineatul (1)
Articolul 163 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 76 alineatul (2)
Articolul 163 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 76 alineatul (3)
Articolul 163 alineatul (2)	Articolul 76 alineatul (4)
Articolul 163 alineatul (3)	Articolul 76 alineatul (5)
Articolul 164	—
Articolul 165 litera (a)	Articolul 82 alineatul (2)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 165 litera (b)	—
Articolul 166 alineatul (1)	Articolul 83 alineatul (1)
Articolul 166 alineatul (1)	Articolul 83 alineatul (2)
Articolul 167 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (1)
Articolul 167 alineatul (2)	Articolul 84 alineatul (2)
Articolul 167 alineatul (3)	Articolul 84 alineatul (3)
Articolul 167 alineatul (4)	Articolul 84 alineatul (4)
Articolul 167 alineatul (5)	Articolul 84 alineatul (5)
Articolul 168 litera (a)	Articolul 83 alineatul (3)
Articolul 168 litera (b)	Articolul 84 alineatul (6) litera (a)
Articolul 168 litera (c)	Articolul 84 alineatul (6) litera (b)
Articolul 168 litera (d)	Articolul 84 alineatul (6) litera (c)
Articolul 169 litera (a)	Articolul 83 alineatul (4)
Articolul 169 litera (b)	Articolul 84 alineatul (7)
Articolul 170 alineatul (1)	Articolul 85 alineatul (1)
Articolul 170 alineatul (2)	Articolul 85 alineatul (3)
Articolul 170 alineatul (3)	Articolul 85 alineatul (4)
Articolul 170 alineatul (4)	—
Articolul 171	Articolul 86 alineatul (1)
Articolul 172 alineatul (1)	Articolul 87 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 172 alineatul (2)	Articolul 87 alineatul (2)
Articolul 173 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (1)
Articolul 173 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (2)
Articolul 173 alineatul (3)	Articolul 88 alineatul (3)
Articolul 174 alineatul (1)	Articolul 89 alineatul (1)
Articolul 174 alineatul (2)	Articolul 89 alineatul (3)
Articolul 175	Articolul 89 alineatul (4)
Articolul 176 litera (a)	Articolul 86 alineatul (2)
Articolul 176 litera (b)	Articolul 87 alineatul (3)
Articolul 176 litera (c)	Articolul 88 alineatul (4)
Articolul 177 alineatul (1)	Articolul 90 alineatul (1)
Articolul 177 alineatul (2)	Articolul 90 alineatul (2) litera (b)
Articolul 178	—
Articolul 179 alineatul (1)	Articolul 91 alineatul (1)
Articolul 179 alineatul (2)	Articolul 91 alineatul (2)
Articolul 179 alineatul (3)	Articolul 91 alineatul (3)
Articolul 179 alineatul (4)	Articolul 91 alineatul (4)
Articolul 179 alineatul (5)	Articolul 91 alineatul (5)
Articolul 179 alineatul (6)	Articolul 91 alineatul (6)
Articolul 180	Articolul 91 alineatul (7)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 181 litera (a)	Articolul 91 alineatul (8)
Articolul 181 litera (b)	Articolul 92 alineatul (6)
Articolul 182 alineatul (1)	Articolul 92 alineatul (1)
Articolul 182 alineatul (2)	Articolul 92 alineatul (2)
Articolul 182 alineatul (3)	Articolul 92 alineatul (3)
Articolul 182 alineatul (4)	Articolul 92 alineatul (4)
Articolul 183	Articolul 92 alineatul (5)
Articolul 184	Articolul 92 alineatul (6)
Articolul 185	—
Articolul 186	—
Articolul 187	—
Articolul 188 litera (a)	Articolul 64 alineatul (1) litera (a)
Articolul 188 litera (b)	Articolul 64 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 188 litera (c)	Articolul 64 alineatul (1) litera (d)
Articolul 188 litera (d)	Articolul 64 alineatul (1) litera (e)
Articolul 189 alineatul (1)	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 189 alineatul (2)	Articolul 65 alineatul (3)
Articolul 189 alineatul (3)	Articolul 65 alineatul (4)
Articolul 190 alineatul (1)	Articolul 65 alineatul (5) primul și al doilea paragraf

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 190 alineatul (2)	—
Articolul 191 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 191 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 191 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 192 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 192 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 193	Articolul 64 alineatul (2); articolul 65 alineatul (6); articolul 66 alineatul (5)
Articolul 194 alineatul (1)	Articolul 77 alineatele (1) și (3)
Articolul 194 alineatul (2)	—
Articolul 195	—
Articolul 196	—
Articolul 197	Articolul 95 alineatul (1)
Articolul 198 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1)
Articolul 198 alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (2)
Articolul 198 alineatul (3)	Articolul 94 alineatul (3)
Articolul 199	Articolul 96 alineatul (1)
Articolul 200 litera (a)	Articolul 95 alineatul (3)
Articolul 200 litera (b)	Articolul 94 alineatul (5)
Articolul 200 litera (c)	Articolul 96 alineatul (2)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Titlul VI	Titlul VI (parțial)
Articolul 201 alineatul (1)	Articolul 109 alineatul (1)
Articolul 201 alineatul (2)	Articolul 109 alineatul (3) literele (c) și (e)
Articolul 201 alineatul (3)	Articolul 109 alineatul (2)
Articolul 202	Articolul 110
Articolul 203 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (1)
Articolul 203 alineatul (2)	Articolul 111 alineatul (2)
Articolul 203 alineatul (3)	Articolul 111 alineatul (3)
Articolul 203 alineatul (4)	Articolul 111 alineatul (4)
Articolul 203 alineatul (5)	Articolul 111 alineatul (5)
Articolul 203 alineatul (6)	Articolul 111 alineatul (6)
Articolul 204	—
Articolul 205 alineatul (1)	Articolul 112 alineatul (1)
Articolul 205 alineatul (2)	Articolul 112 alineatul (3)
Articolul 205 alineatul (3)	Articolul 112 alineatul (4)
Articolul 206 litera (a)	Articolul 111 alineatul (7)
Articolul 206 litera (b)	—
Articolul 207	Articolul 111 alineatul (8)
Articolul 208 alineatul (1)	Articolul 113 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 208 alineatul (2)	Articolul 113 alineatul (2)
Articolul 209	Articolul 113 alineatul (3)
Titlul VII	Titlul VIII
Articolul 210	Articolul 124
Articolul 211 alineatul (1)	Articolul 125 alineatele (1) și (3)
Articolul 211 alineatul (2)	Articolul 126
Articolul 211 alineatul (3)	Articolul 125 alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b), (c), (e) și (f)
Articolul 211 alineatul (4)	Articolul 125 alineatul (4) primul paragraf literele (d) și (g); articolul 125 alineatul (12)
Articolul 211 alineatele (5) și (6)	Articolul 125 alineatele (5)-(9)
Articolul 212 litera (a)	Articolul 125 alineatul (10) litera (a)
Articolul 212 litera (b)	Articolul 125 alineatul (10) litera (b)
Articolul 212 litera (c)	Articolul 125 alineatul (10) literele (c), (d) și (e)
Articolul 213	Articolul 125 alineatul (11) litera (b)
Articolul 214 alineatul (1)	Articolul 128 alineatul (1)
Articolul 214 alineatul (2)	Articolul 128 alineatul (2)
Articolul 215 alineatul (1)	Articolul 129 alineatul (1)
Articolul 215 alineatul (2)	Articolul 129 alineatul (2)
Articolul 215 alineatul (3)	Articolul 129 alineatul (3)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 215 alineatul (4)	Articolul 129 alineatul (4)
Articolul 216	Articolul 129 alineatul (5)
Articolul 217	Articolul 129 alineatul (6)
Articolul 218	Articolul 130 alineatul (1)
Articolul 219	Articolul 131 alineatul (1)
Articolul 220	Articolul 132 alineatul (1)
Articolul 221 litera (a)	Articolul 131 alineatul (2)
Articolul 221 litera (b)	Articolul 132 alineatul (3)
Articolul 222 litera (a)	Articolul 130 alineatul (3)
Articolul 222 litera (b)	Articolul 131 alineatul (3)
Articolul 223 alineatul (1)	Articolul 133 alineatul (1)
Articolul 223 alineatul (2)	Articolul 133 alineatul (2)
Articolul 223 alineatul (3)	Articolul 133 alineatul (3)
Articolul 223 alineatul (4)	Articolul 133 alineatul (4)
Articolul 224	Articolul 133 alineatul (5)
Articolul 225	Articolul 133 alineatul (6)
Articolul 226 alineatul (1)	Articolul 135 alineatul (1)
Articolul 226 alineatul (2)	Articolul 135 alineatul (2)
Articolul 226 alineatul (3)	Articolul 135 alineatul (3)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 227 alineatul (1)	Articolul 136 alineatul (1)
Articolul 227 alineatul (2)	Articolul 136 alineatul (2)
Articolul 228	Articolul 137
Articolul 229	Articolul 138
Articolul 230	Articolul 139 alineatul (1)
Articolul 231	Articolul 135 alineatul (4); articolul 139 alineatul (3)
Articolul 232	Articolul 135 alineatul (5); articolul 136 alineatul (3)
Articolul 233 alineatul (1)	Articolul 140 alineatul (1)
Articolul 233 alineatul (2)	Articolul 140 alineatul (2)
Articolul 233 alineatul (3)	Articolul 140 alineatul (3)
Articolul 233 alineatul (4)	Articolul 140 alineatul (4)
Articolul 234 alineatul (1)	Articolul 141 alineatul (1)
Articolul 234 alineatul (2)	Articolul 141 alineatul (2)
Articolul 235	Articolul 140 alineatul (6) litera (a)
Articolul 236	Articolul 140 alineatul (7); articolul 141 alineatul (3)
Articolul 237 alineatul (1)	Articolul 142 alineatul (1)
Articolul 237 alineatul (2)	Articolul 142 alineatul (3)
Articolul 237 alineatul (3)	Articolul 142 alineatul (4)
Articolul 238	Articolul 238 alineatul (1); articolul 238 alineatul (2) litera (a)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 239	Articolul 142 alineatul (6)
Articolul 240	Articolul 144
Articolul 241	Articolul 146
Articolul 242	Articolul 147
Articolul 243	Articolul 148
Articolul 244	Articolul 149
Articolul 245	Articolul 102 alineatele (1), (2) și (4); articolul 103
Articolul 246 alineatul (1)	Articolul 142 alineatul (4)
Articolul 246 alineatul (2)	Articolul 152 alineatul (1)
Articolul 247	Articolul 150
Articolul 248	Articolul 151
Articolul 249	Articolul 152 alineatul (2)
Articolul 250 alineatul (1)	Articolul 153 alineatul (1)
Articolul 250 alineatul (2)	Articolul 153 alineatul (2)
Articolul 251	Articolul 154
Articolul 252	Articolul 155
Articolul 253 literele (a) și (b)	Articolul 153 alineatul (3) literele (a) și (c)
Articolul 254	Articolul 156

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 255	Articolul 157
Articolul 256	Articolul 158
Articolul 257	Articolul 159
Articolul 258	Articolul 160
Articolul 259	Articolul 161
Articolul 260	Articolul 162
Articolul 260a	Articolul 163
Articolul 261	Articolul 164
Articolul 262	Articolul 165
Titlul VIII	Titlul VII
Articolul 263 alineatul (1)	Articolul 117 alineatul (1)
Articolul 263 alineatul (2)	Articolul 117 alineatul (9)
Articolul 263 alineatul (3)	Articolul 117 alineatul (14)
Articolul 263 alineatul (4)	Articolul 117 alineatul (2)
Articolul 264	Articolul 118 alineatul (1)
Articolul 265 literele (a) și (b)	Articolul 117 alineatul (12) literele (b) și (c)
Articolul 266	Articolul 118 alineatul (3)
Articolul 267 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (5); articolul 118 alineatul (2) litera (d)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 267 alineatul (2)	Articolul 122
Articolul 267 alineatul (3)	Articolul 114 alineatele (2) și (3)
Articolul 267 alineatul (4)	Articolul 117 alineatele (11) și (14)
Articolul 268	Articolul 114 alineatul (8)
Articolul 269 alineatul (1)	Articolul 114 alineatul (1)
Articolul 269 alineatul (2)	Articolul 114 alineatul (4)
Articolul 269 alineatul (3)	Articolul 114 alineatul (5)
Articolul 270 alineatul (1)	Articolul 116 alineatul (1)
Articolul 270 alineatul (2)	Articolul 116 alineatul (3)
Articolul 270 alineatul (3)	Articolul 116 alineatul (4)
Articolul 271	Articolul 117 alineatul (14)
Articolul 272 alineatul (1)	Articolul 119; articolul 117 alineatul (14)
Articolul 272 alineatul (2)	Articolul 120; articolul 117 alineatul (14)
Articolul 273 litera (a)	Articolul 117 alineatele (13) și (14)
Articolul 273 litera (b)	Articolul 119 alineatul (4); articolul 117 alineatul (14)
Articolul 273 litera (c)	Articolul 120 alineatul (3); articolul 117 alineatul (14)
Articolul 274	Articolul 116 alineatele (5) și (6); articolul 117 alineatul (14)
Articolul 275	Articolul 116 alineatul (6); articolul 117 alineatul (14)
Articolul 276	Articolul 116 alineatul (8)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013	Prezentul regulament
Articolul 277	Articolul 115
Titlul IX	Titlul XV (parțial)
Articolul 278	—
Articolul 278a	—
Articolul 279	—
Articolul 280	—
Articolul 281	—
Articolul 282	—
Articolul 283	—
Articolul 284	Articolul 282
Articolul 285	Articolul 283
Articolul 286	Articolul 284
Articolul 287	Articolul 287 alineatul (1)
Articolul 288	Articolul 287 alineatele (2)-(5)